

هه‌لمه‌تی خوارزمیه‌کان بۆ سه‌ر کورد و
ناوچه کورد نشینه‌کان
(090-644/1194-1247z)

سه‌عه‌دین سه‌لیهان شوان

ده‌سته‌ی ئینسک‌لۆپیدیای پارتی دیه‌وکراتی کوردستان

۲۰۲۳

ناوی کتیب: هه‌لمه‌تی خوارزمیه‌کان بو سهر کورد و ناوچه کوردنشینه‌کان
(٥٩٠-٦٤٤/ك/١١٩٤-١٢٤٧ز)

نووسینی: سه‌عه‌دین سلیمان شوان

سه‌ره‌رشتیاری توژیینه‌وه: پ.ی.د. مه‌هدی عوسمان هه‌روتی

دیزاینی ناوه‌وه و به‌رگ: ده‌سته‌ی ئینسکلۆپیدیای (پ.د.ك)

شوین و سالی چاپ: هه‌ولیر - ٢٠٢٣

چاپخانه: دانیشفه‌ر

تیراژ: ٢٠٠٠

له به‌رپوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه گشتیه‌کان / هه‌ریمی کوردستان
ژماره‌ی سپاردنی (٨٠٨) سالی ٢٠٢٣ پیدراوه.

«ئەم توڭزىنەۋەيە لە بنەرەتدا بە شىكە لە پىداۋىستىيە كانى بە دەستەپىنانى
پروانامەى ماستەر لە مېژوۋى ئىسلامىدا كە لە لايەن توڭزەرەۋە پىشكەشى فاكەلتى
ئاداب/ زانكۆى سۆران كراۋە»

پوخته

ههلمه تی خوارزمیه کان بۆ سه ر کورد و ناوچه کوردنشینه کان

(۵۹۰-۶۴۴/ك/۱۱۹۴-۱۲۴۷ز)

سه ره هه لدانی ده وه له تی خوارزمی ده گه رپته وه بۆ سالی (۴۹۰/ك/۱۰۹۷ز) له هه ریمی خوارزمی رۆژه له لاتی ئیسلامی، پاشان بیری سه ره به خویی خوارزمیه کان بۆ ده رچوون له كۆت و به ندی سه له جوقی له سه رده می خوارزمشا (اتسز) رپچکه ی گرت فه رمانره وایانی دوای ئه ویش درپژه پپده ری هه مان کارنامه بوون تا سه رده می (علاءالدین تکش)، که سالی (۵۹۰/ك/۱۱۹۴ز) شکستی به سه له جوقی عیراق و کوردستان هینا، ئینجا دۆخی سیاسی ده وه له تی ناوبراو پپی نایه قوئاغی فراوانخوازی، به لام له سه رده می (علاءالدین محمد) له به رده م له شکرکیشی مه غولیدا تیکشکان و به ره و ئیران و رۆژئاوا کشان.

دیاره کوردستانیش به شیک بوو له وه هه ریم و ناوچانه ی که که وتنه به ر شالوو و له شکرکیشی خوارزمیه کان، له سۆنگه ی ئه مه دا چه ند ناوچه یه کی کوردستان دووچاری ویرانکاری و کۆمه لکوژی خوارزمی بوون، سه ره پرای ئه مه ش جوړیک له په یوه ندی له گه ل هیز و ده سه لاتدارانی کورد و ناوچه کوردیه کان له نیو ئه مانه شدا ئه یوییه کان به تایبه تی له سه رده می سولتان (جلال الدین منکبرنی) هاته ئاراهه.

هه ره وه کو توپژهر له ریازی لیکۆلینه وه دا شیکاری وه سفی میژوویی په یره و کردوو بۆ تیشک خستنه سه ر ته واوی وورده کاری و لیکه وته کانی رووداوه کان و په یوه ندیه کان، که بایه خی توپژینه وه که ده رده خه ن به و پپیه ی تاوه کو ئه مرۆ تپزیکی ماسته ر یان دکتورا له م باره یه وه په ی پئ نه بردوو، ره نگدانه وه ی ئه مه ش سه ره پرای پپشه کی و ئه نجام و پاشکو له پیکهاته ی توپژینه ودا ده رده که وئ که ناوه رۆکه که ی له سی به شی سه ره کی خوی ده نوینئ.

له بهشی یه که می لیکۆلینه وه دا تیشک خراوه ته سه ر ناساندنی دهوله تی خوارزمی و چۆنیه تی بالاده ست بوونیان به سه ر ئیران و رۆژ هه لاتنی ئیسلامی، له بهشی دووه میشدا که خوارزمیه کان له سه رده می زیڕینی ده سه لاتدا بوون، فراوانخواییه کانیا ن و په لهاویشتیان بو سه ر ناوچه کوردنشینه کان پروون کراوه ته وه، بهشی سییه میش باس له و په یوه ندیانه ی خوارزمی ده کات له گه ل هیزو ده سه لاتدارانی کورد و ناوچه کوردیه کان.

به شیوه یه کی گشتی ئه نجامی توێژینه وه که ده ریده خات که ئه و شوپانه ی که وتنه بهر شالاوی خوارزمیه کان دوو چاری داگیرکاری و ویرانکاری و کۆمه لکوژی بوون ههروه ها نواندنی مامه له ی نه شیاوی دژ به مرو قایه تی به رانه ر خه لکی سقیل، ویرای ره چاو کردنی به رژه وه ندی سیاسی له و په یوه ندیانه ی له م نیتوانه دا هاتبوونه ئاراهه .

هه و النامه ی کتیب

پيشكەشە بە:

- ھەموو ئەوانەى كەوا ئاوپر لە پابردوو دەدەنەو ەك ەنەمايەك بۆ سەقامگىرى داھاتوو.
- گيانى پاك و فرىشتە ئاساى داىكم و باوكم كە لە پوژگارئكى سەخت و دژواردا شەونخونيان بۆ كروووين تا گەياندوووينەتە ئەمپو.
- سەرجهم ئەندامانى خانەوادەكەم كە ھەمىشە پالپشت و ھاندەرم بوونە لە كارەكانمدا.

ھەو النامەى كىتب

هه و النامهى كتيب

سوپاس و پیزانین

هاوکاری و یاریدهدان سیمایه کی دیاری مروّقه کانه، زور ئهسته مه تاکه کهسیک له توانایدا هه بی ئه وهی مه بهستی بی دهسته بهری بکات بی ئه وهی بگه پیته وه بۆ راویژی کهسانی دیکه، دیاره ئه م کارهش وهک هه ر کاریکی دیکه مروّقه گه لیک به شدریان له گه لاله بوونیدا هه یه، بویه به ئه رکی خومی ده زانم که وا پیزو سوپاسی خومیان وهک ئه مه کداریهک بۆ ده ربیرم:

- سه ره تا زور سوپاسگوزام له بهردهم پهروهردگاری مه زن و دلوفان که دهرفه تی ته مه نی پیدام ئه م قوناغه ی خویندنی بالا به سه رکه وتووی تپه پینم.
- زور سوپاس بۆ حکومه تی هه ری می کوردستان- وه زاره تی خویندنی بالا- وه زاره تی پهروهرده که زه مینه ی دریزه دان به خویندیان بۆ په خساندین له ناوه وهی ولات.
- سوپاسی بی پیانم بۆ سه روکایه تی زانکوی سوران - فاکه لتی ئاداب/ به شی میژوو، به تایبه تی سه روکی به ش (ماموستا ستار شیخ) و ته واوی ماموستا و ستافه کانی به ش و کارمه ندانی کتیبخانه که هه میشه هه ماهه نگ و هاوکارم بوونه.
- ههروه ها پیزو خوشه ویستی زورم بۆ ماموستایانی هه ردوو کورس که له دونه ی زانیاریه کانیان تا راده یه کی زور سوودمه ند بووم.
- سوپاسی له راده به ده رم بۆ ماموستای به پیزم (پروفیسوری یاریده ده ر د. مه هدی عوسمان هه روتی) که ئه رکی سه ره پهرشتی کردنی توژی نه وه که ی گرتنه ئه ستوو، به خویندنه وه و سه رنج و تیبینه کانی خزمه تیکی زور گه وره ی به کاره که م گه یاند، ههروه ها له دابین کردنی سه رچاوه و کتیب هاوکار و یارمه تی ده ریکی زور باشم بوو.
- ههروه ها سوپاس و پیزانینی زورم بۆ هه ردوو به ریزان (د. موسا محمد خدر و د. علی محمد شریف) که هه موو کاتیک ده رگای کتیبخانه کانیان له بهر ده مم والا بوو.

- ریزو سوپاسی زۆرم بو به ریزان (د. سه مان محمد خضر) له ههولیر و (د. فیهاد عه بۆش) له دهۆك، كه كۆمه لیک كتیب و توێژینه وهی پر بایه خیان پیه خسیم.
- پویسته ئه وه له بیر نه كه م به شیوه یه کی گشتی سوپاسگوزارم له هه مبه ر كۆی هاوده م و هاوریان و هه موو ئه و به ریزانه ی كه به كتیب و رینمایى و ئامۆژگاری و ته نانه ت وشه یه كیش بو به ئه نجام گه یاندنی كاره كه م یاریده ده رم بوون.

توێژه ر

هه و نامه ی كتیب

هېما كورتكراوه كان:

ب.س.چ: بى سالى چاپ

ب.ش.چ: بى شوينى چاپ

پ: په راويز

چ: چاپ

ك: كوچى

كم: كيلومه تر

ل: لاپه ره

م: مردن

هتد: هه تا دوايى

و: وه رگيران

ت: توفى

ت: ترجمه

تح: تحقيق

د.ت: دون التاريخ

د.ط: دون الطبع

د.م.ط: دون مكان طبع

ش: شمسى

ص: الصفحة

ط: الطبع

P: page

هه و النامه كتيب

Soran Style for Referencing and Citation.: (SSRC)

هه و النامهى كتيب

پیرست

پیشه کی ۱۵

بهشی یه کهم

میژووی سیاسی دهولهتی خوارزمی و بارودوخی ناوچه کوردنشینهکان له سه رده می فرمانره وایی
ئه تابه گییه تدا ۲۵

ته وه ره ی یه کهم ۲۷

بنه ماله ی خوارزمی و گه یشتیان به ده سه لات ۲۷

ته وه ره ی دووهم ۳۳

گرنگترین فرمانره وایی دهولهتی خوارزمی ۳۳

ته وه ره ی سییه م ۴۳

فراوان بوونی ده سه لاتیان و ده سگرتن به سه ر پوژه لات ی ئیسلامی ۴۳

ته وه ره ی چواره م ۵۵

هوکاری شکستی دهولهتی خوارزمی به رانبه ر مه غوله کان و کشانیان به ره و خوژئاوا ۵۵

ته وه ره ی پینجه م ۶۱

بارودوخی ناوچه کوردنشینهکان له سه رده می فرمانره وایی ئه تابه گییه تدا ۶۱

بهشی دووهم

هیژشکاری خوارزمیهکان بو سه ر کوردستان له نیوان سالانی (۵۹۰-۶۲۸/ك ۱۱۹۵-۱۲۳۱ز) ۳۷

ته وه ره ی یه کهم ۷۵

ده سته سه رداگرتنی شاری هه مه دان ۷۵

ته وه ره ی دووهم ۸۹

هیژشی خوارزمیهکان بو سه ر شاری داقوق سالی (۶۲۲/ك ۱۲۲۵ز) ۹۸

ته وه ره ی سییه م ۹۷

ده ست به سه رداگرتنی ئازربایجان و هوکارهکانی ۹۷

ته وه ره ی چواره م ۱۰۵

شالاو و له شکرکیشی خوارزمیهکان بو سه ر شاری خه لات له سالانی (۶۲۳- ۶۲۷/ك ۱۲۲۶-
۵۰۱ز) ۱۲۳۰

ته وه ره ی پینجه م ۱۱۵

هاوپه یمانی سه لجوقی پووم و ئه یوبیه کان دژی (جلال الدین) ی خوارزمی و گرنگترین لیکه وتهکانی

هیژشکاری سه ر خه لات ۱۱۵

ته وه ره ی شه شه م ۱۱۹

په لاماری خوارزمیهکان بو سه ر شارهکانی جه زیره ۱۱۹

ته وه ره ی حه وته م ۱۲۳

هه لویستی ناوچه کوردیهکان به رانبه ر له شکرکیشی و داگیرکاری خوارزمی ۱۲۳

بهشی سییه

- ۱۲۷ په یوهندی خوارزمیهکان له گه ل هیزو دهسه لاتدارانی کوردو ناوچه کوردیهکان
- ۱۲۹ تهوهری یه کهم
- ۱۲۹ په یوهندی خوارزمیهکان له گه ل تهتابه گییهی ههولیر
- ۱۳۳ تهوهری دووهم
- ۱۳۳ په یوهندی دهولهتی خوارزمی له گه ل میره ئه یوبیهکان
- ۱۳۹ تهوهری سییه
- ۱۳۹ په یوهندی ژن و ژنخوازی کورد و خوارزمیهکان
- ۱۴۵ تهوهری چوارهم
- ۱۴۵ کوژرانی (جلال الدین) خوارزمی له لایه ن کوردان
- ۱۵۰ تهوهری پینجه م
- ۱۵۰ هوکاره کانی شکست و پروو خانی دهولهتی خوارزمی
- ۱۶۱ تهوهری شه شه م
- ۱۶۱ په یوهندی پاشماوهی سوپای خوارزمی له گه ل کورده ئه یوبیه کانی شام و جهزیره
- ۱۷۹ نهجام
- ۱۸۵ پاشکوکان
- ۱۹۳ لیستی سه رچاوهکان

پیشهکی

۱- پیشهکی:

دهولهتی خوارزمی له کووتایی سهدهی (ک/۱۱ز) له ههیمی خوارزم له ههناوی دهولهتی سهلجوقی له دایک بوو، بهو پییهی ئه و سهردهمه سهلجوقیهکان له لووتکهی زیپینی هوکمپرانی و دهسهلاتداریدا بوون، که تهواوی توانا سیاسی و سهربازی و دارایی دهولهتی عهباسیان له دهستدابوو، له بهغداي پایتهخت و ههريمهکانیشدا وتاری رۆژی ههینی به ناوی ئهوان له سهکۆی مزگهوتهکان له گوچکهی موسولماناندا دهزینگیاههوه، دهولهتی خوارزمیش له بهرایي هوکمپرانیدا وهکو پاریزهري دهستکهوتهکانی سهلجوقی خوئی نمایش دهکرد، پابهندی و گوپراهی لی و دلسۆزی نواندنیان بو مائی سهلجوقی له سیما و ئاکاری فهزمانهوایدا به روونی بهرجهسته بوو، بهلام هیندهی پینهچوو بیری سهربهخویی و دههروون له پاشکویهتی دهولهتی ناوبراو له هزری خوارزمشایان ریچکهی گرت به تایبهتی له سهردهمی خوارزمشا آتسز (۵۲۱-۵۵۱ک/۱۱۲۷-۱۱۵۶ز)، ههلبهته فهزمانهوايانی دواي ئهویش دريژهپیدهري ههمان کارنامهبوون، پهنگهپالنهري ئهمهش دووری ههريمهکه بووبی له بنکهی دهسهلاتی سهلجوقی.

شایانی باسه بهردهوامی کۆششی خوارزمیهکان دريژهی ههبوو تا کووتایی سهدهی (ک/۱۲ز) به کوشتنی (طغرل) بهگی دوا سولتانی سهلجوقی (۵۷۱-۵۹۰ک/۱۱۷۵-۱۱۹۴ز)، توانیان گلۆلهی تهخت و بهختی هوکمپرانی سهلجوقی (عیراق و کوردستان) بخهنه لیژی و خویمان وهکو میراتگری سهلجوقی و دهسهلاتداری پههای ئیران و رۆژههلاتی ئیسلامی وینا بکهن، بهو پییهی بوون به خاوهنی پانتاییهکی فراوانی خاکی ئه وههريمانه. دیاره تیگگیرانیان له گهله دهولهتی عهباسی و ئیفلیح بوونی په یوهندیان له گهله مهغولهکانی تاکه زلهیزی ئه و سهردهم لهئاسیای ناوهپراست له گرنگترین ئه و فاکتهرانه بوون،

که شالوو و ههلمهته سهربازیهکانیان بهئاراستهتی رۆژئاوا بهگشتی و کوردستان بهتایبهتی پهلههاوی، ئهه ناوچه کوردنشینانهی که کهوتنه بهر پهلامار و لهشکرکیشیهکانیان دووچاره کۆمه لکوژی و ویرانکاری و تالانکاری بوونهوه لهشارهکانی ههمهدان و داقوق و خهلات. وپرای ئهمهش جوړیک لهپه یوهندی خوارزمی لهگهله بهشیک لههیزه کوردیهکان و دهسه لاتدارانی کوردستان لهپال ئهم شهر و کارهساته خویناویانه دا هاته کایهوه.

گومانیشی تیدانییه که شهر بۆ خوئی لهسه رینی زهمینهیه کی تایبه تیدا هه لده گیرسیت له داوینیشیدا ئایندهیه که پیدا ده بیت، بهوهش ئهلقهیه کی زنجیره یی میژووی پیکده هینیت که په یوهندی به رابردوو و داها تووی خوئی ههیه، راسته قینه یی سهنگ و بههاو کاریگه ری و پیگه شی له راقه کردن و تپروانیی ئهوانه وه به دیار ده که ویت^(۱)، لهوهش زیاتر “ شهر په کیکه له بنه ما جیکیره کانی میژوو، باوکی هه موو شتیک و بنچینه ی کاریگه ری بیروکه و داهینان و دامه زراوه و دهوله تانه “^(۲)، به هوپه وه به ربهستی بهردهم تیکه لاوبوونی ژیاره کان ده شکیت و مهیدانیکه فراوانتریان له بهردهمدا ده کریته وه.

۲- گرنگی توپژینه وه:

بایه خ و گرنگی توپژینه وه که له وه دا دهسته بهر ده بی که خوارزمیه کان له پال ههلمهتی فراوانخوازی و داگیرکاریان بۆ سههر هه رییم و ناوچه کانی کوردستان، هه ره وه ها ق کردنی دانیشتوانی ئهه ناوچانه له ئامیزی نه هه مه تیه کی دیکه ی میژووی به روکی شارو ناوچه کانی کوردستانیان گرتوو، سه رنجی توپژهری راکیشا که هه لبستت به هه لدانه وه ی په رده له سههر ئه نجام و لیکه وته و ده رهاویشته کانی ئهه شالوو و لهشکرکیشیانه، هه ره وه ها خسته پرووی

(۱) ره سول: ابراهیم ره سول، کاریگه ریه کانی لهشکرکیشی هیزه بیانیه کان بۆ سههر کوردستان (چاپخانه ی له ریا، سلیمانی، ۲۰۱۳ ز) ۹.

(۲) ول واریل دیورانت، دروس التاريخ (ت: علی شلش، دار الجمیل القاهره، ۱۹۹۹ م) ۱۰۰.

ورده کاری ئه و په یوه ندیانهی که له م نیوانه دا هاتوونه ته ئارا به واتای له سهر چ بنه مایه ک سهریان هه لداوه و به چ ئاکامی ک گه شتوون، یا خود کاردانه وه کان به سهر خه لکی سقیلی دانیشتووی کوردستان چیوون و به چ ئاکامی ک گه شتوون، به و پییهی تا ئه مپرو توژیینه وه یه ک یان لیکو لینه وه یه ک له چوارچیوهی تیزیکی ماسته ر یان دکتورا په نجهی نه خستوته سهر ته واوی پی شهات و ورده کاریه کانی ئه م هیرشکاری و په یوه ندیانه.

هه رچه نده له چند کتیب و نامه ی ماسته ری تاییه ت به شاره کانی کوردستان وه ک هه مه دان و خه لات و داقوق ... ئاور له م بابه ته دراوه ته وه و نه هه مه ته کانی خراونه ته پروو، وه ک: (همدان من فتح الاسلامی الی سقوطها بید المغول (۲۲-۶۱۸هـ/۶۲۴-۱۲۲۱م)) ی (ادریس محمد حسن الدوسکی) و (مدینه خلاط دراسة فی تاریخها السیاسی والحضاری (۴۹۳-۶۴۱هـ/۱۱۰۰-۱۲۴۳م)) ی (حکیم عبدالرحمن زبیر البایری)، به لام ئه م بابه ته وه ستان له سهری و هه لوه سته کردنی زور زیده تری گه ره که تاوه کو په نجه بخهینه سهر ته واوی ورده کاری له شکرکیشییه کان و په یوه ندییه کانی نیوان خوارزمی و هیزو ده سه لاتدارانی کورد و ناوچه کوردیه کان، له هه مبه ر گرنگی و گشتگیری بابه ته که و پروو چیوون به قولایی به سه رهاته کان و به دوادا چیوون و شیکاری و شروفه کردنیان، لیره دا تویره هه ولی داوه په رده له سهر ته واوی په یوه ندی و له شکرکیشییه کان هه لمالییت، هه روه ها چووه ته ناخی پرووداوه کان و ته واوی ده رهاویشته و لیکه وته و ئه نجامه کانی خستوته پروو.

۳- پیکهاته ی توژیینه وه:

ئه م توژیینه وه یه که تاییه ته به هه لمه تی خوارزمیه کان بو سهر کورد و ناوچه کوردنشینه کان تیشک ده خاته سهر شالو و له شکرکیشییه کانی خوارزمی بو سهر کوردستان، له گه ل خستنه پرووی ئه و په یوه ندیانه ی له ئاکامی هیرشکارییه کان هاتوونه ته دی، که ناوه روکه که ی له سی به شی سهره کی پیکهاتوه.

بەشی یەكەم: بریتییە لە میژووی سیاسی دەولەتی خوارزمی و بارودۆخی ناوچە کوردنشینەکان لە سەردەمی فەرمانرەوایی ئەتابەگییەتدا پێنج تەوەرە لەخۆ دەگرێ، لە تەوەرە یەكەمدا باسیك دەربارەى بنەمالەى خوارزمی و چۆنیەتی گەشتیان بە دەسەلات خراوەتەرپوو لە گەل کورتە باسیك لە سەر جوگرافیای هەریمی خوارزم لە سەرەتای تەوەرە کەدا. تەوەرەى دووهم باس لە گەنگترین فەرمانرەوایانی دەولەتی خوارزمی دەکا وەکو پێناسە یەکی خیرا لە ماوەی دەسەلاتیان. تەوەرەى سێیەمیش چۆنیەتی فراوانبوونی دەسەلاتی خوارزمییەکان و دەسگرتن بە سەر پۆژھەلاتی ئیسلامی پوون کراوەتەو، وەك فراوانخوایییەکانی دەولەتی خوارزمی لە ئیران و پووختاندنی دەولەتی غوری و ملکہ چکردنی قەرەخەتاییەکان و گەشتن بە سنورەکانی هندستان کە بە سەردەمی زێڕینی دەولەتی خوارزمی دادەنرێت. لە تەوەرەى چوارەمدا ھۆکاری شکستی دەولەتی خوارزمی بەرانبەر مەغولەکان و کشانیان بەرھو خۆرئاوا لە چەند خالیکیدا پوون کراوەتەو. تەوەرەى پێنجەمیش کە کۆتای تەوەرەى ئەم بەشە یەك بریتییە لە خستەن پووی بارودۆخی ناوچە کوردنشینەکان لە سەردەمی فەرمانرەوایی ئەتابەگییەتدا، دواى ئەوەى کە سەلجوقییەکان زال بوون بە سەر دەولەتی خەلافەت و پەیگرتن بە ملکہ چکردنی هەریمەکان و بالادەست کردنی پەگەزی تورك بە سەر پەگەزەکانی دیکەى دەولەتی ئیسلامی، بە تاییەتی لە کوردستان و ھەنگاوان بە ئاراستەى قەلاچۆکردنی میرنشینە کوردییەکان و لە شوێنیاندا قووتکردنەوہى چەند ئەتابەگییەى تورکمانی.

بەشی دووهم: تاییەتکراوە بە ھێرشکاریی و شالۆی خوارزمییەکان بۆ سەر کوردستان کە لە چوارچێوہى ھوت تەوەرەدا ریکخراوە، تەوەرەى یەكەم باس لە شالۆ و ھێرشکارییەکانی خوارزمی دەکات بۆ سەر شاری ھەمەدان لە گەل ھۆکار و ئەنجامەکانی. تەوەرەى دووهم تاییەتە بە ھێرشى خوارزمییەکان بۆ سەر شاری داقوق لە گەل پالنەر و ئاکامی کۆتایی ھێرشکارییەکە. تەوەرەى سێیەمیش بریتییە لە دەست بە سەرداگرتنی ئازربایجان و ھۆکارو ئەنجامەکانی. لە تەوەرەى چوارەمیشدا شالۆ و لەشکرکێشى خوارزمییەکان بۆ سەر شاری خەلات خراوەتەرپوو لە گەل ھۆکار و ئەنجامەکانی. تەوەرەى پێنجەمیش

تایهتکراوه به هاوپهیمانی سهه لجوی پۆم و ئه یوبیهکان دژی (جلال الدین) ی خوارزمی سهه بارهت به داگیرکردنی خهلات. تهوه ره ی شه شه م تایه ته به په لاماری خوارزمیهکان بو سهه شارهکانی جهزیره. له تهوه ره ی هه وته میشدا هه لوپستی دانیشهتوانی ناوچه کوردیهکان به رانهه به له شکرکیشی و داگیرکاری خوارزمی خراوه ته پروو.

به شی سییه م: تایهت کراوه به په یوهندی خوارزمیهکان له گه ل ده سه لاتدارانی کورد و ناوچه کوردیهکان که له ههوت تهوه ره دا جیی کراوه ته وه. تهوه ره ی یه که م په یوهسته به په یوهندی خوارزمیهکان له گه ل ئه تابه گییه ی هه ولپیر. تهوه ره ی دووه میش باس له په یوهندی ده ولله تی خوارزمی له گه ل میره ئه یوبیهکان ده کا، تهوه ره ی سییه م تایهتکراوه به په یوهندی ژن و ژنخوازی نیوان کورد و خوارزمیهکان که خو ی له چه ند هاوسه رگرییه کی نیوانیان ده دۆزپته وه. له تهوه ره ی چواره مدا چۆنیه تی کوژرانی (جلال الدین) خوارزمی له لایهن کوردان خراوه ته پروو له گه ل دیدی میژوونووسان سهه بارهت به کوژرانی ناوبراو و چاره نووسی سوپای خوارزمی دوای کوژرانی سو لئانه که یان. تهوه ره ی پینجه میش تایه ته به هۆکارهکانی شکست و پرووخانی ده ولله تی خوارزمی. له تهوه ره ی شه شه مدا په یوهندی پاشماوه ی سوپای خوارزمی له گه ل کورده ئه یوبیهکانی شام و جهزیره پروون کراوه ته وه. له تهوه ره ی هه وته میشدا کاریگه ری له شکرکیشی و په یوهندییهکان به سهه کوردستان له بوارهکانی سیاسی و ئابووری و مرویی و ته ندروستیدا خراوه ته پروو.

دوای به کو تاهاتنی توپژینه وه توپژهر به چه ند ئه نجامیک گه یشته که له چه ند خالی کدا پروون کراونه ته وه، پاشان خسته پرووی پاشکویهکان که بریتین له ره چه له کی بنه ماله ی خوارزمشایان و بنه ماله ی کورده ئه یوبیهکان له گه ل چه ند نه خشه یه که که گوزارشته له فراوانخوازی خوارزمیهکان و شالارهکانیان بو سهه ناوچه کوردنشینهکان ده کات، له دوای ئه مه شدا لیستی سهه رچاوهکان خراوه ته پروو به پیی ریزبهندی و پینماییهکانی خویندنی بالا، له کو تایشدا لاپه ره ی بهرگ و پوخته به هه ردوو زمانی عه ره بی و ئینگلیزی له خو ده گری.

۴- رېيازى لىكۆلېنەوھ:

تويژەر لە رېيازى نووسىنىدا لە ئامادە كوردنى ئەم لىكۆلېنەوھىيە شىيازى شىكارى مېژووئى پەپرە و كوردوھ لە شىكردنەوھ و شۆقەكارى و وردەكارى رووداوھكان، بەووردى تىشكى خستۆتە سەر چەندايەتى و چۆنيەتى دەرھاوئىشتە و لىكەوتەكانى بەپشت بەستن بەگرنگترين سەرچاوھ مېژووئىيەكانى نزيك لە سەردەمى رووداوھكان، ھەرۆھە لە شىيازى نووسين و دابەشكارى تەوھرەكان و سەرچاوھگرتن و پەراوئىزەكاندا پشتى بەستووھ بەسىستەمى (SSRC) تايەت بە زانكۆى سۆان.

۵- كۆسپ و لەمپەرەكانى بەردەم تويژىنەوھ:

ئاشكرايە دەسپردن بۆ ئەنجامدانى ھەر كارىك رەنگەبى كۆسپ و گرفت تىنەپەرى، لەم تويژىنەوھىيەدا ئەوھى بۆتە مايەى لەمپەرى بەردەم بە ئەنجام گەياندى دەستەبەركردنى سەرچاوھ و كتيبى پەيوەست بەم رووداوھ مېژووئىيانە بووبى، راستە مېژووئى ئىسلامى لەرووى ھەبوونى سەرچاوھى كۆن و دانسقە تا رادەيەكى باش دەولەمەندە، بەلام بەدەستخستن و دەستەبەربوونيان پئويستى بەكات و گەرانى زۆرە، ديارە چەند مانگىكى ئەم سالىش پەتاي قايرۆسى كۆرۆنا گرفتىكى دىكە بوو بەھۆى داخرانى رىگاكانى نيوان شارەكان، بەلام خۆشەبەخانە سايته ئەليكتروئىيەكان ھاندەرىكى باش بوون بۆ پركرنەوھى زۆرىك لەم كۆسپ و لەمپەرەكانە.

۶- شىكردنەوھى سەرچاوھكان:

بۆ ئەنجامدانى ئەو تويژىنەوھىيە ھەولداروھ ئەو سەرچاوانە بە ئامانچ بگيرين و ھەلوھستەيان لەسەر بكرى وەك بنەمايەك كە لە سەردەم و شوئى رووداوھكان نزيكن و زۆرترين زانياريان خستۆتەروو، لەم نيوانەشدا بەشى شىر بەر سەرچاوھ كۆنە عەرەبىيەكان كەوتووھ بە بەراورد لەگەل سەرچاوھى كۆن و نوئى فارسى، ديارە ئەمەش بۆ فراوانى بوارى سەرچاوھ

عهره بییه کان و ئاسانتری به دهست خستن و دهسته به ربوونیان بگه پیتته وه ههروه ها زوریک له سه رچاوه ی فارسی وه رگیدراونه ته سه ر زمانی عهره بی، که ئه مهش بو تویتزه ر یارمه تیده ریکی باش بووه له پرووی زمانه وانیدا، جگه له مهش ژیده ر یان سه رچاوه ی نویی کوردی و عهره بی و تویتینه وه و نامه ی زانکوی سوودیان لی وه رگه راره، لیره دا به شیک له م سه رچاوانه ده خه ی نه پروو که تویتزه ر زورترین جار پشتی پییه ستوون و به بنه ما گرتوونی له به ئه نجام گه یاندنی تویتینه وه که:

۱-۶ - سه رچاوه ره سه نه کان:

۱-۱-۶ - کتیه میژوویه گشتیه کان:

ئه وه سه رچاوه ره سه نانه ی که بوونه ته بنه مایه ک له م تویتینه وه یه دا هه ندیکیان ده خه ی نه پروو له مانه کتیه ی (الکامل فی التاریخ) ی (ابن الاثیر، م: ۶۳۰هـ / ۱۲۳۳م). خو ی هاوسه رده می رووداوه کانه و به ئاگا بووه لیان، سیسته می سالی به کار هیئاوه له ریهازی نویسنیدا واتا به پیی سالی رووداوه کانی توومار کردوون و زانیاری ناوازه ی خستوته پروو، له هه رسی به شی تویتینه وه که دا سوودی لی بیه راره.

کتیه ی (سیره جلال الدین منکبرتی) ی (النسوی، م: ۶۴۷ک / ۱۲۴۹ز) سالی ۶۳۹ک / ۱۲۴۱ز) کتیه که ی نووسیوه، که خو ی نووسه ر و کاربه ده ستیکی ده رباری خوارزمیه کان بووه له نزیکه وه له رووداوه کان ئاگادار بووه، له هه ر سی به شی تویتینه وه که سوودی لی وه رگه راره. ههروه ها کتیه ی (راحة الصدور وآیه السرور) ی (الراوندی، م: ۶۰۱ک / ۱۲۰۵ز) که ئه ویش هاوسه رده می به شیک له رووداوه کانه و ماوه یه کیش دانیشتووی شاری هه مه دان بووه، له کاروباری کارگیچی شاره که کاری کردووه له سه رده می سه لجوقیه کان، بویه هیرش و له شکرکیشیه کانی خوارزمیه کانی زور به باشی توومار کردوون، له ته وه ره ی یه که می به شی یه که می تویتینه وه که دا تویتزه ر زور گه راره ته وه سه ری و پشتی به زانیاریه کانی به ستووه.

کتیه ی (مرآة الزمان فی تواریخ الاعیان) ی (سبط ابن الجوزی، م: ۶۵۴ک / ۱۲۵۶ز)

بههۆی نزیکیی له رووداوهکان توێژهر زۆر لێی سوودمه‌ند بووه، له په‌یوه‌ندی منکبرنی له‌گه‌ڵ ئه‌تابه‌گییه‌ی هه‌ولێر و مه‌لیک (المعظم عیسی) و هه‌لمه‌تی مه‌غۆله‌کان بۆ سه‌ر سوڵتانی خوارزم و په‌لامای پاشماوی سوپای خوارزمیه‌کان بۆ سه‌ر شاره‌کوردیه‌کانی جه‌زیره‌ و په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ڵ ئه‌یوبیه‌کان، کتییی (اخبار الایوبیین) ی (ابن العمید، م: ٦٧٢/ك١٢٧٣ ز) زانیاری به‌پێزی ده‌رباره‌ی بنه‌ماله‌ی ئه‌یوبیه‌کان خستۆته‌په‌روو، هه‌روه‌ها کتییی (مفرج الکروب) ی (ابن الواصل، م: ٦٩٧/ك١٢٩٨ ز) زانیاری ناوازه‌ی تۆمار کردوو له‌سه‌ر پاشماوه‌ی سوپای خوارزمی دوا‌ی هه‌ره‌س هینانی ده‌وله‌ته‌که‌یان سالی (٦٢٨/ك١٢٣١ ز) له‌پال په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ڵ ئه‌یوبیه‌کانی شام و جه‌زیره‌، له‌کتییی (اخبار سلاجقه‌ الروم) ی (ابن الیبی، م: ٦٧١/ك١٢٧٢ ز) ئاوێتیکی باش له‌میژووی سه‌لجوقیه‌کانی رۆم دراوه‌ته‌وه‌ و په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ڵ ئه‌یوبیه‌کان و (جلال‌الدین منکبرنی) به‌تایبه‌تی له‌سه‌رده‌می فه‌رمانه‌واکانییان (علاء‌الدین کیقباد و غیاث‌الدین کیکسرو) ی کوره‌که‌ی رۆون گراوه‌ته‌وه‌، بۆیه‌ له‌ په‌یوه‌ندی سه‌لجوقی- منکبرنی و دواتریش هاوپه‌یمانی (سه‌لجوقی- ئه‌یوبی) سوودمه‌ند بووه.

له‌ سه‌ر شالای (جلال‌الدین منکبرنی) بۆ سه‌ر خه‌لات و په‌لاماری مه‌غۆله‌کان بۆ سه‌ر ناوبراو ته‌نگ پێهه‌لچینی و له‌ناو چوونی، کتییی (جامع‌التواریخ) ی (الهمدانی، م: ٧١٨/ك١٢١٤ ز) زانیاری ناوازه‌ی درکاندوو، وێرای ئه‌مانه‌ی که‌ ئاماژه‌ییان پێکراوه‌ کتییی تریش زانیاری به‌سوود و ناوازه‌یان خستۆته‌په‌روو له‌سه‌ر زۆریک له‌ رووداوه‌کانی په‌یوه‌ست به‌ توێژینه‌وه‌که‌، به‌ تایبه‌تی سوپا په‌رته‌وازه‌بووه‌که‌ی خوارزمی و هی‌رش و په‌لاماره‌کانیان بۆ سه‌ر شاره‌کانی جه‌زیره‌ و شام له‌وانه‌: کتییی (زبده‌ الحلب من تاریخ الحلب) ی (ابن‌الع‌دیم، م: ٦٦٠/ك١٢٦٢ ز) و کتییی (السلوک لمعرفه‌ دول‌الملوک) ی (المقریزی، م: ٨٤٥/ك١٤٤١ ز).

٦-١-٢- کتییی گه‌ریده‌ و جوگرافیناسان:

بۆ ناساندنی شارو ناوچه‌کان به‌ پێی ده‌قه‌کانیان که‌ وه‌سفی شار و هه‌ریمه‌کانی ده‌وله‌تی ئیسلامی له‌م کتییانه‌دا تۆمار کراون بۆیه‌ به‌و مه‌به‌سته‌ له‌ توێژینه‌وه‌که‌دا سوودیان لێ وه‌رگیراوه‌ وه‌ک کتییه‌کانی (معجم

البلدان) ی (یاقوت الحموي، م: ٦٢٦ك/١٢٢٨ز)، (آثار البلاد واخبار العباد) ی (القزويني، م: ٦٨٢ك/١٢٨٣ز)، بوئھو شارو شوینانھى كھوا نامون و پيويست به ناسانديان بووبى تويزھر گھراوھتھوھ سھريان و زانياريهكانى لى ھھلئنجاون.

٦-١-٣- كتيبھ ژياننامھيھكان:

لھم كتيبانهدا بايھخ به كھسايھتبيھ ميژوويھكانى وھك خھليفھكان و ميرو سولتان و دھسھلاتدارھكان دراوھ لھ توھماركردنى ژياننامھيھكان و ماوھى دھسھلاتيھكان، زور جارى واش ھھبووھ كھ زانياريهكان خستوتھروو لھ سھرچاوھكانى تر بهدى نھكراوھ، ھھلبھتھ ھھمھش لھ تويزينهوھكاندا پشتيان پى بهستراوھ بو دھستبھر كردنى زانيارى لھسھر ئھو كھسايھتبيھكانى كھ كارھكتھرى ناو تويزينهوھكھن، تويزھر دھگھريتھوھ سھريھكان و ئھوى مھبھستى بى لى ھھلدھھينجى لھوانھش كتيبى (وفيات الاعيان وانباء ابناء الزمان) ى (ابن خلكان، م: ٦٨١ك/١٢٨٢ز)، (الجوھر الثمين في سيرة الخلفاء والملوك و السلاطين) ى (ابن الدقماق، م: ٨٠٩ك/١٤٠٧ز)، (بدائع الزهور في وقائع الدهور) ى (ابن اياس، م: ٩٣٠ك/١٥٢٣ز)، لھتويزينهوھكھدا سووديان لى بينراوھ.

٦-٢- سھرچاوھ نوپيھكان (ژيدھرھكان):

ئھوھى تايبھتھ بهم سھرچاوھ نوپيھكان ھھوانيش بهشى پيويست پالپشتبيھكى گرنگن لھ دھولھمھندكردنى تويزينهوھكھ به ڤاڤھ و شوڤھكارى رووداوھكان، ڤھنگھ جارى واش ھھبى زانياريهكى ناوازه لھ ژيدھرھكان دھستبھر بيٲت، كھ پشتى به سھرچاوھيھك بهستووھ دھستى تويزھر پى نھگھيشتبى بهلكو لھڤى ئھمھوھ لى سوودمھند دھبى، لھ گرنگترين ئھم سھرچاوانھش (الدولة الخوارزميه) ى (د. نافع توفيق العبود) كھ به ووردى تيشكى خستوتھ سھر چونيهتى سھرھھلدانى دھولھتى خوارزمى و ڤھيوھنديھكان به دھولھتھ ئيسلاميهكان و سيستھمى سھربازى و كارگىرى لھ دھولھتھكھدا، ھھروھها كتيبى (التاريخ السياسي للدولة الخوارزميه) ى (د. عفاف سيد صبره) وردھكاريهكى گرنگى خستوتھ سھر لايھنى سياسى دھولھتھكھ و مملانيى سھربازيهكانى خوارزمى و ھيزھكانى ديكھى دھولھتى ئيسلامى، كتيبى (الاتراك الخوارزميون في الشرق الادنى الاسلامى) ى (د. صبري سليم) تيشكى

خستۆته سهر لایه نی سیاسی و سهربازی و چۆنیه تی پروو خانسی دهوله ته که و پۆلی خوارزمیه کانی دواى منکبرنی له ناو هیزو لایه نی ئیسلامی، کتیبی (تاریخ ایران پس از اسلام از صدور اسلام تا انقراض قاجاریه) ی (عباس اقبال اشتیابی)، کتیبیکی ناوازه و گرنکه ئه و ماوه میژووویه ی که پرووداوه کانی تیدا شروقه کردوون ئاورپیکی باشی له میژوووی ئیران داوه ته وه توپژهر تا راده یه کی باش لئی سوودمه ند بووه.

۳-۶- توپژینه وه و نامه زانکۆیه کان:

به پیوستی ده زانین تیشکیک بخه ینه سهر ئه و لایه نه ش که له بنه مایه کی ئه کادیمی و زانستی سه رچاوه بیان گرتوو، توپژهریش لیان سوودمه ند بووه، بو ئه مه ش چه ند نمونه یه ک ده خه ینه پروو له مانه ماسته رنامه ی (المملک الاشرف بن المملک عادل الایوی) ی (کرغان محمد احمد آمیدی)، ماسته ر نامه ی (ژنخوازی له ده وله تی ئه یوبیدا) ی (سامان نامیق توفیق)، ههروه ها توپژینه وه که ی (شالای خوارزمیه کان بو سهر کوردستان له سه رده می سوولتان (جلال الدین منکبرتی) ۶۱۷-۶۲۸ک/۱۲۲۰-۱۲۳۱ز) ی (د. قادر محمد حسن) زانیاری به پیزو ناوازه ی خستۆته پروو ده رباره ی شالاه کانی خوارزمیه کان و ئه و نه هامه تیانه ی له م پیناوه دا به روکی کوردو ناوچه کوردیه کانی گرتوو.

بهشی یهکهه

میژووی سیاسی دهولهتهی خوارزهیهکان و بارودوخی
ناچه کوردنشینهکان لهسهردهیهی فههمانهوایهی
ئه تابه گییه تیدا

هههه و النامههه کتیب

تهوههه یه کهم بنه مالهه خوارزمی و گهشتیان به دهسه لات

سه رهه لدانی ده وه ته خوارزمی ده گه پرتیه وه بو نیوهی دووه می سه دهه ی پینجه می کوچی یازده می زاینی له هه ری می خوارزم، یه کی که له گرنگترین نه وه ده وه ت و میرنشینانه ی که وا هو کمپران ی ئیرانیان کردوهه^(۱)، جوگرافیناسان له سه ره نه وه کوکن، که خوارزم هه ری می کی فراوانه وه چند شاریک له خو ده گری و له کو تایی لیواره کانی رووباری جه یحون^(۲) (ئامو دریا)^(۳) هه لکه وتوهه. (ابن حوقل) به به شیکی دابراوی داده نی له هه ردوو هه ری می خوراسان^(۴) و (ماوراء النهر)^(۵)، له پوژهه لاتیدا (ماوراء النهر)^(۶) و له لای پوژئاوا ولاتی تورکه غوزه کان و له باشووریدا هه ری می خوراسان و باکووریشی ولاتی تورک^(۷) سنووره کانی پیکدینن، له پوژگاری

(۱) حسن کریم الجاف، موسوعة تاریخ ایران السياسي (دار العربیه للموسوعات، بیروت، ۲۰۰۸م) ۲/۲۰۰.
(۲) رووباری جه یحون به دوئی جه یحوندا ده روا، که له شاری به لخواه ده ست پیده کات و به خوارزمدا تیده په ریت تا ده پرتیه ده ری اچه ی خوارزم. بو زانیاری زیاتر پروانه: یاقوت الحموی، معجم البلدان (دار الصدر، بیروت، ۱۹۷۷م) ۲/۱۹۶-۱۹۷.

(۳) له هه ندیک سه رچاوه دا به ئامو دریا ناوی هاتوهه. پروانه: فاسیلی فلادیمیر وقتش بارتولد، ترکستان من فتح الاسلامی الی غزو المغولی (ت: عن الروسية، صلاح الدین احمد عثمان، کویت، ۱۹۸۱م) ۱۱۴.

(۴) خوراسان هه ری می کی فراوانه، سنووری له عیراقه وه ده ست پیده کات بو جوین و به یه هق، تا سنووره دووره کانی هندستان و ته خارستان و غه زنه و سجستان و کرمان سنووری ده وروبه ری پیکدینن، له گرنگترین شاره کانیشی (نیسابورو هه رات و مهرو به لخوا و نه بیورد) هتد. یاقوت الحموی (پ) ۲/۳۵۰.
(۵) صورة الارض، دار الکتب الحیاة، (بیروت، ۱۹۹۲) ۳۹۵.

(۶) مه به ست لئی نه و دیوی رووباری جه یحونه، له پوژهه لات پیمان دهوت (بلاد الهیاتلة) له سه رچاوه ی عه ره بیه ئیسلامیه کانیشدا (ماوراء النهر)، هه ری مه که ده که ویته پوژهه لات ی هه ردوو هه ری می خوراسان و خوارزم. یاقوت الحموی (پ) ۴/۴۶.

(۷) الاصلطخری، المسالك والممالک (مطبعة بریل، لیدن، ۱۹۳۷م) ۲۹۹.

ئه مپرودا دابهش بووه به سهه ههردوو ولاتی ئۆزبهگستان و تورکمه نستان^(۱).

(ابن ارسلان الخوارزمي) له وهسفی ههريمه کهدا بو مان پروون ده کاته وه، خوارزم به وه به ناوبانگه که شار و گوندي زوره و له لیواری پرووباری جه یحون دريژ ده بیته وه تا ده ریاچهی خوارزم (ئارال) ی ئه مپرو له سنووری ئیسلامیدا، که خاکیکی باش و به پیت و ئاو و ههوا ی پاک و به رو بووم و باغی زوره^(۲)، ههروه ها (ابن بطوطه) ی گه پریده و ولاتناسی ئیسلامیش له باسی خیروبییری ئه م ههريمه دا ئماژه به ناوبانگی کاله کی سهه سوپهینه ری خوارزم ده کات، که شتی وای نه بینیه له رۆژه لات و رۆژئا وادا^(۳).

گرنگترین شاره کانیشی، بریتین له (کات، کرکانج- جورجان، هزاراسب، زمخشر، ارثخشیمیتین)^(۴).

دیاره سهه ره له دانی دهوله تی خوارزمی به نده به حوکمرانی سهه رده می سهه لجوقیه کانه وه (۴۲۹-۵۹۰/ک ۱۰۳۸-۱۱۹۴ز)، که له چاره کی یه که می سهه ده ی پینجه می کوچی و یازده می زاینی، وه کو هیژیکی سهه ربازی به هیژ و کاریگه ر، له هه ری می خوړاسان ده رکه وتن، به سهه رکردایه تی (طغرل بک کوپری مکائیل کوپری سلجق) (۴۲۹-۴۵۵/ک ۱۰۳۸-۱۰۶۳ز)، توانیان له سالی (۴۲۹/ک ۱۰۳۸ز)، ده ست به سهه هه ری می ناوبرا ودا بگرن و له سهه ر ته ختی فه رمانزه وایی دهوله تی غه زنه وی^(۵) دابنیشن، پاشان به ره وه هه ری مه کانی فارس و کرمان په ل به اوین^(۶).

(۱) نافع توفیق العبود، الدولة الخوارزمية نشأتها و علاقتها مع الدول الإسلامية نظمها العسكريه والادارية (۴۹۰-۷۲۸هـ/۱۰۹۷-۱۲۳۱م) (مطبعة الجامعة، بغداد، ۱۹۷۸م) ۱۷-۱۸.

(۲) من تاريخ الخوارزم (تح: د. محمود محمد خلفه، دار الكتب العلمية، بيروت ۲۰۱۸م) ۴۸.

(۳) رحلة ابن ابن بطوطة (تح: الشيخ محمد عبدالمعزم العريان، دار احیاء العلوم، بيروت، ۱۹۸۷م) ۳۷.

(۴) الخوارزمي (پ ۱۱) ۴۹-۵۱.

(۵) دهوله تی غه زنه وی له سالی (۳۵۱/ک ۹۶۲ز) له لایه ن مه مالیکی سامانییه کان (البتکین) دامه زراوه ناوه که شی بو غه زنه ی پایته ختی ده گه پریته وه، له سالی (۵۸۲/ک ۱۱۸۶ز) له سهه ر ده ستی غورییه کان کو تایی به ده سهه لاتیان هاتوه. بروانه: مصطفى احمد رمضان، تاريخ الحركات الانفصاليه في العالم الاسلامي (منتدی سور الازبکیه، د. م. ط- د. ت) ۲۲۲.

(۶) البنداری، تاريخ الدولة ال سلجوق (المطبعة الموسوعات، مصر، ۱۹۰۰م) ۶-۱۰.

ههلمهته سهربازیهکانی سهلجوقی بو دهستگرتن بهسهر ئیران و پوژههلاتی ئیسلامی بهردهوامی ههبوو، تا توانیان له سالی (٤٣٤ک/١٠٤٢ز) دهسگرن بهسهر خوارزمدا و هیزهکانی (مسعود کوری محمود) ی (٤٢١-٤٣٢ک/١٠٢٩-١٠٤١) فهزمانپهواي دهولهتی غهزنهوی شکست پیینن و ناوچهکه ملکهچی ژیر دهسهلاتی خویمان بکهن^(١)، لهم سالهدا سولتان (طغرل بك) توانی دهسگریت بهسهر زورترین ههریمهکانی پوژههلات، وهك خوارزم و دهستان و تبس و پهی و قهزوین و پیگهی دهسهلاتی زور گهوره و فراوان بوو^(٢). سالی (٤٧١ک/١٠٧٧)، بهپروهبردنی ناوچهی خوارزمییان به کهسایهتی (انوشتهکین) سپاردوو، که باپیرهی خوارزمیهکان و دامهزینهری سهرهتای دهسهلاتی بنهمالهکهیه، ناوبراو له سهرهتادا کوپلهیهکی تورک بووه، یهکیک له میره سهلجوقیهکان بهناوی (بلباک) کریویهتی له ولاتی غورییهکان و له کوشکی فهزمانپهوايی سولتانهکانی سهلجوقی کاری تهشتداری^(٣) یان ئاوگیپی کردوو^(٤)، جگه لهمهش له کوشکی (ملکشاه)ی سهلجوقی پیشهیی سهرپهزشتیکردنی رازاندنهوهی خوان بووه له بونه و جهژنهکان و پیشکهشکردن بهسولتان و میرهکان، که ئەم پیشهیه له گرنگترین کارهکانی کوشک بووه و پیی سپێردراوه، بوپه بوته جیگای پروا و متمانهی سولتان (ملیکشاه)ی سهلجوقی (٤٦٥-٤٨٥ک/١٠٧٢-١٠٩٢ز) لهبهر ئەوه بهپروهبردنی ناوچهی خوارزمی پییهخشی^(٥)، کهواته (انوشتهکین) بههوی بههاداری و ئازایهتی

(١) پروانه: ابن الاثیر، الکامل فی تاریخ (تح: د. محمد یوسف الدقاق، دار الکتب العلمیه، بیروت، ١٩٨٧م) ٢٥٥/٨-٢٥٦؛ محمد سهیل طقوش، تاریخ السلاجقه فی خراسان و ایران و عراق (دار النفاس، ٢، بیروت، ٢٠١٦) ٥٧.

(٢) خوافی، مجمل فصیحی (تح: محسن ناجی نصر ابادی، چاپ دیبا، ١٣٨٤ش) ٦٢٥/٢.

(٣) بریتیه له شووشتنی کهل و پهلی گهردماو و کورسی و بهرمالی نوپژ و جلو بهرگی سولتانی که لهناو دهفریک یان تهشتیکدا دهشوروا. القلقشندی، صبح الاعشی فی صناعة الانشاء (دار الملکتب المصریه، القاهره، ١٩٢٢م) ١٠/٤.

(٤) حمدالله مستوفی، تاریخ گزیده (مؤسسه انتشارات امیر کبیر، چاپخانه: سپهر، چ ٢، تهران، ١٣٦٢ش) ٤٨٠.

(٥) حسن ابراهیم حسن، تاریخ الاسلام السياسي والديني والثقافي والاجتماعي، و[دار الجیل البيروت، مکتبه النهضه الحصریه، ط١٤، القاهره، ١٩٩٦م] ٩٣؛ مصطفى طه بدر، محنة الاسلام الكبرى (الهیئة المصریه للکتاب ط٢، مصر، ٢٠٠٩م) ٥٦.

خوی توانی پیشبکهوی و حوكمی خوارزم به دهست بهینی^(۱).

دهسهلاتی بنه ماله کهیان تا دههات فراوانتر و بههیزتر دهبوو تاكو توانیان
فه زمانه وایی ته وای هه ریمی خوارزم بگرنه دهست^(۲).

(ابن الواصل) ناوی (انوشتکینی به بلتکین) هیناوه، که یه کیک بووه
له مه مالیکه کانی سولتان (الب ارسلان) ی کوری جغری به گی سه لجوقی
(۴۵۵-۴۶۳/ک ۱۰۶۳-۱۰۷۱ز)، کاتیک دهستی به سهر خوارزمدا گرت فه زمانه وایی
ناوچه کهیان پی سپارد^(۳)، به لام (ابن الاثیر) زانیاری زیاتر ده خاته پروو سه بارهت
به چۆنیه تی دهسه لاتداریه تی ئهم بنه ماله یه، که پی وایه له سالی
(۴۹۰/ک ۱۰۹۷ز) سولتان (برکیارق) پشتگیری میر (حشی کوری تونتاقي) ی کرد
بو ویلایه تی خوراسان، (محمد کوری انوشتکین) یشی وه ک فه زمانه وای خوارزم
دیاریکرد، (انوشتکین) ی باوکی که له لایه ن یه کیک له میره سه لجوقیه کان
به ناوی (بلباک) کپیوه له غرشتانی ولاتی غورییه کان و پییان ده گووت (انوشتکین
غرشه- غرچه) دوی ئه وهی که محمدی کوره کهی له ناو په روه رده یه کی باش
و چاودیرییه کی ته و او گه و ره بوو و پیگه یشت، بوته جیگای پروا و متمانه ی
سولتان، بویه له دوی مردنی باوکی فه زمانه وای هه ریمی خوارزمی پی سپارد
و نازناوی خوارزمشای پییه خشی، میژوونووس (البناکتی) ش هه مان زانیاری
ده خاته پروو، به لام ناوی (انوشتکین به بیلکاتکین) ده هینی^(۴). محمدی کوری
انشتکین لای (ابن خلدون) یش به مروقیکی به هره دار و ئازا و ئه ده بدوست
و زانستخواز و تیکه ل له گه ل میره سه لجوقیه کان وه سفی کراوه، دیاره هه
ئهمه یه هوکاری سه ره کی له دوی مردنی باوکی پیگه ی به رز بکه نه وه و

(۱) ابن خلدون، تاریخ ابن خلدون (تح: خلیل شحاده، مراجعة، سهیل زکار، دارالفکر للطباعة
والنشر والتوزيع، بیروت، ۲۰۰۰م) ۱۰۵/۵.

(۲) عفاف سید صبره، التاريخ السياسي لدولة الخوارزمية (دار الكتاب الجامعي، القاهرة،
۱۹۸۷م) ۳۵.

(۳) مفرج الكروب في اخبار بني ايوب، تح: د. حسنين محمد ربيع، القاهرة، ۱۹۷۵، ۳۵/۴.

(۴) الكامل في التاريخ (تح: د. محمد يوسف الدقاق، دار الكتب العلمية، ط ۴، بیروت، ۲۰۰۳م)
۱۰/۹؛ روضة أولى الالباب في معرفة التواريخ والانسان المشهور بتاريخ البناکتی (ت: محمود
عبدالكريم على، القاهرة، ۲۰۰۷م) ۲۴۷.

فه‌رمانه‌وه‌وایی هه‌ریمی خوارزمی پی بسپین^(۱)، هه‌رچه‌نده هه‌ندیك میری تورک پیلانی ئه‌وه‌یان دارشتبوو، بو ئه‌وه‌ی هوکمرانی خوارزم بگرنه ده‌ست، له‌ناویاندا (طغرل تکین کوری آکنجی)، که پیشتر له‌خزمه‌تی سولتان سنجری سه‌لجوقیدا بوو رای کردبوو په‌یوه‌ندی به‌تورکه‌کانی خوارزم کردبوو، به‌لام که (محمد کوری انوشتکین) به‌مه‌ی زانی توانی پیلانه‌که‌یان هه‌لوه‌شینیته‌وه له‌رینگای سنجری سه‌لجوقی که له‌نيسابور بوو توانی شکستیان پی بهینی^(۲).

لیره‌دا ئه‌وه‌ی تییینی ده‌کرێ سه‌باره‌ت به‌دامه‌زراندنی ده‌وله‌تی خوارزمی ئاماژه‌کان وا ده‌رده‌خه‌ن بوو سالی (۴۹۰ ک/۱۰۹۷ز) بگه‌رپته‌وه، چونکه (محمد کوری انوشتکین) که له‌دوای باوکی گه‌یشه‌ته‌ته‌ختی ده‌سه‌لات توانی پایه‌کانی هوکمرانی ده‌وله‌ته‌که‌ی جیگیر بکات، هه‌روه‌ها سولتانی سه‌لجوقی (برکیارق) (۴۸۷-۴۹۸ ک/۱۰۹۴-۱۱۰۴ز) نازناوی خوارزمشای پیبه‌خشی، به‌وه‌وه‌و نوبراو به‌یه‌که‌مین شای خوارزم له‌و بنه‌ماله‌دا ده‌نریت^(۳)، واتا سه‌رکه‌وتوو بوو له‌به‌ده‌سته‌هینانی ئه‌م نازناوه‌ و دارشتنی بناغه‌ی ده‌وله‌تیکی به‌هپز له‌هه‌ریمه‌که‌یدا^(۴)، بو‌یه‌یه‌که‌مین دامه‌زراندنی ده‌وله‌ته‌که‌ بوو ده‌سته‌تیکی هوکمرانی ئه‌و ده‌گیرنه‌وه^(۵)، له‌ماوه‌ی سی و یه‌ک سالی هوکمرانیدا بوو ساتیکیش بی فه‌رمانی سولتانی سه‌لجوقی نه‌کردوو، بوو ماوه‌ی شه‌ش سالان (اتسز)ی کوره‌که‌ی ناردووته‌خزمه‌تی سولتان^(۶)، له‌سالی (۵۲۱ ک/۱۱۲۷) له‌دوای ماوه‌ی ئاماژه‌پیکراوی فه‌رمانه‌وه‌واییه‌تی کوچی دوایی کرد و کوره‌که‌ی

(۱) (پ ۲۱/۵) ۱۰۵/۵.

(۲) ابن الاثیر (پ ۲۴/۹) ۱۰/۹.

(۳) عباس اقبال اشتیابی، تاریخ ایران پس از اسلام از صدور اسلام تا انقراض قاجاریه (تهران، ۱۳۸۹ش) ۳۶۵.

(4) Skrin & Ross, *the heart of Asia* (London, 1899)136.

(۵) له‌هه‌ندیك سه‌رچاوه‌ی فارسیدا پروداوی مردنی انوشتکین و ده‌سته‌تیکی هوکمی محمدی کوری بو‌سالی (۴۹۱ ک/۱۰۹۸) ده‌گیرنه‌وه. خوافی (پ ۱۷) ۶۷۵؛ خواندمیر، *تاریخ حبیب السیر* (مرکز تحقیقات رایانه‌ی قائمیه‌ی اصفهان، د. ت) ۶۲۹/۲؛ القزوينی، *لب التواریخ* (نشریات مؤسسه‌خادر، مطبعة سمینی، ۱۳۱۵ ه. ق) ۱۱۴.

(۶) خواندمیر (پ ۲۹/۲) ۶۲۹/۲.

(ابو مظفر اتسن) شوینی گرتهوه^(۱).

ههچهنده (انوشتکین) ی باوکی لهسالی (۴۷۱/ک ۱۰۷۸ز)، توانیبووی ههست و سوژی سولتان (ملکشاه) بو خوئی پابکیشی و بهپۆهبردنی سهرزهمینی خوارزمی پی بهخش، بهلام بی ئهوهی نازناوی خوارزمشای پی بدری^(۲)، دهکری بلیین (انوشتکین) بناغه و بنچینهی دهسهلاتداری بنهمالهکهیتهی و کوپ و نهوهکانی له و بنهمایهوه سهرچاوهیان گرتووه.

شایانی باسه فهزمانپهواپی له بنهمالهی (انوشتکین) واتا کوپ و نهوهکانی شیوازی حوکمرانی پشتاوپشتیان پهپره و کردووه، که ماوهی دهسهلاتداری دهولهتهکیان سه د و سی و ههشت سالی خایاندووه^(۳).

(۱) خوافی (پ ۱۷) ۲/۶۹۶.

(۲) حسن کریم جاف (پ ۳) ۲/۱۹۹.

(۳) خواندمیر (پ ۲۹) ۲/۶۲۹.

تہوہری دوہم گرنگترین فرمانرہوایی دہولہتی خوارزمی

۱ - علاءالدین اتسز (۵۲۱-۵۵۱ک/۱۱۲۷-۱۱۵۶ز)

دوای مردنی باوکی توانی لہسہر تہختی فرمانرہوایی خوارزم دابنیشی. سہقامگیری و ئاسایش و دادپہروہری لہ ولات دریژہی ہہبوو^(۱)، لہ سہرہتادا نیوانی لہگہل سولتان سنجری سہلجوقی (۵۱۱-۵۵۲ک/۱۱۱۷-۱۱۵۷ز) باش بوو، وہکو پاریزہری گیانی سولتان ہہلسوکہوتی دہکرد، ئہمہش لہوہدا دہردہکھویٹ کہ لہ گہشتیکی راودا ہاوہلی دہکا، سولتان سنجر پرووبہرووی دہستہیہک دہبیتہوہ ہہرہشہی کوشتنی لیدہکھن، کاتیک خوارزمشا ہہوالی پیدہگا بہپہلہ بہہانایہوہ دہچی و لہگہلیان دہجہنگی و سولتان رزگار دہکات^(۲). رہنگدانہوہی پھیوہندی نیوانیان لہ نامہیہکی خوارزمشادا دہردہکھویٹ، کہ بو سولتانی دہنیری و پپرہ لہ ستایش و بہ بالادا ہہلدان، وہک فرماندہی رۆژہہلات و رۆژئاوا پیناسہی دہکات، ئامادہیی خوئی بو دہردہبری، بو ہہر فرمانیک کہپی بکا^(۳).

ئامازہکان وا دہردہخہن پھیوہندی (اتسز) لہگہل سولتانی سہلجوقی تا سالی (۵۲۹ک/۱۱۳۴) بہ شیوہیہکی باش بہرپوہچوہ، لہو ماوہیہدا توانیویہتی پیگہ و بنہماکانی دہولہتہکہی تا رادہیہکی باش جیگیر بکات بہ شیوہیہک کہ بتوانی خوئی لہبہر ہہرہشہ و مہترسیہکانی سہلجوقی رابگری بو ہہر پیشہاتیک لہ داہاتوودا، لیرہوہ ہہلاتنی ئہستیرہی بہختی دہولہتی خوارزمی

(۱) ابن الاثیر (پ ۲۴) ۱۰/۹.

(۲) خواندمیر (پ ۲۹) ۲/۶۳۰.

(۳) قاسم تویسرکانی، نامہهای رشیدالدین وطواط (مؤسسہ انتشارات و چاپ دانشگاه تہران، چاپ دوم، تہران، ۱۳۸۳ش) ۶-۷.

دەستیپێکرد لەسەر حسابی ھێزە سیاسەکانی ئەو کات، کە بوونیان ھەبوو لە ناوچە کەدا بە تایبەتی دەولەتی سەلجوقی دوا کۆچی دوایی سولتان (ملکشاه)، بەرھەو لیکھەلۆھەشەنەو و پارچەبوون و لاوازی چوو بوو، پەپەرھەکردنی سیستمی ئەتابەکی لە ھەریمەکان دەستیپێکردبوو، ھێزە ئیسلامیەکان دووچارە بەریە ککەوتن بوون، وەك دەولەتی خوارزمی لە گەل سەلجوقییەکان لە لایەك و غۆرییەکان و قەرەخەتاییەکان لە پۆژھەلات و دەولەتی عەباسی لە پۆژئاوا (۱).

ئەمەش پالئەریکی بەھێزبوو بۆ (اتسز) کە بیر لە سەربەخۆیی ولاتە کە ی بکاتەو و لە ژێرکۆت و بەندی سەلجوقی دەربچێ (۲). (خواندمیر) دوپاتی ئەو دەکاتەو کە لە ماوەی بیست و نۆ سالی حوکمرانی (اتسز) دا شازدە سالی کۆتایی سەربەخۆ بوو. لە سالی (۵۵۱/ك / ۱۱۵۶ز) لە تەمەنی شەست و یەك سالی کۆچی دوایی کردوو (۳).

۲- ایل ارسلان (۵۵۱-۵۶۸/ك / ۱۱۵۶-۱۱۷۲ز)

لە دوا کۆچی دوایی خوارزمشا (اتسز)، کورە کە ی (ایل ارسلان) بەسەر تەختی فەرمانرەوایی خوارزم پراگەیشت، دەستیپێکی داکوتانی پەرگی دەسەلاتی زالبوون بوو بەسەر پراگەرەکانی لە خانەوادە کە ی، وەك کوشتنی یەکیک لە مامەکانی و کوپکردنی چاوەکانی براهە کە ی، دوا سێ پۆژ ئەویش گیانی لە دەستدا، وای پیشاندا کە خۆی خۆی کوشتوو (۴) کاتێ بارودۆخی دەسەلاتی بۆ یەکلایی بوو، نێردراوی خۆی ناردە لای سولتان سنجر، گوپراپەلی و ھاوسۆزی خۆی بۆ دەربەری بەو ھۆیەو سەقامگیری و ئاسایش لە گولت بەرپابوو (۵)، ئینجا ھەلسا بە دەستەمۆکردنی مەمالیکەکانی باوکی و ملکہ چپیکردنی بەرپرسەکان بۆ

(۱) حافظ احمد حمدي، الدولة الخوارزمية والمغولية (دار الفكر العربي، القاهرة، ۱۹۴۹م) ۲۵.

(۲) عفاف صبرة (پ ۲۲) ۳۸.

(۳) خواندمیر (پ ۲۹) ۲/۶۳۰.

(۴) ابن الاثير (پ ۲۴) ۹/۴۰۷.

(۵) النويري، نهایه الارب في فنون الادب (تح: د. نجيب مصطفى فواز وحکمت کشلي فواز، دار الكتب العلمية، بيروت، د ت) ۱۴۱/۲۷.

سولتانه که ی، جگه له مهش دهستیکرد به برینی ئەو باج و سامانهی که وا (اتسز) ی باوکی له سالی (۱۱۴۱/ک ۵۳۶) به دواوه دهیدا به قهره خه تائیه کان بو لیدانی سه لجوقیه کان که کاریگه ری زوری هه بوو له به هیزبوونی قهره خه تائیه کان و ده سگرتن به سهر ته واوی هه ری می (ماوراءالنهر)^(۱). خوارزمشا دوا ی بیست و یه ک سال و چند مانگی که له فه رمانه واییدا له سالی (۱۱۷۲/ک ۵۶۸) به هوی نه خو شی مائئاوایی له ژیان کرد^(۲).

۳- علاءالدین تکش (۵۶۸-۵۹۶/ک ۱۱۷۲-۱۱۹۹ز)

شوین گرتنه وهی خوارزمشا (ایل ارسه لان) هه رای نایه وه له نیوان کوره کانی به هوی دیاری کردنی (سلطان شاه محمود) ی کوری بچوکی، به ری نوینی تورکان خاتونی دایکی که کاروباره کانی کارگی ری و سه ربازی بو به ری وه ده برد، برا گه وره که شی (علاءالدین تکش) له شاری جند^(۳) داده نیشته که باوکی پیی به خشی بوو^(۴)، ئامازه کان وا ده رده خه ن، که هه وائی مردنی باوکی پیگه شته و برا بچوکی شوینی گرتوته وه شو رشی له دژی راگه یاند، بو یارمه تیش پرووی له پاشای تورکه خه تائیه کان کرد دژی برا که ی، ته ماعیکردن به سامان و چه ک و تفاق ی خوارزم^(۵). دیاره قهره خه تائیه کان به سو پایه کی به هیزه وه به ره و خوارزم به ری که وتن، له هه مانکاتدا (سلطان شاه) ش له دژی برا که ی هانای برده بهر پادشاکانی ده ورو بهر له وانه (مؤید آی آبه) فه رمانه وای خو پاسان، تورکان خاتوونی دایکی دیاری زوری پیشکه ش کرد و ته ماعیکرد به مال و سامانی زور، مؤید به هه مان شی وهی قهره خه تائیه کان یارمه تییه کانی پیشکه ش به (سلطان شاه) کرد، له گه ل هیژیکی گه وره به ری که وت، له شاری سو برلی که

(۱) عفاف صبرة (پ ۲۲) ۴۹.

(۲) بارتولد (پ ۵) ۴۸۸.

(۳) شاریکه له ولاتی تورکستان نزیک پروباری سه یحون ده پوژه پیاده له خوارزم دووره. یاقوت الحموی (پ ۴) ۱۶۸/۲.

(۴) النویری (پ ۴۱) ۱۴۱/۲۷.

(۵) ابن الاثیر (پ ۲۴) ۳۹/۱۰.

بیست فرسه خ (۱۲۰کم)^(۱) له خوارزم دوره، ههردوو هیزه که به یه گه یشتن، شهر له نیوانیاندا دهستیپیکرد، هیزه که ی مؤید شکستی هیئا و خووشی به دیل گیرا و بردیانه لای تکش ئه ویش فهرمانی کوشتنی بو ده رکرد^(۲).

ئه وهی شایانی گوتنه ئه وهیه (علاءالدین تکش) توانی به سهر (سلطان شاه) ی برایدا زال ببی و بچیته سهر تهختی شای خوارزم و (سلطان شاه) په نای برده بهر^(۳) غۆریه کان^(۴)، بارودۆخی دوو برایه که ههروا له شهر و مملانی له سهر دهسه لات بهردهوام بوون، به پشتیوانی و ته ماعکاری غۆریه کان و قه ره خه تاییه کان تا سالی (۵۸۵/ک/۱۱۸۹ز) ئاشتی له نیوانیاندا به رپابوو، هه ر له و سألله شدا (علاءالدین تکش) نازناوی سولتانی به خویدا، که تا ئیره ته نها نازناوی خوارزمشایان هه بوو^(۵). سالی (۵۸۹/ک/۱۱۹۳ز) (سلطان شاه) کوچی دوایی کرد ئیتر دۆخه که بو تکش یه کلایی بووه^(۶)، پاشان خوارزمشا تکش دهستی کرد به ریکخستن وهی دهوله ته که ی

(۱) فرسه ح: هه ر فرسه خیک نزیکه ی شه ش کیلومه تره له ئیستادا. قالتر هنتس، المکاییل والاوزان الاسلامیه وما یعادله ا فی النظام المتري (ترجمة عن الالمانية: د. کامل العسیلی، منشورات الجامعة الاردنیة، عمان، ۱۹۷۰م) ۹۴.

(۲) ابو الفدا، المختصر فی اخبار البشر (تح: د. محمد زینهم محمد عزب و یحیی سید حسین، د. محمد فخري الوصیف، دار المعارف، القاهرة، ۱۹۹۹م) ۶۹/۳؛ ابن سباط، تاریخ ابن سباط (تح: عمر عبدالسلام تدمري، طرابلس- لبنان، ۱۹۹۳م) ۱/۱۳۰؛ عباس اقبال اشتیابی، تاریخ ایران، ص ۳۶۹.

(۳) ابن الاثیر (پ ۲۴/۱۰/۳۹).

(۴) غۆریه کان: دانیشتوانی ناوچه چیا یه کانی نیوان شاره کانی هه رات و غه زنه ن له رۆژه لات ی ئیسلامی، له سه ره تای سه ده ی (۵/ک/۱۱ز) له ناوچه که دا ده سه لات دار بوون و خاوه نی چه ند قه لایه ک بوون، دوای چه ند هه لمه تیکی سه ربازی سولتان محمودی عه زنه وی بو سه ریان ملکه چی ژیر ده سه لات ی بوون، له سالی (۵۸۲/ک/۱۱۹۶ز) توانیان ده وله تی غه زنه وی بروخینن له سالی (۶۰۵/ک/۱۲۰۸ز) له لایه ن ده وله تی خوارزمی کو تایی به ده سه لات یان هات. پروانه. البیهقی، تاریخ بیهقی (ت: الی العربیة: یحیی الخشاب و صادق نشات، دار الطباعة الحدیثة، القاهرة، ۱۹۵۶م) ۱۱۸؛ احمد محمد عدوان، موجز فی تاریخ دویلات الشرق الاسلام (دار عالم الکتب للنشر والتوزیع، الرياض، ۱۹۹۰م) ۱۵۵-۱۷۲.

(۵) حاجی خلیفة، تقویم التواریخ (تح: میر شم محدث، آحیاء کتاب، تهران، ۱۳۷۶ش) ۳۷۳؛ عباس اقبال اشتیابی، (پ ۲۷/۰/۳۷۰).

(۶) بو زیاتر زانیاری له سهر شهرو مملانی نیوانی (علاءالدین تکش و سطان شاه) بگه رپوه بو حنان مبروک اللبودی، قیام الدولة شاهات خوارزم (مؤسسة شباب الجامعة، اسکندریة، ۲۰۱۳م)

و پىككەوتنى ئاشتى و ھاوسەرگىرى سىياسى لەگەل سولتان (غياث الدين) (۵۵۶-۵۹۹ك/۱۱۶۱-۱۲۰۲ز) فەرمانپەرۋارى غۆرىيەكان ئەنجامدا، تۈانى ئەو مولكانەى كە لە دەستىدا بوون بە دەۋلەتەكەى بلكىنئىتەۋە ۋەك (مەرۋ و سرخس) ^(۱).

لە پەمەزانى سالى (۵۹۶ك/۱۱۹۹ز) لە دۋاى دەستبەسەرداگرتنى بەشىكى زۆرى خوراسان و پەى و ھەمەدان و ھەرىمى چىا، لە پىگى پۆىشتنى بۆ نىسابور، بە نەخۆشى كۆچى دۋاىى كرد ^(۲).

۴- علاءالدين محمد (۵۹۶-۶۱۷ك/۱۱۹۹-۱۲۲۰ز)

لە دۋاى ژيان ئاۋاىى (علاءالدين تىكش)ى باۋكى، شوپنەكەى گرتەۋە و تەختى شای خوارزمى پىپرا و نازناۋى (علاءالدين)يان پىدا، كە پىشتر نازناۋى (قطبالدين) ى ھەبوو ^(۳)، ديارە ئەۋىش ۋەكو باۋكى لە مەملانىي خىزانى بەدەر نەبوو، بەپىي ئامازەى (ابن الاثير) (ھندوخان على شاه)ى برازاي لە ترسى مامى راىكرد بۆ مەرۋ كاتى باپىرەى (علاءالدين تىكش) مرد لەگەلى بوو ھەلسا بە تالانكردنى خەزىنەكەى، ھەرچەندە خوارزمشا (علاءالدين محمد) لە شكرى نارده سەرى، بەلام پەناى برده بەر (غياث الدين)ى سولتانى غۆرى ^(۴).

ئەۋەى پىۋىستە بگوتىرى ئەۋەىيە كە خوارزمشا نەيتۈانى لە بەرھەمەكانى بنۆشى و چىژ لە سەر كەوتنەكانى بىنى، بەھۆى لەخوبايى بوون و بىياكى لە سىياسەتدا لە پاراستنى پەيوەندىيەكانى لەگەل مەغۆلەكان ^(۵) كە گەۋرەترىن

۳۲۰؛ عفاف صبرة (پ ۲۲) ۶۴-۶۶.

(۱) ابن الاثير (پ ۲۴) ۴۴/۱۰.

(۲) ابن خلدون (پ ۲۱) ۱۱۴/۵.

(۳) ابن الوردى، تاريخ ابن الوردى (دار الكتب العلمية، بيروت، ۱۹۹۶م) ۱۱۴/۲. دۋاى سەر كەوتنى بەسەر غۆرىيەكان و دەستگرتن بەسەر غەزنى ۋە پۆژھەلاتى ئىسلامى نازناۋى ئەسكەندەرى دوۋەمى پىدرا. حمدالله مستوفى (پ ۱۹) ۴۹۲.

(۴) (پ ۲۴) ۱۰-۱۶۶-۲۶۷.

(۵) مەغۆلەكان كە لە سەرھەتادا بە شىۋەى گروپ و ھۆزى جۇراۋ جۇر لە بىابانى گەۋرەى جوبى لەئاسيا و پۆژھەلاتى ئەۋروپا بە شىۋە ژيانى سەرھەتايى گوزەراندىۋىيانە، بەلام لە

هیژی ئهوسای ئاسیای ناوهراست بوون، تا وای لیهات خووی و دهولهتهکهی و خانهوادهکهی به تایبهتی و جیهانی ئیسلامی بهگشتی دووچارگی گهورهترین مههرگهسات و ویرانکاری کرد، له سالی (٦١٧/ك١٢٢٠ز) بو خو حهشاردان و پراکردن له ترسی مهغولهکان و پاراستنی گیانی، پهناي برده بهر دورگهیهك له دهریای قهزوین (خهزهر)، بهلام مههرگ ریگهه پیگرت و کوئیی بهژیانی هینا^(١).

٥- جلال الدین منکبرنی^(٢) (٦١٧-٦٢٨/ك١٢٢٠-١٢٣١ز)

له کوئا رۆژهکانی ژیان سولتان (عهلاءالدین محمد) له دورگه بچوکهکهی دهریای قهزوین (خهزهر) نهخووشی تینی بو هینابوو، سئ له کورهکانی بانگکرد، که له دورگهکه لهگهلی دابوون (جلال الدین منکبرنی و ازلاغشاه و آقشاه) پیی پاگهیانندن ئهگهه تاکه کهسیکتان بتوانی دهولهتی خوارزمی بپاریزی ئهوا (جلال الدین)ه، بویه کاروباری دهولهتی خسته بهر دهستی

کوئیی سهدهی (٦/ك١٢ز) لهسهر شانوی روداوهکان دههرکهوتن، له نیوهی یهکهمی سهدهی (٧/ك١٣ز)، وهکو زلهیژیکی جیهانی خاوهن ناوبانگی نیودهولهتی بازنهی سنوری پهسهنی ولاتی خویمان مهنگولیایان تپههراوند توانیان لهکورتترین ماوهدا گهورهترین ئیمپراتۆریهتی جیهانی له میژوووی مروقیایهتی دامهزرینن. پروانه، *Jeremiah Curtin the mongols history* (boston، ١٩٠٨)؛ فاسیلی فلادیمیر وقتش بارتولد، *العالم الاسلامي في العصر المغولي* (ت: خالد اسعد عیسی، دار حسان للطباعة والنشر، دیمشق، ١٩٨٢م) ١٩؛ محمود شاکر، *التاريخ الاسلامي* (المکتب الاسلامی، ط٦، بیروت، ٢٠٠٠م) ٣٦/٢؛ علی محمد الصلابی، *دهولهتی مهغول و تهتار له نیوان بلابوونهوه و تیکشکاندا* (و: ئه بوبه کر پهسول محمهده، دار المعرفه، بیروت، ٢٠١٠) ٣٠؛ جون مان، *جنگیزخان الحیاة والموت والانبعث* (ت: حسن عبالعزیز عویضة، دار الکتب الوطنیه، ابوظبی، ٢٠١٣م) ١٤٧.

(١) النویری (پ ٤١) ١٠٨/٢٧؛ الجوزجانی، *طبقات الناصري* (ت. عن فارسیه: عفاف سید زیدان، القاهره، ٢٠١٣م) ٤٧١/١.

(٢) ئهه نازناوه به دوو شیوازی منکبرتی و منکبرنی هاتوو بهلام له بنههتدا منکبردییه، له *تاریخ ایران بعد الاسلام* دانه عه ره بیه که که له فامبیری وهری گرتوو، دهسته واژهیهکی ئویغوریه له دوو وشه پیک هاتوو: منک واتا ئاسمان و بردی واتا نیردراو (رسول) واتا نیردراوی ئاسمان. عباس اقبال اشتیابی، (ت. عن فارسیه: د. محمد علاءالدین منصور، دار الثقافة والنشر والتوزیع، القاهره، ١٩٨٠م) پهراویزی ژماره (٢) لاپه ره ٣٣٩.

ناوبراو، ههروه کو (النسوي و النويري) پاسپاردهی خوارزمشامان بو ده گپنه وه که ده لێن: ”ده سته بنده کانی سه لته نه ت لیک هه لپچران بنه ماکانی ده ولته دارمان، ئهم دوژمنه به که لبه و چرنوکه کانی توند گرتوو یه تی جگه له منکبرنی کوپم کهس ناتوانی تۆله م بسه نیتته وه ئه وه من ئه وم له جیگای خو م دانا و ئیوه ش هه ردووکتان گوپرایه لی بن“^(۱).

ئه وهی جیگای سه رنجه دوا ی مانه وهی مانگیك له دورگه که کوچی دوا یی کرد، ته نانه ت پارچه قوماشیکیان ده ست نه که وت که ته رمی خوارزمشا پی کفن بکه ن، به لکو یه کیك له نزیکه کانی به ناوی (شمس الدین محمود) کراسه که ی خو ی هی نا ته رمی خوارزمشایان پی کفن کرد^(۲)، پاشان هه رسی کوره که ی سولتان، به ره و خوارزم که وت ه ری و ده ریایان به جیهیشت، به گه یشتنه وه یان خه لکی به و په ری دلخوشیه وه پیشوازیان لیکردن و شادومان بوون، هه لبه ته منکبرنی ده ستیکرد به جیه جیکردنی پاسپارده ی باوکی، سوپایه کی حه وت هه زار جه نگاوه ری پیکهینا بو به ره نگار بوونه وهی دوژمنه که ی، به لام زوربه ی سوپایه که ی پیکهاتبوو له که سه نزیکه کانی (تورکان خاتون)^(۳) ی دایکی (علاء الدین) خوارزمشای کوچکردوو، خزمه کانی قبوولیان نه بوو منکبرنی بیته سولتانی خوارزم له شوینی باوکی، به و پییه ی که (آقشاه) ی برا بچوکی پیشت له لایه ن باوکی به کاریگه ری تورکان خاتونی دایکی وه کو شازاده ی جینشین دیاریکرا بوو^(۴).

دیاره یه کیك له که سه نزیکه کانی منکبرنی هه والیان پیدا که مه ترسی له سه ر ژیا نی هه یه، پیویسته به زووی خوارزم جی بهیلتی ئه ویش وتی: ”ئه م شاره

(۱) سیره جلال الدین منکبرتی (تح: حافظ احمد حمدي، دار الفكر العربي، القاهرة، ۱۹۵۳م) ۱۲۰؛ (پ ۴۱) ۱۷۴/۲۷.

(۲) النسوي (پ ۶۰) ۱۲۰.

(۳) هاوسه ری (علاء الدین تکش) و کچی یه کیك له میره ده ست رویشته کانی هوژی کانکالی بوو له خوارزم به ناوی (خان جنکشی) ده سه لاتی زوری هه بوو له ده ولته به ئاره زووی خو ی ده ست تیوه ردانی له کاروباری ده ولته ده کرد له گه ل هه لمه تی داگیرکاری مه غوله کان له خوارزم به دیل گیرا تا کو تایی ته مه نی لایان مایه وه. بروانه النسوي (پ ۶۰) ۹۶-۹۹؛ پناهی سمنانی، سولتان جلال الدین خوارزمشا تندیس دلیری و استقامت (نشر ندا- تهران، ۱۳۷۵ ش) ۱۲۵-۱۲۷.

(۴) النسوي (پ ۶۰) ۱۲۲.

وه کو هیلانهی دوپشك و ئەژدهها كه تهنانهت لهو كاته دژوار و پڕ مهترسیه دا هه ره خهريكی ناكوکی و دوبه ره كین بویه ئیره جیگای مانه وه نیه ” سه ره نجام توانی خوئی و سئ سه د سوار سه ربازی توركمان به سه ركردايه تی (تیمور ملك) سه ردارى شارى خه جهنده ⁽¹⁾ به نهینى شاریان جیهیشت، به ماوهیه كى كه م گه یشتنه شارى نه ساله هه ریمی خوراسان ⁽²⁾.

به گه یشتنی منكبړنى به هه ریمه كانی خوراسان و غه زنه توانی خوئی ریكبخاته وه و سوپایه كى شه ست هه زار سه ربازی پیکه یئنی و به ره نگاری مه غۆله كان بیته وه، له لای خوئی جه نگیزخان كه هه والی منكبړنى پیکه یشت به په له به هیزیكى گه و ره به سه ركردايه تی (تۆلۆ) ی كوری پرووبه پرووی بووه له نزیك شارى قه نده هار، به لام سوپا كهی تیکشكا، جه ننگ له نیوانیاندا دریزه ی هه بوو له ده و روبه ری ده شته كانی (بهیره وان) منكبړنى ئەمجاره ش به ره نگاری مه غۆله كان بووه سه ركه وتنی گه و ره ی به سه ردا تۆمار كردن، مه غۆله كان دوو چاری شكستیكى گه و ره بوون و كوشتار و تالانكاریه كى زوریان لی كرا له لایه ن سوپای خوارزمی ⁽³⁾، دیاره ئەم جه ننگه گرنگی و تایبه تمه ندى خوئی هه بوو به هوئی ئەو شكسته گه و ره یه ی كه وا مه غۆله كان دوو چاری بوون، به لام سه ركرده كانی سوپای خوارزمی له سه ر دابه شكردنی ده سته كه وته كانی جه ننگ ناكوکی و دووبه ره كى كه وته نیوانیان ئەمه ش وایكرد گیانی ره گه ز په رستی له لایه ن غۆرییه كان و توركه كان سه ره له بندا، به مه ش زۆربه ی سه ركرده ی غۆرییه كان پشتیان له سولتان كرد، جگه له (امین ملك) كه تورك بوو كه سی تری له گه ل نه ما ⁽⁴⁾.

(1) شارپكى ناوداره له هه ریمی (ماوراء النهر) له سه ر كه ناری روبرارى سه یحون، ده پۆزه ری دوره له شارى سه مه رقه ند. یاقوت الحموی (پ 4) 347/2.

(2) فاسیلیان، جه نگیزخان خوینریژی گه لان دوژمنی توخمی به شه ر (و: حه مه صالح گه لالی، چاپخانه ی هه والی، سلیمانی، 2000 ز) 101.

(3) پروانه: علی محمد الصلابی (پ 57) 176-178؛ حنان بهجت أحمد، العلاقة بین بغداد و بلاد ماوراء النهر أيام الدولة الخوارزمية (رسالة ماجستير، كلية الآداب جامعة البحث، سوريا، 2018 م) 203-205.

(4) سید باز العرینی، میژووی مه غۆل (و: شاحه وان محمه مه د، چاپخانه ی پۆزه له لات، چ 2، هه ولیتر، 2010 ز) 150؛ محمد دبیرسیاقی، السلطان جلال الدین خوارزمشا فی میزان التاريخ (ت: احمد الخولي، القاهرة 2009 م) 82.

له سالی (٦٢١ك/١٢٢٤ز) منکبرنی ولاتی هندی به جیهیشت گه پرایه وه ولاتی ئیران، دهستی به سهه هه ریمه کانی فارس و کرمان و چیاو ئازربایجاندا گرت و دهسه لاتیکی فراوانی پیکهینا له م ناچانه دا، هوکمرانی دریهی هه بوو تا سالی (٦٢٨ك/١٢٣١ز)، که مه غوله کان جاریکی دیکه شالوویان هینایه وه سهه ری له ئازربایجان و تهنگیان پی هه لچنی، سهه ره نجام له نزیك شاری میافارقین به دهستی کوردانی ناچه که کوژرا و کوتایی به هوکمرانی دهوله تهی خوارزمی هات^(١).

(١) النسوي (٦٠٤-١٧٤-١٧٩؛ القزويني (٩٤٦) ١١٧؛ پروانه: ته وه ره ی چواره می به شی سییه می توژینه وه ، ل ١٠١٧-١٠٧.

تهوههه سییهه فراوان بوونه دهسهلاتیان و دهسگرتن بهسهه رۆژهلاتی ئیسلامی

ههنگاو ههلهگرتهی فراوانخواییهکانی دهولهتهی خواریزی دههگهپتهوه بو سهردهمی خواریزماشا (اتسز) لهو کاتهوهی کهوا بیری سهربهخوی و جیابوونهوهی له دهولهتهی سهلهجوقی لا گهلالهبوو، ئهوهبوو له سالی (١١٣٥/ك١٣٥) شۆرشه بهسهه سولتان (سنجر) دهستهپیکرد و چهند ناوچهیهکی سهه بهدهولهتهی ناوبراوی دهستهسههداگرت و دههچوونی خواریزی لهژیر قهلهمهروهی سهلهجوقیدا راگیاندا، بهلام لهسالی (١١٣٨/ك١٣٣) لههیرشیکه پیچهوانهده سولتان (سنجر) دهسته بهسهه خواریزماشا گرت و کوشتاریکی زوری کرد له ناویاندا کوری (اتسز)، سولتان فهرمانی کرد له ناوهراستی جهستهیدا پارچهی بکهه، بهپیهی ئاماژهی میژوونووس (خواندمیر) (سنجر) له تۆلهی ههلهگهپانهوهی (اتسز) بهو شیویه کهه کورهکی کوشته^(١)، ئینجا کاروباری خواریزی به (غیاثالدین سلیمان شاه)ی کوری برای سپارد و وهزیریکشی بو دامهزراند بو راییکردنی کاروبارهکانی، خواریزماشا بهم پروداوه زور دلتهنگ بوو ههمیشه بهدوای دهرفهتیکدا دههگهرا تا بکههپتهوه ولاتهکهی، خهلهکی خواریزمیش خۆشییان له سوپای سهلهجوقی نهدههات، بهلهکو تامهزرۆی گهپانهوهی شایهکهیان بوون، ئهوه بوو توانییان (غیاثالدین سلیمان شاه) له خواریزم دههپهپینن^(٢)، لیرهدا ئهوهمان بو دهردهکهوی که خواریمیهکان ریزهکانییان یهکخست بو پرگار بوون له دهسهلاتی سهلهجوقی^(٣).

(١) (٢٩پ) ٦٣٨/٢.

(٢) ابن الاثیر (٢٤پ) ٣٨/٩؛ خالد موسی حسینی و علی حسین ترف. الدولة الخوارزمية (دراسة في احوالها السياسية)، (مجلة جامعة بابل، العلوم الانسانية، المجلد ٢٠، العدد ٣، ٢٠١٢م) ٣.

(٣) نافع توفیق العبود (١٠پ) ٢٣.

خوارزمشا (اتسز) سهزكهوت له دهست به سهزداگرتهوهوی خوارزم دوای ئهوهی دهرفهتی بۆ هاتهپیش له جمادی كوئای هه مان سالد، كه سولتان (سنجر) گهرايهوه بۆ مهرو^(١)، ههروهها بۆ تۆلهكردنهوه له سولتانی ناوبراو ههلسا به ئهجامدانی ریککهوتن له گههله قهرهخهتایهکان^(٢) و هانیدان كهوا خاکی سهلجوقی داگیر بکهن، ههچهنده سولتان به هیزیکي زۆرهوه پرووبه پروویان بۆیهوه بهلام دووچاری شکستیکی گهورهبوو و سهزبازیکي زۆری لی کوژرا و هاوسهزكهشی بهدیگیرا، خهتایهکانیش له (ماوراء النهر) جیگیر بوون، لهلای خویشی خوارزمشا هیزشی کردهسهز خوراسان مال و سامانیکی زۆری له سهلجوقیهکان تالان کرد^(٣)، له ههنگاویکي دیکه ی دژی دهولهتی سهلجوقی لابردنی ناوی سولتانی سهلجوقی بوو له وتاری پۆژی ههینی له مزگهوتهکان.

سولتان (سنجر) له بهرانبهر ئه و تالانکارییهی (اتسز) دهسته وهستان نهوهستا، بهلکو سالی (٥٣٦ك / ١١٤١ز) له هیزشیکي بهربلاودا تهنگی به (اتسز) هه لچنی و ناچاری کرد كه ئه و مولکانهی لی داگیرکردوون و تهواوی تالانییهکانی بۆ بگیزیتهوه^(٤)، شایانی باسه میژوونوسان سالی (٥٣٨ك / ١١٤٣) به سالی جیابوونهوهی خوارزم له دهولهتی سهلجوقی دادهنن، بهو پییهی كهوا (اتسز) توانی له سالی ئاماژه بوکراو سهزبه خوئی دهولهتی خوارزم رابگهیهنی و رهزامهندی خهلیفه ی دهولهتی عهباسی (المتقی لأمر الله) (٥٣٢-٥٥٥هـ / ١١٣٧-

(١) ابو الفدا (٤٨پ) ٢٢/٣.

(٢) قهرهخهتایهکان: بریتین له هۆزهکانی خهتا كه تیکه لن له هۆزهکانی مهغول و تانجوت له باکوری چین، كه له سهدهی (٤ك / ١٠ز) سهزکردهیهکی بههیزیان لی ههلهکهوتوه به ناوی (تای تسو) توانیویهتی ئه م هۆزانه ملکهچی ژیر دهسهلاتی خویمان بکات و خوئی وهکو ئیمپراتۆر رابگهیهنی، بههۆی بوونی تهنگزه سهزبازی و سیاسییهکان نیشتمانی رهسهنی خویمان مهنشوریا (باکوری چین) جیهیشتهوه له ههزیمی تورکستان گیرساونهتهوه دهولهتیکیان پیکهیناوه له نیوهی یهکهمی سهدهی (٦ك / ١٢ز)، توانییان له سالی (٥٣١ك / ١١٣٧ز) بهسهز سهلجوقیهکاندا سهزکهون وههزیمی (ماوراء النهر) بخهنه ژیر قهله مپهوی خویمان. بارتولد (٥پ) ٣٨٦؛ فؤاد عبدالمعطي الصياد، المغول في التاريخ (دارالنهضة العربية، بيروت، ١٩٨٠م) ٢٢/١-٢٣؛ سعد بن محمد الحذيفة الغامدي، سقوط الدولة العباسيه و دور الشيعة بين الحقيقة والاتهام (ط٢، الرياض، ١٩٨٣م) ٨٦.

(٣) ابن الاثير (٢٤پ) ٣٨/٩؛ ابو الفدا (٤٨پ) ٢٤/٣.

(٤) البنداری (١٥پ) ٢٥٧.

۱۱۶۰ز) به واتای که حاکی شه‌ری ده‌وله‌تی ئیسلامی بوو به‌ده‌ست‌به‌یئنی له‌سهر ئه‌و ناوچه‌یه‌ی که له ژیر ده‌سه‌لاتیدان و ئه‌و ناوچه‌یه‌ی که ده‌ستی به‌سهر‌دا‌گرتوون^(۱)، ئیتر لیره‌به‌دواوه‌ خوارزمیه‌کان بوون به‌قه‌واره‌یه‌کی سیاسی سه‌ربه‌خۆ^(۲).

له‌ سالی (۵۵۲/ك ۱۱۵۷ز) سولتان (سنجر) له‌ ته‌مه‌نی‌ه‌فتا و سئ سالی‌دا‌به‌ نه‌خۆشی‌کوچی‌دوایی‌کرد^(۳)، له‌ ماوه‌ی‌ فه‌رمان‌په‌وایی‌میرایه‌تی و سه‌له‌ته‌نه‌تی که‌ شه‌ست و یه‌ك سالی‌خایاند، به‌یه‌کیك له‌ گه‌وره‌ترین و باشترین و ئازا و به‌خشنده و مرفدۆست له‌ سولتانه‌کانی ئی‌ران هه‌ژماری ده‌که‌ن^(۴)، به‌مردنی‌هه‌یز و ده‌سه‌لاتی سه‌له‌جوقیه‌کان به‌جاریك دارما له‌ هه‌ریمه‌کانی فارس و خوراسان و خوارزم، هه‌یچ پرکابه‌ر و به‌ربه‌ستیکی ئه‌وتۆ له‌ به‌رده‌م خوارزمیه‌کان نه‌ما که‌ پرێگر بی له‌ به‌رده‌م فراوانخوارییه‌کانییان^(۵)، به‌لام سالی (۵۶۷/ك ۱۱۷۱-۱۱۷۲) قه‌ره‌خه‌تایه‌کان له‌ هه‌رشه‌یکه‌یاندا بو‌سه‌ر خوارزم له‌ تۆله‌ی برینی ئه‌و باج و سامانه‌ی که‌ پێیان ده‌درا له‌ بری لێدانی سه‌له‌جوقیه‌کان له‌ سه‌رده‌می خوارزمشا (اتسز) له‌سه‌ری ریککه‌وتبوون، سه‌رکه‌وتنیان به‌ده‌ست هه‌ینا و سه‌رکرده‌ی سه‌ربازی سوپای خوارزمیه‌کان به‌ناوی (عیار به‌گ) به‌دیل گرت^(۶).

به‌لام له‌ سه‌رده‌می (علاء‌الدین تکش) (۵۶۸-۵۹۶/ك ۱۱۷۲-۱۱۹۹ز) قو‌ناغی‌کی دیکه‌ی گرنگی فراوانخوارییه‌کان بوو له‌ میژووی ده‌وله‌تداری خوارزمیه‌کاندا به‌ تایه‌تی دوای مردنی سولتان شای برای له‌سالی (۵۸۹/ك ۱۱۹۳ز) که‌ فه‌رمان‌په‌وای مه‌رو و سرخس و ئه‌بیۆرد بوو له‌ هه‌ریمی خوراسان^(۷) ناوبراو بو‌ فراونکردنی سنوری ده‌وله‌ته‌که‌ی ناکوکی نیوان میره سه‌له‌جوقیه‌کانی به‌ ده‌رفه‌ت وه‌رده‌گرت، بو‌ ئه‌مه‌ش کاتی ئه‌تابه‌گ (قتلغ اینانج)ی برای (أوزبک کوری په‌لوان)ی ئه‌تابه‌گی ئازربایجان له‌ده‌ستی سولتان

(۱) عفاف صبرة (پ ۲۲) ۴۳؛ خالد موسی حسینی و علي حسین ترف (پ ۷۶) ۵.

(۲) نافع توفیق العبود (پ ۱۰) ۲۷.

(۳) الحسینی، اخبار الدولة السلجوقية (تح: محمد اقبال، لاهور، ۱۹۳۳م) ۱۲۴.

(۴) عباس اقبال اشتیابی (پ ۲۷) ۳۴۴.

(۵) حافظ احمد حمدي (پ ۳۷) ۲۸.

(۶) بارتۆلد (پ ۵) ۴۸۸.

(۷) ابن الوردی (پ ۵۵) ۱۰۷/۲؛ نافع توفیق العبود (پ ۱۰) ۳۳.

(رکن‌الدین طغرل بك) ی سییه‌م (٥٧١-٥٩٠هـ / ١١٧٥-١١٩٤ز) رایکردبوو بو په‌ی^(١) په‌یوه‌ندی به‌سوپای خوارزمشاهه کرد، دیاره ئه‌ویش نیازی گرتنی شاری په‌ی هه‌بوو^(٢)، له‌هه‌مان کاتدا (سوڵتان طغرل بك) بو‌رووبه‌رووبوونه‌وه‌ی سوپای خوارزمی و (قتلغ اینانج) بو‌شاری په‌ی که‌وته‌په‌ی، له‌سالی (٥٩٠هـ/١١٩٤ز) هه‌ردوو سوپا له‌نزیك شاری په‌ی رووبه‌رووی یه‌ك بوونه‌وه‌و له‌شه‌ره‌که‌دا (قتلغ اینانج) توانی سه‌ری سوڵتانی سه‌لجوقی په‌په‌رینی و بو‌سوڵتان (علاء‌الدین تکش) ی نارد ئه‌ویش بو‌خه‌لیفه (الناصر لدين الله) ی نارد له‌به‌غدا‌ی پایته‌ختی ده‌وله‌تی عه‌باسی^(٣).

کوژرانی سوڵتانی سه‌لجوقی سه‌په‌نه‌وه‌ی به‌رهبه‌ستیکی گه‌وره‌بوو له‌به‌رده‌م چاو‌تیه‌په‌ینه‌کانی خوارزمشا به‌ناوچه‌کانی ده‌وروپه‌ر، ئه‌وه‌تا له‌هه‌مان سالددا ده‌ستی به‌سه‌ر شاری هه‌مه‌داند گرت^(٤)، له‌سالی (٥٩٤هـ/١١٩٧ز) شاری بخارای گرت که‌سه‌ر به‌قه‌ره‌خه‌تایه‌کان بوو^(٥)، هه‌ر له‌و سالددا ئیسماعیلییه‌کانی قه‌لای ئالموت^(٦) ملکه‌چی ژیر فه‌رمانه‌کانی بوون^(٧)، توانی سنوری ناوچه‌ی ده‌سه‌لاتداری خو‌ی تیه‌په‌رینی و چه‌ندین هه‌ریمی تر بخاته‌ چوارچه‌پوه‌ی سنوری ده‌وله‌ته‌که‌ی.

هه‌لبه‌ته‌ له‌ناوچه‌وونی سوڵتان (طغرل) و هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی ده‌وله‌تی سه‌لجوقی له‌عیراق و کوردستان^(٨) خوارزمشای زیاتر ده‌ستکراوه کرد که به‌ره‌و هه‌مه‌دان و هه‌ریمی

(١) ابو الفدا (پ٤٨) ١١٢/٣.

(٢) الحسيني (پ٨٤) ١٨٩-١٩٣؛ الراوندي، راحة الصدور واية السرور في تاريخ الدولة السلجوقية (ت: ابراهيم أمين الشواري وعبدالنعم محمد حسنين وفؤاد عبدالمعطي الصياد، القاهرة، ٢٠٠٥م) ٥١٩.

(٣) البناتكي (پ٢٤) ٢٥٠.

(٤) ابن الاثير (پ٢٤) ٢٣٣/١٠.

(٥) ابن الاثير (پ٢٤) ٢٥٣/١٠.

(٦) ئالموت: قه‌لای ئیسماعیلییه‌کان بوو له‌ناوچه‌ی روزبار له‌نیوان قه‌زوین و ده‌ریای خه‌زه‌ر له‌سه‌ر به‌رزاییه‌ك بنیاد نرابوو. القزويني، اثار البلاد واخبار العباد (دار الصادر، بیروت، ١٩٩٨م) ٣٠١.

(٧) ميرخواند (پ٢٩) ٦٤٠/٢.

(٨) ده‌وله‌تی سه‌لجوقی دابه‌ش ده‌بیته‌ به‌سه‌ر په‌نج لهدا له‌مانه: سه‌لجوقیه‌کانی ئیران و عیراق (٤٢٩-٥٥٢هـ/١٠٣٨-١٠٥٧ز)، سه‌لجوقیه‌کانی کرمان (٣٤٤-٥٨٣هـ/٩٥٥-١١٨٧ز)،

سه‌لجوقیه‌کانی شام (٤٨٧-٥١١هـ/١٠٩٤-١١١٧ز)، سه‌لجوقیه‌کانی عیراق و کوردستان (٥١١-٥٩٠هـ/١١١٧-١١٩٤ز)، سه‌لجوقیه‌کانی رۆم و ئاسیای بچوک (٤٧٠-٧٠٠هـ/١٠٧٧-١٣٠١ز).

پروانه: حسن کریم الجاف (پ٣) ١٣٨/٢؛ سامی بن عبدالله بن احمد الملوغوث، اطلس الدولة

چیا (عیراقی عهجههه) ^(۱) پهل بهاوئی له ههمان سالدا دهستی بهسهردا بگری و له گهل خهلیفه ی عهباسی (الناصر لدین الله) بکهوئته مملانیسی سیاسی ^(۲)، ههچهنده سهرقالی جیگیرکردن و پتهوکردنی پایهکانی دهولهتهکه ی بوو، بهلام سالی (۵۹۴ک / ۱۱۹۸ز) پهلاماری شاری بوخارایدا که له ژیر دهستی قهرهخهتائیهکاندا بوو دواى ئابلوقهدانى چهند روژیک دهستی بهسهردا گرت ^(۳).

شایانی باسه خوارزمشا (علاءالدین محمد) دریزهپیدهری ههمان ریازی باوکی بوو، له داگیرکردنی ولاتان و فراوانکردنی سنورهکانی، دواى ئهوهی که باوکی له ژياندا نهما (غیاث الدین) ی سولتانی غوری به (شهابالدین) ی برای پراگه یاند کهوا هیرش بکاته سهه خوارزم لهسهر داواى هندوخانی کوری مهلیکشای کوری (علاءالدین تکش)، که پیشتر ئاماژهمان پیکرد لهترسی (علاءالدین محمد) ی مامی پهناى بردبووه بهر غورییهکان، ویستی ناکوکی نیو خیزانی خوارزمشایان بقوزیتتهوهو، ئهههبوو له سالی (۵۹۷ک / ۱۲۰۱ز) دهستی بهسهر شاری مهرو داگرت و رادهستی (هندوخان) ی کرد، ئینجا بهوهشهوه نهوهستا دهستی بهسهر شارهکانی سرخس و ئهبیورد و ههرات و نيسابوردا گرت له ههریمی خوراسان، که لهو روژگارهدا مولکی خوارزمیهکان بوون ^(۴)، دیاره (غیاث الدین) ی غوری به مولکهکانی خوارزمی تینویتی نهشکابوو، وهکو (ابن الاثیر) بومان دهگیریتتهوه، پهلاماری ناوچهی کوهستانیشیدا که له ژیر دهسهلاتی ئیسماعیلیهکاندا بوو فهزمانیکرد شهریان لهگهلدا بکهن و تالانیان بکهن و قهلاکانیان داگیر بکهن تا گوپرایهله دهبن ^(۵).

العباسیه (الریاض، ۲۰۱۲م) ۲۵۷-۲۵۸.

(۱) دوو دهستهواژهی عیراق بهرچاو دهکهون بهپیی ئاماژهمیژووویهکان، عیراقی عهرهب مهبهست بهشی خوارووویهتی که دهکهوئته نیوان دوو روبراری دیجله و فورات، بهشهکهی دیکه عیراقی عهجههه بهههریمی چیاش ناو دهبریت، ئهویش دهبیت بهدوو بهش، بهشی روژئاوای که بچوکهکهیهتی ئههه کوردستان پیکدههینئ، بهشی روژههلاتی گهورهکهیهتی بریتیه له عیراقی عهجههه. کی لیسترچ، بلدان الخلافة الشرقية (ت: بشیر فرنسیس و کورکیس عواد، فلورنسه ایطالیا، ۱۹۰۵م) ۲۲۰-۲۲۱.

(۲) عمادالدین الاصفهانی، بستان الجامع (تح: محمد علی الطعانی، اربد، مؤسسه حماده، ۲۰۰۳م) ۴۴۶؛ ابن الاثیر (پ ۲۴) ۱۰/۲۳۳.

(۳) ابن الاثیر (پ ۲۴) ۱۰/۲۵۴.

(۴) ابن الاثیر (پ ۲۴) ۱۰/۲۷۱-۲۷۲؛ ابوالفدا (پ ۴۸) ۳/۱۲۳.

(۵) (پ ۲۴) ۱۰/۲۷۳.

۱- دژههیرشی خوارزمیهکان بۆ سهەر دهولهتی غۆری

بۆ بهختی خوارزمیهکان (شهاب الدین) غۆری له سهەر داوای مهمالیکه کهی (قطب الدین أیبک) چوو بۆ ولاتی هند، بههۆی دروست بوونی کیشه و تهنگزه ی سهربازی له گهڵ هندییهکان له ههڕیمه کهدا^(۱)، دوورکهوتنهوهی ناوبراو دهرفهتییکی گرنگ بوو بۆ خوارزمشا، توانی دهست بگریتهوه به سهەر مولکهکانی له خوراسان، له لایهکی دیکهش بارودۆخ بۆ خوارزمشا یارمهتی دهربوو که له سالی (۵۹۹هـ/ ۱۲۰۲ز) (غهیاث الدین) سولتانی غۆری کوچی دوایی کرد، که به ئازا و چاونه ترسی ناوی ده رکردبوو، ئیتر خوارزمشا توانی تهواوی مولکهکانی له خوراسان له غۆریهکان بسه نیتتهوه^(۲).

بهلام که (شهاب الدین) به مهی زانی به خیرایی له هند گه پرایهوهو به سوپایهکی گه ورهوه هیرشی سهەر هه ریمی خوارزمی کرد، بهردهوام بوو له هیرشکردن تا گه یشته جورجانی پایتهخت و ئابلوقهیدا^(۳)، له و کاتهدا خوارزمشا په نای برده بهر قهره خه تائیهکان و (عثمان خان) سولتانی سه مه رقه ند که به سوپاکه یانهوه به هانایانهوه بچن، دیاره غۆرییهکان نه یان توانی خۆیان له بهر هیزی قهره خه تائی و خوارزمی راگرن به لکو کشانهوه بۆ شاری هه زار ئه ستپ و سولتانی خوارزمیش به هیزه که یه وه به دوایانهوه بوو^(۴).

ئه وهی جیگای سه رنجه ئه وه یه له ناو گه رمه ی رووداوه کان و له شکرکیشیهکانی هیزهکانی پۆژهه لاتی ئیسلامی دۆخه که له بهرژه وهندی خوارزمیهکان شکایه وه، ئه ویش کوژرانی (شهاب الدین) ی غۆری بوو له سالی (۶۰۲هـ/ ۱۲۰۵ز) له هند که سه رگه رمی ریخستنه وهی هیزهکانی بوو تا پرووبه پرووی قهره خه تائیهکان ببیتته وه^(۵)، له پاش مردنی ناوبراو کاروباری دهولهتی غۆری به دهستی میرهکانیانهوه بوو، (علاء الدین محمد) خوارزمشا له هه وڵی ئه وه دابوو که وا تهواوی خاکی غۆرییهکان

(۱) ابوالفدا (پ ۴۸) ۱۲۳/۳؛ عفاف صبرة (پ ۲۲) ۱۰۱.

(۲) خواندمیر (پ ۲۹) ۶۴۳/۲؛ فؤاد عبدالمعطي الصیاد (پ ۷۹) ۶۴/۱.

(۳) فؤاد عبدالمعطي الصیاد (پ ۷۹) ۶۴/۱.

(۴) خواندمیر (پ ۲۹) ۶۴۳/۲.

(۵) ابن الاثیر (پ ۲۴) ۳۰۳/۱۰؛ النسوي (پ ۶۰) ۳۴۱.

بخاتە ژێر ڕکیزی خۆی، بۆ ئەمەش فەرمانی بە (امیر ملک) ی خالی کرد، کە هیئەش بکاتە سەر (غیاث الدین محمود کوری غیاث الدین) ی غۆری فەرمانپەرەوای (فیروزکو)، هەرۆهە عەلیشای برای خوارزمشاش بەدوای دەرڤەتیکدا دەگەرە بۆ لەناو بردنی خوارزمشا، هیئە (امیر ملک) لە هەلمەتە کەیدا سەرکەوت لە گرتنی شارەکە و کوشتنی هەردووکیان لە سالی (٦٠٥/ک / ١٢٠٨ز) ^(١).

کاروانی هەلمەتە فراوانخوایەکانی خوارزمشا بەردەوامی هەبوو لە گرتنی شارەکانی رۆژەهلاتی ئیسلامی، سالی (٦١١/ک / ١٢١٤ز) دەستی گرت بەسەر کرمان و مەکران و سند، سالی (٦١٢/ک / ١٢١٥ز) غەزنی پایتەختی غۆرییەکانی گرت، فەرمانپەرەوای بەناوی یەلدز رایکرد بۆ لاهور لە هند، بەمەش کۆتایی بە دەولەتی غۆری هات و سنوری دەولەتی خوارزم لە رۆژەهلات گەیشتە ولاتی هند ^(٢).

٢- هەلمەتی خوارزمشا بۆ ملکه چکردنی قەرەخەتائیه کان

قەرەخەتائیه کان لە ناوچە ئۆزکەند و بیلاساغون ^(٣) و کاشغەر و دەوربەری نیشتەجیوون، حوکمپرانییان لە ولاتی تورکستان و (ماوراءالنهر) درێژە هەبوو لە هەموو شارەکانی هەریمە کە نوینەرییان هەبوو، بۆ وەرگرتنی باجی سالانە ^(٤)، باری سەرشانی خەلکی ناوچە کەیان قورس کردبوو، حوکمپرانییان کە لە دوای روخاندنی ئیلخانیه کان ^(٥) لە

(١) ابن الاثير (٢٤٦/١٠: ٣٣٧؛ ابن خلدون (٢١٦/٥: ١٢٤).

(٢) الذهبی، العبر في خبر من غير (تح: ابو هاجر محمد السعيد بن بسيوني زغلول، دار الكتب العلمیة، بیروت، ١٩٨٥م) ٣/١٥٦؛ فؤاد عبدالعطي الصياد (٧٩) ١/٦٥؛ احمد محمد عدوان (٥٠) ١٧٠-١٧٢.

(٣) بلاساغون: شارێکی گەورەیه لە سنوری تورک ئەو دیوی روبراری سەیحون نزیك کاشغەر. یاقوت الحموي (٤) ١/٤٧٦.

(٤) ابن الاثير (٢٤٦/١٠: ٣٣٣).

(٥) تورکە ئیلخانیه کان دوای روخاندنی دەولەتی سامانی سالی (٣٨٩/ک / ٩٩٥ز) لە ماوراءالنهر و رۆژەهلاتی تورکستان میرنشینیکیان لەو هەریمە دامەزراند تا سالی (٥٣٦/ک / ١١٤١ز)، دوای تەنگژە سەربازییه کی زۆری ئیلخانیه و سەلجوقی و قەرەخەتائی هەریمە کە کەوتە دەست قەرەخەتائیه کان. پروانه: علی محمد شریف رسول، الاوضاع الحضارية في بلاد ماوراءالنهر في عهد الترك الالخانيين (المملكة الاردنية الهاشمية، ٢٠١٩م) ٧٧-١٠٠.

(ماوراء النهر) جیگیربوو بو ماوه‌ی هه‌شتا و نوو سالی درێژه‌ی هه‌بوو^(۱).

له‌سهر داواکاری سولتانی سه‌مه‌رقه‌ند و بوخارا که نازناوی خانی خانانی هه‌بوو واتا سولتانی سولتانان (سلطان السلاطین)، به‌و پێیه‌ی که چۆن ده‌بی گاور هوکمپرانی موسولمانان و ولاتی موسولمانان بکات، په‌یمانی به‌ سولتان (عه‌لاء‌الدین محمد) خوارزمشا دا که به‌یه‌که‌وه له‌گه‌ڵییاندا بجه‌نگن و له‌مه‌ودوا ناوی سولتانی خوارزم له‌ وتاری هه‌ینی ده‌هینن و له‌سهر سکه‌ی دراودا لێده‌ده‌ن^(۲)، که له‌ ده‌قی نامه‌ی سولتانی سه‌مه‌رقه‌ند بوو خوارزمشا هاتوووه ده‌لێت: ”إن الله عز وجل قد أوجب عليك بما أعطاك، من سعة الملك، وكثرة الجنود أن تستنقذ المسلمين و بلادهم من أيدي الكفار، وتخلصهم مما يجري عليهم من التحكم في الأموال والابشار، ونحن نتفق معك على محاربة الخطا، ونحمل اليك ما نحمله اليهم، ونذكر اسمك في الخطبة وعلى السكة“^(۳)، سولتانی خوارزم دواي رێکخستنه‌وه‌ی بارودۆخی خوراسان که په‌شیوی تیکه‌وتبوو، سالی (۶۰۶/ک/۱۲۰۹ز) له‌ پرووباری جه‌یحون په‌ریه‌وه، خه‌تائیه‌کانیش لای خۆیان ئاماده‌کاری خۆیان کردبوو، له‌ ته‌یارکردنی سوپا به‌ سه‌رکردایه‌تی پیره‌ پیاویک به‌ ناوی (تاینکو)، له‌م شه‌ره‌دا قه‌ره‌خه‌تائیه‌کان دووچاری شکستی گه‌وره‌بوون، که ژماره‌یه‌کی زۆری سه‌ربازیان کوژران و دیل کران، خودی سه‌رکرده‌ی سوپایان (تاینکو) به‌ دیل گیراو به‌رێزه‌وه‌ ره‌وانه‌ی خوارزم کرا^(۴)، پاشان خوارزمشا له‌ هه‌لمه‌ته‌که‌ به‌رده‌وام بوو ناوچه‌ به‌ ناوچه‌ی ده‌ستبه‌سه‌ردا گرت، تا گه‌یشته‌ ئۆزکه‌ند و نوینه‌ری خۆی له‌سهر دانا، ئینجا به‌ هاوه‌لی سولتانی سه‌مه‌رقه‌ند گه‌رایه‌وه‌ خوارزم و کچه‌که‌ی خۆی پیشکesh کرد، ئه‌ویش هاوسه‌رگیری له‌گه‌ڵ پیکه‌پنا و گه‌رایه‌وه‌ ولات^(۵).

به‌پێی ئاماژه‌ی (ابن الاثیر)، سولتانی سه‌مه‌رقه‌ند به‌ کۆلیک دیاریه‌وه‌ له‌گه‌ڵ سه‌ربازانی خوارزم گه‌رایه‌وه‌، دواي سالیک ده‌ستیکرد به‌ چهند کاریکی نه‌شیاو، وه‌ک

(۱) فؤاد عبدالمعطي الصياد (پ ۷۹) / ۱ / ۶۶.

(۲) ابن الاثیر (پ ۲۴) / ۱۰ / ۳۳۳؛ ابو فیداء (پ ۴۸) / ۳ / ۱۳۶.

(۳) ابن الاثیر (پ ۲۴) / ۱۰ / ۳۳۳.

(۴) ابن خلدون (پ ۲۱) / ۵ / ۱۲۴.

(۵) ابن الاثیر (پ ۲۴) / ۱۰ / ۳۳۸.

شکاندن پیمان له گهله خوارزمشا، په شیمان بوونهوهی له دوژمنایهتی قهره خه تائه کان و په یامی بو ناردن و بانگهیشتی سه مه رقه ندی کردن و به لینی گوپراهی پیدان، فرمانکرد به کوشتی خوارزمیهکانی سه مه رقه ند. هه ره که هه واله که به سولتانی خوارزم گهیشته هینده تووره بوو فرمانی کرد هه رچی سه مه رقه ندی ههیه له خوارزم بیانکوژن، به لام دایکی نهیهیشته ئهم کاره بکه ن، پاشان فرمانی کرد به ئاماده کردنی سوپا به ره و (ماوراء النهر)، که گهیشته سه مه رقه ند فرمانی به سه ربازانی کرد ئه وه بکه ن که موسولمانان نه یان کردوه له کوشتن و تالانیکردن و پرشتنی خوینی موسولمانان، هه رچه ند فرمانه وای شاره که داوای ئه مانی کرد، به لام خوارزمشا خووی و ته وای پیاهه نزیکهکانی و کهس و کاری به ماله کهی کوشتن، بو ئه وهی کهس نه مینی داوای حوکمرانی بکات ^(۱)، ئینجا سه مه رقه ندی به دهوله ته که یه وه به سته وه و کردی به پایته ختی خووی تا هاتنی مه غوله کان سالی (۶۱۶ک/ ۱۲۱۹ز). له راستیدا کهوتنی سه مه رقه ند له سهر دهستی (علاءالدین) خوارزمشا کاریگه ری گه وره ی هه بوو له سهر سه ره تای کو تایی هاتی قهره خه تائه کان ^(۲).

له سه ره بیه ندی ئهم پرووداوانه دا هیژیکی گه وره و کاریگه ره ده رکه وتن له سهر سنورهکانی دهوله تی خوارزم که سینگ و قورساییه کی سیاسی و سه ربازی قه به یان هه بوو له ئاسیای ناوه راست، ئه ویش مه غوله کان بوون، سه رکرده که یان (تیموجین - جهنگیزخان) توانی کووی هوزهکانی مه غول بخاته ژیر ده سه لاتی خووی و دهوله تیک دامه زرینی، که به ره له ستکاری ئیمپراتوریه تی کین بکات له باکوری چین سالی (۶۰۸-۶۱۲ک / ۱۲۱۱-۱۲۱۵ز) ^(۳).

له وه هه ل و مه رچی مملانی و له شکرکیشی خوارزمشا بو سهر قهره خه تائه کان گروپیکی مه غوله کان ده رکه وتن، به سه رکرده تی کوچلک (کوشلوك) له خاکی تورک، که درکیان به وه کرد خه تائه کان له به رامبه ر خوارزمیهکان شکستیان هیناهه، ئه وانیش په لاماریان دان و سه رکرده که یان (کورخان) به دیل گیرا و

(۱) ابن الاثیر (پ ۲۴) ۳۳۰/۱۰-۳۳۹.

(۲) عفاف صبرة (پ ۲۲) ۱۲۴.

(۳) فؤاد عبدالمعطي الصياد (پ ۷۹) ۵۳/۱.

خاکی قهههتائیهکان له نیوان مهغۆلهکان و خوارزمیهکان دابهش کرا^(١)، دیاره سههرکردهکهیان کوچک له دهست جهنگیزخان رایکردبوو و پاشان له خاکی خهتائیهکان چۆته سههر ئایینی بتههرستی که پیشتر له سههر ئایینی مهسیحی بووه، بۆته دوژمنیکی سههرسهختی موسولمانان^(٢)، شهپری له گهه خوارزمشا بهریا کردوه له ههریمهکانی تاشقهندو باکوری فهرغانه، دهشی دوژمنکاریه کهش درپژهی ههبووبی تا ئه و کاتهی کوچک له بهرامبهر جهنگیزخان شکستی هینا و ولاته کهی کهوته ژیر دهستی مهغۆلهکان و بوونه دراوسی دهولهتی خوارزمی^(٣)، ئیتر خوارزمیهکان به هوکمرانی رۆژههلات مانه وه کهو تاکه هیزی ئیسلامی تا هاتنی مهغۆلهکان سالی (٦١٦/ک١٢١٩ز)^(٤). دهولهتی خوارزم له سهردهمی ئه و شایه دا گهیشه لوتکهی دهسهلات و سنورهکانی له و پهپری فراوانیدا بوون^(٥)، له عیراق درپژ دهبووه بۆ کهنداو و زهریای هند له باشوور و سنورهکانی هند له رۆژههلات و دهریای ئارال و قهزوین له باکوور^(٦).

له بهرئهوهی کهوا پانتایی دهولهته کهی هینده گهوره و فراوان بووبوو، بهرپۆهبردن و به سههر راگهیشتنی ئاسان نه بوو بۆیه دهستیکرد به ریکستنهوهی کاروباری دهولهت و دابهشیکرد به چوار یه کهی کارگیری (ولایهت) و به سههر کورهکانیدا دابهشکردن.

أ- خوارزم و خوراسان و مازندهرانی به (قطب الدین أوزلاغ شاه) به خشی، هاوکات وه کو شازادهی جینشینشی دیاری کردبوو.

ب- بامیان و غهزنه و غۆر و بوست و زهمین داوهر و تکهباد^(٧) له بهشی رۆژههلات به کوره گهوره کهی (جلال الدین منکبرنی) سپارد.

(١) الذهبی (پ١٠٨) ١٤١/٣؛ محمد سهیل طقوش، تاریخ المغول العظام والالخانین (دار النفاس، بیروت، ٢٠٠٧م) ٥٠.

(٢) بروانه الجوینی (پ٧٠) ٩٤-٩٩.

(٣) سید باز العرینی (پ٦٧) ٩٥.

(٤) علی محمد شریف رسول (پ١١١) ١٠٣.

(٥) اسماعیل عبدالعزیز الخالدي، العالم الاسلامی والغز والمغولی (مکتبه فلاح - الکویت، ١٩٨٤م) ٤٨.

(٦) خالد موسی حسینی و علی حسین ترف (پ٧٦) ٩.

(٧) ناحیه یه که سههر به شاری قهندههار. القزوینی (پ٩٤) ٨٠.

ت- ههريمی عیپراقی به (رکن الدین غورشايجی) به خشی.

ث- کرمان و کیش و مکرانی سپارد به (غیاث الدین بیرشیا).

بۆ ههه ویلايه تیکش وه زیریکی بۆ دامه زرانده، بۆ راییکردنی کاروباره کان⁽¹⁾.

(1) النسوي (پ 60) 71-72.

تهوهره ی چوارهم

هۆکاری شکستی دهولهتی خوارزمی بهرانبهه مهغۆلهکان و کشانیان بهرهو خۆئاوا

یه کهم: سالی (۱۲۱۷/ک/۶۱۴ز) دهولهتی خوارزمی، وه کو ئیمپراتۆریه تیک وینا ده کرا به هۆی گه وه یی پانتایی خا که که ی و سنوره فراوانه که ی وه ک پیشتر ئاماژه ی پیکراوه، سولتانی خوارزم که به ره ی پوژه ه لاتی ئیسلامی بو یه کلایی بووه، پرووی له پوژئاوا کرد، بو ئه وه ی ماف و حسابی له گه ل خه لیفه ی عه باسی یه کلایی بکاته وه سه بهاره ت به دانپیدانان و ناوه ی تانی له وتاردا و پیگه ی له به غدا ی پایته ختی خه لافه ت، بو ئه مه ش له شکرکی گه وه ره ی ته یار کرد به مه به ستی گرتنی به غدا، به لام له شکره که ی له ئه سه دنابادی نزیك شاری هه مه دان به هۆی زریان و باوبوران و بارینی به فریکی زور^(۱) و په لاماری کورد و تورکه کانی دانیشتوی ناوچه که بو سه ریان^(۲)، تووشی شکستیکی زور گه وه ره بوو، سه رباز و ئه سپی زوری له ناو چوون، وه کو (السیوطی، م. ۹۱۱/ک/۱۵۰۵ز) بو مان ده گیریته وه له سه ر زاری هه ندی که س ”ئه مه به هۆی توپه یی خواوه بوو که نیازی گرتنی مالی خه لافه تی کرد“^(۳) هه لبه ته شکسته که کاریگه ریه کی گه وه ره و درێژخایه نی له سه ر سوپای خوارزمی و خودی سولتان دروست کرد که چاوه پروانی نه ده کرد، ته نانه ت تا کو هاتنی مه غۆله کانی ش بو ناوچه که.

(۱) النسوي (پ ۶۰/۶۴؛ المؤلف مجهول، تاريخ دولة الاكراد والاتراك (تح: د. موسى مصطفى الهسنیانی، مطبعة جامعة دهوك، دهوك، ۲۰۱۰م) ۳۱.

(۲) ابن الاثير (پ ۲۴/۱۰/۳۷۲؛ مه مه د ئه مین زه کی به گ، خولاسه یه کی تاریخی کورد و کوردستان (چاپخانه ی مانگ، ئیران، ۲۰۱۸ز) ۱۳۴.

(۳) تاريخ الخلفا (دار ابن حزم، بیروت: ۲۰۰۳م) ۳۵۳؛ بو زانیاری زیاتر له سه ر له شکرکی شیه که بروانه: اسماعیل حسن زاده، تاريخ ایران در عهد خوارزم شاهیان (تهران، ۱۳۹۲ش) ۱۳۵؛ ماری هال (پ ۷۳) ۶۹-۷۰.

دووهم: دواى ئهوهى سولتانی خوارزمى دهستی بهسهەر ههريمی (ماوراء النهر) دا گرت و بوو به دراوسیی گهورهترین زلهپیزی سهردهم له ئاسیای ناوهراست به پيشهوايه تی (تيموچين- جهنگيرخان)، سهرکهوتوو نهبوو له پاراستنی پهيوهندی لهگهلیان، که تازه ببونه دراوسیی به تايه تی دواى گهیشتنی چهنده بازرگانیک به ولاتی خوارزم بۆ نهجامدانی کاری بازرگانی، ئهوان لهبری ئهوهی که لک وهرگرن له ئالوگووری بازرگانی و گرنگی بدن به و لایه نهی ئابووری و توند و تۆلکردنی پهيوهندیان له گه ل مهغولهکان، ههستان تۆمه تی سیخووریان خستنه پال و چاویان بریه شتومهك و کالاکانیان و دهستیان بهسهرداگرت، له شاری ئهتراری سهەر سنووری خوارزم سههرجهم بازرگانهکانییان کوشتن، سههرپرای ئهمش ئه و نیردراوهی که جهنگیزخان ناردبووی بۆ پرسینی سوڤراغی بازرگانهکان بهههمان چاره نوسی بازرگانهکانییان برد⁽¹⁾، ئه مه ریگی خۆشکرد بۆ مهغولهکان که سنووری ولاته کهیان بههزیئن و روژه لاتی ئیسلامی دووچاری گهورهترین نه هامة تی و مه رگه سات و ویرانکاری بکهن، سولتانیش له بهرده میاندا له بری بهرگری کردن، له راکردن دریخی نه کرد بۆ خو حه شاردان، تا خو ی له دوورگه یه کی بچوکی ده ریای خه زهر بینیه وه و به نه خو شی سه ری نایه وه⁽²⁾، هه ر چهنده جهنگیزخان نامه ی خه لیفه شی پیگه یشتبوو بۆ ئه وهی هیرش بکاته سه ر خوارزمشا به لام ئه مه بۆ جهنگیزخان گرنگ نه بوو بۆیه وه لامی نامه ی خه لیفه ی نه دایه وه⁽³⁾.

سییه م: نه بوونی هاوپه یمانیه تی سیاسی له نیوان هیزه ئیسلامیه کان و خوارزمیه کان بۆ به هاناوه چوونی یه کتر له رۆژگارێکی ئاوادا، که جیهانی ئیسلامی دووچاری مه ترسییه کی له م چه شنه بیته وه، به لکو ده بینین هه ریه ك له سه لجوقیه کان و غورییه کان له سه ر دهستی خوارزمیه کان هه ره سیان هیئابوو،

(1) ابن الاثير (پ 24) 10 / 1-402-401؛ محمد صالح داود قزاز، الحياة السياسية في العراق في عهد السيطرة المغولية، (مطبعة القضاء في النجف، نجف، 1970م) 26.

(2) النسوي (پ 60) 108؛ عباس العزاوي، تاريخ العراق بين الاحتلالين (مطبعة بغداد، بغداد، 1935م) 43.

(3) الغزي، نهر الذهب في تاريخ حلب (المطبعة المارونية، د. ط، الحلب د. ت) 132/3.

لهگه له خهلافهتیش له مملانییهکی سیاسی و سهربازی قول دابوون^(۱)، ههروهها بهدی نهکردنی هیچ ریکهوتنیك له نیوان خوارزمیهکان و ههریهك له ئه یوبیهکان و سه لجوقیهکانی رۆم، بو ئه وهی یه کیتییهکی جیهانی ئیسلامی پیکههینن دژ به هه ر هیزیکی ده ره وهی جیهانی ئیسلامی.

چوارهم: بوونی کیشه و مملانیی خیزانی له ناو خانه وادهی خوارزمشا به تاییهتی سولتان (علاءالدین محمد) خوارزمشا و تورکان خاتوونی دایکی که باالی به سهر پیگه گرنه گهکانی دهوله تدا کیشابوو، به و پییهی دهسه لاتی په های له دهوله تدا هه بوو، رۆلی هه بوو له دانانی وه زیرو و پیدانی پله و پۆستی سه ربازی به نزیکهکانی هۆزه کهی و فه رامۆشکردنی هۆزهکانی دیکه^(۲)، ههروهها په نگدانه وهی ئه م مملانییه بوو که وای له خوارزمشا کرد دواي ده سگرتن به سهر (ماوراء النهر) پایته ختی دهوله ته کهی بگوازیته وه بو سه مه رقه ند^(۳)، هه ر له ژیر کاریگه ری ئه و (أوزلاغ شاه) ی به جینشین هه لبژارد، له کاتیکدا له هه ردوو برا کهی دیکه ی (جلال الدین و رکن الدین) بچوکت بوو، چونکه دایکی له هۆزه کهی خو ی بوو^(۴)، هه رچه نده له سه ره مه رگدا (جلال الدین منکبرنی) به جیگه ره وهی خو ی دیاری کرد، به لام له لایه ن که س و کاری تورکان خاتوون جیگای قبوول نه بوو شوینی باوکی بگریته وه، به لکو شوړشیان به سه ردا کرد و نیازی کوشتتیا ن لپی هه بوو، تا به نهینی خو ی له ده ستیا ن رزگار کرد و به ره و هه ری می خوراسان پاری کرد^(۵).

پینجه م: هه لگه پانه وهی به شیکی زۆر له سه رکرده کانی سوپای خوارزمی دواي ئه و سه رکه وته گه وره یه ی سولتان (جلال الدین منکبرنی) به سه ر مه غۆله کان به ده ستی هی نا له شه ره کانی ده شتی بهیره وانی نزیک غه زنه له سه ر ده ستکه وته کانی جه نگ نا کوکی و دوو به ره کی که وته نیوانیا ن ئه مه ش وای کرد گیانی په گه ز په رستی له لایه ن غۆرییه کان و تورکه کان سه ره ه لبا، دیاره ئه مه

(۱) ابو شامه، ذیل علی الروضتین (تح: ابراهیم شمس الدین، دار الکتب العلمیه، بیروت، ۲۰۰۲م) ۱۵۳/۵-۱۵۴.

(۲) النسوي (پ ۶۰) ۹۴-۹۹؛ په ناھی سمنانی (پ ۶۲) ۱۲۵-۱۲۷.

(۳) علي محمد الصلابي (پ ۵۷) ۱۹۸-۲۰۰.

(۴) النسوي (پ ۶۰) ۷۱.

(۵) النويري (پ ۴۱) ۱۷۴/۲۷.

لای سهرکرده هه لگه پراوه کان فاکته ریکی به هیتر بووه له رزگارکردنی ولات له ویرانکارییهی که دوو چاری بوو بووه له سهر دهستی مه غۆله کان به مهش زۆربهی سهرکرده غۆرییه کان پشتیان له سولتان کرد و ئه وه هیزه که مهی که له گه لیدا مابوون به شی ئه وهی نه ده کرد بتوانی به ره نگاری دوژمنه زه به لاحه کهی بیته وه (۱).

شه شه م: لاوازی و ناتۆکمه یی پلانی جهنگی خوارزمیهکان که له دوخی بهرگریدا بوون به رانبهر مه غۆله کان به له شکرکی گه وه له هیرشکردندا بوون له بری دورستکردنی هیلی بهرگری توکمه له شاری ئه ترار به هیزی زۆتره وه، پاش که وتنی شاره که ش جاریکی دیکه سهر بازه کانیان خزانده ناو شاری بوخاراوه که ژماره یان بیست ههزار سهر باز ده بوو له به رانبهر له شکرکی بی شوماری مه غۆلی، له لایه کی دیکه ش ده بینین له شکرکی مه غۆل به سهر کردایه تی خودی جهنگیزخان و کوره کانی (جوجی و اوکتای و جغتای) سهر کردایه تی ده کرا، به لام سولتانی خوارزم خۆی و کوره کانی سهر گه رمی هه لاتن و خۆحه شاردان بوون، بو رزگارکردنی گیانیان (۲).

سه بارهت به کشانیان به ره وه خۆرئاوا ئاماژه کان واده رده خه ن که وا له کو تایی سالی (۱۲۲۳/ک ۶۲۰) (غیاث الدین کوری سولتان علاء الدین) خوارزمشا له سهر ده می باوکی والی کرمان بوو، چوو بو هه ری می فارس که به دهستی ئه تابه گ (سعد کوری دکلا) بوو، ناوبراو له شاری شیراز مایه وه له سالی (۱۲۲۴/ک ۶۲۱) حوکمرانی هه ری می فارسی گرت هه ست بی ماندوو بوون (۳)، هه ر له هه مان سالدا سولتان (جلال الدین منکبرنی) بریاری گه رانه وهی دا و ولاتی هندی به جیهیشت و به ره وه روژئاوا پری گرت هه بهر تا له هه ری می کرمان گیرسایه وه، بو راق حاجبی فه رمان په وای شاره که پيشوازی گه رمی لی کرد و به سولتانی خۆی قبولی کرد و کچه کهی خۆشی پیشکش کرد، سولتانیش هاوسه رگیری له گه ل کرد (۴)، که یه کیك بوو له بر وا

(۱) سید باز العرینی (پ ۶۷) ۱۵۰؛ محمد دبیر سیاقی (پ ۶۷) ۸۲.

(۲) ابن الاثیر (پ ۲۴) ۳۰۴-۴۰۳/۱۰؛ النسوي (پ ۶۰) ۱۰۰-۱۰۳.

(۳) ابن الاثیر (پ ۲۴) ۴۴۰/۱۰.

(۴) الدواداری، کنز الدرر والجامع الغرر- الدرر المطلوب فی أخبار ملوک بني ایوب (تح: سعید عبالفتاح عاشور، القا هره، ۱۹۷۲م) ۲۶۱/۷.

پىكراوانى سولتان (علاءالدين محمد)ى باوكى^(۱). ھەريىمى فارس و يەزدىش ھەمان ھەلويسىتى كرمانيان نواند ئىنجا بەرەو گرتنى شارى ئەسفەھان و ھەريىمى چيا و ئازەربايجان ھەنگاوى ھەلگرت تا پوژئاواى ئىران بە تەواوى كەوتە ژىر قەلەمپرەوى و دەسەلاتى لەو ھەريىمانەدا جيگىر كرد^(۲).

مەبەستى لەمەدا ئەو ھەبوو كەوا خۆى و سوپاكەى لە دوورتىن خالى پرووبەرووبوونەو ھى مەغۆلەكان جيگىر بكات^(۳)، لەلايەكى ديكەش لەگەل گەرانەو ھى جەنگىزخان بۆ ولاتەكەى (مەنگۆليا) ھەموو كورەكانى لەگەل خۆى بردن جگە لە جوجى نەبى، كە ھەريىمەكانى خوارزم و خوراسان و مازندەرانى لە دەستدابوو و ھەولى دروستكردنى ئىمپراتۆرىيەتتىكى بەرفراوانى دەدا لەو ھەريىمانەدا^(۴)، وپراى ئەمەش بەردەوامى قەلەمپرەوى و بالادەستى مەغۆلەكان لە (ماوراء النھر) واىكردبوو كە منكبىرى خۆى لەو ھەريىمانە دوور بگرى^(۵).

(۱) خوافى (پ۱۷) ۲/۷۷۵.

(۲) الدوادارى (پ۱۴۲) ۷/۲۶۲.

(۳) علي محمد الصلابي (پ۵۷) ۱۸۲.

(۴) سيد باز العريني (پ۶۷) ۱۵۹.

(۵) حافظ أحمد حمدي (پ۳۷) ۲۰۳.

ههلهته خوارزمیهکان بو سهه کورد و ناوچه کوردنشینهکان

(^۱) له پاش بهرگریه کی زۆری میرنشینی عه ننازی به سهرکردایه تی میر (أبی شوک) له شاره کوردیه کانی هه ریمه که بووه هۆی وێران بوونیان له سهر دهستی سه لجوقی ئیتر کار گه یشته ئه و قوئاغه ی که وا گوپرایه لی و هاوسۆزیان بو ده ربیرن .(^۲)

به گه یشتیان به هه ریمی ئازربایجان و ئاران هه ردوو میرنشینه کوردیه کانی په وادی و شه ددادی پێنانه وه په یوه ست بوون گوپرایه لی و ملکه چیان بو ده ربیرن (^۳)، ههروه ها میر (نصر الدولة) ی میرنشینی مه روانیش له سالی (۱۰۵۱/ك۴۴۳) زی ئێردراوی په وانیه ی لای (طغرل) به گ کرد و گوپرایه لی و هاوسۆزی بو پراگه یاند (^۴).

دیاره بارودۆخی ئالۆزیی عێراق یارمه تیده ر بوو بو سه لجوقیه کان توانییان سالی (۱۰۵۵/ك۴۴۷) بچنه ناو به غدای پایته خت و خه لیفه ش دانی پیدانان و فه رمانی کرد له مه ودوا وتار به ناوی (طغرل) به گی سه لجوقی بخویندریته وه (^۵). شایانی باسه ده ست پویشتنی سه لجوقیه کان به سهر ده ولته تی عه باسی، و اتا ده سگرتن بوو به سهر ده سه لاتی سیاسی و سه ربازی و ئیداری و توانا داراییه کانی ده ولته ت (^۶).

(۱) لازاریف، میژووی کوردستان (و: هۆشیار عه بدوللا سه نگاوی، چاپخانه ی پوژه لات، هه ولیر، چ ۲، ۲۰۱ ز) ۷۴-۷۵.

(۲) نیشتمان به شیر محمه د، کوردو سه لجوقیه کان- لیکۆلینه وه یه که له په یوه ندیه سیاسیه کان (۱۰۲۹-۱۱۲۷ ز)، (و: ئیدریس عبدالله، چاپخانه ی وه زاره تی په روه ده، چ ۲، هه ولیر، ۲۰۰۶ ز) ۱۰۷.

(۳) محمود اسماعیل، مختصر تاریخ آذربایجان (ترجمه عن الاذربایجانیة: رفیق علیون و رامز مرسالوف، مرکز جمعه الماجد للثقافة والتراث، دبی- مرکز لدراسات الاسلامیه، باکو، ۱۹۹۵) ۳۳.

(۴) ابن شداد، الاعلاق الخطیره فی ذکر امراء الشام والجزیره (تح: یحیی زکریا عبارة، منشورات وزارة الثقافة، ج ۱، ق ۲، دمشق، ۱۹۹۱ م) ۳۲۸؛ شه ره فغانی بدلیسی، شه ره فنامه- میژووی ماله میرانی کوردستان (و: ماموستا هه ژار، چ ۳، هه ولیر، ۲۰۰۶ ز) ۳۱؛ لازاریف (پ ۱۵۳) ۹۷.

(۵) پروانه ابن الجوزی، المنتظم فی تاریخ الملوک والامم (تح: محمد عبدالقادر عطا و مصطفی عبدالقادر عطا، دار الکتب العلمیه، بیروت، ۱۹۹۲ م) ۳۴۸/۱۵؛ (پ ۸۴) ۸؛ البنداری (پ ۱۵) ۶-۱۰؛ محمد حسن العیدروس، تاریخ السیاسی والحضاری للدولة العباسیه (دار الکتب الحدیث، القاهره، ۲۰۱۱ م) ۲۲۷.

(۶) محمد العریس. موسوعة العصر العباسي (دار الیوسف، بیروت، ۲۰۰۶ م) ۲۶۵.

ئاشکرایه دهولهتی سهلجوقی دواي سولتان (ملکشاه) (٤٦٥-٤٨٥ك/١٠٧٢-١٠٩٢) پئی نایه قونایکی نوی، سهردهمی زپینی هیز و دهسهلات کوتایی هات، لاوازی و پهترهوازی دهستیپکرد که بهقونای (ئهتابهگهکان) ^(١) ناسراوه، ئهمش له ئهجامی مملانی نئوخوییهکانی بنهمالهی دهسهلاتدار یاخود به کاریگهری سیاسی و سهربازی و ئابووری سهردهمی (مهلکشاه)، که پهپهرو دهکرا له بهخشینهوهی (ئیقتاعات) بهسهر میر و سهرکرده سهربازییهکان، ئهجامی ئهم دۆخه کومهلیک میر و فهرمانپهروای بی ئهزمون بهسهر چهند ههریمیک راگهیشتن، حوکمرانیان له لایهن سهرپهershتیارهکانیان یان بهخپوکهرهکانیان بهپروه دهبرا، ئهمش پیشهاتیکی پئوخوشکهر بوو بو سهرپهershتیارهکان که له ئاکامدا دهسهلات بو خویان و کوپ و نهوهکانیان دهستهبهه بکهن ^(٢).

له گرنگترین ئهتابهگییهکانی که له دهولهتی سهلجوقیدا دروست بوون دهکری بلیین دهسهلاتی ههندیکیان له دهسهلاتی خودی سولتان بههیزتر بوو، رۆلیان ههبوو له ههلهوشاندنهوهی یهکیهتی سهلجوقی، لهمانه ئهتابهگییهی زهنگی له موسل، ئهتابهگییهی شام، ئهتابهگییهی کرمان و فارس که پئی دهگوترا دهولهتی سهلغهری، ئهتابهگییهی لورستان ^(٣).

بیگومان له ههریمه کوردیهکانیش وهک بهشیک له دهولهتی ئیسلامی له حوکمرانی ئهتابهگییهکان بیهش نهبوو، ههرچهنده سهلجوقیهکان سۆز و گوپراهلی میر و سهرداره کوردیهکانیان بو دهستهبهه بووبوو، بهلام هیشتا لیان پشتراست نهبوون، که دریزه به حوکمرانی میرنشینهکانیان بدن، بهلکو مهترسی لهسههه بوون له نانهوهی کیشه و مملانی ناوخیی، بویه به تپهپینی کات

(١) ئهتابهگ وشهیهکی تورکی لیکدراوه، ئهتا واتا سهرپهرشیار یان بهخپوکهر، بهگ واتا میر، سهرپهershتیار یان بهخپوکهری میر. محمد سهیل طقوش، تاریخ الدولة العباسية (دار النفاس للطباعة والنشر والتوزيع، ط٧، بیروت، ٢٠٠٩م) ٢٤٧؛ زرار صدیق توقیق، کوردو کوردستان له رۆژگاری خهلافهتی ئیسلامیدا (چاپخانهی رۆژههلات، ههولیر، ٢٠١٠ز) ٢٥٣.

(٢) نیشتمان بهشیر محهمد (پ١٥٤) ٣٥٨؛ مههدی ههروتی، نههامهتی و کارهساتهکانی کوردستان لهسهدهکانی (٦-١٢/١٤-١٤ز)، چاپخانهی رۆژههلات، ههولیر ٢٠١٥ز) ٣٩.

(٣) نیشتمان بهشیر محهمد (پ١٤٥) ٣٥٩؛ مههدی ههروتی (پ١٦٠) ٤٠.

دهسهلاتی په کخستن و هه ره سی پیهینان^(۱)، ئیتر چهند دهوله تیکی ئه تابه گی تورکمانی له شویناندا راستکردنه وه و بالیان به سهه ناچه کوردیهکاندا کیشا و به سهه قه لا و شوره و شار و باژیره کوردیهکاندا زالبوون و شوینی میر و فه رمانه و کوردیهکانیان گرتنه وه، که بریتی بوون له ئه تابه گییه ی ئه رتهقی له ئامه د و ماردین و میافارقین و حوسنکیفا، ئه تابه گییه ی ئیلدگی له ئازربایجان و چیاکان، ئه تابه گییه ی زهنگی له موصل، ئه تابه گییه ی هه ولیتر^(۲)، حوکمرانی هه ندیکیان به رده وامی هه بوو تا دهسته پیکردنی هیرش و له شکرکیشیهکانی خوارزمی بو سهه ناچه کوردیهکان. لیره دا به کورتی باس له و ئه تابه گییهکانه ده کهین که له کوردستاندا حوکمرانییان هه بووه:

۱- ئه تابه گییه ی زهنگی

له شاری موصل دامه زرا سالی (۵۲۱/ك ۱۱۲۷ز) له لایه ن سولتان (محمود) ی سه له جوقی (۵۱۱-۵۲۵/ك ۱۱۱۷-۱۱۳۱)، (عمادالدین زنگی)، وه کو ئه تابه گ له سه ری دامه زرا به ناوی ئه تابه گییه ی موصل^(۳)، له ماوه ی فه رمانه وایدا (۵۲۱-۵۴۱/ك ۱۱۲۷-۱۱۴۶ز) توانی شاره کوردیهکانی، وه کو نوسه بیین و جه زیره ی ئیبن عومه ر و سنجار و حه ران^(۴) و ئه ربل (هه ولیتر) و داقوق و شاره زوور و ناچه کوردیهکانی هه میدی و هه کاری و مه ه رانیه وه و به شنه ویه له هه ری می زوزان، بخاته ژیر قه له مپه ویی خو ی، ده ست به سهه شوره و قه لاکانیاندا بگریت و به ئه تابه گییه که یانه وه بلیکنیت^(۵)، له دوای کوژرانی (عمادالدین زنگی) سالی

(۱) پروانه: کامه ران عه زیز عب دو للا (پ ۱۴۸) ۱۳۹-۱۴۹.

(۲) زرار صدیق توقیق (پ ۱۵۹) ۲۵۴.

(۳) ابن الاثیر، تاریخ الباهر لدولة الاتابکیة بالموصل (تح: عبدالقادر احمد طلیمات، دار الکتب الحدیثه، القا هره، د. ت) ۳۴؛ علی محمد الصلابی، الدولة الزنکیة (دار المعریفه، بیروت ۲۰۰۷م) ۸۰. (۴) متی الرهاوی تاریخ متی الرهاوی (ت: د. محمود محمد الرویضی و عبدالرحیم مصطفی، مؤسسه حماده للدراسات، اربد - الاردن، ۲۰۰۹م) ۲۴۸.

(۵) بو زانیاری زیاتر له سهه داگیرکردنی ناچه کوردیهکان له لایه ن عمادالدین زهنگی بگه ریوه بو ابن الاثیر (پ ۱۶۴) ۳۴-۴۹؛ علی محمد الصلابی (پ ۱۶۴) ۸۹-۹۹؛ محمد ئه مین زهکی به گ (پ ۱۲۹) ۱۳۱-۱۳۲؛ زییر بلال اسماعیل، اربیل فی ادوارها التاريخیه (بغداد، ۱۹۷۱م) ۱۴۸.

(١٥٤١/ك١١٤٦ز) دهولهتهكهی بوو به دوو بهش، کوپه گهورهكهی (صیفالدين غازی) له شارهزورور مایهوهكه (ئهقتاع)ی ئه و بوو له سهردهمی باوکی، کوپه دووهمیشی (نورالدين محمود) پاش ماویهك له گهله چهند سهربازیك پرووی کرده ههلهب و دهستی بهسهردا گرت و شوینی باوکی گرتهوه^(١).

ویپرای ئه مهش ئهتابهگی دیکهش بوونی ههبوو، كه لهسهر دهستی بنه ماله ی زهنگی سهری ههلهدا، یهكیهك لهمانه ئهتابهگیه ی سنجار، له سالی (١٥٦٦/ك١١٧٠ز) له لایهن (عمادالدين زنگی) دووهم کوپه (قطبالدين مودود) دامهزرا^(٢)، حوکمرانی ئه و میرنشینه لهژیر فه زمانه وایی زهنگیهکان مایهوه تا سالی (٦١٧/ك١٢٢٠ز)، ئیتر له و سالهوه له سهردهمی مهلیك (الاشرف) له لایهن ئه یوبیه کانهوه، به یه کجاری کو تایی به دهسهلاتی هات^(٣).

٢- ئهتابهگیه ی ئه رتهقی

له سه رهتای سه دهه ی شه شه می کوچی دوازدههه می زاینی بنه ماله ی ئه رتهقی تورکی له ناوچه ی دیاربه کر ده رکه وتن، ده ستیان به سه ر شاره کانی ماردین و میافارقین و حوسنکیفادا گرت، له سه ر دهستی (سقمان کوپه ارتق) ئهتابهگیه ی ئه رتهقیان دامهزرا ند^(٤)، پاشان ئهتابهگیه ی ناوبراو به سه ر دوو لقا دابهش بوو، لقی سوقمان له حوسنکیفا و ئامهد و لقی ئیلغازی له ماردین و

(١) ابن الاثیر (١٦٤٦) ٨٥؛ ابن العدیم، زبده الحلب من تاریخ الحلب (تح: خلیل المنصور، دار الکتب العلمیه، بیروت، ١٩٩٦م) ٣٢٩.

(٢) بو زانیاری زیاتر و چۆنیهتی ده مه زرا ندنی ئهتابهگیه ی سنجار بگه رپوه بوو ابن الاثیر (١٦٤٦) ١٤٦؛ حسن ابراهیم حسن (٢٠٠٤) ٨٧/٤.

(٣) ابن الاثیر (٢٤٦) ٣٨٩/١٠؛ حسین حوزنی، سه رجه می به رهه می حسین حوزنی (هه ولیتر، ٢٠٠٧ز) ١٧٨.

(٤) الفارقی (١٥٠٠) ٢٦٩، عمادالدين خليل، الامارة الارتقية في الجزيرة والشام (١٥٧٢-١٤٠٩ز)، (بیروت، ١٩٨٠م) ٨٩-٩٢؛ علي محمود قداوي، الموصل والجزيرة الفراتية في عهد الدولة المغول الاخلائية (دار غيداء لنشر والتوزيع، ٢٠١٥م) ٣٨.

میافارقین^(۱)، حوکمرانی ئەتابه گیهی ئەرتەقی لەم ناوچانەدا بە درێژیی سەدەمی شەشەمی کۆچی دوازدەمی زایینی درێژەیی هەبوو، بەلام لەگەڵ سەرھەڵدانی دەولەتی ئەیوبی و کشانیان بەرەو شام و جەزیرە، بگرە هەر لە سەردەمی سوڵتان (صلاح الدین)ی ئەیوبی مەملانێی سەربازی لە نیوانیاندا بوونی هەبوو^(۲)، لە دوا کۆچی دوا سوڵتانی ناوبراو (ک/۵۸۹/۱۱۹۳ز)، مەملانێکان درێژەیی هەبوو بە تاییەتی لەو کاتانەیی میرە ئەیوبیەکان بە ئاراستەیی هەریمی جەزیرە فراوانخوایان دەکرد، تا کار گەیشتە ئەوەی لە سالی (ک/۶۳۰/۱۲۳۲ز)، لەسەر دەستی مەلیک (الکامل الایوبی) کۆتایی بە دەسەڵاتی میرنشینی ئامەد و حوسنکیفا هات، مەلیک (الصالح)ی کوری لەسەر دامەزراند^(۳).

سەبارەت بە حوکمرانی بنەمالەیی ئیلغازی (ک/۴۹۸-۸۱۲/۱۱۰۵-۱۴۰۹ز) لە ماردین بەردەوامی هەبوو تا سالی (ک/۸۱۲/۱۴۰۹ز)، لەسەر دەستی دەولەتی بەرخی رەش (قەرەقۆینلو)ی تورکمانی هاوڕەگەزی خۆیان کۆتایی بە دەسەڵاتیان هات^(۴). شایانی باسە لەگەڵ سەرھەڵدانی ئەم دوو میرنشینه لەم دەقەرە و هەژموون و فشاری تورکەکان، میرانی بوختی و بە شەنەوی پارێزگاریان لە سەرورەیی خۆیان دەکرد، لە فەنک و گۆرگیل و دەیان قەلای ناوچەکانی هەکاری و زۆزان و بۆتان^(۵).

۳- ئەتابه گیهی ئیلدگزی

ئەم ئەتابه گیهی لە هەریمی ئازربایجان سەری هەڵدا، بە ناوی ئەتابه گیهی ئیلدگزی یان ئازربایجانی، کە پایتەختی شاری تەوریز بوو فەرمانرەوای بەشیکی

(۱) پروانە: الصفدی: الوافی بالوفیات، (تح: احمد ارناؤط - ترکی مصطفی، دارالاحیاء التراث العربی، بیروت، ۲۰۰۰م) ۱۰/۱۷-۱۹؛ زرار صدیق توقیق (پ ۱۵۹) ۲۵۵.

(۲) ابن الاثیر (پ ۲۴) ۱۰/۱۳۴.

(۳) ابو فداء (پ ۴۸) ۳/۱۸۷؛ الذهبی، دول الاسلام (تح: حسن اسماعیل مروة، دار الصادر، بیروت، ۱۹۹۸م) ۲/۱۴۱؛ الدیاربکری، تاریخ الخمیس فی أحوال انفس النفیس (دار الصادر، بیروت، د. ت) ۲/۳۷۱.

(۴) عمادالدین خلیل (پ ۱۷۰) ۳۹۱.

(۵) ئەمین زەکی بەگ (پ ۱۲۹) ۱۳۲؛ زرار صدیق توقیق (پ ۱۵۹) ۲۵۸.

گهورهی باکووری پوژئاواي ئیرانی ده کرد، به شیکی گهورهی مولکهکانی دهولهتی سهلجوقی له هه ریمی ئاران و زۆرینهی ئازربایجان وهه ریمی چیا و هه مه دان و ئه سفه هان و پهی به ئه تابه گییه که یه وه لکاند، به پیی ئاماژهی (ابن الاثیر) سنووری دهوله ته که ی له تفلیسه وهه درپژ ده بوه وه تا مکران. ئیلدگه به دامه زرینه ری ئه تابه گییه که داده نریته، حوکمرانی زیاتر له نه وه د سال به رده وامی هه بوو^(۱)، به لام له گه ل هیرشی سو لتان (جلال الدین منکبرنی) خوارزمی بو ئازربایجان سالی (۱۲۲۵/ک ۱۲۲۵ ز) دهستی به سهه ناوچهکانی ژیر قه له مپهوی ئه تابه گییه که دا گرت کو تایی به ده سه لاتیان هات^(۲).

۴- ئه تابه گییهی هه ولیر

ده سه لاتداریه تی بنه ماله ی بکته کین له هه ولیر دواي ئه وه دتی که سه لجوقیه کان ئه تابه گییه ی موسلیان دامه زرانده، (عماد الدین زنگی) هه ولیری به حوکمرانی خۆیه وه به سه ته وه، به ریوه برنی شاره که ی به زهینه دین (علی کوچک کوری بکتکین) ی تورکمان سپارد، ناوبراو هه لسا به دامه زراندهی میرنشینه که له سهه پاشماوهی میرنشینی هه زبانی کوردی^(۳)، شیوازی حوکمرانی بنه ماله یی پشتاوپشت له ده سه لاتداریدا په یپه وه ده کرا. سالی (۵۷۹ ک / ۱۱۸۳ ز) به هوی هاته ئارای بارودوخیک ده رفه تیک بو میری ئه وسا (زین الدین ینا لکتکین کوری عه لی کوچک) هاته پیش، جیا بوونه وهی میرنشینه که ی له ئه تابه گییه ی موسل راگه یانده، (عزال دین مسعودی کوری

(۱) (پ ۲۴) ۴۷/۱۰؛ عباس اقبال اشتهابی (پ ۲۷) ۳۶۰؛ حسام الدین نقشبندی، اذربایجان في العصر السلجوقي (بیروت ۲۰۱۳ م) ۲۰۴-۲۰۷؛ محمود اسماعیل (پ ۱۵۵) ۳۳.

(۲) ابن الاثیر (پ ۲۴) ۴۴۷/۱۰-۴۵۱.

(۳) بو زانیاری زیاتر بگه ریوه بو: زبیر بلال اسماعیل (پ ۱۶۶) ۱۴۶؛ محسن محمد حسین، هه ولیر له سه رده می ئه تابه کیدا (و: عوسمان علی قادر، هه ولیر، ۲۰۱۰ ز) ۶۳-۶۴؛ حسام داود خضر الاربلی (پ ۱۵۱) ۸۸-۹۰؛ یوسف حسن خورشید الرواندوزی، الاوضاع العامة للكورد في العصر العباسي خلال القرنين الخامس والسادس الهجري / الحادي عشر والثاني عشر الميلادي (اطروحه دکتوراه، الکلیه التربیه جامعه الموصل، ۲۰۱۴ م) ۷۰.

قطب‌الدین مودود) ئەتابه‌گی موسل (٥٧٦-٥٨٩/ك١١٨٠-١١٩٣ز) هه‌لسا به ده‌ستگیرکردنی بریکاره‌که‌ی (مجاهد‌الدین قایماز)ی بریکاری ئەتابه‌گ له سه‌رپه‌رشتیکردنی ئەتابه‌گییه‌که^(١)، ئیتر له‌و پۆژه‌وه هه‌ولێر بوو به‌گرێه‌ک له‌سه‌ر د‌لی سه‌رداری موسل^(٢)، دیاره له‌گه‌ل ئەم هه‌نگاوه میژووویه‌دا سنووری میرنشینه‌که تارا‌ده‌یه‌کی زۆر فراوان بووه هه‌موو ئەو ناوچانه‌شی گرتۆته‌وه که زێی بچوکی پێدا ده‌روات به‌ شاره‌زوووه‌وه، هه‌موو ناوچه‌کانی نیوان پووباری دیجله له‌ پۆژئاوا و هه‌ردوو زێی گه‌وره‌و بچوک له‌ باکوور و باشووره‌وه، له‌ پۆژه‌لاتیشه‌وه ئەو په‌ری شاره‌زوور و قه‌لا و مه‌لبه‌نده‌کانی^(٣).

سالی (٥٨٦/ك١١٩٠ز) میر (زین‌الدین یوسف) کۆچی دوایی کرد، (مظفر‌الدین کوکبوری) برای له‌ خزمه‌ت سو‌لتان (صلاح‌الدین الایوبی)دا بوو، سه‌رداری هه‌ردوو شاری په‌ها و هه‌ران بوو^(٤) داوای له‌ سو‌لتان کرد که‌وا له‌ هه‌ردوو شاری ناوبراو پیه‌خشی له‌ بری ئەوان هه‌ولێری پێدا له‌ شوینی براکه‌ی فه‌رمانه‌روایی میرنشینی هه‌ولێر بگرێته‌ ئەستۆ، دیاره سو‌لتان پێشنیاره‌که‌ی کوکبوری^(٥) قبوول کردووه، بۆیه‌ گه‌رایه‌وه هه‌ولێر ماوه‌ی چل و پینج سال حوکمرانی میرنشینی ناوبراوی کرد^(٦)، هه‌ر له‌گه‌ل گه‌رانه‌وه‌یدا بۆ هه‌ولێر ده‌ستیکرد به‌ جێگیرکردنی ده‌سه‌لاتی و له‌ناو‌بردنی ناحه‌زانی^(٧) هه‌لبه‌ته

(١) سبط ابن الجوزي، مرآة الزمان في تواريخ الاعيان (تح: ابراهيم زبيق، دار الرسالة

العالمية، ديمشق، ٢٠١٣م) ٢٩٥

(٢) ابن الاثير (٢٤پ) ١٠/١٢٣.

(٣) محسن محمد حسين (١٧٨پ) ٨٠.

(٤) ابن خلکان، وفيات الاعيان وانباء ابناء الزمان (تح: د. احسان عباس، دار صادر، بيروت،

١٩٨٧م) ٤/١١٥.

(٥) کوکبوری ناویکی تورکییه‌به‌واتای گورگه‌بۆر. ابن خلکان، (١٨٢پ) ٤/١٢١، به‌لام حسين

حوزنی پێی وایه‌له‌به‌ر شوخی و جل و به‌رگی جوان و کۆک له‌به‌رکردن له‌نیو خه‌لكدا

به‌کۆک (پۆشته) کۆکبه‌ری ناوی ده‌رکردبوو (١٦٩پ) ٢٩٩.

(٦) سبط ابن الجوزي (١٧٩پ) ٢١/٢٨٣-٢٨٤؛ أربيل (هه‌ولێر) بين الماضي والحاضر (مهرجان

السنوي، ١٩٨٧م) ٤١-٤٢؛ حسام داود خضر الاربلي (١٥١پ) ١١٣-١٢٠.

(٧) بروانه‌عه‌بدول‌لا عه‌لياوه‌یی و ئەوانی تر، ئینسکلۆپیدیای هه‌ولێر (اربیل) (ده‌زگای چاپ و

ب‌لاو کردنه‌وه‌ی به‌درخان، چاپخانه‌ی گرین گالۆری، لوبنان، ٢٠٠٩ز) ١١٢٩.

میرنشینی ههولیر لهسهردهمی کوکبوریدا له ههموو پروویهکهوه بوژانهوه و پیشکهوتنی بهخۆیهوه بینیهوه، ناوچهی شارهزوویشی به میرنشینهکهیهوه لکاند و^(۱) بهریوهبردنی به (عمادالدین زنگی) سپارد، که زاوای بووخۆی به گهورهی بنهمالهی ئەتابهگییهی زهنکی دهزانی و بهدوای ههلیکدا دهگهرا، تا حوکمی موسل له دهستی (بدرالدین لؤلؤ) سهررداری ئەو کاتهی موسل دهربهینتی و بیگپریتتهوه ژیر دهسهلاتی خۆی^(۲).

له دوای کوچی دوای (مظفرالدین کوکبوری) سالی (۱۲۳۳/ک۶۳۰) بههۆی نهبوونی هیچ یهکیک له بنهمالهکهیان شوینی بگریتهوه میرنشینهکه کوتایی پیهات و شارهکه گهرایهوه ژیر حوکمرانی دهولهتی عهباسی^(۳).

۵- ئەتابهگییهی سوکمانی قطبی

له شاری خهلات دهسهلاتدارییهکی ئەتابهگی لهسهر دهستی (سوکمانی قطبی) تورکی لهسهر مولکهکانی میرنشینی مهروانی دامهزرا، سالی (۱۱۰۰/ک۴۹۳)، شاری خهلاتی کرده پایتهختی ئەتابهگییهکهی، که یهکیک بوو له مهمالیکهکانی (قطبالدین اسماعیل)ی سهلهجوقی، فهمانپهروای شاری مهرهندی سهر به ههریمی ئازربایجان و نازناوهکهشی بو ناوی گهورهکهی دهگهپریتتهوه^(۴).

فهمانپهروایی سوکمان بهردهوامی ههبوو له خهلات دوای ئەویش کوپ و نهوهکانی درێژهیان به حوکمرانیدا به نازناوی (شای ئەرمهن)، دوای جیگیربوونی دهسهلاتیشیان، دهستیان کرد به فراوانخوازی له ناوچهکانی دهورووبهر، دوای سوکمان دهسهلاتی کوپ و نهوهکانی تا سالی (۱۱۸۵/ک۵۸۱) درێژهی ههبوو،

(۱) ابن خلکان (پ ۱۸۲) ۱۱۵/۴.

(۲) پروانه: محسن موحهدهد حسین (پ ۱۷۸) ۱۸۴.

(۳) ابن طقطقی، الفخري في الآداب السلطانية و الدول الاسلامية (دار الصادر، بیروت، د ت) ۳۲؛ سامی بن خماس الصقار، اماره اربیل في العصر العباسي (دار الشواف للنشر والتوزيع، الرياض، ۱۹۹۲ م) ۳۵؛ علي عادل حسين، اربل في الفترة (۶۳۰-۸۷۴هـ/۱۲۳۳-۱۲۶۹م)، (دراسة سياسه حضارية، اطروحة دكتوراه، كلية الاداب - جامعة صلاح الدين، اربيل، ۲۰۰۶ م) ۳۲-۳۹.

(۴) ابو فداء (پ ۴۸) ۲۱۲/۲.

پاشان مه مالیکه کانی به ناوی ئه وه وه بهرده و امیان به ئه تابه گییه کهدا^(۱) تا سالی (۶۰۴/ک/۱۲۰۸ز) له لایهن مه لیک (الأوحد) کوری مه لیک (العادلی الایوبی) دهستی به سهر خه لاتدا گرت و به مولکه کانی ئه یوبیه کانه وه گریدرا و کو تایی به ئه تابه گییه ی (سو کمانی قطبی) هات^(۲).

۶- ئه تابه گییه ی لوړستانی گه وره

(ابن حوقل) له باسی لوړستاندا به ناوچه یه کی خو ش و به پیت و ئاو و هه وای شاخوی و دانیش توانی کورد و شاریکی هه ری می چیا یی داده نی^(۳). (یا قوت الحموی) ش وه ک ناوچه یه کی فراوانی نیوان ئه سفه هان و خوزستانی ده ناسینی^(۴)، ئه م ئه تابه گییه له لایهن (ابو طاهری کوری محمدی کوری علی کوری ابو حسنی فه زله وی) دامه زراوه، ناوبراو له خزمه تی ئه تابه گییه ی سه لغه ری هه ری می فارسدا بووه و به که سیکی تیگه یشتوو ئازا ناوی ده رکردوو،^(۵) هه ر به پشتیوانی ئه تابه گییه ی ناوبراو توانی ده سگریت به سهر لوړستانی گه وره دا و دواتریش له سالی (۵۵۰/ک/۱۱۵۵ز) سه ربه خو یی هه ری مه که ی راگه یاندوو. به پیی گپرا نه وه ی شه ره فخان ی بدلیسی (ابو طاهر) به و په ری سه ربه ستی و ئازایی فه رمان په وایی حکومه ته که ی کردوو، پاش ئه وه ی دهستی له دونیا به ردا سالی (۵۵۵/ک/۱۱۶۰ز) پینج کوری له دوای جیماوه، له سهر پاسپارده ی خو ی و په زامه ندی کو په کانی و تیره و هو زه کانی ولات، هه زار ئه سپی کوری کرا به فه رمان په وای لوړستانی گه وره^(۶)، جگه له ناوی لوړستان ئه تابه گییه که به ناوی (فه زله وی) یش ناوی ده رکردوو،

(۱) بروانه حکیم عبدالرحمن زبیر البایری، مدینه خلاط دراسة في تاريخها السياسي والحضاري (۴۹۳-۵۶۴هـ/۱۱۰۰-۱۲۴۳م)، (ارییل، ۲۰۰۵م) ۹۸؛ نیشتمان به شیر محمه د (پ ۳۵۸-۳۶۰.

(۲) حکیم البایری (پ ۱۹۰) ۱۳۱.

(۳) (پ ۲۳۲، ۳۰۶.

(۴) (پ ۲۵/۵.

(۵) عبدالله العلیاوی، کوردستان فی عهد المغول (السلیمانیه، ۲۰۰۵م) ۱۰۲.

(۶) شه ره فخان ی بدلیسی (پ ۱۵۶) ۴۴-۴۵؛ ئه مین زه کی به گ (پ ۱۲۹) ۴۷۵-۴۷۶.

که بو ئه بو حهسه نی فهزلهوی دهگه پیتهوه^(۱).

حوکمرانی له حکومهتی لورستانی گهوره (فهزلهوی) په پیرهوی هه مان سیسته می پشتاوپشتی کردوو، دوا فه زمانه وایان به ناوی ئه تابه گ شا حسین کوری ئه بو سه عید، که دهسه لاتی ولاتی گرته دهست، له لایه ن یه کیک له میره کانی خزمی خووی به ناوی (غیاث الدین کوری هو شه نگ)، له سالی (۸۲۷/ک) ۱۴۲۳ز) کوژرا، ئیتر کو تایی به دهسه لاتیان هات^(۲).

۷- میرنشین لورستانی بچوک

دهسه لاتی ئه وه هه ری مه ی کوردستان له دهستی بنه ماله ی (شجاع الدین خورشید) دابوو، توانیان له سالی (۵۵۰/ک) ۱۱۵۵ز) میرنشین، یان حکومهتی لورستانی بچوک دامه زری ن، که به حکومهتی (خورشیدی) ناسراوه. فه زمانه وایی لورستانی بچوک بو ماوه یه کی دوور و درێژ به رده وامی هه بوو، توانیویانه له گه ل ته وای دهسه لاتدارییه کانی ئیران و عیراق و گو پانکارییه سیاسییه کانی یه ک له دوا ی یه کی ناوچه که، به تیپه پینی سه رده م به رده وامی به دهسه لاتیان بده ن تا سالی (۹۸۷/ک) ۱۵۷۰ز). له سه رده می شا عه باسی سه فه وی که به مه به ستی پیکه ستنی سنوره کانی ده وه له ته که ی، به کوشتنی شاو پیردیخانی دوا فه زمانه وایان کو تایی به دهسه لاتی حکومهتی خورشیدی هی نا^(۳).

(۱) که یوان ئازاد ئه نوهر، کوردستان و کورد له سه ده کانی ناوه پراست (چاپخانه ی په نجه ره، تاران، ۲۰۱۵ز) ۱۸۸.

(۲) شه ره فخانه ی بدلیسی (پ ۱۵۶) ل ۵۵؛ ئه مین زه کی به گ (پ ۱۲۹) ۴۸۳.

(۳) پروانه: شه ره فخانه ی بدلیسی (پ ۱۵۶) ۵۸-۸۴؛ ئه مین زه کی به گ (پ ۱۲۹) ۴۸۵-۴۹۵؛ که یوان ئازاد ئه نوهر (پ ۱۶۹) ۲۰۵.

بهشی دووهه

ههشکاری خوارزمیهکان بو سهه کوردستان له
نیوان سالانی (۵۹۰-۵۶۲۸/۱۱۹۵-۱۲۳۱ز)

تهوههه یه کهم دهسته سههرداگرته شاری هه مه دان

هه مه دان شاریکی به ناوبانگه له هه ری می چیا و به گه وه ره ترین شاری هه ری مه که داده نریت، که هه وایه کی پاک و ئاوی سازگار و خاکیکی به پیتی هه یه ^(۱). (الیعقوبی) به شاریکی شکۆدار ناوی ده هی ئی، له سه ره تای میژووی ئیسلامی پی و تراوه (ماه بصره)، چونکه به ره هم و داها تی بو شاری به سه ره رۆیشه تووه ^(۲)، له سه رده می سه له جوقیه کانیشدا ناوه ندیکی به رپوه بردن بووه بو عیراق و به شیکی له ناوچه کوردنشینهکان، به تایبه تی دوا ی ئه وه ی سو لتان (طغرل) به گی سییه می سه له جوقی سالی (۵۸۸/ک ۱۱۹۳ز) ده ستی به سه رداگرت، کردی به پایته ختی ده سه لاته که ی ^(۳).

۱- هۆکاره کانی هیرشکرن بو سهه ناوچه که

هیرش و شالاره کانی خوارزمی له سه رده می سو لتان (علاءالدین تکش) بو سهه شاری هه مه دان ده گه رپته وه بو دوا ی کوژرانی سو لتان (طغرل) به گی سییه می سه له جوقی سالی (۵۹۰/ک ۱۱۹۴ز)، که ئه مه ش ده چپته چوارچیوه ی چاوتیپرین و ته ماعکاریه کانی خوارزمشا له وه هه ری م و ناوچانه ی که له ژیر قه له مپه وه ی سه له جوقیدا بوون ^(۴)، دیاره ئه مه ش له هۆکاره به رچاوه کانی داگیرکاری خوارزمیه کانه له وه سه رده مه دا، که له چواری مانگی ره جه بی هه مان سالد، په لاماری شاری ناوبراویدا و له گه ل عیراقیه کان گه یشتنه کو شکی فه رمانپه وای

(۱) القزويني (پ ۹۴) ۴۸۳.

(۲) البلدان (تح: محمد امين ضناوي، دار الكتب العلميه، بيروت، ۲۰۰۲م) ۸۲.

(۳) ابن الاثير (پ ۲۴) ۲۳۲/۱۰؛ عباس اقبال اشتهياني (پ ۲۷) ۳۷۱.

(۴) ابن الاثير (پ ۲۴) ۲۳۳/۱۰؛ ابن خلدون (پ ۲۱) ۱۲۷/۵.

شارهکهو لهسهر تهختی حوکمرانی سهلجوقی دانیشته و به دهولهتهکهیهوه بهستهوه^(۱).

ئهم ههلوپستهی خوارزمشا سهری کیشا بو مملانییهکی تووند لهگهله خهلیفه (الناصر لدين الله) (۵۷۵-۶۲۲ک/۱۱۸۰-۱۲۲۵ز)، که بهر لهم پروداوه بهردهوام خوارزمیهکانی له دژی سهلجوقیهکان هاندهدان^(۲)، بهلام لیره بهدواوه هاوکیشهی پروداوهکان به ئاقاریکی دیکه دا پرچکهی گرت، که خوئی له پلانی خهلیفه دا وینا ده کرد، بو بهرگرتن له پیشهروهیهکانی خوارزمشا، بو ئه مهش وهزیره کهی (مؤیدالدین القصاب) ی له گهله هیژیکی سهربازی نارد هه مه دان، به بیانوی پیشکه شکردنی (خولعی سولتانی)، به لام وهزیر له ئه سه دئابادی دووری (یهک فرسه خ/ ۶ کم) ی شاره که دابه زی، له ویوه بانگه یشتی تکشی کرد بو ئه نجامدانی پرپوره سمی پیشکه شکردنی خولع، به لام خوارزمشا له ریگه ی نیردراوی نیوانیان درکی به مه کرد، که وهزیری خهلیفه نیازی وایه به بیانوی ئه مه وه ده ستگیری بکات^(۳)، به پیی ئاماژه ی (خواندمیر) هیزه که ی خهلیفه بریتیبوو له دوو ههزار سهربازی کوردو عه رب^(۴)، له ئاماژه یه کی دیکه دا هاتوو، که وهزیر به خوارزمشای راگه یاندوو پپویسته به بی چهک له لای ئه و ئاماده بی^(۵).

دیاره ئهم ههلسوکه وته ی وهزیر، تووره بوونی خوارزمشای لی که وتوته وه و بوته هوئی ئه وه ی به هیزی سهربازییه وه به رهنگاری بیته وه، به لام وهزیر بواری تکشی نه دا پیی بگات، به لکو له دهستی رایکرد به ره و شاری دینه وه^(۶)، پاشان خوارزمشا ئه وه هه ریمانیه ی که دهستی به سهردا گرتیبون، به سهر میرهکانیدا دابه شکردن و فه رمانپه وای بو دامه زراندن، ههروهک هه مه دانی به (قراقز اتابکی) سپارد و ئه سفه هانی به (قتلخ اینانج) به خشی و په ی بو (یونسخان) ی کوری و (میاجق) ی

(۱) الراوندي (پ ۹۰) ۵۱۹.

(۲) الذهبي (پ ۱۰۸) ۱۰۰/۳.

(۳) ابن الاثير (پ ۲۴) ۱۰ / ۲۳۳؛ عباس اقبال اشتهابى (پ ۲۷) ۳۷۲.

(۴) (پ ۲۹) ۶۳۹/۲.

(۵) حنان مبروك اللبودي (پ ۵۲) ۳۳۳.

(۶) خواندمير (پ ۲۹) ۶۳۹/۲.

کرده سهرپهرشتیاری ههرسی ویلایهته که^(۱).

خواستهکانی خوارزمشا بهرانبه به خهلیفه زور لهوه گهورهتر بوون، که بهدهستی هینابوو، بهلکو پیوابوو دهبی پیگهی سولتانی سهلجوقی بگریتهوه له بهغدای پایتهخت و ناوی لهوتاری پوژی ههینیدا بخویندریتهوه، ئەمهش لهگهڵ بهرژهوهندی خهلیفه یهکینهدهگرتوهوه، چونکه تازه بهلای کابوسیکی لهسهر ههلهگیرابوو، که سولتانی سهلجوقی بوو نهیدهویست دووچارای یهکیکی دیکه بیتهوه^(۲).

بهلام لهوکاته دا سوپای خوارزمی تووشی لیکترازان بوو، بههوی ئهوهی وهک دیاره ئهوه دابهشکاریه ی سولتان (علاءالدین) نهچوته دلای (قتلخ اینانج)، که ویلایهتهی ئهسفههانی پی بهخشیوو، بهلکو تهماعی له تهواوی ههریمی چیا گرتوو، بویه سالی دواي (۵۹۱ك / ۱۱۹۵ز) لهگهڵ سوپاکهی پرووی کرده ههمهدان و دهستی بهسهردا گرت، بهلام ئهوهی بو نههاتهدی که پلانی بو دارشتوو، بهلکو سوپای (یونسخان) له شاری رهی به سهرکردایهتی (میاحق) بوی به ریکهوت، ناوبراو نهیتوانی بهرهنگاری سوپای (میاحق) بیتهوه که چند میریکی عیراقیشی لهگهڵدابوو، بهلکو ریگهی بهغدایان گرتبهه و ههمهدانی بهجیهیشت، له ریگادا جاریکی دیکهش لهگهڵ سوپای (میاحق) تیکههلهچوون و دووباره شکستی خوارد و به ناچارای پهناي بردهبهه سوپای خهلیفه (له کورد و عهره بهکان) به سهرکردایهتی (مؤیدالدین القصاب)ی وهزیر له خوزستان، زور ریزی لیگرا و دیاری و ئهسپی پیشککش کرا^(۳).

ئهم لیکترازانهی سوپای خوارزم بو خهلیفه ههلیکی لهباربوو، که سوپاکهی به سهرکردایهتی (مؤیدالدین)ی وهزیر جاریکی دیکه پروویکردهوه ههمهدان له ریگهی کرماشانهوه که (قتلخ اینانج) و میره عیراقیهکانی لهگهڵ بوون، سوپای خوارزم نهیتوانی خویمان لهبهه ههلهتهی سوپای خهلیفه پابگرن، بهلکو

(۱) الراوندي (پ ۹۰) ۵۱۹.

(۲) بارتولد (پ ۵۰) ۵۰۰؛ عفاف صبره (پ ۲۲) ۷۶.

(۳) الغسانی، العسجد المسبوك (تح: شاکر محمود عبدالمنعم، دار التراث الاسلامي، بیروت، ۱۹۷۵م) ۲۳۱/۱؛ خواندمیر (پ ۲۹) ۶۳۹/۲؛ حسام الدین النقشبهندی (پ ۱۷۶) ۲۹۵.

هه ره له شاره که نزیکبوونهوه، ئەوان شاره که یان به جیهیشت و پرایانکرد بو پرهی، وهزیر له مانگی شهوالدا دهستی به سهر هه مه داندا گرت و ئینجا به دوای سوپای خوارزمیدا ههنگاوی هه لگرت تا شاری پرهی و ناوچهکانی دهورووبهری لێسهندن^(۱). ده کری یه کیك له هوکارهکانی ئەو سه رکه وتنه ی سوپای خه لیفه بو پۆلی کوردهکانی نیو سوپاکه ی بگێرینهوه، که شارهزای سه ختی ناوچه که بوون، ههروهها کاریگه ریشیان هه بووبی له پراکیشانی سه رنجی دانیشتوانی شاره که بو ئەوهی یارمه تیان پیشکesh بکه ن بو ده رکردنی سوپای داگیرکهری خوارزمی له شاره که یان، چونکه هاو زمان و په گه ز بوون، دوای گرتنه وهی شاری هه مه دان وهزیر (عمادالدین ئوغلۆ) ی به والی شاره که دامه زراند، له سالی (۵۹۲/ک ۱۱۹۶ز) وهزیری خه لیفه خو ی له کو شکی خوارزمشا له شاری هه مه دان دابه زی، سه ره پرای ئەو بارودۆخه سه خته ی به سه ریاندا هاتبوو سیاسه تیکی تووند و تیژی به رانه ر دانیشتوانی شار گرت به ر بو چه سپاندنی ده سه لاتی^(۲).

شایانی باسه ئەم شکسته نه بوته مایه ی ده سته لگرتنی خوارزمشا له هه مه دان، به لکو نێردراوی نارده لای وهزیری خه لیفه و سه رزه نشتی کرد، به وهی که مو لکه کانی ده ولته تی خوارزمی داگیر کرده و داوای لێ کرد که بو ی بگێریته وه، به لام ئەم داواکارییه له لایه ن وهزیر په تکرایه وه^(۳)، سو لتان تکش به م په تکردنه وه یه تووره ده بیته، بو یه هه لسا به ئاماده سازی سوپا بو شه پری وهزیر، بو به ختی خوارزمشا له م ئانوساته دا دۆخه که به قازانجی ئەو شکایه وه، چونکه له نا کاو (مؤیدالدین القصاب) ی وهزیری خه لیفه به نه خو شی کوچی دوایی کرد له سه ره تای مانگی شه عبانی سالی (۵۹۲/ک ۱۱۹۶ز)، سه ربازانی خه لیفه نه یان توانی خو یان له به ر په لاماری سوپای خوارزمیه کان پابگرن شکستیان هینا، جار یکی دیکه شاره که که وته وه دهستی سوپای خوارزمی و ته رمی وهزیریان له گو ر ده رهینا، سه ریان له جه سته ی جیا کرده وه و بو خوارزمشایان نارد و وایان پیشاندا که له شه ردا کو ژراوه^(۴).

(۱) ابن الاثیر (پ ۲۴)؛ ۲۳۵/۱۰؛ الغسانی (پ ۲۱۱) ۲۳۱/۱

(۲) الراوندي (پ ۹۰) ۵۲۸.

(۳) ابن الاثیر (پ ۲۴)؛ ۲۳۶/۱۰؛ ادريس محمد حسن الدوسي، همدان من فتح الاسلامی الی سقوطها بيد المغول (۲۲-۶۱۸هـ/۶۲۴-۱۲۲۱م)، (مطبعة حاجي هاشم، اربيل، ۲۰۰۶م) ۱۳۲.

(۴) ابو شامه (پ ۱۳۴) ۹/۵؛ الغسانی (پ ۲۱۱)؛ ۲۳۲/۱؛ ابن العماد، شذرات الذهب فی اخبار من

به پیی ئاماژهی (الراوندي) سوپای خهلیفه مردنی وه زیریان شارده وه و شه پیکه گه رموگورپیان له گهله سوپای خوارزمی به سهه رکردایه تی (میا جق) کرد، به لام له کو تاییدا شکستیان هینا و خوارزمیهکان ده ستیان به سهه شاره که دا گرت و ده ستیان کرد به خراپه کاری و به تالان بردنی مال و سامانی جوتیاران و کورده کان له ده ره وهی شار^(۱)، که ئه مه به یه که م قپکردنی خورزمیهکان داده نریت له کوردستان^(۲)، بو پوژی سییه م سولتان عه لائه دین تکش گه یشته هه مه دان و له کوشکه که ی دابه زی، نیردراوی خو ی ناره لای دانیش توانی شار و پپی راگه یانندن، ئه گه ر شارمان به ته واوی پاده ست نه که ن ئه وا به زه بری هی ز داگی ری ده که یین و چا و له هیچ شتیک ناپوشین^(۳)، ئینجا ده ستی کرد به جیگیرکردنی پایه کانی ده سه لات له شاره که دا و فه رمانیکرد به کوشتنی هه موو ئه و عیراقیانه ی کلاوی خوارزمی له سهه ده نین که پپی به ناوبانگ بوون به و پپی ه ی کاریگه ری له سهه که سایه تی خورزمیهکان ده بی، ئینجا ده ستی کرد به پیکه ستنه وهی ئه و ناوچانه بو (یونس خان) ی کو ری و کو ره که ی دیکه شی (جغری) ته رخان کرد بو خزمه تکردن و یارمه تیدانی، ههروه ها کاروباری قه زایشی به (صدر الوزان) سپارد^(۴).

هیشتا خوارزمشا هه ر له هه مه دان بوو نوینه ری خه لیفه ی عه باسی (مجیرالدین البغدادي) هاته لای و نامه ی خه لیفه ی پیکه شکرد بو ئه وه ی کیشه ی نیوانیان به ئاشتی بپیننه وه، خوارزمشاش له لای خو ی پیزی له بیر و بوچوونه کانی خه لیفه گرت^(۵)، هه ر له ناو گیژاوی ئه م پرووداوانه دا (اوزبک کو ری په لوان) ی برای ئه تابه گ (نصرالدین ابوبکر) ی فه رمانه وه ی ئازربایجان په نای برده بهر خوارزمشا،

الذهب (تح: محمود الارناؤوت، دار ابن الکثیر، بیروت، ۱۹۸۶م) ۵۰۸/۶.

(۱) الراوندي (پ ۹۰) ۵۳۰.

(۲) قادر محمد حسن، شالوی خوارزمیهکان بو سهه کوردستان (تویژینه وه یه کی میژووویه له باره ی کومه لکوژی خوارزمیهکان له کوردستان له سهه رده می سولتان جه لاله دین مه نکه به رتی (۶۱۷-۶۲۸ک/۱۱۲۰-۱۱۳۰ز)، (گوفاری زانکو ی سلیمانی، ژ (۴) ته مموزی ۲۰۱۳ز) ۱۶۳.

(۳) الراوندي (پ ۹۰) ۵۳۱.

(۴) الراوندي (پ ۹۰) ۵۳۳؛ حنان مبروک اللبودي (پ ۵۲) ۳۳۹.

(۵) الراوندي (پ ۹۰) ۵۳۴.

که به پریوه بردنی هه مه دانی پی بسپیری^(۱)، پاشان که حوکمرانی شاره که شی بو مسوگەر بوو ئەتابه گ (جمال الدین آی پی) په یوه ندی پیوه کرد که به گه وره ی میره کان ناویان ده هیئا، سالی (۵۹۳/ک ۱۱۹۷ز) چهند میریکی تر بو پیشکه ش کردنی خزمهت په یوه ندییان به (اوزبک) هوه کرد له مانه (ابن قران خوان و ابن نورالدین خوان) هه ریه که هه زار سواره ی خو شی له گه لدا بوو^(۲).

دیاره به هوی بوونی ئەم کۆمه له میرانه وه له هه مه دان دۆخی سیاسی شاره که به ره و سه ره ه لانی کیشه و ئالۆزی هه نگاوی نابوو، بویه له سه ر داوا ی میره عیراقیه کان له سه رووی هه مووشیانه وه میر (علم) خه لیفه فه رمانی به میر (حصام الدین ابوالهیجاء السمین) ی کوردی^(۳) کرد، که سه ر کردایه تی له شکری خه لافهت بکات بو هه مه دان، بو دوورخسته وه ی ئەو میرانه ی هاتبوونه شاره که و له سه رووی هه مووشیانه وه (میر قران خوان و میر نورالدین) و زال بوون به سه ر کیشه کانی شاره که، که ناوبراو له و ساله دا هاتبووه به غدا و له لایه ن خه لیفه پیشوازی گهرم و میوانداری کرابوو، ریزی زوری لی گیرابوو^(۴)، چهند میریکیش له خزمه تیدابوون له گه ل کوری برای به ناوی (عزالدین) سه ر بچوکیکی ورگ زل بوو^(۵). که ناوبراو گه یشته شاره که هه لسا (اوزبک کوری په لوان) و چهند میریکی دیکه ی قۆلبه سته کردن به هاندانی میر عه له م، هه رچه نده ئەو میرانه پالپشتی و هاوسۆزیان بو خه لیفه راگه یاندا بوو.

کاتی که هه واله که به خه لیفه گه یشته وه تووره یی و ناره زایی له میر (ابوالهیجاء) پیشاندا و فه رمانی پیکرد میره کان ئازاد بکات، له هه مان کاتیشدا

(۱) الجويني (پ ۷۰) ۳۸/۲.

(۲) الراوندي (پ ۹۰) ۵۳۹.

(۳) له کوردانی هه که مییه ی هه ولیر بووه به هوی زور قه له وی به (سه مین) ناسراوه و له گه وره میره کانی میسر بووه. ابن الاثیر (پ ۲۴) ۱۰ / ۲۴۵؛ سوپا سالاری سه رده می سولتان (صلاح الدین) ئەیوبی بووه به لام له داوی کۆچی داوی سولتان، شامی به جیهیشت و گه رایه وه به غدا: محهمه دئه مین زه کی به گ، سه رجه می به ره مه کانی (چاپخانه ی شقان، به رگی یه که م، سلیمانی، ۲۰۰۵ز) ۱۳۸.

(۴) المؤلف المجهول (پ ۱۲۸) ۲۳۴.

(۵) ابو شامة (پ ۱۳۴) ۱۴/۵.

له ماوهیهکی کهم توانی دهست به سههر تهواوی (عیراقی عهجهم) دا بگری، بهلام ئهجامی هه لگه پانه وهی (میا جق) بیدهنگ نه بوونی سولتانی خوارزم بوو هه ر سالیك دواي ئه مه له شکریکی به پیکرد بۆ سه ندنه وهی ئه و ناوچانه ی له دهستی دابوون، دواي گرتنه وهی هه مه دان (میا جق) رایکرد بۆ شاری په ی، سوپای خوارزمی له ویشه وه وازی لی نه هینا تا ده ستگیریکرد و تهواوی هه ریمی چیا ی گه رانده وه ژیر رکیفی خو ی^(۱).

له و کاته وهی هه والی گه پانه وهی خوارزمشا بۆ عیراق گه یشته خه لیفه له ترسی ئه وهی نه وه کو هیرش بکاته سه ر (دار الخلافه) به فه رمی خه لات و دیاری سولتانی پیشکesh کرد و دانی به سه لته نه تی دانا له عیراق و خو پاسان و تورکستان و نازناوی (قطب الدینی به محمد) ی کو پیدای^(۲)، هه مه دان و ناوچه کانی هه ریمی چیا که و تنه وه دهستی خوارزمشا و ده ستیکرد به دامه زرانندی میره سه لجوقیه کان و نوینه ری خو ی له ولایه ته که، که له ژیر گو پرایه لی خو ی و خو یندنه وهی و تاریش به ناوی سولتانی خوارزم بخو یندریته وه^(۳).

لیروه وه ده بینین پچرانیك ده که ویته به رده م هیرشکاری و په لاماره کانی خوارزمیه کان بۆ سه ر کوردستان به تایبه تی و هه ریمی چیا به گشتی بۆ ماوه ی چه ند سالیك، به هو ی سه رقالبوونیان به فراوانخوازییه کانیان له رۆژه لاتی ئیسلامی^(۴). دواي ئه وهی (علاء الدین محمد) خوارزمشا ده سه لاتی ده ولته تی خوارزمی پبیرا و بارودوخی سیاسی رۆژه لاتی ئیسلامی بۆ یه کلایی بووه و دهستی به سه ر تهواوی هه ریمی (ماوراء النهر) داگرت، حوکمرانی تهواوی ئه و هه ریمانه ی بۆ مسوگه ر بوو، ئینجا بۆ ده ستگرتن به سه ر هه ریمی چیا به ره و رۆژئاوا هه لمه ته کانی ده ستپیکرد له سالی (۶۱۴ ک / ۱۲۱۷ ز)، بیانوو و هوکاره کانی هیرشکارییه کانی شی بریتی بوون له مانه ی خواره وه:

(۱) الراوندي (پ ۹۰) ۵۵۳؛ حنان اللبودي (پ ۵۲) ۳۴۵.

(۲) الذهبي، تاريخ الاسلام، وفيات المشاهر والاعلام (تح: د. عمر عبدالسلام قمری، دار للكتاب العربی، بیروت، ۱۹۹۸ م) ۲۱/۴۲؛ عباس اقبال اشتیابی (پ ۲۷) ۳۷۳.

(۳) ابن خلدون (۲۱) ۱۲۷/۵.

(۴) پروانه ته وه ره ی سییه می به شی یه که می ئه م تو یژینه وه یه ل ۲۴-۳۲.

له گهل خهلیفه ی عهباسی (الناصر لدين الله) (575-622/ك1180-1125ز) كهوته مملانی و بهربه كانی بهو پییهی چاوی له وه بوو بیته خاوه نی پیگه ی سولتانه كانی سه لجوقی، كه له ده ولتهی عهباسی هه یانبوو له رابردوو دا، چونكه ده ولتهی ناوبراو له سهر دهستی نه وان هه ره سی هه یانبوو، به پیی ویستی سولتانی خوارزمی ده بی ناوی له وتاره كانی پوژی ههینی له به غدای پایته ختی خه لافه تی ئیسلامی بخویندریته وه، له لایه کی دیکه ش له و پوژگار ه دا ده ولتهی خوارزم بوته تاكه هیزی پوژه لاتی ئیسلامی و ده سه لاتیک ی زه به لاحی ده سته بهر کردوو ه⁽¹⁾.

ئه م راسپارده و پیشنیارانه له ریگه ی قازی (مجیرالدین عمر) ی خوارزمی نوینه ری خوارزمشا پیشکesh به خه لیفه ده کران، به لام پیشنیاره کان له لایه ن خه لیفه جیگای قبول نه بوون، نوینه ری خه لیفه ش بو و توویژ بریتیبوو له (شیخ شهاب الدین السهروردي)⁽²⁾، جگه له مه ش کوژرانی (آغلمش) فه رمان په وای هه ری می چیا له لایه ن باتینه کان هوکاریک ی دیکه ی تووره بوونی سولتانی خوارزم بوو، به و پییه ی له و کاته وه ی كه دهستی به سهر هه ری می ناوبرا ودا گرتبوو وتاری به ناوی خوارزمشا ده خوینده وه، به لام به له ناوچوونی ناوبراو هه ری مه كه له ژیر قه له مره وی نه و ده رچوو بوو⁽³⁾.

ههروه ها له توژی نه وه یه کدا هاتوو ه هوکاری سه ره کی پیشره وییه کانی خوارزمشا بو هه ری می چیا، گپرانه وه ی نه و مولکانه بوو كه له دهستی دابوون به و هویه ی كه میراتیک بووله باوکیه وه بو ی مابوو ه⁽⁴⁾، یه کیکی دیکه له و هه لو یستانه ی كه بووه جیگای نیگه رانی و توره یی خوارزمشا، بوونی په یوه ندی له نیوان خه لیفه و سه رکرده ی ئیسماعیلیه کان (جلال الدین نوموسولمان)⁽⁵⁾ بوو،

(1) النسوي (پ 60) 49-50: السبكي، الطبقات الشافعية (تح: محمود محمد الطنجي و عبدالفتاح محمد الحلو، القاهرة، 1918م) 330/1.

(2) ابوشامة (پ 134) 5-103-100؛ الذهبي (پ 108) 3/161.

(3) ابن الاثير (پ 24) 10/371.

(4) هدار سليم صالح و درويش يوسف حسن، اقليم الجبال و صراع الخوارزمي- المغولي [مجلة الاداب/ ملحق العدد 128 (اذار) 2019م] 240.

(5) وشهيه کی فارسییه واتا موسولمانی نوئی. شکرالله بابان، فرهنگ بابان فارسی کوردی (د. م. ط 1361ش) 791.

که له ریبازی ئیسماعیلی لایدابوو، هاتبوو هه پیرهوانی ریبازی سوننه^(۱)، خه لیفهش زور ریزی له خووی و شوینکه و تووانی گرتوو دیاری پیشکesh کردبوون، سه روکایهتی قافلهی حاجیهکانی عیراقی پی سپاردبوو، دیاره ئه مه یه که مجاربوو گروپیکی ئاوا بینه سهر مهزهه بی سوننه^(۲).

وه کو دیاره ئه مانه له گرنگترین هوکار و بیانووی سولتانی خوارزم بوون سالی (۶۱۴ ک / ۱۲۱۷ ز) هیژیکی گه وره ی ئاماده کرد، به پشتبهستن به فتوای کومه له زانایه کی ئایینی (ماوراء النهر) که (الناصر لدين الله) به شیاوی پۆستی خه لافهت نازانی و هیچ به تاوانی دانانی، ئه گهر ناوی له وتاری رۆژی ههینی لابدات و یه کیك له نه وهکانی (حسینی کوری علی کوری ابو طالب) له شاری ترمز به ناوی (علاءالدين ابو مكارم محمد کوری ابو جعفر) دیاری بکات، وه کو خه لیفه و ناوی له سهر سکه ی دراو بدات^(۳).

خوارزمشا دوای ته و اوکردنی ئاماده کاریهکانی له گه ل هیزه گه وره و زه به لاهه که ی، به ره و هه ریمی چیا (عیراقی عه جه م) به ریکه وت، جیی ئامازه یه به بی هیچ به رگریه ک دهستی به سهر ته و اوای شارهکانی هه ریمی ناوبراودا گرت، له هه مان کاتدا (أوزبك كوري البهلوان) ی فه رمانه وه ی ئازربایجان و ئاران ملکه چی و گوپرایه لی بو راگه یاند و له گه ل چهند میریکی دیکه ی هه ریمی چیا په یوهستی بوون به ژماره یه کی زوری سه ربازه وه^(۴)، پیده چی له نیو ئه م میرو سه ربازانه دا کومه لیک کوردی تیدا هه بی^(۵)

(۱) المؤلف المجهول (پ ۱۲۸) ۲۹۰؛ خواندمیر، روضة الصفا (ترجمة عن الفارسية و تح: حمد عبدالقادر الشادلي، دار المصرية، ۱۹۸۸ م) ۲۵۳.

(۲) أركان طه عبد، العلاقة بين الخلافة العباسية والدولة الخوارزمية في عهد الخليفة ناصرالدين الله (مجلة الدراسات التاريخية والحضارية، مجلد: ۵، العدد: ۱۵: اذار ۲۰۱۳) ۲۱۳.

(۳) خوفی (پ ۱۷) ۷۶۸/۲؛ عباس اقبال اشتیابی (پ ۲۷) ۳۷۸؛ صبری سلیم، الاتراك الخوارزمیه في الشرق الادنى الاسلامي (القاهرة، ۲۰۰۰ م) ۲۰

(۴) ابن الاثير (پ ۲۴) ۳۷۲/۱۰؛ ابو الفداء (پ ۴۸) ۱۴۷/۳.

(۵) نافع توفیق العبود (پ ۱۰) ۱۹۵.

۲- هوکاره کانی شکستی له شکرکیشیه که:

کاتیک که خوارزمشا له گه ل سوپا گه وره که ی به ره و هه مه دان به پیکه وتن، ئامازه کان وا ده رده خه ن که چوار سه د بو شه ش سه د هه زار سه ربازی له گه ل بووبی، که ساز و ته یاری کردبوون بو هیرش کردنه سهر به غدای پایته ختی دهوله تی عه باسی^(۱)، دوا ی ئه وه ی نزیکه ی دوو تا سی پوژ له ئه سه د ئابادی نزیك هه مه دان مانه وه، هیرشه که یان دوو چاری تیکشکانیکی گه وره بوو به هو ی سه رما و سو له و بارینی به فریکی زور له ناوچه که^(۲)، هه لبه ته هاتنه ئارای ئه م جو ره ی دیارده سروشتیه، په یوه سه ته به دوخی که ش و هه وای ناوچه که له وه رزی سه رما و سو له دا، که به فریکی زوری لئ ده باری و سه رما و زیرانی زوری هه یه^(۳)، هه روه کو به هو ی ئه م دیارده یه ش یه کیک له شاعیران ده لیت:

”نثر السحاب من السماء دراهماوکسا الجبال من الحواصل ملبسا

والريح باردة الهبوب كانها انفاص من عشق الحسان وأفلسا“^(۴)

هه روه ها پو لی کورد و تور که کانی دانیش تووی ناوچه که هه راسانیان کردبوون به هیرش ی له نا کاوی پارتیزانی یه کیک دی که بوو له و هو کارانه ی که بووه هو ی تیکشکانی له شکره گه وره که ی ناوبراو^(۵).

شایانی باسه به هو ی ئه و تیکشکانه گه وره یه ی سوپای خوارزمی زوربه ی سه رباز و ئه سپ و باربه ری له ده سه تدا و ژماره یه کی که میان رزگار بوون و پاشه کشه یان کرد، به مه ش خه ونی له ناو بردنی خه لافه تی بو نه هاته دی^(۶).

(۱) ابن تغري البردي، نجوم الزاهرة في ملوك مصر والقاهرة (تح: وزارة الثقافة والارشاد القومي، مصر، د. ت) ۶/ ۲۱۹.

(۲) ابن الكثير، البدايه والنهائة (تح: محمود محمد سعيد، دار ابن الكثير، ديمشق - بيروت، ۲۰۱۰م) ۷۹/۱۰؛ الغساني (پ ۲۱۱) ۳۵۶/۱.

(۳) ابن الفقه الهمداني، البلدان (تح: يوسف الهادي، بيروت، ۱۹۹۶م) ۴۷۶.

(۴) النسوي (پ ۶۰) ۶۴.

(۵) ابن الاثير (پ ۲۴) ۳۷۲/۱۰؛ ئەمین زه کی به گ (پ ۱۲۹) ۱۳۴.

(۶) ابن الاثير (پ ۲۴) ۳۷۲/۱۰؛ النسوي (پ ۶۰) ۶۴؛ مه هدی هه روتی (پ ۲۲۹) ۱۹۹.

۳- ئەنجام و لیکهوتەکانی لەشکرکێشی خوارزمی بو سهر هه‌مه‌دان:

ئاشکرایه لهشکرکێشی و هێرشکاری هێزه سه‌ربازیه‌کان به نیازی داگیرکاری ولاتان بۆ وێرانکاری و تالانکاری و کوشتاری لایه‌نی به‌رانبه‌ر نابۆ، هه‌لبه‌ته لهشکرکێشی خوارزمیه‌کانیش بو سهر هه‌مه‌دان به تابه‌تی و هه‌ریمی چیا (عیراقي عه‌جهم) به گشتی له‌م هه‌لوێسته به‌ده‌ر نییه، ئه‌وه‌تا له یه‌که‌م هێرشیاندا سالی (٥٩٠/ك١١٩٥ز) که ده‌ستیان به سهر ناوچه‌که‌دا گرت به شیوه‌ی توندوتیژی و سته‌مکاری مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵ دانیشتوانی هه‌ریمه‌که‌ ده‌کرد چه‌که‌کانیان داده‌مالین و ده‌ستیان به‌سهر مآل و سامانیاندا ده‌گرت، سه‌ربازه‌کانیان هه‌تا توانیان تالانی دانیشتوانی گونده‌کانیان کرد^(١)، هه‌روه‌ها سولتانی خوارزم فه‌رمانی کرد به دروستکردنی کۆشکی (جوسق) له نیوان (دزج و قاسم ئاباد) بو پرایکردنی کاروباری ده‌ولت له‌لایه‌ن میر و کاربه‌ده‌سته‌کانی، که له ماوه‌ی مانگیك ته‌واویان کرد^(٢).

سالی (٥٩٢/ك١١٩٥ز) (مؤیدالدین القصاب) وه‌زیری خه‌لیفه، ده‌ستی به‌سهر عێراقدا گرت و خوارزمیه‌کانی ده‌رکردن، پاشان له کۆشکی خوارزمشا دابه‌زی، نیگه‌رانی و ناره‌زای دانیشتوانی ناوچه‌که‌ هه‌ستی پێده‌کرا، به‌و پێیه‌ی که‌وا له هه‌ریمی خوزستان چه‌ند بریار و پاسپارده‌یه‌کی به‌سهر جوتیاراندا سه‌پاندبوو، جوتیارانی عێراقیش له زه‌وی و زار و موڵکه‌کانیان دلتیا نه‌بوون که وه‌زیر ده‌ستی به‌سه‌ردا نه‌گرێ داوای مآل و سامانیان لێ نه‌کا، ئه‌وه‌بوو پێی راگه‌یاندن که: ”زه‌وی هی میری بروادارانه (الامیر المؤمنین) که‌س بو‌ی نه‌ داوای خاوه‌نداریه‌تی بکات“ له‌لایه‌کی دیکه‌ش به‌ موڵکی گشتی تیر نه‌ده‌بوو چاوی بریوووه سهر سامانی هه‌تیوان و ده‌ستدریژی ده‌کرده سهر مآل و موڵکیان^(٣) که ئه‌مه‌ش پێچه‌وانه‌ی ئایه‌تی قورئانی پیرۆزه له سوڤه‌تی (الانعام) ئایه‌تی (١٥٢) داها‌توووه ”وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ“^(٤).

(١) الراوندي (٩٠٠) ٥١٩.

(٢) الراوندي (٩٠٠) ٥١٩.

(٣) الراوندي (٩٠٠) ٥٢٩.

(٤) واته: نزیک مآل و سامانی هه‌تیو مه‌که‌ون مه‌گه‌ر به‌چاکی و له‌قازانجی نه‌بی‌ت هه‌تا

ههه له ههه مان سالی ئاماژه پیکراودا کاتی که له شکره خوارزمیهکان به سهه رکردایه تهی (میاچق) بو دهه کردنی سوپای خهلیفه هیرشیان کرده سهه هه مه دان، دهه ستیان کرد به تالان کردنی سامانی گشتهی و جوتیاران و کوردهکان له دهه وروبهه ری هه مه دان و نیردراوی نارده لای دانیشه توانی شار و پیی راگه یاندن: ”له سهوالتان یاخی مه بن نه گینا ئاگر له شارو ولایهت به رده دهه م“^(۱).

کاتی که (میاچق) له خوارزمشا هه لگه رایه وه په لاماری هه مه دانیدا و بو ماوه یه کی که دهه ستی به سهه ته واوی عیراقدادا گرت، که پیشه ره وی هیرشکاری سوپاکه یان گه یشته شاری کرماشان و سنوره کانی نه بههه ر و زنجان، چاویان له هه چ شتیک نه پووشی له زوالم و ستهه م و تالانی و کاولکاری ناوچه که، به پیی ئاماژه ی (الراوندی) که ده لئ: ”ئه وهی (میاچق) کردی له سهه دهه ستی بیباوه ره کانی نه بخازی و تورکه خه تائیه کان و خاچ دورشمه کان نه کراوه“^(۲).

له شالاهه گه وه که ی سهوالتان (علاءالدین محمد) ی سالی (۶۱۴/ک ۱۲۱۷ز) بو سهه هه ری می چیا، که به نیازی رووخاندنی خه لافه تهی عه باسی هاتبوونه ناوچه که، دوا ی ئه وهی که له شکره که ی دوو چاری شکسته بوو کاروباری هه مه دان ی به یه کی که له خزمه نزیکه کانی دایکی سپارد به ناوی (ئیغان طائیه سی) و خو ی گه رایه وه خوراسان، فه رمانیکرد به قه دهه غه کردنی ناوه ی تانی خه لیفه (الناصر لدین الله) له وتاری هه ی نی له ته واوی مزگه وته کانی شار و هه ری مه کانی سهه به ده وه تهی خوارزمی^(۳).

ئه وه کاته ی گه وه ده بیت و به ته واوی پی ده گات. بورهان محمد امین، ته فسیری ئاسان بو تیگه ی شتهی قورئان (کتبخانه ی رۆشنییر، سلیمان ی- هه ولییر، چ ۳، ۲۰۰۲ز) ۱۴۹.

(۱) (پ ۹۰) ۵۳۰-۵۳۱.

(۲) (پ ۹۰) ۵۵۲-۵۵۳.

(۳) ابن الاثیر (پ ۲۴) ۱۰ / ۳۷۲؛ ابو فداء (پ ۴۸) ۱۴۷/۳.

ههلهته خوارزمیهکان بو سهه کورد و ناوچه کوردنشینهکان

تهوههه دووهم ههیرهه خوارزمیهکان بو سهر شاره داقوق سالی (١٢٢٢/ك١٢٢٥ز)

داقوق شاریکی ناسراوه، دهکهوئته نیوان ههولیر و بهغدا^(١)، له دواى سهرههلهدانى ئهتابهگیهى زهنکی له موسل سالی (١١٢٧/ك٥٢١ز) ئهم شارهش وهکو شارهکانى دیکهى کوردستان بوو به بهشیک له ناوچهکانى ژیر قهلهمپهوی ئهتابهگیهى ناوبراو^(٢)، سالی (١١٨٣/ك٥٧٩ز) شارهکه گهپایهوه ژیر رکیفی خهلیفهى بهغدا، به هوئى هاتنه ئارای بارودووخیک که (عزالدين مسعودى کورى قطبالدين مودود) ئهتابهگی موسل (٥٧٦-٥٨٩/ك١١٨٠-١١٩٣ز) ههلسا به دستگیرکردنى (مجاهدالدين قايماز)ى بریکارى ئهتابهک لهو ناوچانه، ئیتر بوار بو خهلیفه رهخسا که شارهکه بگهپینتتهوه ژیر رکیفی خهلافهت^(٣).

١- پالنههه ههیرهه خوارزمیهکان بو ناوچهکه:

دواى ئهوهه کهوا جهنگیزخان گهپایهوه ولاتهکهه و ولاتى ئیرانى بهجیههشت سوئتان (جلالالدين منکبرنى)ش سالی (١٢٢٤/ك٦٢١ز) له ریگهه کچ و مکران له ولاتى هند گهپایهوه کرمان^(٤)، لهو ماوهیهه دا (غیاثالدين)ى برای دهسته

(١) یاقوت الحموی (پ٤) ٤٥٩/٢

(٢) زهکی بهگ (پ١٢٩) ١٣١.

(٣) سبط ابن الجوزي (پ١٧٩) ٢٩٥/٢١؛ ئاریان جمال اسماعیل هرزانى، داقوق دراسة فى تاريخها السياسى والحضارى (١١٦-٦٥٦هـ/٦٣٨-١٢٥٨م)، (رسالة الماجستير، كلية الاداب، جامعة صلاح الدين، أربيل، ٢٠٠٩م) ٦١.

(٤) القزويني (پ٩٤) ١١٧؛ کارل بروکمان، تاريخ الشعوب الاسلامية (ت: نبيه امين فارس و منير البعلبكي، دار العلم للملايين، ط٥، بيروت، ١٩٦٨م) ٣٨٦.

به سهر هه ریمی فارسدا گرتبوو، منکبرنی توانی به یارمه تی (بوراق عاجب) ی فرمانه روه ای کرمان ده سه لاتنی به سهر ته وای ئه و هه ریمانده دا سه پینی^(۱)، ئینجا به ره و هه ریمی خوزستان که وته پری، ملکه چی و گوپرایه لی ئه و هه ریمه شی مسوگه رکرد^(۲)، سه رکرده لوره کانیش پالپشتی و هاوسۆزی هه ریمه که ی خویانی بو دوویات کرده وه به هۆی هه بوونی په یوه نی پیشووی سه رده می سولتان (علاءالدین محمد) ی باوکی و تکشی باپیره ی^(۳).

ئینجا په یامیکی بو خه لیفه (الناصر لدين الله) ره وانه کرد، له په یامه که دا داوای یارمه تی و هه ماهه نگی کرد، بو ئه وه ی به ره یه کی ئیسلامی فراوانی هاوبه ش پیکبه یینن له دژی مه غۆله کان بو دوور خستنه وه یان و پرزگار بوون لییان، به لام خه لیفه نه که به ده م داواکاریه که یه وه نه چوو به هۆی رق و توره یی که له سولتانه کانی پیش ئه و (علاءالدین تکش و علاءالدین محمد) ی باوک و باپیره ی هه یوو له سهر ناکوکی و ناله باری په یوه ندییان^(۴) به لکو سوپایه کی بیست هه زار سه ربازی بو ره وانکرد به سه رکردایه تی (جمال الدین قشتمر)، سولتانی که دوخه که ی به م شیویه بینی و له یارمه تی خه لیفه بی ئومید بوو فشاری خسته سهر شاری توشته ری^(۵) سهر به خه لافه ت و دهستی به سه ردا گرت، سه ربازانی خه لیفه ی لی ده ره پهراند، هه رچه نده (مظفرالدین) ناسراو به روخساری شیر که میری ناوچه که بوو به رگریه کی بوپرانه ی کرد به لام له به رده م شالووی سولتان خۆی پرانه گرت و ناوچه که ی به جیهیشت^(۶)، دوای دوو مانگ له گه مارۆی سهر توشته ر و زالبوون به سهر سوپای خه لیفه له پیشره ویه کانی به رده وام بوو به

(۱) النسوي (پ ۶۰) ۱۷۴-۱۷۵؛ عبدالسلام عبدالعزيز فهمي، تاريخ الدولة المغولية في ايران (دار المعارف، القاهرة، ۱۹۸۱م) ۸۶.

(۲) ابوالفدا (پ ۴۸) ۱۶۷/۳.

(۳) رمضان شريف زبير الداودي، لورستان الكبرى (۵۵۰-۸۲۷هـ/۱۱۵۵-۱۲۲۴م)، (دراسة في احوالها السياسية والحضارية، رسالة ماجستير، كلية الآداب جامعة صلاح الدين، ۱۹۹۴م) ۷۵.

(۴) عباس اقبال اشتهابي (پ ۲۷) ۳۳۳؛ بو زیاتر زانیاری پروانه لاپه ره: (۴۷، ۵۴) ی توژیینه وه.

(۵) گه وره ترین شاری هه ریمی خوزستان بوو له و روژگاره به عه ره بی پیمان ده گوت شوشتر. یاقوت الحموي (پ ۴) ۹۲/۲.

(۶) الغساني (پ ۲۱۱) ۴۰۲.

ئاراسته‌ی به‌غدا تا گه‌یشته گوندی به‌عقوبا که نزیکه‌ی هه‌وت فرسه‌خ [٤٢کم] له به‌غداوه دووره، هه‌رکه هه‌والی نزیکبونه‌وه‌ی سوپای خوارزمی به‌شاری به‌غدا گه‌یشت، هه‌لسان به‌قایمکاری شار و ئاماده‌کاری جه‌نگ و هه‌لگرتنی چه‌ک، سوپای خوارزمیش ده‌ستیکرد به‌تالانکردنی ناوچه‌که^(١)، به‌پیی ئاماژه‌ی (ابن نظیف الحموی)، منکبرنی بیستوهه‌شت پوژ له نزیک به‌غدا مایه‌وه، به‌لام به‌ر له‌وه‌ی بگاته ئه‌و ناوچه‌یه به‌فه‌رمانی خه‌لیفه زه‌ویه‌کانیان کیتلابوو ئالف و ئالیک بو ئه‌سه‌په‌کانیان نه‌مابوو بو‌یه ئاراسته‌ی پیش‌په‌وه‌یه‌کانیان گوپی و پروویان کرده داقوق^(٢)، ئه‌نجامی کیشه و مملاتیکانی خه‌لیفه و سولتان، شاری داقوقی خسته‌به‌ر په‌لامار و هه‌رشه و ئیرانکارییه‌کانی سوپای خوارزمی.

لی‌ره‌دا دوو بو‌چوونی میژوونوسانی هاوسه‌رده‌می رووداوه‌که له‌باره‌ی هه‌وکاری گوپینی ئاراسته‌ی هه‌رشی (جلال‌الدین) له‌داگیرکردنی شاره‌که ده‌خه‌ینه‌روو، (ابن الاثیر) پی‌وایه سولتانی خوارزم، رووی له‌شاره‌که کرد به‌نیازی داگیرکردن، چونکه که به‌عقوبای به‌جیه‌یشت گه‌مارۆی داقوقیدا، به‌لام (النسوی) سه‌رنج ده‌خاته سه‌ر ئه‌وه‌ی که نیازی تیه‌په‌رینی هه‌بووه به‌ویدا بو ئازربایجان، به‌لام خه‌لکه‌که چه‌ونه‌ته سه‌ر شوره‌ی شار و جنیویان پیداون، به‌بیانووی ئه‌وه‌ی که ده‌ستدریژیان کردۆته سه‌ر ناوچه‌کانی قه‌له‌مه‌ره‌وی خه‌لافه‌ت بو‌یه بریاریاندا هه‌رشیان بکه‌نه سه‌ر^(٣)، له‌نیو ئه‌م دوو گه‌رانه‌ویه‌دا رای (ابن الاثیر) زیاتر له‌راسته‌یه‌وه نزیکه، چونکه منکبرنی به‌رله‌وه‌ی بگاته داقوق تالانکاری زور ناوچه‌ی تری کردبوو ویستی هه‌مان و ئیرانکاریش به‌سه‌ر شاره‌که بینن، له‌لایه‌کی دیکه‌ش نیازی سوپای خوارزمی لای خه‌لکی داقوق پروون بوو بو‌یه هه‌ر زوو ئاماده‌باشی شه‌ر و قایمکاری شوره‌ی شاریان کردبوو، به‌له‌به‌رچاو گرتنی ئه‌وه‌ی که (النسوی) میژوونوس و هه‌مه‌کاره‌یه‌کی ده‌رباری خوارزمیه‌کان بووه، بو‌یه بیانوو بو هه‌رشکردنه سه‌ر شاره‌که دینیته‌وه تاوه‌کو پاکانه‌ی ئه‌و کومه‌لکوژیه‌بکات، که له سه‌ر ده‌ستی خوارزمیه‌کان کراوه^(٤).

(١) ابن‌الواصل (پ ٢٣) ١٤٤/٤

(٢) تاریخ المنصوري (تح: ابو‌العید دودو، مطبعة الحجاز، دیمشق، ١٩٨١م) ١٠٩.

(٣) (پ ٢٤) ٤٤٤/١٠؛ (پ ٦٠) ١٩٣.

(٤) قادر محمد حسن (پ ٢١٧) ١٦٥.

۲- سهەرکهوتنی گهمارۆی سهەر شارهکه:

منکبرنی بههەر هۆکارێك بئ له سالی (۶۲۲ك/۱۲۲۵ز) له گوندی بهعقوبا سوپایهوه بههرو داقوق بهلام سهههتا نهیتوانی بچیته ناو شار بههۆی بهرگریه تووندهکهی خهلكی شار، چونکه دانیشتوانهکهی پیزانینیان ههبوو له سهەر تالانکاری و کاولکاری سوپای خوارزمی لهو ناوچانهی که دهکهوته بهر شالوویان، سولتان فهرمانیکرد گهمارۆی شار بدهن، بهو شیوهیه شهپری شورهی شار دهستی پیکرد، خهلكهکهی دریغیان نهکرد له پارێزگاری کردنی شوره و دیوارهکان و بهرپهچدانهوهیان بهجنیودان و هاندانی جهنگاوهران و ورهپیدانیان، بهلام سولتان که ئهوه شیوه بهرگریه جوامیرییهی بینی، هیپرسی سهەر شارهکهی تووندتر کرد و دلپهقانه له بهرانبهریان جولایهوه و بهزهبری هیز شارهکهی داگیر کرد^(۱).

لهگهڵ داگیر کردنی شارهکهدا بهربوونه گیانی خهلك و قهلاچۆکردنیان، دهستیان کرد بهگرتن و كوشتنی دانیشتوان و ویرانکردنی شار و تالانکردنی مآل و سامانیان^(۲)، ئهمهش بوو به جیگای باس و خواسی میژوونووسان له لاپهپهه کتیبهکانیان پهنگی دایهوه، ههیهکه و به جوړیک پروودای مههرگهساتی ئهم شارهمان بۆ دهگیرنهوه له سهەر دهستی خوارزمیهکان، که دووچاری نههامهتییهکی پهکجار گهوره بۆتهوه و خهلكیکی زۆر له ناوچوون، له دهقی ئاماژهی ههیهکه له (سبط ابن الجوزي و ابو شامه) دا هاتوو^(۳) (جلالالدين منکبرنی) له مانگی ربیع الاول گهیشته شاری داقوق و بهزۆری و زۆرداری دهستی به سهردا گرت، شمشیری له خهلكهکهی بهکار خست و مآل و سامانی تالانکردن، پیروزیهکانی دیل کردن و ئابرووی ئافرهتانیان برد، شارهکهی سوتاند و شوره و دیوارهکانی پوخاندن^(۴)، له ئاماژهیهکی دیکهدا هاتوو ئهوهی بهرانبهر بهم شاره کراوه له هیپرسی خوارزمیهکان بهرانبهر به بیواوهپان نهکراوه تهناهت شارهکهیان ئاگر تیبهرداوه^(۵)، (المقریزی) پپی وایه ئهوهی (جلالالدين منکبرنی) بهسهر ئهم شارهی هیناوه

(۱) ابن الاثير (پ ۲۴) ۴۴۴/۱۰؛ الغساني (پ ۲۱۱) ۴۰۲-۴۰۳.

(۲) النسوي (پ ۶۰) ۱۹۳؛ ئاریان جمال اسماعیل هرزانی (پ ۲۶۲) ۶۶؛ رهسول ابراهیم رهسول (پ ۱) ۱۲۸.

(۳) (پ ۱۷۹) ۲۲/۲۷۳؛ (پ ۱۳۴) ۵/۲۱۷.

(۴) الذهبي (پ ۱۰۸) ۳/۸۵؛ ابن العماد (پ ۲۱۵) ۷/۱۷۱.

له پرووی و پیرانکاری و تالانکاری و له ناو بردنی خه لکی، کاریکی هیئنده قیزهون بوو، مه گهر ئه مه ته نهها له مه غول بوه شیتتهوه^(۱)، ههر به هوی سته می خوارزمیهکان زۆریک له خه لکی شار په راگه نده و ده ربه ده ر بوون له پینا و پاراستنی گیانیان شاریان جیهیتشت و پروویان له ناوچه و هه پیمه کانی ده ورووبه ر کردوو و بویه ههر ته نهها ئه وان بی وهی ده رچوون^(۲)، دیاره خوارزمیهکان ههر به وه شه وه نه وه ستاون، به لکو ده سته یه کیان په لاماری گونده کانی ده ورووبه ریان داوه وه ک ئه لبت و ئه رزدان، به لام دانیشه تونه که ی ئه ویش رایانکرد بو شاری تکریت^(۳).

۳- ئاکامی کۆتایی هیره که:

داگیرکردنی داقوق تا کۆتایی مانگی ره بیعی یه که می هه مان سالی خایاند^(۴)، له بهر ئه وه ی نیازی هیره شکرنی هه بوو بو سهر شاری به غدا^(۵)، بویه بو پیشگرتن له شالاره که ی منکرنی خه لیفه دوو سوپای ره وانکرد بو ناوچه که، یه کیکیان له باکوره وه به سه رکر دایه تی (مظفرالدین کوکبوری) سه ردار ی هه ولیر، ئه وه ی دیکه یان له باشوره وه به سه رکر دایه تی (جمال الدین قشتمر)، ناوبراو ده سته پشخه ری کرد بو گه یشتن به هیزی منکرنی پیش سوپای کوکبوری به لام منکرنی توانی به ری پیگریت و هیزه که ی تیکبشکینیت و له شکره که ی به ره و به غدا بگه ریئته وه^(۶)، هه رچی له شکره که ی کوکبوری بوو که وا له باکوره وه

(۱) السلوك لمعرفة دول الملوك (تح: محمد عبدالقادر عطا، دار الكتب العلمية، بيروت، ۱۹۹۷) ۳۳۹/۱.

(۲) ابن الاثير (پ ۲۴) ۴۴۴/۱۰.

(۳) ابن الاثير (پ ۲۴) ۴۴۴/۱۰.

(۴) ابن الواصل (پ ۲۳) ۱۴۵/۴.

(۵) الیافعی، مرآة الجنان و عبرة اليقظان (تح: خليل المنصور، دار الكتب العلمية، بيروت، ۱۹۹۷) ۴۰/۴.

(۶) هه رچه ندی سولتانی خوارزم به قشتمر راده گه یه نییت که بوشه ر نه هاتوو به لکو بو پریککه وتن هاتوو له گه ل خه لیفه به لام نه یه توانی قه ناعه تی پی بکات بویه به ناچاری شه ر له نیوانیاندا روو ده دات، ئه نجامی شه ره که ش به تیکشکانی سوپای خه لیفه و کوژرانی قشتمری سه رله شکر کۆتایی هات له شکر ی خه لیفه گه رایه وه به غدا. خوافی (پ ۱۷) ۷۷۷/۲. له ئاماژه ی بناکیشه دا هاتوو کاتیک سولتان هیزه زوره که ی قشتمری بینی په یامی بو نارد که بو شه ر نه هاتوو، به لام ناوبراو گرنگی پینه دا سه ره نجام کوژرا. (پ ۲۴) ۳۷۹.

په لاماریدا نهیتوانی به سهه ریدا سهه رکهوئ، چونکه بهه له گهیشتنی کوکبوری منکبرنی بۆسهی بۆ دانایهوه، بۆیه شکستی خوارد و خوۆشی له مهیدانی شههه کهدا به دیل گیرا، به پئی ئاماژهی (خوافی، م. ۱۴۴۹/ک ۱۴۴۵ز) هینایانه بهردهم سوڵتان زۆر لئی پارایهوه تاکو بیبهخشی، سوڵتانیش بهزهیی پیدا هاتهوه و ئازادی کرد^(۱).

له ئاماژهیهکی دیکه دا هاتوووه کوکبوری ویستی لهپه په لاماری منکبرنی بدات بهلام ئهه و زووتر دهستی پیشخست و کهوته هیرش بردن و دهرفهتی لئ بری و لهشکره کهی تیکشکاند له مهیدانی شههه کهدا سهه ربازانی گرتیان و بردیانه بهردهمی سوڵتان بهلام سوڵتان ریزی لیگرت و فهمانی کرد ئازادی بکهه، داوای لیکرد بگه رپتهوه ولاتی خوۆی، (مظفرالدین) له پهفتاری خوۆی په شیمان بۆوه و ریکهوتننامهیهکی له گه ل بهست و گه رپایهوه ههولیر^(۲)، به هوۆ ئهه ترس و دله پراوکییهی خوارزمیهکان که له ناوچه که بلاوبۆوه، خه لکی بوازیجی^(۳) سهه به ئهتابه گیهی موسل په یامیان بۆ سوپای خوارزمی نارد له گه ل مال و سامانیکی زۆرو داوای ئه مان و پاریزیگارییان لیکردن^(۴).

شایانی باسه له کوۆتایی مانگی په بیعی یه کهم منکبرنی دهستی له داقوق بهرداو بههه و ئازربایجان کهوته رئی، له ئه نجامی هاتنه ئارای ریکهوتنی ئاشتی له گه ل (مظفرالدین کوکبوری) سههرداری ههولیر که په یمانی گوپرایه لی و پالپشتی بۆ ده ربری و مال و سامانیکی زۆری بۆ په وانکرد و داوای لیکرد کهوا داقوق به جئ بیلی، چونکه ئهه شاره مولکی خه لیفه یه و بچپته ئازربایجان، که (اوزبک کوری په لوان) ی دوژمنی له وییه^(۵)، جگه له مهش خه لیفه ئاماده کاری خوۆی کردبوو له قایمکاری و دامه زراندنی مه نه نیق و دابه شکرنی چهک و پاره و سامان به سهه سهه ربازه کانی بۆ پرووبه پرووبونه وهی منکبرنی ئه گه ر هیرشی هینا بۆسهه به غدا

(۱) (پ ۱۷/۲) ۷۷۷.

(۲) وصاف الحضری، تاریخ وصاف (تح: عبدالمحمد آیتی، انتشارات بنیاد فرهنگ ایران، تهران، ۱۳۶۲ش) ۳۳۸؛ محسن محمد (پ ۱۷۸) ۱۸۳.

(۳) شاره دئییه کی نزیك شاری تکریته له سهه ر لیواری زئی خووارو که دهه رژیتهه پروباری دیجله. یاقوت الحموی (پ ۴) ۵۰۳/۱.

(۴) ابن الاثیر (پ ۲۴) ۴۴۴/۱۰.

(۵) ابن الواصل (پ ۲۳) ۱۴۵/۴؛ الحمیری (پ ۲۸۸) ۲۴۴.

(۱) له لایه کی دیکه ش ههوالی ئهوهی پیگه‌یشت کهوا (ایغان طائیسی خالی
غیاث‌الدین) ی برای دهستی به‌سهر به‌شیکی نازربایجاندا گرتوووه و تالانی کردوووه
(۲)

(۱) الذهبی (پ ۱۰۸) ۱۸۵/۳.

(۲) ابن الجزری، المختار من تاریخ ابن الجزری (تح: خضیر عباس محمد، دار الکتاب العربی،
بیروت، ۱۹۸۸م) ۱۱۹.

تهوههه سییهه دهست بهسهرداگرته نازربایجان و هۆکارهکانی

نازربایجان هه ریمیکه فراوانه ده که ویته نیوان هه ریمیه کوهستان و ئه ران^(۱)، سنووره که ی له پوژهه لاتی ولاتی ده یله م و گه یلان هه ن له پوژئاوای ده ریای قه زوین، له پوژئاوایه وه ئه رمینیا و گورجستان (جورجیا) ی ئه مپو و له باشووریه وه هه ریمیه چیاکان و عیراقه، به لام سنووری باکووری به پرووباری رس (ئاراس) ده ست پیده کات که سنووریکه سروشتیه له نیوان ئه م هه ریمیه و هه ریمیه ران (اران) و شیروان^(۲). ئه م هه ریمیه له دیدی گه ریده و ولاتناسان به م شیویه به باسی کراوه، (الیعقوبی. م. ۲۸۴/ک ۸۹۷ز) وه کو هه ریمیکه سه ره به خو ی باس نه کردووه و ناوی چه ند شاریکه کوردی ده هیئت و به کورتی لیه ده بریته وه وهک (مهراغه و ئورمیه و سه لماس و خوی)، به لام هیچ ئاماژه به چوئیه ته شیوه که و ماوه ی نیوانیان و جو ری دانیشه توانیان ناکات^(۳). (ابن حوقل) که له سه ده ی چواره می کوچی ژیاوه، ئه رمینیا و نازه ربایجان و ران (اران) به یه که هه ریم دادهنی و ناوی ئه م شاره کوردیانه ده هیئیه، که سه ره به هه ریمه که ن وهک: (بدلیس و مهراغه و سه لماس و خوی و خه لات و ئورمیه و ئه شه شنو)^(۴). (المقدسی) نازربایجان به هه ریمیه (الرحاب) ناو ده بات ئه ویش به هه مان شیوه که له سه ده ی چواره می کوچی ژیاوه ناوی ئه م شانیه کوردی هیئاوه (ملازگرد و بدلیس و خه لات و ئه رجش و خوی و سه لماس و داخرقان و مهراغه و ئورمیه)^(۵)، له پرووی به پروه بردنه وه له و ماوه ی که لیه وه ده دوین ئه تابه گییه ی ئیلدگی حوکمرانی هه ریمه که

(۱) القزوینی (۹۴ پ) ۲۸۴.

(۲) حسام الدین النقشبه ندی (پ ۱۷۶) ۳۱.

(۳) (پ ۲۰۰) ۸۰.

(۴) (پ ۷) ۲۸۷.

(۵) احسن التقاسم فی معرفه الاقالیم (دار الصادر، ط ۲، بیروت، ۱۹۹۱م) ۱۶۵.

بووه تا په لاماری خوارزمیهکان بۆ سه‌ر ناوچه که سالی (٦٢٢/ك١٢٢٥) کۆتایی به ده‌سه‌لاتیان هاتوووه.

پاش ئه‌وهی سولتانی خوارزم داقوق و ده‌ورووبه‌ری ملکه‌چی فه‌رمانه‌کانی کردن پرووی له ئازربایجان کرد، دیاره ئه‌مه‌ش بۆ چه‌ند هوکاریک ده‌گه‌رێته‌وه، له‌وانه کاتی که هه‌وایی پیگه‌یشت (ایغان طائیسی) خالی (غیاث‌الدین)ی برای به هیزیکی گه‌وره‌وه ده‌ستی به سه‌ر به‌شیکی ئه‌و هه‌ریمه‌دا گرتوووه و تالان و برۆیه‌کی زۆری ئه‌نجامداوه، به‌و پێیه که‌وا له لایه‌ن خه‌لیفه‌وه ئاراسته کرابی که ده‌ست به‌سه‌ر هه‌مه‌داندا بگریت^(١)، له لایه‌کی دیکه‌ش گورجیه‌کان ته‌نگیان به هه‌ریمه‌که هه‌لچینیوو و ببوونه هه‌ره‌شه له سه‌ر و لاته‌که‌ی^(٢)، منکبرنی داقوقی به‌جیه‌یشت و به‌رێکه‌وت به‌ره‌و ئازربایجان، که گه‌یشته شاره‌زور^(٣) لای فه‌رمانه‌ه‌وای ناوچه‌که (عماد‌الدین) زه‌نگی سییه‌م، زاوای (مظفر‌الدین کوکبوری) دابه‌زی و پشوویه‌کید، ناوبراو به‌ دوای ده‌رفه‌تیکدا ده‌گه‌را که‌وا هوکمرانی موسل وه‌ربگرێته‌وه له (بدر‌الدین لؤلؤ) که لێی زه‌وت کردبوو، زه‌نگیش به‌ ماف و موککی خۆی ده‌زانی، بۆیه ئه‌م هاتنه‌ی منکبرنی به‌ هه‌لێکی باش لیکدایه‌وه که ئه‌م باس و خواسه‌ی له‌گه‌ڵ تاوتووی بکات، منکبرنیش به‌ به‌لینی بریقه‌دار دلخۆشی کرد^(٤).

هه‌ر که‌منکبرنی له‌گه‌ڵ سوپاکه‌ی نزیکه‌ی ئازربایجان بوو، سوپای (ایغان طائیسی) په‌یوه‌ندیان پێوه‌کرد و په‌یوه‌ستی بوون و سه‌رکرده‌ی خۆیان به‌جیه‌یشت، به‌مه‌ش سوپای سولتان زۆر زیادی کرد، تاییش له‌ رێگه‌ی هاوسه‌ره‌که‌ی که خوشکی منکبرنی بوو ئه‌مانی وه‌رگرت^(٥)، کاتی که منکبرنی پێی نایه هه‌ریمه‌که دانیشه‌توانی شاری مه‌راغه په‌یامیکیان دایه (شرف‌الملک)ی وه‌زیره‌که‌ی بۆ ئاگادار کردنه‌وه‌ی سولتان له‌ لاوازی و بێ ده‌سه‌لاتی (اوزبک کوری په‌هلوان) فه‌رمانه‌ه‌وای

(١) ابن‌الاثیر (پ٢٤) ٤٤٧/١٠؛ ابن‌الجزری (ث٢٩٠) ١١٩؛ ابن‌خلدون (پ٢١) ١٤٦/٥.

(٢) الذهبی (پ١٧٣) ١٣٠/٢.

(٣) ناوچه‌یه‌کی فراوانه له هه‌ریمی چیا له نیوان هه‌ولێر و هه‌مه‌دان. یاقوت‌الحموی (پ٤) ٢٧٦/٥.

(٤) الحموی (پ٢٧١) ١١٠؛ موحسین محمد حوسین (پ١٧٨) ١٨٤.

(٥) ابن‌الاثیر (پ٢٤) ٤٤٨/١٠؛ ابن‌الجزری (پ٢٩٠) ١٢١.

نازربایجان، له بهرانهر هه ره شهی گورجیهکان^(۱)، چونکه لهو سالهدا^(۲) له تفلیسهوه فشاریان خستبوه سهر موسولمانان و بارودوخیان لئ تهنگه بهر کردبوون و شمشیریان لئ هه لکیشابوون، خه لکی زوری لئ گرتبوون و کوشتبوون^(۳).

کاتی که سولتان به سوپاکه یه وه گه یشته مه راغه، بارگه و بنهکانی جیگیرکردن، (اوزبک کوری پهلووان) ترس دایگرت و شاری ته وریزی به جیهیشت و له شاری گه نجه^(۴) گیرسایه وه له باکووری نازربایجان، هه رچه نده سولتان سه ربازی بو گرتنی ناردن، به لام ناوبراو رایکرد بو یان ده ستگیر نه کرا^(۵)، ئه گه رچی (اوزبک) نیردراوی خوئی نارد له لای سولتان هاوسوژی و گوپرایه لی بو ده ربیری و به لینی پیدا که وا وتار به ناوی ئه و بخوینتته وه و سکه ی دراو به ناوی لیدات و مال و سامانیکی زور ده خزینتته خه زینه که ی، که ده ست له کاروباری نازربایجان وه رنه دات، به لام سولتان باکی به پاسپارده و واده و به لینهکانی نه بوو، به لکو پیداکر بوو له سهر ده ستگرتن به سهر هه ریمه که دا^(۶).

دوای ئه وه ی که وا (اوزبک) رایکرد بو گه نجه، کاروباری ولاتی بو هاوسه ره که ی به جیهیشت کچی (طغرل) ی سییه م دو سولتانی سه لجوقی که سه رقالی مه یخواردنه وه و خوشرابواردن بوو^(۷)، ئیتر هه والی ئه وه به (شرف الملک) ی وه زیر گه یشت، که سه رابازانی ئه تابه کی له ده ره وه ی ته وریز کو بوونه ته وه خو یان ئاماده کردوو بو جهنگی خوارزمیهکان، وه زیر هیژیکی گه وره ی بو ره وانکردن به سه رکردایه تی (ناصرالدین قشتمر) ی مه مالیک و په رده داره که ی، له نیوان هه ردوو هیزه که شه ریکی گهرم پروویدا و بو ماوه ی پینچ پوژ ئابلوقه یان

(۱) النويري (پ ۴۱) ۱۸۵/۲۷.

(۲) گورجیهکان نه ته وه یه کی مه سیحین دانیشتووی چیاکانی قه فقاسن له سالی ۱۱۲۱/ک ۵۱۵ ز شاری تفلیس که وتبووه ژیر ده ستیان و له موسولمانانیاں داگیر کردبوو تا منکبرنی له ده ستی ده ره ییان. ابن النظيف الحموی (پ ۲۷۱) ۱۲۹، په راویزی ژماره: ۴؛ ابن الکثیر (پ ۲۴۸) ۱۵/۱۴۹.

(۳) ابن الواصل (پ ۲۳) ۱۷۴/۴.

(۴) شاریکی گه وره یه ده که ویتته هه ریمی ئاران، یاقوت الحموی (پ ۴) ۴۸۲/۴.

(۵) حسام الدين النقشبندی (پ ۱۷۶) ۳۲۳.

(۶) النسوي (پ ۶۰) ۲۰۸.

(۷) عباس اقبال اشتهابی (پ ۲۷) ۴۳۳؛ محمد دبیر سیاقی (پ ۶۷) ۳۵.

خسته سههر شاره که، به لام ئازربایجانیه کان که زانیان توانای به رهنگار بوونه وهی سوپای خوارزمیهکان نیه، داوای ئه مانیان له سولتان کرد، چونکه مه ترسی ئه وهیان هه بوو سالی پیشوو (اوزبک) کومه لیک خوارزمی کوشتبوو هه ندیکیشی رادهستی مه غوله کان کردبوو، ئه وانیش له وه ده ترسان که تۆله یان لی بکاته وه، چونکه زانیاری له باره ی پرووداوه که هه بوو، به لام سولتان پیچه وانه ی ئه مه مامه له ی له گه ل کردن له باسی تۆله دا خو ی بوارد و په یامیکیشی بۆ شاژن نارد که بگه رپته وه، به لکو ژیانی پاریزراو ده بی^(۱)، هاوسه ری (اوزبک) یش شاری ته ورپی به جیه شتبوو پرووی له شاری خویی کردبوو له به رسوپای خوارزمی که نیازی ده ستگیرکردنیان لی هه بوو، بۆیه خو ی له قه لای (ته لا) قایم کرد بوو له سههر که ناری ده ریاجه ی ئورمیه^(۲).

له ۱۷ی رهجه بی ۶۲۲ک/ته موزی ۱۲۲۵ز سولتانی خوارزم دهستی به سههر ته ورپیدا گرت^(۳)، پاشان نامه و په یامی خو ی گه یاند به پاشاکانی رۆم و شام و میسر و جهزیره و هه والی پیدان کهوا دهستی به سههر ئازربایجاندا گرتوو و له مه و دوا وه ک مولکه کانی خو ی هه ژماری ده کا^(۴)، دوا ی گرتی شاره که نمونه یه کی جوانی هوکمپانی پیشکه ش کرد له چاکه کردن و بلاوکردنه وهی دادپهروه ری و لیک تیگه یشتن له گه ل دانیشتوانی هه ریمه که، بریاریدا به چاککردنه وه و نوژه نکرده وی هه موو ئه و شوینانه ی که ویران بوو بوون له مه راغه له کاتی له شکرکیشی مه غوله کان بۆ سههر شاره که، جگه له مه ش له مزگه وته کان وتار به ناوی خه لیفه ده خویندرایه وه لاقه ی نه کرد و وه کو خو ی هیشته وه^(۵)، شایانی باسه پلانی دووه می سولتان پرووبه پروو بوونه وهی گورجیه کان بوو، که به رۆکی موسولمانانیا ن گرتبوو بارودوخیا نی لی ته نگه بهر کردبوون و ماوه ی سالانی ک بوو شار و هه ریمه کانی موسولمانانی له خه لات و ده ورووبه ری ئازربایجان و ئاران و ئه رزه رۆم و ده ربه ندی شیروان و ناوچه کانی ده ورووبه ری، خوینی موسولمانانیا ن ده پرشت و سامان و مالیان

(۱) الغسانی (پ ۲۱۱) ۴۰۴

(۲) ابن الاثیر (پ ۲۴) ۴۴۸/۱۰.

(۳) ابن الاثیر (پ ۲۴) ۴۴۸/۱۰.

(۴) المؤلف المجهول (پ ۱۲۸) ۳۶۰.

(۵) ابن الاثیر (پ ۲۴) ۴۴۹/۱۰.

تالان ده کردن، ولاتیان داگیر ده کردن^(۱).

ئهوهبوو سولتان سوپای ئاماده کرد له تهوڕیزهوه بو شه‌ری گورجیه‌کان کهوته‌پۆ هه‌ر زوو شاری دوینی لی سهندنه‌وه و به‌ره‌و شاری تفلیس سوپای ده‌نگدا، دوای شه‌رپۆکی گه‌وره، زه‌ره‌ر و زیانیکی زۆری پێگه‌یاندن و کوشتاری زۆری لێکردن و ده‌ستی به‌سه‌ر شاره‌که‌دا گرت^(۲)، به‌لام که سولتان هه‌یرشی کرده سه‌ر خه‌لات و گه‌مارۆی خسته سه‌ر ئه‌و شاره، گورجیه‌کان هه‌لیان بو په‌خسا و په‌لاماری شاری تفلیسیاندا و هه‌موو خوارزمیه‌کانیان کوشت که له شاره‌که بوون و ده‌ستیان به‌سه‌ردا گرته‌وه^(۳)، له گه‌رمه‌ی شه‌ری گورجیه‌کاندا سولتان هه‌والی پێگه‌یشت له (شرف المولک)ی وه‌زیره‌وه، که سه‌رکرده‌کانی تهوڕیز وهک (شمس‌الدین الطغرایی و نظام‌الدین)ی برازای هه‌لگه‌پاونه‌ته‌وه، ده‌رفه‌تی دوورکه‌وته‌وه‌ی سولتانیان وه‌رگرتوه و پلانیان دارشتوه که‌وا (اوزبک) بگه‌رپێنه‌وه، سولتان که هه‌واله‌که‌ی وه‌رگرت (غیاث‌الدین)ی برای له ناوچه‌کانی که ده‌ستی به‌سه‌ردا گرتبوون به‌جیه‌یشت و خۆی گه‌پایه‌وه تهوڕیز و سه‌رکرده‌کانی ده‌ستگیرکردن، فه‌رمانی کرد به‌کوشتنی (نظام‌الدین و هاوه‌له‌کانی) و (شمس‌الدین الطغرایی) له مه‌راغه خسته به‌ندیخانه، به‌لام ناوبرا و توانی له به‌ندیخانه رابکات بو لای (اوزبک) له گه‌نجه و پاشان له پێگای هه‌ولێر بچێته به‌غدا^(۴)، به‌لام (النسوی) ئه‌مه به‌ سیناریۆ و درۆیه‌کی هه‌له‌سه‌تراو تێده‌گا له لایه‌ن وه‌زیری سولتان، بو ئه‌وه‌ی له‌م که‌سایه‌تیانه‌ پزگاری ببی^(۵). دوای ئه‌وه‌ی که بارودۆخی تهوڕیز ئاسایی بووه، سولتان پێگه و بنه‌ماکانی جیگیر کردن، هه‌لمه‌تێکی سه‌ربازی کرده سه‌ر شاری گه‌نجه و ده‌ستی به‌سه‌رداگرت، (اوزبک) له‌ویش رایکرد بو قه‌لای (النجه)^(۶) خۆی قایم کرد، به‌لام هه‌لمه‌تی سوپای سولتان له‌سه‌ری هه‌ر به‌رده‌وام بوو تا

(۱) ابن الاثیر (پ ۲۴) ۴۴۹/۱۰؛ ابن خلدون (پ ۲۱) ۱۴۷/۵.

(۲) ابوشامه (پ ۱۳۴) ۲۱۷/۵؛ ابو الفدا (پ ۴۸) ۱۶۸/۳؛ النویری (پ ۴۱) ۱۸۵/۲۷؛ الذهبی (پ ۱۷۳) ۱۳۰/۲؛ الیافعی (پ ۲۸۲) ۴۰/۴.

(۳) ادیب‌السید، *أرمينية في التاريخ العربي* (المطبعة الحديثه بحلب، ۱۹۷۲م) ۲۲۵.

(۴) ابن الاثیر (پ ۲۴) ۴۵۱/۱۰؛ النویری (پ ۴۱) ۱۸۷/۲۷؛ ابن خلدون (پ ۲۱) ۱۴۷/۵.

(۵) (پ ۶۹) ۲۰۱.

(۶) قه‌لایه‌که سه‌ر به‌ شاری نه‌خچه‌وان له‌و په‌ری باکوری ئازربایجان. الغسانی (پ ۲۱۱) ۴۰۶.

سکالا و داواکاریهکانی ناردده لای سولتان، که خستویهتیه ئەم دۆخه و لیرهش وازی لئ ناھینئ سولتانیش فهرمانی کرد دهستی لئ هه لگرن^(۱).

له ره مه زانی ئەم سالی (۱۲۲۲/ك/۱۲۲۵ز) خه لیفه ی عه باسی (الناصر لدين الله) کوچی دوایی کرد، که له دایک بووی سالی (۱۱۵۸/ك/۵۵۳ز) له سالی (۱۱۸۰/ك/۵۷۵ز) بوو به خه لیفه ی موسولمانان، له دوای ناوبراو (الظاهر بالله) ی کوچی شوینی گرته وه له خه لافه تدا^(۲)، ئەمهش بوه هو ی هاتنه ئارای بارودۆخیکی سیاسی یارمه تیده ر بو سولتان (جلال الدين منکبرنی)، چونکه خه لیفه (الظاهر بالله) ته نها نو مانگ له ده سه لات مایه وه له ره جه بی سالی (۱۲۲۳/ك/۱۲۲۷ز) کوچی دوایی کرد، کوچه که ی (المستنصر بالله) (۶۲۳-۶۴۰/ك/۱۲۲۷-۱۲۴۳ز) شوینی گرته وه له خه لافه تدا له سه رده می ئەو خه لیفه و هی پيش ئەو هیچ تیکه ه لچوون و ته نگزه یه کی سه ربازی له نیوان ده وله تی عه باسی و خوارزمی به رچاو ناکه ویت، به لکو له کو شکی خه لافه ت پیشوازی له ئیردراوی منکبرنی ده کریت و نازناوی شاهنشای پی ده به خشرئ^(۳).

په راویزی ژمار (۳۹).

(۱) الغسانی (پ ۲۱۱) ۴۰۶-۴۰۷.

(۲) الاربلي، الذهب المسبوك مختصر من سيرة الملوك (تح: مكي السيد الجاسم، بغداد، ۱۹۶۴م) ۲۸۰-۲۸۴؛ ابن الدقماق، الجوهر الثمين في سيرة الخلفاء والملوك و السلاطين (تح: د. سعيد عبدالفتاح عاشور، السعودية، ۱۹۸۲م) ۱۷۱-۱۷۳؛ امير عبدالعزيز، الوجيز في تاريخ الاسلام والمسلمين (دار ابن حزم، بيروت، ۲۰۰۳) ۷۱۹-۷۲۰.

(۳) النسوي (پ ۶۰) ۳۰۷؛ النويري (پ ۴۱) ۱۹۳/۲۷؛ صبري سليم (پ ۲۴۴) ۲۷؛ نيشتمان بشير محمد و سلمان محمد خضر، علاقات جلال الدين منکبرتی مع خلافة العباسية (مجلة كلية الاداب، العدد: ۴۶، أكتوبر/ ۲۰۱۶ز) ۱۷-۲۰.

گرنگترین نهجام و لیکهوتهکانی:

له نهجامهکانی گرتنی ئازربایجان له لایه ن منکبرنی پرووبه پرووبونهوهی گورجیهکان بووه، له هه مان کاتیشدا لئ سهندنهوهی شارهکانی تفلیس و دوین و چه ند ناوچهیهیکی دیکه، بهلام له دوای گه پانهوهی سوئتان بو ته وریز به هووی ئه و په شیویهی سهرکرده ئازربایجانیهکان که له شاره که پروویدا بوو، وه کو ئاماژه مان پیکرد، به فه رمانی سوئتان کوشتاریکی زور له ناوچه که نهجام درابوو، که له گورجیهکانی سهندبوو ئه مه ش به (قه تل و عامی تفلیس) ناو ده بریت^(۱)، ههروه ها ئه نجامدانی هاوسه رگیری له گه ل هاوسه ری (اوزبک کوری په له وان) که له شاری خویی داده نیشته، ریوپه سمی جیابونه وه له (اوزبک) و ماره پرنی له سوئتان له لایه ن قازی (عزالدین تبریزی) رییکه پرابوو^(۲)، سوئتان پرووی کرده خویی و ماره پرنه که ی نهجامدا و مولکهکانی شاژنی زیاد کرد، کاروباری شارهکانی خویی و سه لماس و ئورمییه ی پی سپارد^(۳)، به لام کاتئ هه واله که به (اوزبک) ی کونه هاوسه ری گه یشت له قه لای (النجه - النجق) له داخان دوچار ی نه خووشی بوو روژی دواتر کوچی دوایی کرد^(۴).

شایانی ئاماژه پیکردنه به مردنی (اوزبک کوری په لوان) سالی (۱۲۲۵/ک ۱۲۲۵ز) کو تایی به هوکمپرانی ئه تابه گییه ی ئیلدگزی هات که نزیکه ی نه وه د سال دریزه ی هه بوو، ئیتر کاروباری هوکمپرانی هه ریمه که به فه رمی که وته دهستی خوارزمیه کان^(۵).

سالی (۱۲۲۶/ک ۱۲۲۶) که سوئتان سه رقالی شه ری گورجیه کان و ئابلوقه ی سه ر شاری خه لات بوو، تورکمانی ئه یوانی هه لی ئه وه یان بو ره خسا که گورزی خو یان له چه ند ناوچه ی هه ریمه که بوه شیئن، ئه مه بوو ده ستیان به سه ر شارهکانی ئورمییه و شنو (أشنه) دا گرت، ده ستیان کرد به کوکردنه وه ی باج و سه رانه و ریگری

(۱) پروانه: پناهی سمنانی (پ ۶۲) ۲۰۸.

(۲) ابن الوردی (پ ۵۵) ۱۴۳/۲؛ ابن الخلدون (پ ۲۱) ۱۴۸/۵.

(۳) حسام الدین النقشبندی (پ ۱۷۶) ۳۲۷.

(۴) حمدالله مستوفی (پ ۱۹) ۴۷۱؛ خوافی (پ ۱۷) ۷۷۸/۲.

(۵) حسام الدین النقشبندی (پ ۱۷۶) ۳۲۷.

تهوهرهی چوارهم شاللو و لهشکرکێشی خوارزمیهکان بو سهر شاری خهلات له سالانی (٦٢٣-٦٢٧ ك/١٢٢٦-١٢٣٠ز)

خهلات شارێکی ئاوهدانی ناودار بووه^(١)، بهپێی دابهشکاری جوگرافی ئه و سهردهم سهر به ههریمی ئهرمینیا بووه^(٢)، دانیشتوانی شارهکه له موسولمان و مهسیحی پیکهاتوون^(٣)، به پێی ئاماژهی (ناصر خسرو)، شارهکه کهوتۆته سهر سنووری ولاتی موسولمانان و ئهرمهنبیهکان، دانشتوانی بهسێ زمانی عهرهبی و تورکی و فارسی دهدهوین، ههر بۆیهش پێی دهلێن ئهخلات^(٤)، رایهکی تریش ههیه که شارهکه له لایه ن کوردانهوه بنیاد نراوه و ناوهکهی له خهلاتهوه (پاداشت) هاتووه، له پڕۆژگاری ئهمرۆدا سهر به ولاتی تورکیایه^(٥) له پڕۆژئاوای دهریاچهی وان^(٦).

له رووی بهرپۆهبردن و حوکمرانیشهوه ههر له سههرهتای سهدهی شهشهمی کۆچی و دوازدهمی زایینی له لایه ن ئهتابهگییهی (سوکمانی قطبی) فهرمانرهبوایی دهکرا^(٧)، لهسالی (٦٠٤ک/١٢٠٣ز) لهلایه ن مهلیک (الاوحد) کوری مهلیک (العادل

(١) یاقوت الحموی (٤)٣٨١؛ البغدادي، مرصد الاطلاع على اسماء الامکنة والبقاع (تح: علي محمد البجاوي، دار الجيل، بیروت، ١٩٩٢م) ٤٧٦/١.

(٢) الحميري (٢٨٨پ) ٢٢٠.

(٣) القزويني (٩٤پ) ٥٢٤.

(٤) ناصر خسرو، سفرنامه (ت: يحيى الخشاب، مطبعه لجنه التألیف والترجمة والنشر، القاهرة، ١٩٤٥) ٧-٦.

(٥) حسين كاظم خيون، مدينة خلات من خلال مصادر العربية (٤٩٣-٦٥٨هـ/١٠٩٩-١٢٦٠م)، (مجلة ديالى، ٩٩ @yahoo.com، ٢٠١٤م) ٣٢٧.

(٦) شارێکی به خێرویی و میوهی زۆر و ئاوی سازگار و كانزای جۆربهجۆری ههبووه. یاقوت الحموی (٤)٣٨١/٢؛ ئهولیا چهلهبی، سیاحه تنامهی ئهولیا چهلهبی (و: له تورکی بو کوردی سهعهید ناکام، چاپه مهنی مانگ، ئییران - بانه، ٢٠١٨ز) ١٣٦.

(٧) پروانه بهشی یهکهمی توێژینهوه، ل ٣٠.

الایوی) دهستی به سهردا گیراو به مولکهکانی ئه یوبیه کانه وه گریدرا و کۆتایی به ئه تابه گییه ی (سوکمانی قطبی) هات^(۱). له دوا ی ژیان ئاوی می مه لیک (الواحد) به هۆی نه خوۆشی، براهی مه لیک (الاشرف) حوکمی خه لات و هه موو ئه و ناوچانه ی که بو ی دابرابوون گرتیه ده ست^(۲).

۱- هۆکاری په لامار و هیرشکاری سهر شاره که:

هاوپه یمانی نیوان مه لیک (المعظم عیسی الایوی) فه رمان په وای دیمه شق و (بیت المقدس) و (جلال الدین منکبرنی) سولتانی خوارزم و (مظفرالدین کوکبوری) فه رمان په وای هه ولیر و (ناصرالدین) سهر داری ماردین له گه ل فه رمان په وای ئامه د، ریگا خوۆشکه ربوون بو له شکرکیشییه کانی ئه و هیزانه بو سهر به رژه وه ندیه کانی نه یاره کانیان^(۳)، به تاییه تی ئه و په یوه ندیه ی که وا له نیوان سولتان (جلال الدین و المعظم عیسی) هه بوو دوا ی گرتنی ئازربایجان و پیشوازی کردنی نوینه ره کانی په کتر^(۴).

سالی (۶۲۳/ک ۱۲۲۶ز) که سولتان بو چاره سه رکردنی کیشه ی هه لگه پرانه وه ی (بلاق حاجب) ی ده سه لاتداری کرمان پرووی له و هه ریمه کردبوو، سه ربازه کانی به فه رمانده ی (شرف الملک) ی وه زیر له تفلیس مابوونه وه، به هۆی که می خوۆراک و خوارده مه نی دوو چاری قهیرانی ئابووری بوو بوون، ئه مانیش بو ده رچوون له م قهیرانه په لاماری شاری ئه رزه پڕۆمیان دا و تالانیان کرد، ئافره تانیان به دیل گرتن و ده ستکه وت و سامانیکی زوریان به ده ست هینابوو، پاشان سه ربازه کانیان له

(۱) بروانه ابن الفرات، تاریخ ابن الفرات (تح: د. حسن محمد الشماع، م/۵، ج/۱، البصرة، ۱۹۷۰م) ۶۰؛ حکیم عبدالرحمن زبیر البابیری (پ ۱۹۰) ۱۳۶؛ علی محمد علی عوده الغامدی، بلاد الشام قبیل الغزو المغولي (۶۱۵-۶۵۷هـ/۱۲۱۸-۱۲۵۹م)، (أطروحة دكتوراه، جامعة ام القرى، السعودية، ۱۹۸۶م) ۶۰.

(۲) الرهاوي المجهول، تاریخ الرهاوي المجهول (ت. عن السريانية و تح: الاب البير ابونا، مطبعة الشفيق، بغداد ۱۹۸۶م) ۲۵۱.

(۳) الغساني (پ ۲۱۱) ۴۱۸.

(۴) ابن الواصل (پ ۲۳) ۱۷۹/۴.

سنووری شاری خهلات نزيك بوو بونوهه، كه ههوال به (الحاجب حسام الدين) بريكارى مهليك (الاشرف)ى فهريمانهواى خهلات دهگات دهسته جي سهربازهكانى كو دهكاتهوه و پهلاماريان دههات و زوريك له تالانيهكهيان لى دهستينتهوه، بهمهش (شرف الملك) ترس دايدهگرى و تهواوى زانيارهكان به سولتان رادهگهيهنى^(۱).

بهپيى ئاماژهى (ابن العميد، م. ۶۷۲/ك ۱۲۷۳) مهليك (المعظم) خووى پهيامى به (جلال الدين) دابوو كه دهست به سهر شارى خهلاتدا بگرى و به مولكهكانى بهستهتهوه له ولاتى عهجهه، كه دراوسى خهلاتن^(۲)، ههر له سهر ئههه پرايه له تاريخ رههاويشدا هاتوووه كهوا (المعظم عيسى) داواى له (جلال الدين) كردوووه كه بهبى ئاگادارى (الاشرف)ى براى هيرش بكاته سهر خهلات و تالانى بكات^(۳)، سهربارى ئهه وهوكارانهى كه باسكران سولتان (جلال الدين) خووشى ويستى ئهه ناتهباييهى نيوان مهليكه ئهيوبييهكان بقوزيتهوه، به پيى رونكردنهوهى (ابن الاثير، م. ۶۶۳/ك ۱۲۳۳) له سهر چوئيهتى ناكوكى نيو مالى ئهيوبي، كورهكانى مهليك (العادل)ى ئهيوبي (۵۹۶-۶۱۵/ك ۱۲۰۰-۱۲۱۸) ز، مهليك (الكامل) (۶۱۵-۶۳۵/ك ۱۲۱۸-۱۲۳۸) زاوهنى ميسر و (الاشرف موسى) فهريمانهواى جهزيره و خهلات و ميافارقين ههروهها (المعظم عيسى) حوكمرانى ديمهشق و (بيت المقدس) و تهبهريه و دهوروبهري، دياره مهليك (الاشرف) سهردانى مهليك (الكامل)ى براى دهكا له ميسر بى ئهوهى (المعظم عيسى)ى برايهكهى ديكهى لهگهل بى، ناوبراو واى ليكدايهوه كهوا دوو برايهكهى له دژى ئهه و ريكدكهون و پلان دادهنيى بو ليدانى بهرژهوهنديهكانى ئهه، لهبهه ئههه به سولتان (جلال الدين)ى هاوپهيمانى راگهياند كه هيرش بكاته سهر خهلات^(۴)، كهواتا مهليك (المعظم) سهركهوت له دروستكردنى پهيمانى بهرگرى دژى مهليك (الاشرف)ى براى كه چاوى برپوووه فراوانخوازى له ههريمى جهزيره.

دواى ئهوهى كه سولتان (جلال الدين) له شهري گورجيهكان گهپرايهوه و

(۱) ابن الاثير (پ ۲۴) ۱۰/۶۳-۶۴.

(۲) اخبار الايوبيين (مكتبهالثقافة الدينية، پور سعيد، د. ت) ۱۴.

(۳) الرهاوي المجهول (پ ۳۳۶) ۲/۲۶۰.

(۴) (پ ۲۴) ۱۰/۶۸-۶۹.

دووچارى شىكىتىكى گەورەى كوردن و شارى تىلىسى گرت و وانەيەكى تەمبىكارى پىدان^(۱). ئىنجا ھىرشى كوردە سەر خەلات، ھەلمەتى يەكەمى بۇ داگىركردنى ئەو شاره دەستپىكرد، كە لە لايەن (الحاجب حسام الدين) بريكارى (الاشرف) بەرپۆھ دەبرا، چونكە خۆى لە شارى ھەران بوو^(۲).

ئەو بوو لە (۱۳ى ذى القعدەى ۶۲۳ك/۱۲۲۶ز) پىشەرەويەكانى سوپاى خوارزمى گەيشتە شارى مەلازگردى سەر بە خەلات، دواى دوو پۆژ و اتا پۆژى دووشەم پازدەى مانگ گەيشتە شارى خەلات و پەلامارەكانى بۇ سەر شاره كە دەستپىكرد، دانىشتوانى شاره كە بە تووندى بەرپەرچيان دانەو، ھەرچەندە سەربازەكانى خوارزمى گەيشتە شورە و ديوارى شار و كوشتارىكى زۆرىش لە نىواناندا ھەبوو، بەلام لە ھىرشكردن ھەر بەردەوام بوون، لەو شوپانەى كە دەستيان پىرا گەيشت، ۋەكو پىشەى ھەموو جارېك درىغيان نەكرد لە تالانكردن، كۆمەلىك لە مېرەكانى خەلات لە لايەن سوپاى خوارزمى بەدىل گىران و خەلكىكى زۆرىش كوژرا، بەلام (الحاجب حسام الدين) بە شىوہيەك لە بەردەميانەو ۋەستا و پاشەكشەى پى كوردن، سولتان بۇ ماوہى چەند پۆژىك پشوو دايە سەربازەكانى پاشان جارېكى ديكە ھىرشى بۇ سەر شارى خەلات دەستپىكردەو، بەلام خەلاتيەكان ئەمجارەشيان زۆر پىداگر بوون لە بەرگىركردن، بەو پىيەى كە زانىريان ھەبوو لە سەر ھەلسوكەوتى تالانكارى و كاولكارى خوارزمىيەكان لەو شوپانەى كە داگىريان دەكرد، ناوبانگيان زۆر بەخراپى پۆيشتبوو لە پرووى ويرانكارى و تالانكارى، تا ئەم پەلامارەشيان پوچەل كوردنەو^(۳).

لەبەر ئەوہى كە سولتان نەيتوانى دەست بەسەر شاره كەدا بگىرت ناچار بوو ئابلوقەى بخاتەسەر و مېنىتەوہ تا مانگى (ذى الحجەى) ھەمان سال، پاشان ھىزەكانى خۆى كىشايەوہ بۇ ئازەربايجان^(۴)، بە ھۆى دەستپىكردنى ۋەرزى سەرما و سۆلە و بارىنى بەفر كە ئەستەم بوو سەربازەكانى خۆيان پابگرن لە

(۱) ابن الكثير (پ ۲۴۸) ۱۵/۱۴۹؛ حسين كاظم خيون، الخوارزمية في بلاد الشام والجزيرة (۶۱۷-۶۴۴ھ/۱۲۲۰-۱۲۴۶م)، (مجلة ديالى، العدد: ۵۳، ۲۰۱۱م) ۷.

(۲) الذهبى (پ ۲۴۳) ۴۵/۱۳.

(۳) ابن الاثير (پ ۲۴) ۱۰/۴۶۷.

(۴) ابن الواصل (پ ۲۳) ۴/۱۹۱.

لايه كى ديكەش ئاشت بوونەوھى (الاشرف و المعظم) ھاتە ئاراوھ كەسەردانى كرد لە ديمەشق، داواى لىكرد بە (جلال الدين) پابگەيەنى تاكو دەست لە خەلات ھەلگىرى، مەلىك (المعظم) یش ئەمەى بە منكبىرى پراگەياند سەربازەكانى بكشىنئەوھى دواى ئەوھى ئابلوقەدانەكەى نزيكەى چل پوژى خاياندىبوو^(۱)، بەلام لە توپژىنەوھى كەدا ھاتووھ ئەگەر (المعظم) پيشى پراگەياندىنى لە خەلات بكشىتەوھى سولتان گوپى لى نەگرتووھ^(۲)، ھاوكات ھاوسەرى سولتان ھەوالى توركمانەكانى ئەيوانى پىپراگەياند، كە لە ناامادەيى ئەو لە ئازربايجان بارودوڭخى چەند ناوچەيەكيان بە سەندنى باج و سەرئانە و پىگىرى و تالانكارى شىواندووھ^(۳).

لە دواى كشانەوھى سوپاى خوارزمى لە دەورووبەرى خەلات (الحاجب حسام الدين) ھەلسا بە نۆژەنكرنەوھى قەلاكان و پتەوكردىنى قوللە بەرگريەكانى شارەكە و زيادكردىنى سەرباز و كەرەستەى جەنگى بۇ ھەر ئەگەر و ھىرشكارىيەكى ديكەى ھىزە داگىركارىيەكان^(۴)، سالى (۶۲۴/ك۱۲۲۷ز) مەلىك (المعظم عيسى) كورى مەلىك (العادل) لە تەمەنى چل و نو سالى لە قەلاى ديمەشق كوچى دوايى كرد^(۵)، كورەكەى مەلىك (ناصر داود) شوپىنى گرتەوھ، بەلام ناكوكى و مەملاتىيى مەلىك (الكامل) و مەلىك (الاشرف) لەگەل مەلىكى ناوبراو ھەر زوو سەرى ھەلدايەوھ^(۶).

ھەلبەتە كيشە و مەملاتىكان بەوھ نەوھستان بەلكو سەرى كيشا بۇ پيشھاتى ديكە، كە سەرنجى (الحاجب حسام الدين) پراكىشا، لە ئەنجامى تىكچونى

(۱) ابو شامە (پ۱۳۴/۵)؛ الدوادارى (پ۱۴۲) ۲۸۱/۷.

(۲) كرقان محمد احمد آميدى، الملك الاشرف بن الملك عادل الايوبي (رسالة ماجستير، الكلية الآداب، جامعة صلاح الدين، اربيل، ۱۹۹۹م) ۱۱۱.

(۳) ابن الجزرى (پ۲۹۰) ۱۲۹.

(۴) ابن نظيف الحموي (پ۲۷۱) ۱۳۰.

(۵) بيبس المنصوري، مختار الاخبار تاريخ الدولة الايوبيه والدولة المماليك (تح: د. عبدالحميد صالح حمدان، دار المصرية اللبنانية، القاهرة، ۱۹۹۳م) ۷؛ ابن سباط (پ۴۸) ۲۹۱/۱.

(۶) ابن العميد (پ۳۴۰) ۱۵؛ موسى مصطفى الهسنياني، الخوارزمية عامل قو أم عنصر الضعف بين بلاد الشام و اقليم الجزيرة ومصر (۶۲۳-۶۴۴ھ/۱۲۲۶-۱۲۴۶م)، (المختار للعلوم الانسانيه، العدد: ۳، ۲۰۰۶م) ۷.

نیوانی سولتان (جلالالدین) و هاوسه ره که ی کچی (طغرل) به گی سه لجوقی له بهر ئه وهی پشتگوپی خستبوو، له لایه کی دیکهش (شرف الملک) ی وه زیری سولتانیش کاروباره کانی شاژنی په کخستبوو بهو بۆنه یه وه شاژن نامه ی بۆ (الحاجب حسام الدین) نویوو، که له م دوخه پزگاری بکات و له شکر بنیری شار و قه لاکانی ژیر ده سه لاتی راده ست ده کات^(۱)، ههر که نامه ی شاژن به حاجب گه یشت ده سته جی سوپای ئاماده کرد و به ره و ئازربایجان به پریکهوت له سالی (۶۲۴/ک/۱۲۲۷ز)، که سوپای (الحاجب) گه یشت شاژن ژماره یه ک قه لاکو شاری خو ی راده ستردن و شوینکه وتنی خو یان بۆ مه لیک (الاشرف) ی ئه یوبی دووپات کرده وه، له هه مانکاتدا (الحاجب) ده ستی به سه ر سه ماس و مه رهندا گرت، دانیشتوانی شاری نه خچه وانیش^(۲) هه واییان بۆ ره وانکرد و په یمانی راده ستردنی شاره که یان پید، پاشان (الحاجب) گه پرایه وه خه لات و هاوسه ری سولتانی له گه ل خو ی برد^(۳).

دیاره دوای ئه م پرووداوه (الحاجب) سه ردانی مه لیک (الاشرف) ده کا له نوسه ییین له م هه واییان ئه ش ئاگاداری ده کاته وه که له م دواییه دا پروویاندا بوو، هانیده دا که بیته خه لات و پی راکه یاند که دانیشتوانی ته ورپز و ناوچه کانی تری ئازربایجان په یمانیان داوه شاره کانیان راده ست بکه ن به لام (الاشرف) ئه م کرده وهی (الحاجب حسام الدین) ی ره تکرده وه که به بی راویژی ئه و کردویه تی له وانیه مه ترسی ئه وه شی لی بکه ویته وه که (جلال الدین) له توله ی ئه مه دا جاریکی دیکه هیرش بکاته وه سه ر خه لات^(۴).

سه باره ت به هه لویستی (جلال الدین) به رانه ر به په لاماره که ی (الحاجب حسام الدین) بۆ سه ر ئازربایجان و بردنی هاوسه ره که ی سه ره تا به هوی سه رقالی به شه ری مه غۆله کانه وه بواری ئه وه ی نه بوو به گز (الحاجب) دا بجیته وه، به لام پاشان به دیاریکراوی سالی (۶۲۵/ک/۱۲۲۸ز) شه ری مه غۆله کانی به جیه یشت و گه پرایه وه ئازربایجان و هیزه کانی کو کرده وه هه لمه تی دووه می بۆ سه ر خه لات

(۱) النسوي (پ ۶۰) ۲۵۹.

(۲) شارپکه له و په ری باکوری ئازربایجان، یاقوت الحموي (پ ۴) ۲۷۶/۵؛ سیاحتنامه اولیا چلبی قسمت ئازربایجان و تبریز (ت: حاجی حسین نخچوانی، چاپخانه شفق تبریز، ۱۳۳۸ش) ۶.

(۳) ابن الاثیر (پ ۴۰) ۴۷۳/۱۰؛ ابن الواصل (پ ۲۳) ۲۰۷/۴-۲۰۸.

(۴) الحموي (پ ۲۷۱) ۱۵۶-۱۵۷.

دهستپیکرد^(۱)، بهلام کاتی که گه‌یشته سنووری شاره‌که بینی که‌وا قایمکاری و ئاماده‌کاریه‌کی باش کراوه بویه خوئی له شاره‌که نه‌گه‌یاند به‌لکو پرووی له ناوچه‌کانی دیکه کرد، وهک موش و گونده‌کانی ده‌ورووبه‌ری خه‌لات، ده‌ستیان کرد به تالانکاری و گرتن و کوشتنی دانیشتوانی ناوچه‌که ئه‌مه‌ش بووه هوی بلبوونه‌وهی ترس و دل‌پراوکی و شله‌ژانی باری ده‌روونی خه‌لک له هه‌ریمی جه‌زیره، که له‌و پیناوه‌دا پراکردنی خه‌لکیکی زوریشی لیکه‌وته‌وه و کوچیان کرد بو ولاتی شام^(۲)، ویرانکاری و تالانکاری خوارزمیه‌کان هه‌ر به‌رده‌وام بوو له‌و شوینانه تا هاتنی وه‌رزی سه‌رما و سوّله‌ی به‌فر بارین ئینجا پاشه‌کشه‌یان کرد و گه‌رانه‌وه ئازربایجان^(۳).

ده‌باره‌ی رۆلی مه‌لیک (الاشرف) له به‌رانبه‌ر له‌شکرکیشیه‌کانی خوارزمی و که‌مکردنه‌وه‌ی گوشاره‌کانی بو سهر ناوچه‌کانی ژیر قه‌له‌مپه‌وه‌ی ئه‌و و بیده‌نگ نه‌بوونی به‌رانبه‌ر به‌کرده‌وه‌کانی (الحاجب حسام‌الدین) که بوونه بیانوو به‌هانیه له‌شکرکیشیه‌کانی (جلال‌الدین منکبرنی)، هه‌لسا به‌ناردنی یه‌کیک له گه‌وره‌ترین میره‌کانی به‌ناوی (عزالدین آیک) بو ئه‌وه‌ی لیپرسینه‌وه‌ی له‌گه‌ل بکات، ناوبراو توانی (حسام‌الدین) بگریت^(۴). به‌م بیانوه‌وه ویستی خوئی له (جلال‌الدین) نزیک بکاته‌وه‌و نیازپاکی بو ده‌ربری، که له سنووره‌کانی خه‌لات نزیک بوو بوو به‌و پییه‌ی لیپرسینه‌وه‌یان له‌گه‌ل (الحاجب) کردوو و سزایان داوه^(۵).

به‌لام وادیاره سولتان به‌م سزایه‌ی (الحاجب) دل خووش نه‌بووه به‌لکو داوای راده‌ستکردنی کردبوو، بویه ئه‌یه‌کیش به‌په‌له له بری راده‌ستکردن ناوبراوی کوشت و له ناوی برد، که هه‌والی کوشتنی (الحاجب حسام‌الدین) به سولتانی خوارزمی گه‌یشت ده‌سته‌به‌جی فه‌رمانیکرد به ئابلوقه‌دانی شاری خه‌لات به توندترین شیوه هه‌لمه‌تی هیرشکاری ده‌ستپیکرد بو جاری سییه‌م، ده‌ستیانکرد به

(۱) ابن‌الواصل (پ ۲۳) ۲۳۵/۴.

(۲) الغسانی (پ ۲۱۱) ۴۳۴.

(۳) ابن‌الاثیر (پ ۲۴) ۴۸۰/۱۰.

(۴) الذهبی (پ ۱۰۸) ۱۹۸/۳؛ ابن‌خلدون (پ ۲۱) ۴۰۸/۵.

(۵) النسوي (پ ۲۴) ۲۹۹.

دامه‌زراندنی مه‌نجه‌نیق و چه‌که قورسه‌کان له ده‌ورووبه‌ری شار^(۱)،

سه‌ربازه‌کانی خه‌لات ده‌رگا و ده‌روازه‌کانی شاریان داخست و نه‌یان هه‌شت سوپای منکبرنی دزه بکاته ناوشار، بۆ ماوه‌ی دوو مانگ ئابلوّقه‌ی شاریدا و پڕیگی ئازوووه و خواردن و خۆراکی له دانیشتون ب‌ری گه‌مارۆیه‌کی ئابووری تووندی خسته سه‌ر شاره‌که، تا وای لیهات خه‌لکه‌که له برسان زۆر په‌ریشان ب‌بن و ب‌مرن^(۲)، ئەمه هاوکات بوو له‌گه‌ڵ گه‌مارۆه‌که‌ی مه‌لیک (الاشرف) بۆ سه‌ر دیمه‌شق تا ده‌ستی به سه‌ردا بگریت و به مولکه‌کانی خۆی به‌ستیتته‌وه، بۆیه خه‌لاتی پشتگوێ خستبوو^(۳).

دیاره ماوه‌ی ئابلوّقه‌دانه‌که له لایه‌ن میژوونووسان رای جیاوازی له سه‌ره، هه‌رچه‌نده (اله‌مذانی) ماوه‌ی گه‌مارۆکه‌ی به‌دوو مانگ داناوه، به‌لام له‌گه‌ڵ لۆژیکی ئەو نه‌هامه‌تیه گه‌وره‌یه یه‌ك ناگریتته‌وه، چونکه مردن و له‌ناوچوونی خه‌لکی له ییخووراکي و خواردمه‌نی ماوه‌ی زۆر زیاتری پێویسته. به پێی ئاماژه‌ی (ابن الاثیر) سوپای (جلال‌الدین) له وه‌رزی زستاندا مانه‌وه و سه‌ربازه‌کانی له گونده‌کانی ده‌ورووبه‌ری خه‌لات دابه‌ش بوون، به‌لام (سبط ابن الجوزی) رای وایه گه‌مارۆکه ده‌مانگی خایاندوووه که‌چی (ابن خلدون) پێی وایه هه‌شت مانگ بووه له مانگی شه‌وال تا کوّتایی جمادی یه‌که‌می سالی (٦٢٧/١٢٣٠ز)^(٤)، وپ‌رای ئەم برسیه‌تی و قاتی و قریه‌ی که به‌سه‌ر ئاکنجیه‌کانی شاریدا سه‌پاندبوو هه‌شتا گیانی به‌رگری و فیداکاری و ئاماده نه‌بوون بۆ خۆراده‌ستکردن هه‌ر به‌رده‌وامی هه‌بوو، به‌لام له ئەنجامی خیانه‌تی یه‌کیک له میره‌کان به‌ناوی (اسماعیل ایوانی) فه‌رمانده‌ی پاسه‌وانی شوره‌ی شار، که له لایه‌ن سوڵتانی خوارزم فریو درابوو به پێدانی حوکمرانی شاری سه‌لماس، پڕیگه‌ی چوونه‌ژووره‌وه‌ی سه‌ربازانی خوارزمیدا له شار^(٥)، سوڵتان فه‌رمانی کرد که له هه‌موو لایه‌ك هه‌رش به‌رن بۆ ناو شار و

(١) النسوي (٦٠٢) ٢٩٩؛ ابن العبري، تاريخ مختصر الدول (تح: الاب أنطون صالحاني اليسوعي، دار الرائد اللبناني، ط٢، الحازمیه- لبنان، ١٩٩٤م) ٤٢٩.

(٢) اله‌مذاني، جامع التواريخ (ت: فؤاد عبالمعطي الصياد، دارالنهضة العربية، بيروت، د. ت) ٤٢/١.

(٣) الرهاوي المجهول (٣٣٦) ٢/٢٦٠.

(٤) (٢٤٤) ١٠/٤٨٤؛ (١٧٩) ٢٢/٣٠٣؛ (٢١) ٥/٤٠٨.

(٥) النويري (٤١) ٢٧/١٩٦؛ حكيم عبدالرحمن الباييري (١٩٠) ١٦٤.

دەستيان بە سەردا گرت، منكبىرى لى كۆشكى مەلىك (الاشرف) دانىشت و خەزىنەى سولتانى بوژاندهو بە سامانى مەلىك (الاشرف)^(۱)، رېگەى سوپاي خوارزمىدا بۇ ماوھى سى رۆژ دەست نەپارىزن لى دزى و تالانى و كاولكارى و كوشتنى خەلاتىەكان، بەو ھۆيەو خەلكىكى زۆر لى ناو چوو^(۲)، وەكو لى ئاماژەيەكدا ھاتوو خويىن وەكو جوگەى ئا و بەناو شاردا پويشتوو و بە جوړىك خاپوور و ويران بوو ھەتا دەنگى وەپىنى سەگىشى لى نەدەبيسترا^(۳).

لە سەرتادا (عزالدين ايبك) خوۋى لى قەلايەك قايم كىرديو بەلام دواتر خوۋى پادەستكرد لەگەل دوو مىرى ئەيوپى (مجيرالدين و تقىالدين) برايانى مەلىك (الاشرف)^(۴)، شايانى باسە لەم ھەلمەتەى منكبىرى بۇ سەر خەلات (ركن الدين جھانشاه كوپرى طغرل) فەرمانپرواى ئەرزەپروم پشتيوانى دەكرد بە دابىن كىردنى خواردن و خوړاك بۇ سەربازان و ئالىكى ئەسپەكانيان^(۵).

۲- ئەنجامى ھېرشەكە:

گەمارۆى سەر شارەكە ھىندە توند و درىژخايەن بوو، ھىچ رېگەيەكى ھاوكارى و يارمەتى گەياندن بۇ شارەكەى نەھىشتبوو بۆيە بوو ھۆى سەرھەلدانى گرانى و برسەتتەكى زۆر سەخت، دانىشتوانى شار ھەرچى خواردن و خوړاك ھەبوو كۆتاييان پى ھىنا، ناچار بوون پەنا بەنە بەر خواردنى گوشتى سەگ و پشیلە^(۶)، يەك پارچەپىستى ئاژەل بە ھەزار درھەم دەفرۆشرا^(۷) زۆرىك لى خەلكەكە لى برسان مردن لەبەر نەبوونى ھىچ خواردن و خوړاكىك، ھەرچى مەر و مالات و چوارپەل ھەبوو ھەموويان خوارد، وەكو (ابن الاثير) دەلى: ”بيستمان كەوا

(۱) الھمذاني (پ ۳۶۳) ۴۲/۱.

(۲) النسوي (پ ۶۰) ۳۲۱.

(۳) الرھاوي المجهول (پ ۳۶۳) ۲۶۲.

(۴) المؤلف المجهول (پ ۱۲۸) ۳۸۹-۳۸۰.

(۵) الھمذاني (پ ۳۶۳) ۴۳/۱.

(۶) ابن العبري (پ ۳۶۳) ۴۲۹.

(۷) سبط ابن الجوزي (پ ۱۷۹) ۳۰۳/۲۲.

راوی مشکیان ده کرد و ده یانخوارد^(۱)، له ئاماژهیه کی دیکه دا هاتوو هه تا پیستی ئاژه لیش نه مابوو خه لکی شار له برسانا هانای بو ببهن تا وای لی هاتووو برای مه لیک (الاشرف) پارچه ی نه علی خو ی لیده کرده وه و ده یخوارد^(۲)، سه ره پای ئه مه ش خه لکانیکی زور کوژران و ژن و مندالیان گیران و کردیانه دیلی جهنگ، تالانکاریه کی بی هه ژماریان لیکرا، منداله کانیان ده دزی پاشان ده یان فروشتن بو یه (ابن الاثیر) پیی وایه کاره ساتی له م جو ره ی نه بیستوو ه^(۳).

سه بارهت به چاره نوسی گیراوه کانی لای سولتان هه ردوو میری ئه یوبی (مجیرالدین و تقی الدین) له سه ر داواکاری خه لیفه ری زیان لیگیرا و ئازاد کران، (حسام الدین القیمری) له به ندیخانه رایکرد، (عزالدین اییک) له یه کیک له قه لاکان به ناوی (ئه زمار) به ند کرا و هه ر له وه به ندیخانه دا مرد، هه روه ها سولتان هاوسه ره که ی خو ی به ته واوی ری ز و گه وره ییه وه گه پران دیه وه^(۴).

(۱) (پ ۲۴) ۴۸۵/۱۰.

(۲) الرهاوی المجهول (پ ۳۳۶) ۲/۲۶۲.

(۳) (پ ۲۴) ۴۸۵/۱۰.

(۴) الهمذانی (پ ۳۶۳) ۴۴/۱.

تهوهره‌ی پینجه‌م هاوپه‌یمانی سه‌لجوقی پۆم و ئه‌یوبیه‌کان دژی (جلال‌الدین) ی خووارزمی و گرنگترین لیکه‌وته‌کانی هێرشکاری سه‌هه‌لات

میژوو‌ی سه‌ره‌ه‌له‌دانی سه‌لجوقیه‌کانی پۆم له ئاسیای بچوک ده‌گه‌په‌ته‌وه‌ بو‌
ئه‌و سه‌هرکه‌وته‌ گه‌وره‌یه‌ی که‌وا له شه‌ری مه‌لا زگرد سالی (۶۶۳/ک ۱۰۷۱ز) به
سه‌ر ئیمپراتۆریه‌تی بیزه‌نتیدا تۆماریان کرد^(۱)، توانییان له به‌شێکی ناوچه‌کانی
ئه‌و هه‌ریمه‌ خۆیان جێگیر بکه‌ن، هه‌لبه‌ته‌ئه‌م سه‌هرکه‌وته‌ی سه‌لجوقیه‌کان
په‌ریگا خۆشکه‌ر بوو که‌بگه‌نه‌ناو قولا‌یی ئاسیای بچوک و ناکوکیه‌کانی ناوخۆیی
ده‌وله‌تی بیزه‌نتی بقۆزنه‌وه‌ و ده‌سگرن به‌سه‌ر هه‌ریمه‌که‌دا و سه‌له‌ته‌نه‌تی
سه‌لجوقی پۆم دامه‌زرێنن به‌سه‌رکردایه‌تی (سه‌لیمان کورپی قتل‌مش) (۶۷۰-۴۷۹ک
/۱۰۷۷-۱۰۸۶ز)^(۲).

سه‌ره‌تای په‌یوه‌ندیان له‌گه‌له‌ (جلال‌الدین منکبرنی) ده‌گه‌په‌ته‌وه‌ بو‌ سالی
(۶۲۲/ک ۱۲۲۵ز) که‌ ده‌ستی به‌ سه‌ر ئازربایجاندا گرت، له‌ په‌ریگای ناردنی شانديک به
سه‌روکایه‌تی قازی (م‌ح‌ی‌الدین طاهر)ی خووارزمی و گه‌یانندی نامه‌یه‌ک له‌ سولتانی
خوارزمه‌وه‌ بو‌ سولتانی سه‌لجوقی پۆم (علاء‌الدین کيقباد) (۶۱۶-۶۳۴ک/۱۲۱۹-
۱۲۳۷ز) بو‌ دروست کردنی پردی په‌یوه‌ندی له‌ نیوانیاندا^(۳).

هه‌رچه‌نده‌ منکبرنی که‌سێکی هێنده‌ سیاسیش نه‌بوو، به‌لام هه‌ولێ ده‌دا که
هاوپه‌یمانیه‌کی ئیسلامی له‌ دژی دروست نه‌بێ به‌ تایبه‌تی دوا‌ی ئاشت بوونه‌وه‌ی

(۱) برونه‌: ابن القلانسی، تاریخ دیمشق (تح: د. سه‌هیل زکار، دار حسان للطبع والنشر، دمشق،
۱۹۸۳م) ۱۶۷؛ الحسینی (پ ۸۴) ص ۵۳-۴۷؛ محمد سه‌هیل طقوش، میژوو‌ی سه‌لجوقیه‌کان (و: ده‌وه‌ن
هه‌سه‌ن، چاپخانه‌ی رۆژه‌له‌لات، هه‌ولێر، ۲۰۱۱ز) ل ۴۷-۵۰.

(۲) ابن شداد (پ ۱۵۶) ج ۱، ق ۲، ۳۳۵؛ محمد سه‌هیل طقوش (پ ۳۷۸) ۵۷.

(۳) ابن البیه‌بی، اخبار سلاجقة الروم (ت: محمد سعید جمال الدین، القا‌هره، ۱۹۹۳م) ۱۸۹.

ههردوو برای ئه یوبی (المعظم عیسی و الاشرف موسی)، بویه ههولئ ده سۆزی (کیقباد)ی سه لجوقی بو لای خوئی پراکیشی و نه هیلی بچیته پال ئه یوبیه کان^(۱)، له نامهیه کی دیکه دا له گه ل شاندیکی دیکه که پیکهاتبوون له (جمال الدین فرخ الطشتدار و جمال الدین الساوجی نه جم الدین ابوبکر الجامی) به کومه ئیک دیاری به نرخه وه، دیاره سه ره تا (کیقباد) تا رادهیه که نه رمی نواندوو که بیرو را بگۆرنه وه له ریگه ی ناردنی نامهیه که له گه ل شاندیک که پیکهاتبوو له (کمال الدین کامیار و زهیرالدین ترجومان)، له نامه که دا چهند ئامۆژگاریه کی ئاراسته ی منکبرنی کردبوو، وه که هه لگرتنی ئابلوقه له سه ر خه لات و شه ر له گه ل موسولمانان رابگری و له گه ل سوپاکه ی رووبکاته ئاران، ههروه ها په یمان له گه ل مه غوله کان به سه ستی که چیت ده ست دریژی نه که نه سه ر جیهانی ئیسلامی به لام ده شی و توژیژه که یان ئه ریئی نه بووبی^(۲).

هه رچی سه به ره ت به سه لجوقی پۆم و مه لیک (الاشرف)ی ئه یوبیه نا کرئ ده سه ته وه سه تان بوه سه تن به رانه ر به مه ترسی و ده سه تدریژیه کانی خوارزمی، که له ناوچه کانی قه له مپه ویان هینابوو یه ئاراهه، ئه گه رچی هه ردوو هیزی ناوبراو رابردوو یه کی پرکیشه و مملانی و له شکرکیشی بو سه ر یه کتریان هه بووه به داگیرکردن و به زاندنی سنوره کان و لیدان له به رژه وه ندیه کانی یه کتر، به لام له و رۆژگاره دا پیشهاتی گرنه گتر هاتۆته پیش و ههنگاونان بو وه لانان و دورخسته نه وه ی مه ترسییه کانی خوارزمی و پرگار کردنی شاری خه لات^(۳).

بو ئه وه مه به سه ته (علاءالدین کیقباد) نامهیه کی بو مه لیک (الاشرف) نارد له دیمه شق و پیی راگه یاند خیر و به رژه وه ندی له وه دایه ئه گه ر سه ردانی بکات، بو پرس و پاریژ له سه ر داواکاری (کیقباد) مه لیک (الاشرف) سه ردانی مه لیک (الکامل)ی برای کرد له ره قه^(۴)، به پیی ئاماژه ی (ابن الاثیر) (کیقباد) به هوئی ئه وه مه ترسییه ی که له (جلال الدین) لای سه ری هه لدا بوو زۆر پیداکر بوو له سه ر

(۱) محمد سهیل طقوش، تاریخ سلاجقه روم فی اسیا الصغری (دار النفاس، بیروت، ۲۰۰۲م) ۲۶۲.

(۲) ابن البیبي (پ ۳۸۰) ۱۹۵-۱۹۹.

(۳) پروانه: محمد صالح طیب الزیباری، سلاجقه الروم فی اسیا الصغری (دار دجلة، المملکه

الهاشمیه الاردنیه، عمان، ۲۰۰۷م) ۱۷۳-۱۶۲؛ کرغان محمد آمیدی (پ ۳۴۸) ۱۱۴-۱۱۹.

(۴) سبط ابن الجوزی (پ ۱۷۹) ۳۰۳/۲۲.

بهستنی پهیمانی هه ماههنگی و هاوکاری دژ به خوارزمی، بهو پییهی که حاکی ئه رزه پۆم، (رکن الدین جهانشا)ی کوپی مامی بوو به هاوپهیمانی (منکبرنی) له داگیرکردنی خهلات و دوژمنی (کیقباد) بوو، بهمهش ترس و دلهپراوکییهکی زۆری له سهر ناوبراو دروست کردبوو، بویه زۆر موکوپر بوو له سهر ئهوهی که به یه کهوه بهرهنگاری بینهوه^(۱)،

دیاره سهرهتا مهلیک (الاشرف) دوودل بووه لهم پیشنیارهی (کیقباد) که بچیت بو لای، بهلام کاتی (کمال الدین کامیار) نوینهری (کیقباد) گهیشه لای ههر دوو برا (الکامل و الاشرف) له ههپان توانی به زۆرزانی و زمانپاراوی خوئی قهناعتیان پی بکات، که بوونی هیزی خوارزمی لهو ههریمه مهترسییهکی گهورهیه له سهر بهرژه وهندییهکانی ههر دوولا، مهلیک (الکامل) به هوئی سهرهلهدانی ههره شهی فهره نجهکان له سهر ولاتی موسولمان گهپرایه وه میسر و مهلیک (الاشرف) و چهند میریکی تری نارد هه خزمهت (علاء الدین کیقباد) سولتانی سهلجوقی پۆم^(۲).

ناوبراو سهربازانی جهزیره و شامی کوکردنهوه، به رهو سولتان (علاء الدین کیقباد) به ریکهوت، له سیواس به گهرمی پیشوازی لی کرا، دواي کو بوونهوه و بیروپا گوپینهوه، له گهل یه کتر ریکهوتن، کهوا به یه کهوه هیرش بکه نه سهر خوارزمی، مهلیک (الاشرف) به پینج ههزار سواره و (کیقباد) یش به بیست ههزار سواره به رهو خهلات به ریکهوتن^(۳)، سوپای مهلیک (الاشرف) ههرچهنده به ژماره له سوپای (کیقباد) که متر بوون، به لام بریتی بوون له سهربازانی ئازاو چاونه ترس و راهاتوو له سهر شهر و چهکی زۆر و ئه سپی باشی عهره بیان پی بوو، به پیشه وایهتی یه کیک له میرهکانی سوپای ههلب به ناوی (عزال دین عمر کوپی علی)، که له کوردانی ههکاری بوو له ئازایه تیدا پله یه کی بالای هه بوو، خاوهن رهوشتی باش و ئاکاری جوان بوو^(۴).

سهبارهت به سولتان (جلال الدین) دواي داگیرکردنی خهلات نیازی ئابلوقه دانی شاری

(۱) ابن الاثیر (پ ۲۴) ۴۸۶/۱۰.

(۲) ابن البیہی (پ ۳۸۰) ۲۰۲.

(۳) ابن الواصل (پ ۲۳) ۲۹۸/۴؛ ابن سباط (پ ۴۸) ۳۰۰/۱.

(۴) ابن الاثیر (پ ۲۴) ۴۸۶/۱۰.

مهلازگردی کرد، کاتی (رکن الدین جهانشاه) فهزمانپه‌وای ئه‌رزه‌پروم گه‌یشته لای، له‌ریککه‌وتنی (سه‌لجوقی- ئه‌یوبی) ئاگاداری کرده‌وه و پپی ووت: ”به‌پرای من ئیمه ده‌ستپیشخه‌ری بکه‌ین به‌ر له‌وه‌ی ئه‌وان کو بینه‌وه” سولتانیش رایه‌که‌ی به‌هه‌ند وه‌رگرت^(۱).

له‌ ۲۸ په‌مه‌زانی سالی (۶۲۷/ک/۱۲۳۰ز) شه‌ر له‌ نیوان سه‌لجوقی پروم- ئه‌یوبیه‌کان و خوارزمیه‌کان له‌ نزیك ئه‌رزنجان ده‌ستپیکرد دوا‌ی شه‌ریکی کورت سه‌ربازانی خوارزمی نه‌یانتوانی خو‌یان راگرن له‌ به‌رانبه‌ر دوو له‌شکر، به‌لکو وه‌ریان داته‌پیبوو، که سولتانی خوارزم خو‌ی له‌سهر به‌رزاییه‌ک چاودیری شه‌ره‌که‌ی ده‌کرد کاتی که گه‌وره سه‌ربازه‌کانی ده‌که‌وتنه دۆله‌کان و په‌رته‌وازه‌ی کیوه‌کان ده‌بوون و رایان ده‌کرد، تا شاری خه‌لاتیان به‌جیه‌یشت و سوپای مه‌لیک (الاشرف) شاره‌که‌ی گرت‌وه^(۲)، به‌ پپی ئاماژه‌ی (ابن الواصل) که (جلال‌الدین) و سه‌ربازه‌کانی سوپای مه‌لیک (الاشرف) یان بینی له‌ نزیك ئه‌رزنجان ئه‌سپی تاییه‌ت و چه‌کی باش و به‌هیزیان پی بوو توشی ترس و تۆقین بوون، هه‌ر شه‌ر ده‌ستی پیکرد نه‌یان توانی خو‌یان راگرن به‌زین و سه‌ربازه‌کانی په‌رته‌وازه‌ بوون زۆریکیش له‌ناوچوون، پاشان مه‌لیک (الاشرف) خه‌لاتی گپ‌رایه‌وه ژیر ده‌سه‌لاتی، به‌لام که سه‌یری کرد شاره‌که‌ وه‌کو ویرانه‌یه‌ک ده‌هاته به‌رچاو^(۳).

سه‌باره‌ت به‌ ئه‌رزه‌پروم له‌و کاته‌وه‌ی سوپای (جلال‌الدین) تیکشکاو رای کرد (کیقباد) ده‌ستی به‌سهر شاره‌که‌دا گرت و فهزمانپه‌وای شاره‌که‌ی به‌دیل گرت و لای خو‌ی هیشتی‌وه^(۴). که‌مه‌لیک (الاشرف) له‌ خه‌لات جیگیر بوو سولتان (جلال‌الدین) به‌شکست خواردووی گه‌رایه‌وه شاری خویی له‌ ئازربایجان، نیردراو و نامه‌گۆرینه‌وه له‌ نیوانیاندا ده‌ستپیکرد و ری‌ککه‌وتن له‌ نیوانیاندا هاته‌ کایه‌وه، به‌ پپی ری‌ککه‌وتنه‌که هه‌ر هی‌زیک له‌ سنوری ناوچه‌ی ده‌سه‌لاتداری خو‌ی بمینیت‌وه‌وه ده‌ستدریژی نه‌که‌نه سه‌ر ناوچه‌کانی قه‌له‌م‌ره‌وی یه‌کتر، شایانی باسه به‌ هو‌ی نزیك بوونه‌وه‌ی مه‌غۆل منکبرنی رازی بوو به‌ پیشنیاری مه‌لیک (الاشرف) بو‌ ئاشتی^(۵).

(۱) النويري (پ ۴۱) ۱۹۷/۲۷.

(۲) الرهاوي المجهول (پ ۳۳۶)؛ ۲/۲۶۴؛ سبط ابن الجوزي (پ ۱۷۹) ۳۰۴/۲۲؛ ابن العديم (پ ۱۶۷) ص ۴۸۷.

(۳) (پ ۲۳) ۲۹۹/۴.

(۴) ابن الاثير (پ ۲۴) ۴۸۷/۱۰.

(۵) ابن الاثير (پ ۲۴) ۴۸۷/۱؛ ابن العبري، تاريخ الزمان (ت. الاب اسحق ارملة، دار المشرق،

تهوهههی شهشهم

پهلاماری خوارزمیهکان بو سهر شارهکانی جهزیره

له دواى كوژرانی سولتانی خوارزمی (جلال‌الدین منکبرنی) سالی (٦٢٨ك/١٢٣١ز) و له دهستدانی به‌شیکی گه‌وره‌ی خاکیان له ئازربایجان و ئاران و عیراقی عه‌جه‌م له‌سهر دهستی مه‌غۆله‌کان پاشماوه‌ی سوپای خوارزمی دووچاری په‌رتوبلاوی و په‌رته‌وازه‌یی بوون^(١)، وه‌کو سه‌ربازی به‌ کریگیروایان لیهاتبوو که کۆ زۆرتریان پێیدا و ده‌ستکه‌وتی زیاتریان هه‌بی لای ئه‌و مێینه‌وه و خزمه‌تی بکه‌ن، له لایه‌کی دیکه‌ش ده‌یان ویست له ناو ئه‌م ته‌نگه‌ و گێژاوه‌ سیاسی و سه‌ربازیانه‌دا خۆیان بپیننه‌وه و خه‌ونی شکست و دۆرانی ده‌وله‌ته‌ گه‌وره‌که‌یان قه‌ره‌بو بکه‌نه‌وه^(٢).

زیاتر له دوازه‌ هه‌زار سواره‌یان په‌نایان برده‌ به‌ر (علاء‌الدین کیقباد)ی سولتانی سه‌له‌جوقی رۆم، تاوه‌کو له ژێر فه‌رمانی ئه‌ودا خزمه‌ت پێشکه‌ش به‌ ده‌وله‌ته‌که‌ی بکه‌ن^(٣)، له ده‌رکه‌وتوو تری‌ن و به‌ناوبانگترین سه‌رکرده‌ سه‌ربازیه‌کانیان بریتی بوون له (حسام‌الدین برکه‌خان و کشلوخان و بردی خان و ساروخان و فرخان)^(٤)، سولتانی ناوبراویش دیاری و جل و به‌رگ و زی‌ری پێ به‌خشین و له شاره‌کانی ئه‌رزنجان و ئه‌ماسیه‌ و لارنده‌ و نکیده‌ی^(٥) نیشه‌ته‌جێ کردن^(٦)، ستراتیجیه‌تی پلانی سولتانی سه‌له‌جوقی له دابه‌شکردنی خوارزمیه‌کان به‌سه‌ر ئه‌م شارانه‌دا که

بیروت، ١٩٨٦م) ٢٧٧

(١) ابن‌الواصل (پ٢٣) ٣٢٤/٤

(٢) عفاف صبرة (پ٢٢) ٢٧١.

(٣) ابن‌الواصل (پ٢٣) ٣٢٥/٤.

(٤) ابن‌الواصل (پ٢٣) ١٣٥/٥.

(٥) لارنده‌ و نکیده‌وو و شاری سه‌ر به‌ ده‌سه‌لاتی سه‌له‌جوقی رۆم بوون، که‌وتووونه‌ته‌ باشووری

ئه‌نادۆل. صبري سلیم (پ٢٤٤) ٤٥.

(٦) ابن‌البیبي (پ٣٨٠) ٢٢٩.

لیی نیشتهجی بن بو ئهوهی لیتری دووربن و له یهك شوین كو نهبنهوهتا به ئاسانی به سهریاندا زالبن، ههروهها بهربهست و سنوریکی مرویی بههیزیشن بو پارێزگاری دهولت و له خزمهتی فراوانخوازی سهلجوقیدا بن له ههڕیمهکانی دهورووبهر به تایبهتی مولکهکانی ئهیوبیهکان^(۱).

لهو ماوهیهی کهوا له خزمهتی سولتانی سهلجوقیدا بوون له ههلمهتهکانیان بو سهر قهلا و شارهکانی سهر به ئهیوبیهکان له ههڕیمی جهزیره شان به شانی سوپای سهلجوقی بهشداری کارایان ههبووه، له ههمان کاتیشدا هیز و ورهیهکی توکمهیان به سوپای ناوبراو بهخشی بوو، ئهوهبوو سوپای سهلجوقی رۆم له سالی (۱۲۳۴/ک/۶۳۱ز) له پهلاماریکدا به سهرکردایهتی (کمالالدین کامیار) بو سهر قهلاهی خرتبرت (خاریت) تالانیان کرد و گریان له قهلاکهی بهردا و ویرانیان کرد، دهستیان بهسهر چهند قهلایهکی دهورووبهیدا گرت، خودی سولتانی سهلجوقی خوئی له مهلاتیه چاودیتری شههرهکهی دهکرد و چاوهروانی موژدهی سههرکهوتنی دهکرد^(۲).

له شالوو و هیرشکاریهکی تری سهلجوقی بو سهر شارهکانی جهزیره سالی (۶۳۲ک/۱۲۳۵ز)، سهرهتا له ماردین دابهزین، توانییان له ژیر فشاری خوارزمیهکان هاوسوژی و پالپشتی (ناصرالدین ارتقی) فهمانرهوای ماردین به دهست بێنن، پاشان گه مارۆی شارهکانی پهها و چهپانیاندا، کاریکی وایان بهم شارانه کرد که تهتهر پیتی نهکردبن له ویرانکاری و کاولکاریدا، قازی (علاءالدین) ی کوردی^(۳) به بهردی مهجهنقهکانی سهلجوقی-خوارزمی کوژرا له پهها^(۴)، دهستیان بهسهر جهزیرهدا گرت پاشان له هیرشکاریهکهیان بهردهوام بوون تا دهستیان بهسهر خهلاتیشدا گرت و له دهستی بریکارهکهی مهلیک (الاشرف) ی ئهیوبییان دهرهینا^(۵)، هاوپهیمانی (ناصرالدین) خاوهنی ماردین له گهڵ سهلجوقیهکان به واتای راگهیانندی شههر له دژی ئهیوبیهکان

(۱) صبري سليم (پ ۲۴۴) ۴۵.

(۲) المقریزی (پ ۲۷۸) ۳۶۹/۱.

(۳) قازی (علاءالدین) ی کوردی: یهکێک بوو له قازیه دیارو ناودارهکانی سهردهمی مهلیک (الکامل) له رۆژههلاتی دهولتهتی ئهیوبی له قهلاهی پهها، که گه وره فهقیهپکی کوردی مهزهبی شافیعی بوو، خاوهن ریزو پایهیهکی گه وره ی بوو. ابن الواصل (پ ۲۳) ۹۹-۹۸/۵.

(۴) سبط ابن الجوزي (پ ۱۷۹) ۳۱۹/۲۲؛ ابن العبري (پ ۳۹۳) ۲۸۱-۲۸۲.

(۵) ابن الواصل (پ ۲۳) ۹۹/۵.

لیکدرایهوه^(۱)، بویه له سالی (۶۳۳/ک/۱۲۳۶ز) ههردوو مهلیکی ئه یوبی (الکامل و الاشرف) به هاوبهشی له رووباری فورات په پینهوه و توانییان دهست به سهر ههردوو شاری په ها و چه راندا بگرنهوه و نوینهری سه لجوقی تیدا ده رپه پینن، قه لای په هایان ویران کرد^(۲)، پاشان ئاراسته ی په لاماره که یان به ره و دونه یسه ری نزیک ماردین برد و ئه م شاره شیان ویران کرد^(۳)،

سالی (۶۳۳/ک/۱۲۳۶ز) خوارزمیهکان شالووکیان کرده سهر شاری نوسه یین به هه ماهه نگی و به شداری فه رمان په وای ماردین که هاوپه یمانی سه لجوقیه کانی پۆم بوو، ئاگریان له شاره که به ردا و تالان و ویرانکاریه کی وایان له م شاره کرد، خراپتر له وهی که ئه یوبیه کان به شاری دونه یسه ریان کرد^(۴)، هه روه ها خوارزمیه کان به هاوبه شی له گه ل سوپای سه لجوقی ئابلوقه ی شاری ئامه دیان دا له سالی (۶۳۴/ک/۱۲۳۷ز) به و پییه ی که وا دلایان پر بوو له رق و قین له دانیشتوانی ئه و شاره، به بیانوی ئه وه ی سالی (۶۲۸/ک/۱۲۳۱ز) که مه غۆله کان ته نگیان به سولتانه که یان هه لچنیبوو سولتانیس بو خۆ و نکردن و چه شاردان له چاوی مه غۆله کان په نای بردبوه به ر شاری ئامه د ئه وانیش ده رگای شاریان له سهر داخستبو په نایان نه دابوو^(۵)، دیاره نیازیان وابوو له و پۆژه دا کۆنه رقیان لی هه لپریژن، له گیرانه وه ی (ابن العبری) دا هاتوو له م هه لمه ته سه ربازیه ی سه لجوقی پۆم بو سهر ئامه د له شکره که ی پیکه اتبوو له سه ربازانی (خوارزمی و هۆنی و یۆنانی و فه ره نجی و ئه رمه نی و گورجی)^(۶).

خوارزمیه کان له ژیر فه رمان و خزمه تی مالی سه لجوقیدا به رده وام بوون به درپژایه ی حوکمرانی سولتان (کیقباد)، به لام پاش کۆچی دوایی سولتانی ناوبراو سالی (۶۳۴/ک/۱۲۳۷ز) ئه وانیش کۆتاییان به م خزمه ته هیئا و روویان له مالی ئه یوبی کرد^(۷).

(۱) صبری سلیم (پ ۲۴۴) ۴۵.

(۲) سبط ابن الجوزی (پ ۱۷۹) ۳۳۷/۲۲.

(۳) ابن تغری بردی (پ ۲۴۷) ۶/۲۹۳.

(۴) سبط ابن الجوزی (پ ۱۷۹) ۳۳۷/۲۲؛ عمادالدین خلیل (پ ۱۷۰) ۱۹۰.

(۵) ابن البیهی (پ ۳۸۰) ۲۴۰.

(۶) (پ ۳۹۳) ۲۸۲.

(۷) ابو الفدا (پ ۴۸) ۱۵۹/۳؛ عفاف صبره (پ ۲۲) ۲۷۲.

ههلهته خوارزمیهکان بو سهه کورد و ناوچه کوردنشینهکان

تهوهرهی ههوتهم ههلوپستی ناوچه کوردیهکان بهرانبهه لهشکرکیشی و داگیرکاری خوارزمی

لهسهر و بهندی شالوو و لهشکرکیشیهکانی خوارزمی بو ناوچه کوردیهکان، جگه له ههریمی جهزیره که له ژیر حوکمرانی ئه یوبیهکاندا بوو، ناوچهکانی دیکه ی کوردستان که ههوتنه بهر پهلامار و هیرشکاری خوارزمیهکان، هیچ قهواره ی سیاسی و دهسه لاتدارییکی کوردی بوونی نه بوو له و سهردهمه، که حوکمرانی شار و ههریمه که ی خوی له ژیر دهستدابی و پاریزگاری لی بکا، ههر وه کو له پیشوترا ئاماژه ی پیدراوه^(۱)، میرنشینه کوردیهکان له لایهن دهوله تی سه لجوقی هه لوه شابوونه وه و له ناوچه بووون، شار و ناوچه کوردنشینهکان که وتبوونه ژیر دهسه لات و قه له مپهوی ئه تابه گییه تورکمانهکان و ناوهندی دهسه لاتی دهوله تی عه باسی^(۲)، دیاره ئه مهش به جوریک له جورهکان هه ل و مه رجیکی ریکا خوشکه ر بووه بو دهست تیوهردانی خوارزمیهکان بو ههر شارو ناوچه یهک، که ویستیان لهسهر بووبی و خه یالیان بو گرتنی جولابی، ههلمه تی داگیرکاریان بو کردوو و په لاماریان داوه، بهلام ئه وهی ده میئته وه پیویسته ئاماژه ی پیکه ین رۆلی ناوچه کانه که چون مامه له و هه لسوکه وتیان کردوو له گه ل ئه و هیزه نوییه ی که خهریک بوو رۆلی سه لجوقیهکانی دهینی له جیهانی ئیسلامیدا و له خهونی ئه وه دا بوون شوین و پیکه ی ئه وان بگرنه وه له خه لافه تی عه باسیدا، بهلام بویان نه هاته دی.

به وردبوونه وه مان و تاووتوی کردنی تهواوی رووداو و لهشکرکیشیهکان، دهتوانین بلیین دهسه لاتی خوارزمی له ناوچه کوردیهکان دهسه لاتیکی ویستراو و خوارزاو

(۱) پروانه: توژیینه وه. ۳۷-۳۹

(۲) پروانه تهوهره ی پینجه م له بهشی یه کهمی توژیینه وه ۳۷-۴۰.

نهبووه، به لکو وه کو هیزیکی داگیرکهری تالانچی ویرانکهر سهیر کراوه، بۆ نمونه دهبینین له سالی (590-596ك/1195-1200ز) له چوار ههلمهتی سهربازیدا بۆ سههر شاری ههمه دان و ههریمی چیا دهسهلاتیان له شاره که به تایهتی و ههریمه که به گشتی هینده درێژخایهن نابیی ههرجاره له لای سوپای خهلافهت یان سههرکرده هه لگه پراوکانی خۆیان، وهك (قتلخ اینانج و میاجق)، شۆرشیان به سهردا کراوه و حوکمرانی خوارزمییان رامالیوه و خۆیان بوونه ته حاکمی ولات⁽¹⁾، بۆ ئه و ماوه یهش که له ناوچه که دهمانه وه به شیوازی توند و تیژی و زۆرداری دهسهلاتیان به سههر خه لکیدا سه پانده وه⁽²⁾.

له لایه کی دیکه بوونی هاوسۆزی کوردهکان به رامبه ر به خهلافهت و به شداری کورد له ههلمه ته سهربازیهکان، په هه ندی گوێرایه لئی و پابه ندبوون بووه به بنه ماکانی دهوله تی خهلافهت و په تکرده وه ی لایه نی به رامبه ر، ئه مهش له ئاماژه ی (خواندمیر) دا ده رده که ویت، که کورد پیکهاته یه کی سه ره کی سوپای خه لیفه بووه له ههلمه تی ده ستگیرگردنی خوارزمشا (علاءالدین تکش) به ناوی پیشکه شکردنی خولعی سولتانی بۆ هه مه دان سالی (590ك/1194ز)⁽³⁾، جگه له مهش ناردنی میر (ابوهیجاء) بۆ هه مه دان، تا کو زال بیت به سههر کیشه و په شیویه کانی شاره که و چاره سههر کردنی⁽⁴⁾

دوای مردنی (علاءالدین تکش) سالی (596ك/1200ز) که هه واله که بلا بوویه وه، خه لکی ناوچه کانی ههریمی چیا له سوپای خوارزمی راپه رین و شۆرشیان به سهردا کردن، هه موو ئه و سه ربازانه یان گوشت که له ناوچه که دا بوونیان هه بوو به هۆی ئه و سیاسه تی سه ته مکاری و زۆرداریه ی په پره ویان ده کر، هه چی له غوزه کان و مه غۆله کان زیاتر نه بی که متر نه بووه⁽⁵⁾.

(1) پروانه: الراوندی (پ 90) 519-554؛ حنان مبروك اللبودي (پ 52) 332-345.

(2) الراوندي (پ 90) 530-531.

(3) (پ 29) 639.

(4) المؤلف المجهول (پ 128) 234، الغساني (پ 211) 239/1.

(5) بارتولد (پ 5) 502؛ موسی محمهد خدر، وینه ی کورد له سه رچاوه میژوویه فارسیه کان (چاپخانه ی رۆژه لآت، هه ولیر، 2011) 174.

ههروهها یه کیك له هوکارهکانی تیکشکانی هییشه گهوره و فراوانه که ی خوارزمشا (علاءالدین محمد) سالی (٦١٤ک/١٢١٧ز) له هه مه دان بو سهر هه ری می چیا و به غدای پایته خی ده ولته تی عه باسی و پوخاندنی خه لافه ت، په لاماری کوردهکانی دانیش تووی هه ری مه که بو، که سوپای خوارزمشایان دوو چاری شکستیکی گهوره کرد و پاشه کشه یان پیکرا^(١)، ئه مه ش گوزارشت له په تکر دنه وه ی ده سه لات ی خوارزمی ده کا له هه ری مه کوردنشینکان و خو مه لاسدان بو هه ر ده رفه تیك که بو یان هه لکه و ی تا گورزی خو یانی لی بوه شی ن.

دیاره ناو و ناوبانگی خوارزمیهکان هینده به خراپی شار و ناوچهکانی کوردستانی ته نی بو، له بهر ئه و تالانکاری و ویرانکاریه ی که پی ی هه لده ستان له و شو یانه ی داگیریان ده کرد، بو یه هه ر شاریک پروویان تیده کرد به مه به ستی داگیرکردنی دانیش توهانه که ی ده رگا و ده روزه کانیان به پروودا داده خستن و ده سه لات و هوکمرانی خوارزمیان په تده کرده وه بو ئه مه ش باشتین وینه شاری داقوقه دوای به رگریه کی توندی خه لکی شاره که، به زه بری هی ز توانییان داگیری بکه ن، له هه مان کاتیشدا زوریك له دانیش توهانه که ی به هو ی سیاسه تی سته م و زوری و ئازاردان و سه رکوتکاری، په راگه نده و ئاواره ی ناوچهکانی ده ورو بهر بوون^(٢).

ئه م هه لویسته له شاری خه لاتیش به هه مان شیوه ی شاری داقوق به رانه ر به سوپای خوارزمی دوباره بوویه وه له دوای چه ندین شالو و هیرشکاریدا هه ر له سالی (٦٢٣ک/١٢٢٦ز) تا سالی (٦٢٧ک/١٢٣٠ز) نه یان توانی ده ست به سه ر شاره که دا بگرن تا سه پاندنی ئابلوقه یه کی ئابوری در یژخایه نی بی به زه بیانه ی دوور له ره وشت و په فتار و بنه مای ئایینی و مرو قایه تی، که زوریك له دانیش توهانه که ی له برسان مردن به هو ی نه مانی هه رچی خوراک و خوارده مه نییه، خیانه تکاری یه کیك له میرهکانی فه رمانده ی پاسه وانانی شوره ی شار ئینجا توانیان شاره که دا گیر بکه ن^(٣).

له و شارانه ی که وا له ژیر ده سه لاتییان ده مایه وه بو ماوه ی چه ند سالیك

(١) ابن الکثیر (پ ٢٤٨/٧٩١٠؛ الغسانی (پ ٢١١) ٣٥٦/١.

(٢) ابن الاثیر (پ ٢٤) ٤٤٤/١٠؛ النسوي (پ ٦٠) ١٩٣.

(٣) ابن الاثیر (پ ٢٤) ٤٨٤/١٠؛ الهمذاني (پ ٣٦٣) ٤٢/١-٤٣؛ النويري (پ ٤١) ١٩٦/٢٧.

حوکمپرانیان تیدا دەکرد، جەماوەرەکە ی دەنگی بیزاری و ناپەزایان لێ بەرز دەبوو و پەنایان دەبردا بەر هیز و لایەنی دیکە و بانگهێشتیان دەکرد کە هیز بنێرێ و دەسەلاتی خوارزمی پامالێ و شوینی ئەوان بگرێتەو، ئەمەش لە شارەکانی ئازربایجاندا بەدی دەکری لە سالی (٦٢٤/ك١٢٢٧ز) کە پەيامیان نارد بۆ (الحاجب حسام‌الدین) ی بریکاری مەلیک (الاشرف) لە خەلات تا حوکمپرانێ شارەکانی هەریمەکە ی پادەست بکەن، لە یەک هەلمەتی سەربازیدا توانی شارەکانی خویی و سەلماس و مەرنەد ... هتد بگریت و چەند شاری تریش پشتیوانی خۆیان بۆ پراگەیاندا و ئامادەییان دەربەری کە شارەکانیان پادەستی دەسەلاتی مەلیک (الاشرف) ی ئەیوبی بکەن^(١).

پەنگدانەوێ هەلوێستی پتکردنەوێ خوارزمییەکان لە زۆربە ی شارە کوردیەکاندا پروون و ئاشکرایە، تەنانت لە پۆژانی ئەوپەری تەنگەتاویشدا کە سولتانی خوارزمی (جلال‌الدین منکەرنی) تییکەوتبوو لە کاتی تەنگیەلچینی مەغۆلەکان لە سالی (٦٢٨/ك١٢٣١ز) پەنای بردا بەر شاری ئامەد دەرگایان بە پروودا داخست و پەنایان نەدا و بەرد بارانیان کرد تا کۆ لە شارەکانیان دوور خستەو^(٢).

هەرۆهە لە هەمووی گرنگتر کوشتنی خودی سولتانی ناوبراوە لە هەمان سالی لەلایەن کوردەکان لە کاردانەوێ زوڵم و ستەمەکانی کە بەرانبەریان ئەنجامیدا، بۆیە کاتی ئەو کۆتایی تەمەنیدا لە دوا پەناگە ی دواین ساتەکانی ژیانیدا دەگەرێت و خۆی لەلای کوردەکان دەبینێتەو، ناتوانن بەر بەو رق و قینەیان بگرن کە بەرانبەر سولتان (جلال‌الدین) لە دلیان گرتبوو بۆیە لە تۆلە ی هەموو ئەو کوردەوانە ی خۆی و سەربازەکانی ئەنجامیان داوو بە خەنجەرێک کۆتایی بە ژیانێ دینن^(٣).

(١) ابن الاثیر (٢٤٦) ٤٧٣/١٠؛ ابن واصل (٢٣٦) ٢٠٧/٤-٢٠٨.

(٢) سبط ابن الجوزي (١٧٩٦) ٣٠٨/٢٢-٣٠٩.

(٣) بۆ زیاتر زانیاری پروانە: تویژینەو. ١٠٤٤.

بهشی سییهه

په یوه ندی خوارزمیهکان له گه له هیزو دهسه لاتدارانی
کوردو ناوچه کوردیهکان

تهوههه یه کهم په یوهندی خوارزمیهکان له گهه له تابه گیهی ههولیر

هاتنه ئارای ئهم په یوهندییه ده گه پته وه بو سه رده می سولتان (مظفرالدین کوکبوری) (٥٨٦-٦٣٠هـ/١١٩٠-١٢٣٣ز) فه رمانه وه ای ههولیر، به و پیهی که له وه سه رده مه په یوهندی ناوبراو له گهه له لافه تی عه باسی له ئاستیکه باشدا بووه، به تاییه تی له دوای کوچی دوایی سولتان (صلاح الدین الایوبی)، که ههولیر به شیک بوو له دهوله ته کهی^(١)، کوکبوری هه لسا به پته وکردنی په یوهندییه کانی له گهه له لافه تی، ئهمه ش پیهی نایه قوناغیکه ئه وتو که بوو به پاریزگار و داکوکی کاریکه سه رسه ختی خه لافه تی عه باسی، بویه که مه ترسی ده ره کی ده بوو به هه ره شه له سه ر به غدا ی پایته خت خه لیفه (الناصر لدین الله) په نای ده برده بهر ناوبراو بو سازدانی هه لمه تی سه ربازی و ره واننده وهی مه ترسییه کانی سه ر دهوله تی و سه رکوتکردنی نه یارانی خه لافه تی، نمونه ی ئه مانه ش وه که سه رکوتکردنی یاخیبونه کهی (منکلی کوری عبدالله) له سالی (٦١٢هـ/١٢١٥ز) که له خه لیفه هه لگه رابوو و دهستی به سه ر هه مه دان و ئه سفه هان و ره ییدا گرتوو^(٢). هه روه ها پیشگرتن له په لامار و هیرشه سوپای ویرانکه ری مه غوله کان که په یته په یته له خاک و مولکه کانی خه لافه تی نزیک ده بوونه وه، سالی (٦١٧هـ/١٢٢٠ز) خو ی و له شکره کهی گه یشته شاری داقوق له سه ر داوای خه لیفه به هه ماهه نگی له گهه له سوپای خه لیفه به سه ر کردایه تی (جمال الدین قشتمر)^(٣).

ویپرای ئهمه ش کاتی سولتان (جلال الدین منکبرنی) سالی (٦٢٢هـ/١٢٢٥ز) له شالاو یکیدا بو سه ر به غدا، خه لیفه وه کو جارانی پیشوو داوای له کوکبوری کرد که

(١) سامی بن خماس الصقار (پ ١٨٨) ١٥٨.

(٢) ابن الاثیر (پ ٢٤) ٣٦٤/١٠؛ سبط ابن الجوزی (پ ١٧٩) ٢٢/٢٠٣.

(٣) ابن الاثیر (پ ٢٤) ١٠/٤١٢-٤١٣.

که له مهیدانی مملانیی نیوان هیزه ئیسلامیهکان هیژیک نه بی هاوسوژی و پالپشتی بو نی نه بی.

هه رچی له لایهن کوکبوریسه که له په یوه ندییه کی ناخوش و ناووک دابوو له گه ل ته تابه گییه ی موسل په یوندییه کانیان به دوخیکی هه لکشان و داکشاندا تیده پهری، چ له و ماوه یه ی که که وتبووه ژیر ده سه لاتی (بدرالدین لؤلؤ)، پیشتیش نیوانیان له دوخیکی سیاسی گونجاودا نه بووه، به لکو به ته نگه ی سه ربازی و له شکرکیشانه سه ر یه کتردا تیه پریوه^(۱)، بو یه ئه ویش له لای خو ی به دوای هیژیکدا ده گه را که په یوه ندی له گه ل به ستی و به هو یه وه گورز له دوژمنه که ی بوه شیئی و له ناوی بیات، دیاره له و هه ل و مه رجه شدا منکبرنی گونجاوترین هیژ بووه له بنبرکردنی کیشه کان و جیگای ئومید و پشت پی به ستن بی که له گه ل سه رداری دیمه شق مه لیک (المعظم عیسی) کوری مه لیک (العادل الایوبی) (۶۱۵-۶۲۴/ک/ ۱۲۱۸-۱۲۲۷ز) به ره یه کی هاوبه شی به هیژ پیکه یینن له دژی (بدرالدین لؤلؤ)^(۲).

سالی (۶۲۳/ک/ ۱۲۲۶) له نیوان هه ریه ک له سو لتان (جلالالدین و الملک المعظم عیسی و مظفرالدین کوکبوری) له باره ی ریکه وتن و په یمان به ستن نامه گو پینه وه هاته ئاراهه^(۳)، به پی ریکه وتنی سیقولی هه رسی هیزه که، (مظفرالدین کوکبوری) هیژشی کرد بو سه ر موسل و (المعظم عیسی) بو سه ر حمس و حهما و (جلالالدین منکبرنی) بو سه ر خه لات، به و پییه ی فه رمانره وایانی هه ریه ک له شاره کانی حمس و حهما و موسل له یه ک به ره دابوون له گه ل مه لیک (الاشرف) کوری مه لیک (العادل الایوبی) سه رداری خه لات^(۴)، به لام هه ریه ک له هیزه کان بی ئه وه ی ئامانجه که یان بیکن له ده ست به سه ردا گرتنی ئه و شارانه که په لاماریان دان گه رانه وه ناوچه کانیان، چونکه (بدرالدین لؤلؤ) هانای برده به ر مه لیک (الاشرف) تا کو مه ترسی کوکبوری له سه ر بره وینیتته وه، ئه ویش له ره قه وه په لاماری حه ران و دونه یسه ر و ماردینی دا و ویرانی کردن تا مه لیک (المعظم)

(۱) پروانه: ابن الاثیر (پ ۲۴) ۴۴۱/۱۰؛ سامی بن خماس الصقار (پ ۱۸۸) ۱۶۱-۱۶۳

(۲) موحسین موحه مه د حسین (پ ۱۷۸) ۱۸۵.

(۳) ابن الواصل (پ ۲۳) ۱۷۵/۴.

(۴) ابن الواصل (پ ۲۳) ۱۷۶/۴

نامهی بو نارد که دهست له ماردین هه لگری، ئه ویش دهست له حمس و حهما هه لدهگری و کوکبوریس واز له موسل بهینن، به لام هه رچونیک بی به شی ماندوو بوون هه ندی زهره ر و زیانی پی گه یاند^(۱).

ئه وهی جیگای سه رنج و تیپرامانه ئه وهیه منکبرنی به هوی سه رقالی به شه ری گورجیه کان و ئیسماعیلیه کان قه لای ئالموت و مه غوله کان و له شکرکیشیه کان بو سه ر ناوچه کوردیه کان زیر قه له مره وی مه لیک (الاشرف الایوی) له خه لات و ده وره به ری^(۲) ده سته و تیکی ئه وتوی بو کوکبوری پی ده سته به ر نه بوو، که دلای خوی و (عمادالدین زنگی) زاواکه ی پی خو ش بکات به وه رگرتنه وه ی ته ختی حوکمرانی ئه تابه گییه ی موسل.

(۱) ابن الاثیر (پ ۲۴) ۴۶۲/۱۰.

(۲) پروانه: عباس اقبال آشتیایی (پ ۲۷) ۳۳۴-۳۳۸.

تهوههه دووهم پهپوهندی دهولهتی خوارزمی لهگهه میره ئهپوهیهکان

گومان لهوهدا نیه هاتنه ئارای پهپوهندی نیوان دهولهتان لهسهر بنهمای بهرژهوهندی هاوبهش بنیاد دههتریت له بوارهکانی سیاسی و ئابوری و سهربازی، به رهچاوکردنی بارودۆخی ناوخواهی و دهههکی.

سهههتای میژووی پهپوهندی نیوان دهولهتی خوارزمی و ئهپوهیهکان دههگههپهتهوه بو سههدهمی مهلیک (العادل الایوبی) (۵۹۶-۶۱۵/ک/۱۲۰۰-۱۲۱۸ز) و هاوسههدهمی خواهی له دهولهتی خوارزمی سولتان (علاءالدین محمد خوارزمشاه) سالی (۶۱۵/ک/۱۲۱۸ز) که نیردراوی خوارزمشا گهیشه لای مهلیک (العادل) ^(۱) له (مرج الصفر) ^(۲)، بی ئهوهی سههچاوهکان ئاماژهیه که بخنه سهه ئامانجی ئهوه سهردانهی شاندهکه و ناوهینانی ئهنادامانی، بهلام ئهوهی لئی دههخویندیریتهوه ئهوهیه که خوارزمشا ئامانجی بنیادنانی پهپوهندییهکی باش و پتهو بویت لهگهه ناوبراو، له دژی دوژمنهکهی خهلیفهی دهولهتی عهباسی (الناصر لدین الله) دواي شکسته گهوره و میژووییهکهی سالی (۶۱۴/ک/۱۲۱۷ز) له شالآوهکهیدا بو گرتنی بهغداي پایتهخت و روخاندنی دهولهتی عهباسی ^(۳).

له وهلامی شاندهکهی خوارزمشادا مهلیک (العادل) شانیدیکی رهوانهی دهولهتی خوارزمی کرد که پیکهاتبوون له (جمالالدین محمد دولعی شافعی) وتاریژی مزگهوتی دیمهشق و (نجمالدین خلیل کوری علی الحنفی) قازی سهربازی، بهلام که شاندهکه گهیشه شاری ههمهدان نهیان توانی چاویان به خوارزمشا

(۱) سبط ابن الجوزي (پ ۱۷۹) ۲۲/۲۲، ابو شامه (پ ۱۳۴) ۱۶۶/۵.

(۲) شوینیکه له دههوهی شاری دیمهشق له ولاتی شام. یاقوت الحموي (پ ۴) ۱۰۱/۵.

(۳) عابد عبالرزاق بن عبدالله الغریبی، علاقة الدوله الخوارزمیه بالقوة في بلاد الشام (رسالة الماجستير فی التاريخ الاسلامي، جامعة أم قرى- مكة المكرمة، السعودیه، ۱۹۹۶م) ۴۴.

بەھۆيت بەھۆي سەرقالى بە جەنگى خەتائىي و مەغۆلەكان لە پۆژھەلاتى ولات، بەلام چاويان بە (جلال الدين منكرنى) كورى كەوت و لەگەلى كۆ بوونەو، لە ھەمان كاتىشدا ھەوالى كۆچى دوايى مەليك (العادل) يان پىگەيشت بۆيە دەستبەجى گەرانەو دەيمەشق^(۱).

لە دواي كۆچى دوايى مەليك (العادل) سالى (ك/۱۱۵/۱۲۱۸ز) بۆ ماوھى چەند سالىك پچرانيك كەوتە ناردنى شاند و نامە گۆرپنەوھى نىوانيان، ئەمەش ديارە ھۆكارەكەي بۆ سەرقالى دەولەتى خوارزمى بە شەپۆلى ويرانكارى و داگيركارى مەغۆلەكان دەگەرپتەوھى بۆ سەريان لە لايەك^(۲) لە لايەكى ديكە سەرقالى ئەيوبييەكان بە شالو و ھيرشكارىيەكانى فەرەنجەخا چ دروشمەكان بۆ سەر مىسر و قودس و دوميات و ناوچەكانى ديكەي دەولەتى ئىسلامى^(۳)، ھەروھە ناكۆكى و ناتەبايى مېرە ئەيوبييەكان لەسەر زىدەپۆيى و دەستدرىژى كردنە سەر مولكەكانى يەكتر ئەمەش پالنەريكى نەگريسى تەماعكارى ديكەيە كە بە رەستى دەنايەوھى لەبەر دەميان، وەكو پيويست نەتوانن بپرژينە سەر پەيوەندييە دىبلۆماسىيەكان لەگەل ھىزە ئىسلامىيەكانى ناوچەكە^(۴).

ھەلبەتە دەوختى دەولەتى خوارزمى وەكو لە بەشى يەكەمى لىكۆلپنەوھەكە روون كراوھتەوھە كە لەسەر دەستى مەغۆلەكان دووچارى شكستىيەكى مېژوويى بوون، ھەروھە پۆژھەلاتى ئىسلامى لە نەھامەتییەكى مەرگەسات ئامپىزى دەگوزەراند لەو ماوھىدەدا، بەلام دوا بەدواي وەرگرتنى تەختى دەسەلات لە لايەن (جلال الدين منكرنى) و گەرانەوھى لە ولاتى ھندستان سالى (ك/۱۲۲۴/۱۲۲۱ز) ھەلپەي خستەوھە سەرپىي دەولەتى خوارزمى بۆ جاريكى ديكەو بالكيشان بەسەر ئىران تا ئازربايجان^(۵)، ھىز و دەسەلاتىكى زەبەلاحى لە ولاتى ئىران بنيادنا، سنوورى دەولەتەكەي لە سنوورى دەولەتى ئەيوبي نزيك بۆوھى و بوون

(۱) سبط ابن الجوزي (پ ۱۷۹) ۲۲/۲۲۸؛ ابو شامه (پ ۱۳۴) ۵/۱۶۶،

(۲) ابن الاثير (پ ۲۴) ۱۰/۳۹۹؛ النسوي (پ ۶۰) ۱۸۹.

(۳) ابو الفدا (پ ۴۸) ۳/۱۵۲؛ ابن الكثير (پ ۲۴۸) ۱۵/۸۹.

(۴) ابن الواصل (پ ۲۳) ۴/۲۳.

(۵) القزويني (پ ۹۴) ۱۱۷.

(۶) ابو الفدا (پ ۴۸) ۳/۱۶۷.

به دراوسى له ناوچهکانى شارى خهلاتى سهر به فهرمانپهوايهتى مهليک (الاشرف) ی ئه یوبى^(۱).

دواى ئه وهى سنوورى دهوله ته کهى به رادهیهک فراوان بوو له پانتاییهکی گه وهی هه ریمهکانى فارس و کرمان و چیا (عیراقى عه جهم) و ئازربایجان، یه کهمین ههنگاوى دیبلۆماسى منکبرنى که گرتیه بهر بریتى بوو له ناردنى نامه و په یامى خوئى بو پاشاکانى سه لجوقى پۆم و شام و جهزیره دواى کوئایى هینان به حوکمرانى ئه تابه گیهى ئیلدگزی له ئازربایجان سالى (۶۲۲/ک/۱۲۲۵ز)^(۲).

ناکوکی و ناته بايى هه ریهک له مهلك (المعظم عيسى) سهردارى دیمه شق له گه ل مهليک (الکامل) فهرمانپهواى میسر و مهليک (الاشرف) سهردارى خهلات و جهزیره^(۳) نزیکى و هاوسوئى ئه و دوو مهليکه بو یه کتر کاریگه رى نه رینى له سهر هه ست و سوئى مهليک (المعظم) دروست کرد به وهى که درپوئنگى و مه ترسى لیان هه بئى له په لدریژى سهر سنورهکانى ئه و و بهرژه وهندییهکانى بخه نه مه ترسى بو یه ئه ویش له لای خوئى به دواى هیزیکى کاریگه ردا ویل بوو که ببیته هاوپه یمانى تاوه کو فشار بخاته سهر براکانى و له بهرانبه ریاندا بوه ستى و درک بخاته قورگیان، هه لبه ته ئه مه ویستى منکبرنیش بوو له م بارودووخه که ده یگوزه راند گه رهک بوو که وا هاوپه یمانى و ریککه وتنى له گه ل هیزه ئیسلامیه کانداهه بئى.

به پئى ئاماژه ی (ابو شامه) پیشینه ی په یوه ندی ئیوانیان بو سالى (۶۱۹/ک/۱۲۲۲ز)^(۴) ده گه رپه ته وه که مهليک (المعظم) نیردراویکی به ناوى (الصدر البکری) له گه ل ده سته یه کی سو فیه کان نارد ه لای سو لتان (جلال الدین منکبرنى) بو ئه وه ی

(۱) الرهاوي المجهول، (پ ۳۳۶) ۲/۲۶۱.

(۲) المؤلف مجهول (پ ۱۲۸) ۲۶۰.

(۳) ابن الاثير (پ ۲۴) ۱۰/۶۶۸-۶۶۹.

(۴) به پئى ئاماژه ی (الجويني) له مانگی ره جه بى سالى (۶۱۸/ک/۱۲۲۱ز) سو لتان (جلال الدین) په ریه وه خاکی هندستان (پ ۷۰) ۱۰۳/۱-۱۰۹. که واتا رپى تیناچى نیردراو مهليک (المعظم) سالى ۶۱۹ (ک/۱۲۲۲ز) سهردانى ناوبراویان کردبئى په نگه ئه م سهردانه بو سالى (۶۲۱/ک/۱۲۲۴ز) بگه رپه ته وه، که سو لتان له هندستان گه رپه وه وه هیزو ده سه لاتیکی گه وه ی ده سته بهر کردبوو له هه ریمى فارس و کرمان. پروانه: ته وه ره ی دووهم به شى دووهم، ل ۵۸-۶۰.

له گهلی ریککه ویت له دژی براکانی، دیاره نیردراوی مهلیک له گهلی سولتان کو ده بیته وهو ریککه وتن له نیوانیان دیته کایه وه^(۱)، ده شی بلیین له بهر روشنای ئەم هاوپه یانیتهی نیوانیان له ههلمهتی سولتان (جلال الدین) بو سهر به غدا سالی (۶۲۲ک/۱۲۲۵) نامه ی بو مهلیک (المعظم) نارد که به یه که وه هیرش بکه نه سهر خهلیفه وهک له دهقی نامه که دا هاتوووه ”توو ئه وانه ی که هاوپه یمانی منن به یه که وه هیرش ده کهینه سهر خهلیفه چونکه بوته هوکاری مردنی باو کم و هاتنی بییا وه پان بو ولات“^(۲)، دوا ی ئه وه ی سولتان دهستی به سهر نازربایجاندا گرت نیردراو و نامه گوپینه وه له نیوان هه ریهک له سولتان (منکبرنی و المعظم و مظفرالدین کوکبوری) سهرداری هه ولیر به رده وامی هه بوو^(۳)، به پیی ئاماژه ی سهرچاوه کان نیردراوی مهلیک (المعظم) له م جارهدا سو فییک بوو به ناوی (المولقی صوفی) له گهلی نامه یه کی مهلیک ده رباره ی سهر پیچیهکانی (الاشرف) ی برای، ههروه ها کوره که شی (ناصرالدین داود) ی نارد له لای سهرداری هه ولیر سه بارهت به بنیادنانی په یوه ندی دو ستایه تی و هاوپه یمانی له نیوانیان^(۴)، له ئاماژه یه کی دیکه دا هاتوووه که وا له سونگه ی ئەم په یوه ندییه ی له نیوان مهلیک (المعظم و جلال الدین منکبرنی) جپی گرتوو ناردنی دیاری به نرخ بو یه کتری، ویپرای ئەمهش په یوه ندییه کان به وه نه وه ستان به لکو سه ری کیشا بو په یوه ندی نزیکایه تی ژن و ژنخوازی له نیوانیاندا که یه کیک له کچهکانی (المعظم عیسی) هاوسه رگیری له گهلی سولتان (جلال الدین) ئه نجامدا^(۵).

شایانی ئاماژه پیکردنه ریککه وتن و دو ستایه تی ئەم سی لایه نه هیزه ئیسلامیهکانی ئەو ناوچه یه ی دابه شی سهر دوو به ره ی دژ به یه کتر کرد، به ره ی یه که م بریتی بوون له خهلیفه ی عه باسی و (بدرالدین لؤلؤ) ئه تابه گی موسل و (المظفر شهاب الدین غازی) سهرداری میافارقین مهلیک (الاشرف). به ره ی دووه میمش بریتی بوون له سولتانی خوارزمی و (المعظم عیسی و مظفرالدین کوکبوری و

(۱) (پ ۱۳۴/۵) ۱۹۹/۵.

(۲) أبو شامة (پ ۱۳۴/۵) ۲۱۷/۵.

(۳) ابن الواصل (پ ۲۳) ۱۷۵/۴.

(۴) سبط ابن الجوزي (پ ۱۷۹) ۲۲/۲۷۱؛ ابن الکثیر (پ ۲۴۸) ۱۳۵/۱۵.

(۵) الرهاوی المجهول (پ ۳۳۶) ۲۶۰/۲.

عمادالدین زنگی) سهررداری شارهزور، پاشان (مسعود ارتقی) سهررداری ئامهد و (ناصرالدین ارتقی) سهررداری ماردین هاتنه پالیان^(۱).

ئهنجامی ئهو دووبههکی و چوونه پال یهکتیهی هیزهکان هیرشکردن و پهلاماردانی بو سهر ناوچهکانی قهلهمپهوی یهکتر لیکهوتهوه^(۲)، دووبههکی و دووژمنکاری مالی ئهیوبی بهوهشهوه نهوهستا بهلکو کار گهیشه ئهو قوناغهی کهمهلیک (الکامل) له دژی مهلیک (المعظم)ی برای پهنا بیاته بهر هاندانی خاچد و روشمان بو پهلاماردان و داگیرکردنی ولاتی شام و ناوچهکه ناراویهکانی (بیت المقدس) و ههموو ئهو ناوچانهی که سولتان (صلاحالدین الایوبی) پرزگاری کردبوون^(۳)، بهو پییهی که (المعظم) داوای لهسولتان (جلالالدین)ی خوارزمی کردبوو هیرش بکاته سهر خهلات و تالانی بکات^(۴).

شایانی باسه ئهو پهیوهندی و دوستایهتییهی نیوان سولتان (جلالالدین منکبرنی و الملک المعظم عیسی) هینده تهمن دریژ نهبوو، چونکه بهخت نهبووه یاوهری (المعظم)، ههر زوو مهرگ ریگهی پیگرت و سالی (۱۲۲۷/ک ۶۲۴ز) له تهمنی چل و نو سالی له قهلائی دیمهشق کۆچی دوایی کرد^(۵)، کورهکهی (الناصر داود) (۱۲۲۷-۱۲۵۸ز) شوینی گرتهوه که له تهمنی بیست سالییدا بوو و کهسیکی ناشارهزاو بی ئهزموون بووه له حوکمپرانیدا^(۶)، بویه مهلیک (الاشرف) چاوی بریه سهر دیمهشق و دهستی به سهردا گرت و به مولکهکانی خویهوه لکاند^(۷).

بهلام ئهوهی پیویسته که له سهری بوهستین لهم پهیوهندییهی سولتانی خوارزمی و ئهیوبیهکان، داوای له ژیان دههچوونی هاوپهیمانکهکی مهلیک (المعظم) سالی (۱۲۲۷/ک ۶۲۴ز) دوخهکه پیی نایه قوناغیکی دژواری لهشکرکیشی و

(۱) موحسین محمد حسین (پ ۱۷۸) ۱۸۷.

(۲) بروانه: تهوهرهی یهکهمی بهشی سییهمی توژیینهوه، ل ۹۰-۹۱.

(۳) ابن العمید (پ ۳۴۰) ۱۴.

(۴) الرهاوی المجهول (پ ۳۳۶) ۲/۲۶۰.

(۵) بیبرس منصور (پ ۳۵۱) ۷: ابن سباط (پ ۴۸) ۱/۲۹۱.

(۶) ابن الاثیر (پ ۲۴) ۱۰/۴۷۴؛ موسی مصطفی الهسنیانی (پ ۳۵۲) ۷.

(۷) الرهاوی المجهول (پ ۳۳۶) ۲/۲۶۰.

په لاماردانی ناوچهکانی ژیر قه له مپهوی مهلیک (الاشرف) له خهلات و دهووروبهری، ههر له سالی (۶۲۳-۶۲۷/ک-۱۲۲۶-۱۲۳۰ز) پینج جار شالو و له شکرکیشی کردوته سهر ئه و شاره^(۱)، که تییدا مه رگه سات و ویرانکاریه کی ئاوی بو دانیشتوانی ناوچه که ئافراند، به لکو به یه کیک له نه هامه تییه میژووویه کان دراوه ته قه له م^(۲).

(۱) الذهبی (پ ۱۰۸) ۱۹۸/۳؛ الیافعی (پ ۲۸۲) ۵۲/۴؛ ئومید بهرامی نیا، میژوووی کوردهکانی جهزیره (پروژهی تیشک، سلیمانی، ۲۰۰۹ز) ۲۱۱؛ رسول ئیبراهیم رسول (پ ۱) ۴۶.
(۲) پروانه: مه هدی عوسمان هه روتی (پ ۱۶۰) ۲۲۹؛ ته وه ره ی چواره می به شی سییه م، ل ۶۹-۶۷

گهراڤهوهی سولتان (جلالالدين منکبرن) یش له هندستان که دهستی بهسهه ههريمهکانی خوزستان و چيادا گرت توانی ملکهچی و گوپرايهلی کوردهکانی لورستان مسوگه ر بکات^(۱).

یه کيکی دیکه لهو هاوسه رگيريانهی کهوا له نيوان دهسه لاتدارانی خوارزمی و کوردی پروويداوه، شوکردنی کچی مهليک (المعظم عيسى) ئه يوبی بوو به (جلالالدين منکبرنی) سولتانی دهولهتی خوارزم^(۲)، ئه مهش دهکه ويته چوارچيوه ی ئه و ريککه وتن و هاوپه يمانيتييهی کهوا له نيوانياندا قراری گرتبوو وهک له پيشتر ئاماژهی پيکراوه.

دياره ئه مهش بۆ پته وکردنی په يوهندی نيوانيان و سوود وه رگرتن له هيژ و سه لته نه تی سولتان منکبرنی بووه له دژی براکانی مهليک (الکامل و الاشرف)، ئه وه بوو مهليک (المعظم) هه لسا به ئاماده کردنی (دار مرشد) ی کچی گه وره ی بۆ هاوسه رگيري کردن له گه ل سولتانی خوارزم^(۳)، له راستيدا سولتان (منکبرنی) ش له لای خوئی ئاواتی ئه وه بوو که په ره به م په يوهنديه بدات، بۆ ئه مهش گه وره نيژدراويکی خوئی نارده لای مهليک (المعظم) ی خه زوری به کو مه لئی ديارى به زرخى وهک شمشير و شتی تر^(۴)، دياره مه به ستی منکبرنیش له م هاوسه رگيرييه وه ستانی (المعظم) بووه له دژی خه ليفه (الناصر لدين الله)^(۵) هه رچه نده بۆ ناوبرا و زور قورس بووه دژی خه ليفه ی موسلمانان بوه ستی وهک له دهقی وه لامي نامه کهيدا ده رده که وئ بۆ منکبرنی “من له گه لت دام دژی هه ر هيژيک ته نها خه ليفه نه بی که پيشه وای موسولمانانه”^(۶).

(۱) ابوالفدا (پ ۴۸) ۱۶۷/۳.

(۲) اليونینی، ذیل مراة الزمان (مطبعة دائرة المعارف العثمانیه بحيدر اباد الدکن - الهند، ۱۹۵۴م) ۱۴۰/۱.

(۳) النويري (پ ۴۱) ۱۵۱/۲۹؛ سامان نامیق توفیق، ژنخوازي سياسي له دهوله تی ئه يوبييدا (۵۶۷-۶۴۸/ك-۱۱۷۱-۱۲۵۰ز)، (نامه ی ماسته ر، کوليتژی ئه ده بیات - زانکوی سه لاهه دين، هه ولير، ۲۰۱۵م) ۹۸.

(۴) ابن نظيف الحموي (پ ۲۷۱) ۱۲۰-۱۲۱.

(۵) عفاف صبرة (پ ۲۲) ۲۴۵.

(۶) أبو شامة (پ ۱۳۴) ۲۱۷/۵.

دياره ئەو پەيوەندىيە كۆمەلەتەتەنەي خوارزمى و ئەيوپىيەكان بەردەوامى ھەبوو، كاتىك كە مەلىك (الصالح نجم الدين) ئەيوپىش ھەولدا پەيوەندى لەگەل خوارزمىيەكان پەرە پىدات و خزمایەتییان لە نىواندا بىنیتەدى، لە رىگەي ئەنجامدانى پرۆسەيەكى ھاوسەرگىرى سالى (۶۳۵/ك/۱۲۳۸ز) كە خوشكى خۆي لە دايكىيەو بەدات بە (حسام الدين بركة خان) ي گەورە مىرى خوارزمىيەكان و كچى ناوبراويش بۇ (مغيث الدين عمر) ي كورى بخوازىت، لەم رىگەيەو بەتوانى پەيوەندىيەكان زياتر توند و تۆل بكات و پالپشتى و ھاوسۆزى خوارزمىيەكان بۇ لاي خۆي گەرم و گورتر بكات^(۱)، شايانى ئاماژە پىكردنە سەبارەت بەم پرۆسەي ژنخوازيە لە تويژىنەو ھەكدا ھاتوو كە بەخشىنى خوشكى مەلىك (الصالح بركة خان) بە ئەنجام گەشت، بەلام ھىچ ئاماژەيەك نىە لەسەر ئەو ھى كە كچى ناوبراو بە (مغيث الدين عمر) درابى^(۲).

لە درىژەي ئەو پەيوەندىيە كۆمەلەتەتەنەي كە لە نىوان خوارزمى و ئەيوپىيەكان بوونى ھەبوو، ھاوسەرگىرى كوردنى مەلىك (شهاب الدين غازى) سەردارى ميافارقىن بوو لەگەل كچى مامى (حسام الدين بركة خانى) گەورە سەر كوردەي خوارزمىيەكان لە سالى (۶۳۹/ك/۱۲۴۱ز)^(۳)، ئەمەش لە چوارچىو ھى ئەو رىككەوتنەي كە لە نىوان ئەو دوو ھىزە ھاتە ئاراو لەو سالىدا بۇ پارىزگارى كوردن لە بەرژەو ھەندىيەكانى يەكتر^(۴)، ديارە ئەو ھى بەلای (المظفر شهاب الدين غازى) گرنگ بوو كە پەيوەندى لەگەل خوارزمىيەكان بەتىن و موكوم بكات، بوونى ژمارەيەكى سەربازى زۆر و ئازا و پراھاتوو لەجەنگ بۇ دەستە بەر كوردنى ھىز و توانايەكى گەورە لە بەرانبەر سەلجوقى رۆم و ھەلەبىيەكان^(۵)، كە سالى (۶۳۸/ك/۱۲۴۰ز) دەستيان بەسەر ئامەددا گرتبوو^(۶)، بەويپىيەي كە ناوبراو لەو

(۱) ابن العميد (پ ۳۴۰) ۲۷؛ المقرئى (پ ۲۷۸) ۱/۳۹۱.

(۲) سامان نامىق توفىق (پ ۴۷۵) ۱۰۰.

(۳) الذهبى (پ ۲۳۴) ۴۶/۴۶.

(۴) سبط ابن الجوزى (پ ۱۷۹) ۲۲/۳۷۴.

(۵) الذهبى (پ ۲۳۴) ۴۶/۴۶.

(۶) العمري، مسالك الابصار في ممالك الامصار (تح: مهدي النجم، دار الكتاب العلمية، بيروت،

۱۹۷۱م) ۲۷/۲۱۰؛ ابن الوردي (پ ۵۵) ۲/۱۶۶.

ماوه‌یه‌دا له‌گه‌ڵ مه‌لیک (المنصور) کوری مه‌لیک (مجاهد)ی سهررداری حمس و مه‌لیک (الناصر کوری عبدالعزیز)ی فه‌رمانه‌وه‌ی هه‌له‌ب له مملانییه‌کی توندا بوو^(۱).

له زنجیره‌ی ئه‌و په‌یوه‌ندییه هه‌وسه‌رگیرانه‌ی که‌وا ئه‌یوبیه‌کان له‌گه‌ڵ خوارزمیه‌کان پێکیان ده‌هینا، که مه‌رام و به‌رژه‌وندی سیاسی له پشت بوو، سالی (٦٤٤/ک/١٢٤٦ز) دوا‌ی تیکشکانی خوارزمیه‌کان به‌رانبه‌ر هه‌وپه‌یمانی مه‌لیکه‌کانی میسر و شام له دژی (الصالح اسماعیل) سهررداری دیمه‌شق و خوارزمیه‌کان، له شه‌ری نزیك ده‌ریاچه‌ی حمس و په‌رته‌وازه‌بوونی خوارزمیه‌کان، به‌شیکیان په‌یوه‌ندیان به (الناصر داود)ی سهررداری که‌رکه‌وه کرد، ناوبرا‌ویش بو زیاتر په‌یوست کردنیان به خۆیه‌وه و سوود وه‌رگرتن له تونا سه‌ربازییه‌کانیان هه‌لسا به ئه‌نجامدانی په‌یوه‌ندییه‌کی هه‌وسه‌رگیری له‌گه‌ڵیان واتا ژنیکی لی خواستن و نیوانی له‌گه‌ڵ توندوتو‌ۆل کردن^(۲)، له دوا‌ی ئه‌م پوداوانه مه‌لیک (الناصر داود) له هه‌لمه‌تیکیدا بو سهر نابلس و قودس به پشتیوانی خوارزمیه‌کان توانی ده‌ستی به سه‌ردا بگریت^(۳)، دیاره ئه‌م هه‌لو‌ۆسته‌ی (الناصر داود) له لای (الصالح نجم‌الدین) جیگای قبوول نه‌بووه بو‌یه هه‌لسا به ناردنی سوپایه‌ک به سه‌رکردایه‌تی (فخرالدین یوسف کوری شیخ الشیوخ) بو پروبه‌پروو بوونه‌وه‌ی، له ئه‌نجامدا سوپای (الصالح نجم‌الدین) توانی به سه‌ریدا زال بێ و ته‌واوی ناوچه‌کانی گرتبوونی وه‌ک نابلس و قودس و شوینانی دیکه لیان وه‌رگریته‌وه^(۴)، هه‌روه‌ها گه‌مارۆشیان خسته سه‌ر شاری که‌رک^(۵) و فشاریان خسته سه‌ر (الناصر داود) که خوارزمیه‌کان راده‌ست بکات، ئه‌وانیش ده‌ست له گه‌مارۆکه هه‌لده‌گرن، مه‌لیک (الناصر)یش پێشنیاره‌که‌ی جیه‌جی کردن^(۶).

لێره‌دا ئه‌وه‌ی تیبینی ده‌کری و شایانی هه‌لو‌ۆسته له‌سه‌ر کردنه له خسته‌پرووی

(۱) ابن العمید (پ ٣٤٠) ٣٢؛ سبط ابن الجوزی (پ ١٧٩) ٣٧٤/٢٢..

(۲) سبط ابن الجوزی (پ ١٧٩) ٢٩٦/٢٢؛ النوبری (پ ٤١) ٢٩/٢٠٨؛ المقریزی (پ ٢٧٨) ٤٢٧/١.

(۳) سبط ابن الجوزی (پ ١٧٩) ٢٩٦/٢٢؛ النوبری (پ ٤١) ٢٩/٢٠٨.

(۴) ابن الواصل (پ ٢٣) ٣٦٣/٥-٣٦٤.

(۵) ابو الفدا (پ ٤٨) ٣/٢١٣؛ العمري (پ ٤٨٤) ٢٧/٢١٩؛ ابن الوردي (پ ٥٥) ١٧٢/٢.

(۶) النوبری (پ ٤١) ٢٩/٢٠٨.

په یوندییه کۆمه لایه تییه کان و شوپکردنه وه یان بو ناخی چینی گشتی ئاماژه یه کی ئه وتۆمان ده ست نه که وتوو که گوزارشت له په یوندی نیوان ئه و دوو نه ته وه یه بکات جگه له وه ی که باسکراوه، ده شی هۆکاری ئه مه ش بگه پینینه وه بو ئه و په فتار و مامه له توندوتیژه ی که وا خوارزمیه کان هه ر له سه ره تای شالاوه کانیا ن بو ناوچه جیا جیاکانی کوردستان له پینا و داکوتانی په گی ده سه لاتیا ن ده سترپیژی کردنه سهر سامان و دارایی و ئه نجامدانی په فتاری نه شیاو، له دیارترین ئه و فاکته رانه بن که ده سه لاتی خوارزمیا ن قبول نه بووبی، ئینجا چۆن په یوه ندی کۆمه لایه تیا ن له گه ل خو ش بکه ن، ده بینین ئاماژه کان و امان بو پوون ده که نه وه بهر له هه لکوتانه سهر شاره کوردیه کان خه لکی شار ده ستیا ن به قایم کاری شوره و قه لاکانیا ن کردوو و به و په ری فیدا کاری بهرگریا ن له شاره کانیا ن کردوو^(۱).

(۱) پروانه: به شی دووه می توپزینه وه، ل ۶۰-۶۲، ۷۰-۷۶.

ناوچانه دا بگرن که ده که وتنه سهر پڙگه یان، پاشان به ره و ئازربایجان کشان، له تالانکردن و کاولکاری ناوچه کان و قپکردنی دانیشتوانی ئه و شوینانه ده ستیان نه پاراست^(۱)، دیاره مه غۆله کان سودیان له لاوازی سوپای خوارزمی بینیوه، به هوی هه لگه پرانه وهی (غیاث الدین) ی برای و (شرف الملک) ی وه زیره که ی، بویه به سوپایه کی سی هه زار سهر بازی له پرووباری جه یحون په رینه وه و زۆر به خیرایی هه ریمی خوراسانیان تپه پراند به ره و پۆژئاوای ناوچه که، سالی (۶۲۸/ک/۱۲۳۱ز) گه یشتنه ئازربایجان^(۲).

کاتی که هه والی نزیکبونه وهی مه غۆله کان له سنوره کانی ئازربایجان به سولتان (جلال الدین) گه یشت، ئه و له و باوه رده دا نه بوو که روو له و هه ریمه ده که ن له و کاته دا به لکو پییوابوو پروویان له عیراقه، به لام ده سته جی په یامی به سهر بازه کانی دا بو به ره نگاربونه وهی دووژمنه که ی، که له که ناراهه کانی موغانی پۆژئاوای ده ریچه ی قه زوین په رت و بلاو بوو بوون بو پشوودان، نیازی ئه وهی هه بوو دوای شکسته که ی له به رانه ر سه لجوقی روم و ئه یوییه کان ئه و زستانه له ته ورپز مینیتته وه، به لام بو ی نه کرا، به لکو خو شی به ری که وت بو لای سهر بازه کانی^(۳)، مه غۆله کانی ش به ر له وهی منکبرنی بتوانی سهر بازه کانی کو بکاته وه ئه مان ده ستپیش خه ریان کرد و په لاماریان دا و فشاریان خسته سهر^(۴).

هه رچه نده سولتان (جلال الدین) له گه ل لایه نه ئیسلامیه کان ناته با بوو به لام کار گه یشته ئه و قو ناغه ی که وا په نا بباته به ر نامه و نامه کاری و داواکاری له خه لیفه (المستنصر بالله) و مه لیک (الاشرف الایوبی و علاء الدین کیقباد) سولتانی سه لجوقی روم و حوکمرانه کانی میافارقین و ئامه د و حوکمرانانی دیکه ی ولاتی ئیسلامی، که به هانایه وه بچن و سوپای بو بنیرن، تا به یه که وه به ره نگاری داگیرکاری مه غۆلی بنه وه، که هه ره شه و مه ترسییه کی گه وره بوو له سهر جیهانی ئیسلامی، وه که له ده قی نامه که یدا ده لیت: «سوپایه کی زۆر و زه وه ندی

(۱) ابن الاثیر (پ ۲۴) ۴۹۱/۰.

(۲) عبدالسلام عبدالعزیز فه می (پ ۲۶۴) ۹۰.

(۳) النسوي (پ ۶۰) ۳۵۰.

(۴) النسوي (پ ۶۰) ۳۵۱.

مهغۆل وهك میرومار له زۆری و دریدا به ره و پرومان به پیکه وتووه، ئه گهر لێی گه پڕین و به گژیدا نه چینه وه ئه وا قه لآ و شاره کان ناتوانن خۆی له بهر پراگرن، ترس و توقاندن که وتۆته هه ناوی دانیشتوانی ئهم هه ریمه وه، ئه گهر بروخیم نیوانی ئیوه و ئه وان خالی ده بیته، ئیوه ناتوانن بهر بهم دوژمنه بگرن، که واته من بو ئیوه له جیاتی بهر به ستیکم، هه ر یه کیك له ئیوه با به پۆله سه ربازیکه وه به هاوارمانه وه بیته، هه ر که هه والی پیکه و تن و یه کگرتنی ئیمه یان پیکه یشت بهمه هیژ و پیزیان لاواز ده بی و پشتیان ده شکێ سه ربازانی ئیمه ش گیانی غیره تیان به بهردا ده کریته وه و به سه ر یاندا سه ر ده که وین^(۱)، به لام هیچیان وه لامیان نه دایه وه وه به هانایه وه نه چوون^(۲)، دیاره هۆکاری ئه مه ش بو په یوندی ناله باری ده ولته تی خوارزمی و سولتان (جلال الدین) ده گه ریته وه له گه ل هیژه ئیسلامیه کان له رابردوودا وهك له پیشتر ئاماژه ی پیکراوه^(۳).

مهغۆله کان ده ستیان به سه ر شاری مه راغه دا گرت بو جاری سییه م له هه ریمی ئازربایجان، هه رچه نه ده دانیشتوانی شار ویستیان به رگری بکه ن، به لام دوا ی پرس و راویژ له نیوانیاندا بپاری گوپرایه لی و راده ستکردنی شاریاندا له به رانه ر پیدانی ئه مان، مه غۆله کانیش سه ره تا ره زامه ند بوون^(۴)، به لام له دوا ییدا نه بوونه خاوه ن به لینی خویان، وه کو پیشه ی هه میشه بیان ده ستیان به کوشتن و له ناو بردنی دانیشتوانی شار و کاولکاری و تالانکاری مال و سامانی خه لکی کرد، ترس و دله پراوکیی زۆریان له ته واوی هه ریمه که بلاو کرده وه^(۵)، ئه مه ش فشاریکی زۆری له سه ر سولتان (جلال الدین) دروست کرد که نه توانی له وه هه ریمه به یینته وه، به لکو بیرى له به جیه یشتنی کرده وه و رایکرد بو ناوچه کانی دیکه ی کوردستان^(۶)،

(۱) الهمذاني (پ ۳۶۳) ۴۴/۱؛ علي محمد الصلابي (پ ۵۷) ۱۸۹-۱۹۰.

(۲) الهمذاني (پ ۳۶۳) ۴۴/۱؛ صبري سليم (پ ۲۴۴) ۲۹-۳۰.

(۳) پروانه ته وه ره ی پینجه می به شی دووه می تو یژینه وه ل-۸۰.

(۴) عبدالله محمد علي، الكورد في العهد المغولي (رسالة ماجستير، كلية الآداب - جامعة صلاح الدين، أربيل، ۱۹۹۲) ۵۳.

(۵) ابن الاثير (پ ۲۴) ۴۹۱/۱۰؛ ابن الواصل (پ ۲۳) ۳۲۰/۴.

(۶) حمدالله مستوفی (پ ۱۹) ۵۰۰؛ فرید وحید صیدم، جهاد السلطان صالح نجم الدين أيوب وجهوده في توحيد مصر والشام (۶۳۸-۶۴۷هـ/۱۲۴۰-۱۲۴۹م)، (رسالة ماجستير، كلية الآداب، جامعة

له ئاماژهیه کدا هاتوو ههوال بهمهغۆلهکان گه‌یشت که سولتانی خوارزم له نزیک ئورمیه و شنۆ ئوردووی هه‌لداوه، هه‌یژیکه گه‌وره‌یان به سهرکردایه‌تی (جورماغۆن نویان و میر تایماس) نارده سهری که سهرخۆش و بی ئاگا لئی خه‌وتبوو نیازی ئه‌وه‌ی هه‌بووه په‌نا بباته بهر سولتان (مظفرالدین کوبوری) له هه‌ولیر، به‌لام له‌گه‌ل په‌لاماری مه‌غۆله‌کان هه‌یژه‌که‌ی په‌رت و بلاو بوون و خۆشی به‌ته‌نیا له‌ده‌ستیان ده‌رباز بوو^(۱) سهره‌تا پروویکرده خه‌لات، به‌لام ئه‌م جاره‌یان به‌خه‌لاتیه‌کانی راگه‌یاند که بو شه‌پرکردن نه‌هاتوه بو هه‌ریمه‌که‌یان، به‌لکو بو رزگاربوون له‌ده‌ستی مه‌غۆله‌کانی دووژمنه‌که‌ی هه‌لاتوو، داوای یارمه‌تی لێکردن له‌رێگه‌ی نامه‌یه‌ک بو بریکاری مه‌لیک (الاشرف) له‌به‌رپه‌ردنی خه‌لات^(۲).

له‌مانگی په‌مه‌زاندای مه‌غۆله‌کان به‌دوایه‌وه‌ بوون، ئه‌مجاره‌ سولتان توانی له‌ده‌ستیان رابکات و پروو بکاته شاری ئامه‌د، به‌هه‌په‌یه‌ی فه‌رمانه‌په‌وای شاره‌که (مسعود ارتقی) به‌لێنی پێداوو که ده‌رگای لێ بکاته‌وه‌ و دالده‌ی بدات، به‌لام که سولتان گه‌یشته ئامه‌د سهرداری شار له‌به‌لێنه‌که‌ی پاشگه‌ز بووه‌وه‌ و ناپاکی له‌گه‌ل کرد به‌وه‌ی که ده‌رگای شاری به‌روودا داخست و به‌وه‌شه‌وه‌ وازیان لێ نه‌هه‌ینا، به‌لکو به‌به‌ردبارانکرد له‌سهر شوره‌ی شار تا له‌ئامه‌دیان دوور خسته‌وه‌^(۳)، هه‌ر که سولتان له‌هانا و یارمه‌تی ئامه‌د بی ئومید بوو، پرووی کرده چیاکانی ده‌ورووبه‌ری میافارقین و گه‌یشته گوندیکه‌ی سهر به‌شاری ناوبراو^(۴)، به‌په‌ی ئاماژه‌ی (ابن الواصل) ویستی بچپته‌لای مه‌لیک (المظفر شهاب‌الدین غازی) سهرداری میافارقین بوو خو په‌نادان و ونبوون له‌چاوی مه‌غۆله‌کان، که (اوترخان) ی سهرکرده‌ی سهربازی سولتان هاوکات خالیشی بوو لئی جیابوه‌وه‌ و رویشتبوو

الاسلامیه- غزه، ۲۰۱۰م، ص ۵۸.

(۱) خوافی (پ ۱۷/۲) ۷۸۵/۲؛ موسی محمد خضر، هه‌ولیر به‌په‌ی سهرچاوه‌ میژووویه فارسیه‌کانی نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی (۹/ک ۱۵ ز)، (لێ کۆلینه‌وه‌یه‌ک له‌میژووی سیاسی وکارگه‌یری هه‌ولیر، دووه‌مین کۆنفرانسی زانستی نیوده‌وله‌تی له‌باره‌ی کورد وکوردستان هه‌ولیر، ۲۰۱۸ ز) ۱۰.

(۲) ابن الاثیر (پ ۲۴) ۴۹۲/۱۰؛ عبدالله محمد علی (پ ۵۰۲) ۴۷.

(۳) سبط ابن الجوزی (پ ۱۷۹) ۳۰۸/۲۲-۳۰۹.

(۴) سبط ابن الجوزی (پ ۱۷۹) ۳۰۹/۲۲.

بو لای مهلیکی ناوبراو^(۱)، له م ماوهیه دا کومه لیک سهر بازی مه غۆلی نزیکه ی بیست و پینج کهس پیی ده زانن و دوا ی ده کهون، سولتانیس دوانیان لی ده کوژی و له ده ستیان راده کا، خو شی به ته نیا ده مینیتته وه هاوه له کانی په رت و بلا و ده بن^(۲)، خو ی ده که ویتته ده ستی کوردانی ناوچه که له گوندیکی سهر به میافارقین له لایهن کوردیکه وه ده کوژی له بری خوینی براکه ی که له شه ری داگیرکردنی خه لات له لایهن جه لاله دینه وه کوژرابو^(۳).

له نه نجامی نه و رووداوانه دا مه غۆله کان دوا ی گه یشتنیان به ناوچه کوردیه کان، سهره پای نه وه ی به رده وام بوون له گه ران و شالو بردن بو نه و شوینانه ی که وا گومانی خو حه شارسانی سولتانیان لی ده کرد، ده ستیان کرده په لاماردانی ناوچه کانی خه لات و نه رزن و هه ری می جه زیره، وه ک ناوچه کانی ئامه د و سعد و ماردین و میافارقین... وه کو پیشه ی هه می شه بیان هه رشوینیک پرویان لی ده کرد به رده بوونه گیانی دانیش توانی هه ری مه که، کاولکاری و تالانکاری سامان و دارایی خه لکی و کومه لکوژی و له ناو بردنی دانیش توانی ناوچه کان بو بوو به کاری پوژانه یان، له م شالو وه ی مه غۆله کان ته نها کورده کانی دو لیک له دو له کانی کوردستان، که به کورده کانی قوره یش ناسرابوون به رهن گاریان بوونه وه و ریگه یان پی گرتن و زوریان لی کوشتن و په لاماره که یان تیکشکاندن، ناچار یان کردن که پرو له ناوچه ی ماردین و دونه یسه ر بکه ن ده ستیان به خاپوور کردنی نه و ناوچه یه ش کرد، ئاکنجی و سهر بازانی نه و شارانه ده رگای شاریان داخست و نه یان هیشته مه غۆله کان بگه نه ناو شاره کانیان ویرانکاری بکه ن، پرویان کرده نوسه ییین و سنجار ده ستیان له تالانکاری و گرتن و په شه کوژی نه و ناوچانه ش نه پاراست^(۴).

ده سته یه کی دیکه یان هیرشیان هی نیا یه سهر هه ولیر له در یژه ی ریگیان به ره و شاره که ژماره یه کی زوری کوردیان به کومه ل کوشتو بر کرد و ولاتیان ویران

(۱) (پ ۲۳) ۳۲۲/۴؛ ئومید به هرامی نیا (پ ۴۶۶) ۲۱۲.

(۲) النسوي (پ ۶۰) ۳۸۱؛ خالده عبدالاله عبدالستار، جلال الدین منکبری سلطان الدولة الخوارزمية (دراسة تحليلية مقارنة)، (مجلة التراث العلمي العربي، فصلية، علمية، محكمة، العدد: ۲، ۲۰۱۴م) ۴۷۷.

(۳) القزويني (پ ۹۴) ۱۱۷؛ ابو الفدا (پ ۴۸) ۱۸۵/۳؛ ابن تغري البردي (پ ۲۴۷) ۲۷۵.

(۴) ابن الاثير (پ ۲۴) ۴۹۱/۱۰-۴۹۳؛ النويري (پ ۴۱) ۲۳۴/۲۷.

کرد و لادیکانیان تالان کرد، (مظفرالدین کوکبوری) به پشتیوانی (بدرالدین لؤلؤ) فرماندهی موسل خوئی بو بهرگری ئاماده کرد، به لام مهغۆلهکان که به مهیان زانی له پهلاماری سهر ههولیر پاشگه زبوونهوه و گهپانهوه^(۱).

ئهو کاتهی که ههوالی کوژرانی سولتان (جلالالدین) به مهلیک (الاشرف)ی ئه یوبی گهیشته له دیمهشق، پیی وابوو له مهوودوا ئه نجامی خراپی و کاریگهری له ناو چوونی ئهوه ده بینین له سهر دهستی مهغۆلهکان، ووتی: ”ئهو به ره به ستیک بوو له نیوان ئیمه و مهغۆلهکان وهک ئهوه به ره به ستهی له نیوان ئیمه و یه ئه جوجو مه ئه جوجدا“^(۲). سه بارهت به (شهابالدین غازي) سهرداری میافارقین فرمانی کرد بکوژه کهی (جلالالدین) بیینه بهردهمی، که هینایان دانی به کوشتنی سولتان ناو ئه سپ و زین و شمشیره کهشی له گه ل خوئی هینابوو، له پیشدا ئاماژهی پیکرابوو که (اوترخان) سهرکردهی سهربازی خوارزمی و کۆمه لیک له دهست و پیوهندی سولتان چووبوونه لای مهلیک (شهابالدین غازي) و له کۆشکه کهی ئه ودا نیشهته جی بووبوون، که تهرمی سولتانان له گونده که هینایه لای، (اوترخان)ی پاسپارد بو بینینی، ئه ویش که بینی دهستی کرد به گریان و راستی کوژرانی سولتانان بو مهلیک پشتراست کردهوه، ههر بهوه شهوه تهرمی سولتانان ناشت و گۆره کهیان له ترسی هه لدانه وه شوینبزر کرد^(۳). پاشان (المظفر شهاب الدین) فرمانی کرد به کوشتنی بکوژه که و براکهی و کهسه نزیکهکانی و گهورهی گونده که له تۆلهی کوشتنی سولتان (جلالالدین)، ههرچه نده زیده پرۆی له گیرانه وهی (ابن العمید و الدواداری) دا به دی ده کرئ که ده لئین: ”(شهاب الدین غازي) فرمانی کرد به کوشتنی کوئی خه لکی گونده که به گه وره و بچوک بو ته مبی کردنی خه لکی دیکه“^(۴)، به لام ئه مه ناچیتته چوارچیوهی لۆژیک و عه قلانیه ته وه له تۆلهی که سییک گوندیک قه تل و عام بکرئ.

(۱) ابن الاثیر (پ ۲۴/۱۰، ۴۹۴؛ ، عباس اقبال (پ ۷۱/۱۶۷؛ عبدالله العلیاوی (پ ۱۹۴) ۱۲۱.

(۲) ابن الکثیر (پ ۲۴۸/۱۵، ۱۸۴.

(۳) سبط ابن الجوزي (پ ۱۷۹/۲۲، ۳۱۲/۲۲؛ صبري سليم (پ ۲۴۴) ۳۶.

(۴) (پ ۳۴۰/۱۷؛ (پ ۱۴۲/۷، ۳۰۳/۷.

۱- کوژرانی سولتان (جلالالدين منکبرنی) له دیدی میژوونوسان:

میژوونوس (النسوي) هاوسه رده می رووداوهکان و نزیك له سولتان پی وایه بو خو پهنادان له چاوی مهغولهکان پرووی کردوته میفارقین دواي ئه وهی ئامه دی به جیهیشت له چیا به سهر کهوت و کهوته دهستی کومه لیک کوردان، خووی به سهردهسته کهیان ده ناسیتنی که ئه و سولتان خوارزمیه ئه گهر رزگاری بکات ئه و به لینی سامانی زور و فه رمانه وایی پیده دات له یه کیك له شاره کانی خووی، کورده که ش قبوولی ده کات و ده بیاته وه ماله وه، بو خووشی به مه بهستی هیئانه وهی ئه سپه کانی ده چیته وه چیا، به لام به پیی ئاماژه ی (حمدالله مستوفی) داوای له کورده که کردووه که بیگه یه نیته هه ولیر، ههر له دواي ئه مه دا کوردیکی دیکه ی قین له دل په یدا ده بی و دیته ماله که پرسیار له هاوسه ری خاوه ن ماله که ده کات که ئه و خوارزمیه چیه له ماله که یان، ئافره ته که ش پیی راده گه یه نی ئه وه سولتان خوارزمیه هاوسه ره که ی په نای داوه، پیاوه که ش ده لئ من برایه کم هه بوو زور له وه باشر بوو به دهستی ئه و کوژراوه بویه به و خه نجه ره ی که له ده ستیدا بوو له تو له ی براکه ی په لاماریدا و سولتان خوارزمی کوشت^(۱) هه رچه نده ئه وه زور لوژیکی نییه که سولتان له مه یدانی جه نگ پرووبه پرووی چه ندین که س بیته وه وه ها به ئاسانی بکوژی.

سه باره ت به بوچوونی (ابن الاثیر، م، ۶۳۰/ک ۱۲۳۳ز) که ئه ویش هاوسه رده می رووداوه که یه له گپرانه وه که یدا ئاماژه به گه یشتنی سولتان ده کا له ئامه د، به لام نه پرژاوه ته سهر چاره نووسی دواي ئه وه چی به سهر هاتووه ئایا کوژراوه یان گیراوه یاخود چوون وون بووه...؟ به لکو چاره نوی منکبرنی به هه لواسراوی هیشتو ته وه^(۲). (ابن فضل الله العمري، م. ۷۴۹/ک ۱۳۴۹ز) روداوه که به هه مان شیوه ی (النسوي) ده گپریته وه ده شی ههر له ناوبراو گواستبیتیه وه^(۳). به لام (ابن الواصل، م. ۶۹۷/ک ۱۲۹۸ز) له گپرانه وه که یدا هه ندی جیاوازی هه یه له گه ل (النسوي)، ئاماژه ده کا که سولتان پرووی له میفارقین کرد به هووی ته نگ پیه له چینی مه غوله کان سه ربازه کانی لی جیاپونه وه و به ته نها مابوه وه یه که له مه به سته کانی ئه وه بووه دواي ماویه که

(۱) (۶۰ پ) ۳۸۱-۳۸۲؛ (۱۹ پ) ۵۰۰

(۲) (۲۴ پ) ۴۹۲/۱۰

(۳) (۴۸ پ) ۱۸۶/۲۷

که له چاوی مهغۆلهکان ونبوو سهربازهکانی کو بکاتهوه، که چوو بو گوندهکهی میافارقین ههندیك له دانیشتوانی گوند ههوالی گهیشتنی سولتانیان به مهلیك (المظفر شهابالدین غازي) دا، بهلام یهکیك له کوردانی گوندهکه که سهربازانی (جلالالدین) باوک و برای ئهویان کوشتبوو له تۆلهی ئهماندا پهلاماریدا و کوشتی، دیاره ئه مه بو (المظفر شهابالدین) ههوالیکی ناخۆش و ئازار بهخش بووه، ههندیك له سهربازه ههلاتوووهکانی خوارزمی نارد بو پشتراست کردنهوهی پروداوهکه^(۱).

بهلام (ابن العیبری، م. ۶۸۵/ک ۱۲۸۶ز) پرایهکی دیکه دهخاته پروو جیاواز له ئهوانی دیکه، دهلیت: کاتی که سولتان (جلالالدین) له بهر مهغۆلهکان رادهکاته چیاکانی ئامه دووچاری دهستهیهک له کوردهکان دهپیتهوه که نایاسن، بهلام تهماعیان دهچیتته سهر جلوبه رگه به نرخه کهی و چهک و ئهسپه کهی بویه دهیکوژن، پاش ماویهک که دینه شاری ئامه د یهکیك له مهمالیکهکانی سولتان شمشیره کهی ده ناسیتتهوه هانا دهباته بهر فرمانپه وای شار و کهسه که دهگرن و کوشتنی سولتانی له سهر ئاشکرا دهبی، بویه له تۆلهی سولتان کهسه که دهکوژریتتهوه^(۲)، ههروهها له گپرانهوهی (الهمذانی) شدا هاتوووه له سهر زاری ههندی کهس که سولتان به ته نیا ده میپیتتهوه له چیا شهو له ژیر درهختیک دهخهوی دهستهیهک کورد پیی دهزانن تهماعیان دهچیتته سهر ئهسپ و جلوبه رگ و چه که کهی ئهوانیش سکی هه لده دپن و دهیکوژن دواتر که دهگه رپینهوه شاری ئامه د، له لایه ن پیاوه تاییه تهکانی سولتان جلوبه رگ و چه که کهی ده ناسرپینهوه، کوردهکان دهگیرین و دهکوژرین له لایه ن سهرداری ئامه د، پاشان تهرمی سولتان دههیننهوه و ئهسپاردهی خاکی ده کهن و گومه زیك له سهر گلکۆی دروست ده کهن^(۳).

شایانی باسه میژوونوسان هاووران له سهر کوژرانی سولتان به دهستی کوردان بهلام جیاوازی له چۆنیهتی کوژرانی له گپرانهوهکانیان ههیه، ئهوهی که تیبینی دهکری رهنگه رای (النسوی) زیاتر له راستیهوه نزیکتر بی به هوی نزیکی له روداوه که و له خودی بنه ماله ی خوارزمشایان و هاوسه ردهمی پروداوه کانه.

(۱) (پ ۲۳) ۳۲۲/۴.

(۲) (پ ۳۶۳) ۴۳۱-۴۳۲.

(۳) (پ ۳۶۳) ۴۶ / ۱.

۲- چاره‌نووسی پاشماوهی سه‌ربازه خوارزمیهکان دوای کوژرانی سوئتان (جلال‌الدین) ی پیشه‌وایان:

دوابه‌دوای کوژرانی سوئتان (جلال‌الدین منکبرنی) له ناوه‌پراستی شه‌والی سالی (۶۲۸ک/۱۲۳۱ز) کوئایی به ده‌وله‌تی خوارزمی هات و شوینکه‌وته و سه‌ربازه‌کانیشی په‌راگه‌ندهی ولاته‌کانی سه‌لجوقی روم و شام و میسر و ده‌وله‌تی عه‌باسی بوون^(۱). وه‌کو ئاماژه‌ی پیکراوه (اوترخان) ی خالی سوئتان و کوومه‌لیک له ده‌ست و پیوه‌نده‌کانی چوو‌بوونه لای مه‌لیک (المظفر شهاب‌الدین) له میافارقین، هاوسه‌ره‌که‌ی سوئتان و نوکه‌ر و هیژیکی گه‌وره‌ی سه‌ربازی به‌ره‌و شاری هه‌ران رویشتن و داوایان له (میر صواب) ی حوکمرانی جه‌زیره‌ی سه‌ر به مه‌لیک (الکامل) ئه‌یوبی کرد په‌نیان بدات، هه‌رچه‌نده له سه‌ره‌تادا په‌نایدان، به‌لام له دواییدا هه‌لوئستی نه‌شیایوی به‌رانبه‌ر ئه‌نجامدان، وه‌ک چه‌ککردنی سه‌ربازه‌کانیان و لێسه‌ندنی مال و سامان و به‌ندکردنی هاوسه‌ری سوئتان له قه‌لای هه‌ران، پاشان به‌ره و دیمه‌شق به‌ریکراو له‌وی نیشه‌ته‌جی کرا^(۲).

ده‌رباره‌ی دۆسته‌که‌ی سوئتانیش ناوبراو لای هه‌ندی له هاوه‌لانی داینابوو، به‌لام که هه‌والی ونبوونی سوئتانیان پیگه‌یشت بردیانه به‌غدا و به دیاری پیشکه‌ش به خه‌لیفه (المستنصر بالله) یان کرد، ئه‌ویش تا کوچی دوایی کرد له هه‌موو دۆسته‌کانی دیکه‌ی باشت سه‌یر ده‌کرد^(۳)، تیره و تایفه‌کانی تری خوارزمی به ناوچه‌کانی نوسه‌بیین و موسل و سنجار و هه‌ولیر و ولاتی سه‌لجوقی و گورجیه‌کاندا دابه‌ش بوون، پاشا و ده‌سه‌لاتداره‌کان و جوتیار و ده‌شته‌کی و دېهاتیه‌کانیش ته‌ماعیان لی گرتبوون و ده‌یانکردن به باربه‌ر و خزمه‌تکاری خو‌یان^(۴).

(۱) الجوزجانی (پ ۵۸) ۴۷۶/۱؛ عفاف سید صبره (پ ۲۲) ۲۶۹.

(۲) ابن نظیف الحموی (پ ۲۷۱) ۲۲۹.

(۳) ابن الواصل (پ ۲۳) ۳۲۳/۴.

(۴) علی محمد الصلابی (پ ۵۷) ۱۹۱.

ههلهته خوارزمیهکان بو سهه کورد و ناوچه کوردنشینهکان

تەوھەرى پىنجم ھۆكارەكانى شكست و رووخانى دەولەتى خوارزمى

رووخانى دەولەتى خوارزمى خۆى لە ھۆكارگەلېكدا دەدۆزىتەو، كە بەشى زۆريان بەرپرسارىيەتتە كەى بۆ ھەلۆيىست و كار و كوردەو و سىياسەتى خۇدى سولتانه كەيان دەگەپتەو. ھەرچەندە سولتان (جلال الدين) دواى گەرانەوھى لە ھندستان سالى (۱۲۲۴/ك ۶۲۱) تېكۆشانىكى زۆرى كرد تا دەولەتى خوارزمى بوژاندهو و دووبارە وەكو ھىزىكى گەورە و كارىگەر لە ولاتى ئىران دەركەوتەو، بەلام لە تەمەنىكى كورتى نىكەى ھەوت سالىدا دەولەتەكەى و دەسەلاتى بنەمالەكەى رەوانەى دوا ھەلدىرى مەيداي سىياسەت و دەولەتدارى كرد، دەكرىت ھۆكارەكانىش لەم چەند خالەدا چر بكرىنەو:

يەكەم: لەو ماوھىيەى كەوا سولتان (جلال الدين) ھىز و دەسەلاتى لە ئىراندا پەرى سەند ئەگەر سەرنج بەدەين بەشى زۆرى ماوھەكان سوپاكەى لەگەل چەند ھىزى جىياجىادا لە شەردا بوو، بۆ نمونە لە سالى (۱۲۲۵/ك ۶۲۲) لەگەل دەولەتى عەباسى لە كاتى ھەلمەتە سەربازىيەكانى بۆ دەست بەسەردا گرتى ناوچەكانى ژىر قەلەمپرەوى خەلىفە^(۱)، پاشان لە دەستگرتن بەسەر ئازربايجاندا و شالاولەكانى بۆ سەر شارەكانى دوین و تفلىس و سەرقال بوونى سوپاكەى بە جەنگى گورجىيەكان^(۲)، پاشان پەلامارە يەك لە دواى يەكەكان بۆ سەر شارى خەلات لە نيوان سالانى (۶۲۳-۶۲۷/ك ۱۲۲۶-۱۲۳۰) و شكستى بەرانبەر ھاوپەيمانى (ئەيوبى- سەلجوقى رۆم)^(۳) جگە لە شەپە ناوخۆيىيەكانى و ناوھ ناوھ پەلامارى مەغولەكان، ئەمە وایكردبوو كەوا سوپاكەى تا رادەيەك ماندوو بى و ھەوسەلە

(۱) ابن الاثير (پ ۲۴) ۴۴۴/۱۰؛ الغساني (پ ۲۱۱) ۴۰۲.

(۲) ابو الفدا (پ ۴۸) ۱۶۸/۳؛ النويري (پ ۴۱) ۱۸۵/۲۷؛ الذهبي (پ ۷۳) ۱۳۰/۲.

(۳) الرهاو المجهول (۳۳۶)؛ ۲۶۴/۲؛ سبط ابن الجوزي (پ ۱۷۹) ۲۶۴/۲.

و بهرگهی ئهوه هه موو شههه و شهۆره نه گری.

دووهم: دلگرانی و نیگه ران کردنی هیزه ئیسلامیه کان بهه پهفتاره هیرشکاری و تالانکاریانهی بۆ سههه ناوچهکانی ژیره قهله مپهه وییان ئه نجامی ده دا، که ئاکنجیهکانی دوو چاری کاره سات و مهه رگه ساتی وا ده کرد له دونیادا وینهی نه بی، وه کو میژوونووس (ابن الاثیر) ده لئ: ”نه هامة تی وه های به سهه ر خه لکی هیئاوه که له م شیوهیه م نه بیستوهه“^(۱) ههروه ها به دیلگرتهی هاوسه ره که ره جیه که ی مه لیک (الاشرف) و هیشتنه وه ی لای خو ی تا کو تایی ده رچوونی له خه لات زیاته ناوبراوی نیگه ران کردبوو^(۲)، ویره ی ئه مه ش بۆ تو له کردنه وه له سو لئانی سه له جوقی (علاء الدین کیقباد) دوای تیکشکانی له به رانه ره هاوپه یمانی (ئه یوبی- سه له جوقی رۆم) شه ه زار ئه سپ سواری ته رخان کرد به ره له وه ی لئی جیا بینه وه بۆ هیرشکردنه ناوچهکانی قه له مپه وه ی سه له جوقی وه ک شارهکانی (خرتبه رت و مه لاتیه و ئه رزنجان) که له م شالاوه یدا تالانییه کی هینده زوریان کردبوو ئه وه نده ئاژه لیان راپیچی سهه ر بازگه که یان کردبوو که نه رخ ی بیست مه ر ببوو به دیناریک، بیگومان ئه مه ش تو ره یی و نا ره زایی سو لئانی سه له جوقی لئ که وه ته وه^(۳)، ئه م جو ره په فتار و هه لو یستانه ی ئه وه په ری کو رتبه یی بوو له سیاسه تدا، بو یه له کاتی هیرش ی مه غۆ له کاند ا چه ندی هاوار و ناله ی لئ هه لسا و په نای برده به ره کو ی هیزه ئیسلامیه کان ی ناوچه که به تابه تی (کیقباد و الاشرف) که س گو یی لئ نه گرت و وه لامیان نه دایه وه، بو یه به ته نیا خو ی له به ره ی جه نگی مه غۆ له کان به دو پراوی بینه وه^(۴).

سییه م: هه لگه رانه وه وه به جیه یشتنی کو مه لیک له سهه رکرده کان له ئه نجامی لو تبه رزی و در دو نگی سو لئان له به رانه ریان، وه کو (شرف الملهک) ی وه زیر که که سی دو وه می ده ولت بوو یاخی بوونی خو ی له سو لئان راگه یاند و خو ی له شاری (حیزان) ئاخنی و دووباره بنیادی نایه وه و نامه ی بۆ پاشاکانی سه له جوقی و ئه یوبی نارد که

(۱) (پ ۲۴) ۴۸۵/۱۰.

(۲) ابن العمید (پ ۳۴۰) ۱۵؛ صبری سلیم (پ ۲۴۴) ۳۲.

(۳) النسوي (پ ۶۰) ۳۷۳.

(۴) الهمذاني (پ ۳۶۳) ۴۴/۱.

له (جلال الدین) جیا بوتهوه و له مه و دوا به پپی ویستی ئهوان رهفتا دهکات، پاشان سولتان ههر چونیک بی توانی تهفرهه بدات و بانگهپشتی لای خوئی بکات و بهندی کرد، دواتر کوشتی و له ناوی برد^(۱)، جگه له وهش (غیاث الدین) ی برای به خوئی و سوپا و سه رکردهیه کی زوره وه پشتی بهردا و به جیهپشت له هه لومه رجیکدا که سولتان زور پیویستی بهم گه وره سه رکردانه بوو له دوخیکدا که ولات له بهردهم مه ترسییه کی گه وره دابوو^(۲)، ههروه ها فه رمانی به (اورخان) ی سه رکرده ی سه ربازی سوپاکه ی کرد له و کاته ی که مه غوله کان گه مارویان دابوو، خوئی و سوپاکه ی به جیی بیئن، به لکو مه غوله کان شوینیان بکه ون تا کو خوئی به ته نها پرزگاری بیئ، به لام له م پلانه به هه له دا چوو، چونکه که (اورخان) لپی جیا بووه ژماره یه کی زوری سه رباز چوو نه ریزی سوپاکه ی که گه یشته هه ولیر نزیکه ی چوار هه زار ئه سپ سواری له گه ل بوو، به ره و ئه سفه هان رویشته بو ماوه یه کی زور حوکمی تیدا کرد به لکو تا سالی (۱۲۴۱/ک۶۳۹) له ولاتی فارس ژیا^(۳).

چواره م: ناهوسهنگی هیز بارودوخی سوپای خوارزمی وا لیکردبوو که له وپه ری خراپیدا بوو، له به رانه ردا سوپای مه غوله کان له لووتکه یی به هیزیدا خوئی ده نواند، هه رشار و ناوچه یه ک پرووی تیده کرد خوئی له بهر رانه ده گرتوو داگیری ده کرد^(۴)، به تاییه تی که (اوکتای) سییه م کوری (جهنگیزخان) له سالی (۱۲۲۹/ک۶۲۶) دوای مردنی باوکی به خانی گه وره ی مه غول هه لبرژیردرا^(۵)، ناوبراو له خه ونی جیه جیکردنی وه سیه تی باوکی بوو بو داگیرکردنی ته وای جیهان^(۶)، هه لبه ته یه کی که له هه لمه ته کانیا ن بو جیه جیکردنی ئه م پلانه هه رشه داگیرکاریه که ی خوړئاوای ئیران بوو که دووژمنه سه رسه خته که یان (جلال الدین

(۱) النسوي (پ ۶۰) ۳۵۷، ۳۶۴.

(۲) ابن الجزري، (پ ۲۹۰) ۱۴۲؛ عباس اقبال (پ ۷۱) ۱۵۱.

(۳) النسوي (پ ۶۰) ۳۷۹؛ ابو الفدا (پ ۴۸) ۱۸۵/۳.

(۴) ابن الاثير (پ ۲۴) ۱۰/۴۹۱؛ عبدالسلام عبدالعزيز فهمي (پ ۲۶۴) ۹۰.

(5) Howroth. **History of the mongols**. (London. 1927, part 1 (130: John C. The Secret History of the Mongols. (Translated yb Igor de rachewiltz. Wisconsin. 2015) viii.

(۶) قایسلان (پ ۶۵) ۲۴۸-۲۴۹.

منکبرنی) لهوئی خوئی مهلاس دابوو^(١).

پینجهه: لاوازی توانای ههوالگری و زانیاری دهولهتی خوارزمی له ههریمهکان بۆ تیگه‌یشتن و ده‌رخستنی ئامانجی نهیئی و پلانی دوژمنه‌که‌ی به تایبه‌تی لهو ئان و ساته‌ی که هه‌په‌شه و مه‌ترسی ڕوخان و له‌ناوچوون له‌سه‌ر ده‌وله‌ت دروست ده‌کات، چونکه منکبرنی وا تیگه‌یشتبوو که مه‌غۆله‌کان پلانی هه‌رشکردنی سه‌ر هه‌ریمی چیا (عێراقی عه‌جه‌م) یان هه‌یه‌ نه‌ک ئازربایجان، به‌لکو پێی وابوو له‌به‌ه‌اردا په‌لاماری ده‌ده‌ن، به‌لام له‌په‌ر هه‌لیان کوتایه‌ سه‌ر ئازربایجان که منکبرنی نیازی وابوو زستانه‌که‌ی له‌ ته‌وریز بیاته‌ سه‌ر، بۆیه زیاتر بابای مشوری خو‌ ڕزگارکردنی خوارد نه‌ک بتوانی به‌ هه‌یزیک‌کی توکمه‌وه به‌ره‌نگاریان بیه‌وه^(٢).

شه‌شه‌م: سه‌ره‌ه‌لدانی هه‌ندی په‌فتاری خودی تایبه‌ت به‌ سو‌لتان که له‌و باروودۆخه‌ی تیگه‌وتبوو له‌و ڕۆژگارهدا، وه‌کو سو‌لتانی ده‌وله‌تیک زۆر کاریگه‌ری نه‌رینی و نابه‌جیی له‌ ئاست که‌سایه‌تی خوئی و ئاینده‌ی ده‌وله‌ته‌که‌ی دروستکردبوو له‌وانه‌:

- خووگرتن به‌ مه‌یخواردنه‌وه له‌گه‌ڵ هاوه‌له‌ هه‌ره‌ نزیکه‌کانی، به‌ تایبه‌تی له‌و کاته‌ی که مه‌غۆله‌کان گوشاریان خستبووه‌ سه‌ر و گه‌مارۆیان دابوو، ده‌یان بینیی له‌ ناو تاوله‌که‌ی لێی خه‌وتوووه‌ ته‌نانه‌ت ده‌سه‌لاتی مندالیکی ساواشی نیه‌، ئه‌م په‌فتاره‌ی جگه‌ له‌وه‌ی له‌گه‌ڵ بنه‌ماکانی ئاینی ئیسلامی پیرۆزیه‌ک ناگریته‌وه له‌ لایه‌کی دیکه‌ش پێچه‌وانه‌ی ڕیسا و په‌وشته‌کانی گۆره‌پانی جه‌نگ بوو، چونکه سه‌رکرده‌ له‌ ڕۆژگاری وا هه‌ستیار ده‌بی له‌ بیر چۆنیه‌تی پلانی جه‌نگ و ڕاوێژ بێ له‌گه‌ڵ سه‌رکرده‌ سه‌ربازی و ڕاوێژکاره‌کانی که چۆن له‌و دۆخه‌ی تیگه‌وتوووه‌ ده‌ربچیی، نه‌ک ئه‌وه‌ی که په‌نای بۆ بردوووه^(٣).

- په‌رۆشی له‌ ڕاده‌به‌ده‌ری سو‌لتان بۆ له‌ ده‌ستدانی (قلیج)ی خزمه‌تکاره‌که‌ی که گه‌نجیکی خه‌ساوی سه‌رو سیما جوانکیله‌، تایبه‌تی کردبوو به‌ خزمه‌تی خو‌یه‌وه، بۆ شوینیک ڕۆیشتبا له‌گه‌ڵ خوئی ده‌یبرد، کاتی ئه‌و کوره‌ مرد سو‌لتان

(١) علی محمد الصلابی (پ٥٧) ١٨٤.

(٢) النسوي (پ٦٠) ٣٥٠.

(٣) الهمذاني (پ٣٦٣) ٤٦/١؛ صبري سليم (پ٢٤٤) ٣٣.

دووچاری غەم و داخ و پەژارەییەکی زۆر بوو، بۆ هیچ کەسی دیکە وای بە سەر نەهاتبوو، لە کاتی ناشتنی فەرمانی بە سەرکردە و سەربازانی کرد پڕی و رەسمیکی شایستەیی بۆ ئەنجام بدەن، خۆشی بۆ ماوەیەک بە پیادەیی بە دوای تەرمە کەیدا پڕۆیشت، فەرمانی بە خەڵکی تەوریز کرد کە هەموویان بێنە دەرەووە و پێشوازی لە تەرمە کەیی بکەن و پڕیزی بگرن و ماتەم بگۆن، دواتریش وازی لە خواردن و خواردنەووە هێنابوو، کەس نەیدەوێرا لای ئەو باسی مردنی قلیج بکات^(۱).

هەوتەم: لە هۆکارە هەرە باوەکانی هەرەسەپێنانی دەوڵەتی خوارزمی کوژرانی سۆلتان (جلال الدین منکبەرنی) لە ناوەرستی شەوالی سالی (۶۲۸/ک/۱۲۳۱ز)^(۲)، بوو بە دواین فەرمانەر وای دەوڵەتە کە، کە لە مێژوو دا ناوی وەک پالەوانی نەتەوایی و جەنگاوەری ئازا لە شەری مەغۆلەکان ناوبانگی دەرکردبوو^(۳)، ئیتر کۆتایی بە حوکمرانی دەسەلاتی دەوڵەتی خوارزمی هات، شۆرەیی پێشەوایی بەرەیی پۆهەلاتی ئیسلام هەرەسی هێنا کە پێگەییەکی جەنگی گرنگ بوو لە جیهانی ئیسلامیدا^(۴)، ئەمەش بۆ خوارزمییەکان پڕۆژیککی پڕ نەهامەتی و کارەساتبار و گۆرانی ماتەمیککی قوول بوو، وەک شاعیر دەلی:

”یامن اسال رقاب الکاشحین دمانن بعد فقدک ابکیت العیون دما

لئن اباح صروف الدهر ساحتھفانظر الی الملک والاسلام لاجرما

فالدین منثلن والمملک منھدموظل حبل العلی والمجد منجزما»^(۵).

(۱) ابن الاثیر (پ ۲۴) ۴۹۱/۱۰؛ ابو الفدا (پ ۴۸) ۴۷/۳.

(۲) خوافی (پ ۱۷) ۷۸۵/۲؛ محمد دبیر سیاقی (پ ۶۷) ۱۶۷.

(۳) خالدة عبداللە عبدالستار (پ ۵۱۰) ۴۷۰.

(۴) نافع توفیق العبود (پ ۱۰) ۴۱.

(۵) (پ ۶۰) ۳۸۵؛ خالدة عبداللە عبدالستار (پ ۵۱۰) ۴۷۷.

له ریگه‌ی ناردنی نامه به (مجیرالدین ترجمان) ی نێردراویان، به‌لام هه‌وله‌که‌یان بی ئاکام بوو، که نه‌یانتوانی قه‌ناعه‌تیان پی بکه‌ن^(۱).

هه‌ر له‌ سالی (۱۲۳۷/ک/۶۳۴) که ناکوکی له‌ نیوان مه‌لیک (الکامل و الاشرف) دروست بوو له‌سهر ئه‌وه‌ی (الاشرف) به‌ (الکامل) ی راگه‌یاندا تو ناوچه‌کانی رۆژه‌لاتی ئه‌یوبیت هه‌مووی بوو خۆت بردوو، ته‌نها دیمه‌شقت بوو من هه‌شتۆته‌وه‌ بوو ئه‌مه‌ش خوارزمیه‌کانی له‌ دژی براکه‌ی به‌کاره‌ینا، مه‌لیک (الکامل) یش بوو چاوگرتن و بیده‌نگ کردنی ناوبراو ده‌هه‌زار دیناری بوو نارد، به‌لام مه‌لیک (الاشرف) نه‌که‌ به‌مه‌ رازی نه‌بوو، به‌لکو سه‌رزه‌نشتی کرد^(۲)، کاتی له‌ سالی (۱۲۳۸/ک/۶۳۵) (غیاث‌الدین کیخسرو) په‌لاماری شاری ئامه‌دیدا و گه‌مارۆی خسته‌ سه‌ر تورانشای کورپی مه‌لیک (الصالح نجم‌الدین)، خوارزمیه‌کان رۆلێکی کاریگه‌ریان بینی شان به‌ شانی ئه‌یوبیه‌کان له‌ به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ی سه‌له‌جوقیه‌کان که هه‌والیان پیگه‌یشت به‌ په‌له‌ به‌ هانایانه‌وه‌ چوون و پاشه‌کشه‌یان به‌ سه‌له‌جوقیه‌کان کرد و نه‌یانه‌یشت هه‌یچ ده‌ستکه‌وتیان هه‌بی^(۳).

له‌ سالی (۱۲۳۸/ک/۶۳۵) مه‌لیک (الاشرف موسی) له‌ دیمه‌شق به‌هۆی نه‌خۆشی کوچی دوایی کرد^(۴)، هه‌رچه‌نده‌ مه‌لیک (الصالح اسماعیل) ی برای شوینی گرته‌وه‌ به‌لام ئه‌مه‌ نه‌بووه‌ جیگای په‌زانه‌ندی مه‌لیک (الکامل)، به‌لکو توانی به‌ سه‌ریدا زال ببی و دیمه‌شقی لی بسه‌نیتته‌وه‌ له‌ بریدا به‌ علبه‌گ و بیقاع و بوسراو سه‌وادای پییدا^(۵)، هه‌ر له‌ هه‌مان سالدا له‌ دوای شه‌ش مانگ مه‌لیک (الکامل) ی برایشی هه‌ر له‌ دیمه‌شق کوچی دوایی کرد، له‌ میسر (العادل ابوبکر سیف‌الدین) ی کورپی (۶۳۶-۶۳۷/ک/۱۲۳۹-۱۲۴۰) به‌ بریکاری باوکی کاروباره‌کانی ده‌وله‌تی هه‌لده‌سوراند بۆیه‌ میره‌کان کووده‌نگ بوون که له‌ شوینی باوکی هه‌لیبژێرن به‌ فه‌رمی بییت به‌ فه‌رمانه‌وه‌ی ده‌وله‌ت، به‌لام که (الصالح نه‌جم‌الدین) ی برای (۶۳۷-۶۴۷/ک/۱۲۴۰-۱۲۴۹) هه‌واله‌که‌ی پیگه‌یشت دانی پیदानه‌نا و فه‌رمانه‌وه‌ی ناوبراوی په‌تکرده‌وه‌

(۱) ابن‌البیبي (پ ۳۸۰) ۲۶۳.

(۲) الدواداري (پ ۱۴۲) ۷ / ۳۱۷-۳۱۸..

(۳) ابن‌العديم (پ ۱۶۷) ۴۹۸.

(۴) ابن‌الواصل (پ ۲۳) ۱۳۸/۵.

(۵) المقريزي (پ ۲۷۸) ۳۷۹/۱.

و شه‌ری له دژی ږاگه‌یانده، له‌بهر ئه‌وه‌ی که له براکه‌ی به‌هیزتر بوو توانی له‌سهر ته‌ختی ده‌سه‌لاتی میسر لاییدات و خو‌ی بجیته شوینی، (العادل ابوبکر) ته‌نها سالیك و دوو مانگ له فه‌رمان‌ږه‌وایی مایه‌وه^(۱).

سالی (۱۲۳۸/ك۶۳۵ز) خوارزمیه‌کان له مه‌لیك (الصالح) هه‌لگه‌ږانه‌وه و ویستیان ده‌ستگیری بکه‌ن، به‌لام ناوبراو ږایکرد بو سنجاږ ئه‌وانیش ده‌ستیان به تالان‌کردنی ناوچه‌که کرد^(۲)، که (بدرالدین لؤلؤ)ی فه‌رمان‌ږوای موسل به مردنی مه‌لیك (الکامل)ی زانی، به هیزیکي زوره‌وه په‌لاماری سنجاږیدا و ئابلوقه‌ی شاره‌که‌یدا^(۳)، بو ږزگاربوون له ئابلوقه‌ی ناوبراو مه‌لیك (الصالح) به نهینی (به‌درالدین سنجاږی) قازی شاره‌که‌ی نارده‌لای خوارزمیه‌کان و توانی ئاشتیان بکاته‌وه و به‌لینی ته‌قتاعی په‌ها و چه‌رانی پیدان تا‌کو به لای لؤلؤی له کول بکه‌نه‌وه^(۴)، ئه‌وانیش به هانایه‌وه چوون و هیزشیان کرده سهر سوپای لؤلؤ دوا‌ی شه‌ږیکي گهرم سوپای ناوبراو‌یان تیکشکاند و ږای کرد بو موسل، ته‌واوی سامان و کهل و په‌ل و ئه‌سپه‌کانیان بوونه ده‌ستکه‌وتی شه‌ر بو خوارزمیه‌کان^(۵)، هه‌موو ئه‌و کالو ده‌ستکه‌وتانه‌ی که له لؤلؤیان ده‌ستکه‌وتبوو به جوړیک نرخی بازاری دابه‌زاندبوو ههر شتیك ته‌گه‌ر نرخی سه‌د ده‌ره‌م بووبی به پینج ده‌ره‌م ده‌فروشرا‌یان نرخی سیسه‌د ده‌ره‌م بووبی به بیست ده‌ره‌م، ده‌ستکه‌وته‌کانیان له نیو خو‌یان دابه‌ش کرد وه‌کو (سبط ابن الجوزی) ده‌لی: ”بو هه‌تا هه‌تایه پیی ده‌وله‌م‌ند بوون“^(۶)، سالی (۱۲۳۹/ك۶۳۶ز) مه‌لیك (الصالح) هه‌ریمی ږوژه‌لاتی ئه‌یوبی به تورانشای کوره‌که‌ی سپارد و له حوسنکیفا جیگریی کرد، چه‌ران و په‌ها و ته‌واوی ناوچه‌کانی

(۱) ابن ایاس، بدائع الزهور في وقائع الدهور (تح: محمد مصطفی، دار النشر فرانز شتایز- فیسبادن، ۱۹۷۵م) ۱/۲۶۸-۲۶۹؛ محمد خضری بک، چهند وانه‌یه‌ک له میژووی ئیسلامی (و: نهاد جلال حبیب‌الله، ده‌زگای چاپ و په‌خشی نارین، چ، ۲، هه‌ولیر، ۲۰۱۵) ۲۵۳.

(۲) الذهبی (پ ۱۰۸) ۳/۲۲۱؛ محمد سهیل طقوش، تاریخ الايوبي بلاد الشام و اقليم الجزيرة (دار النفاس، ط ۲، بیروت، ۱۹۹۹م) ۳۶۲.

(۳) ابن العمید (پ ۳۴۰) ۲۷.

(۴) الذهبی (پ ۱۰۸) ۳/۲۲۱.

(۵) ابن العمید (پ ۳۴۰) ۲۷.

(۶) (پ ۱۷۹) ۲۲/۳۴۵.

به خوارزمیهکان به خشی ئهوانه ی له خزمه تیدا بوون^(۱).

ناکوکی و ناتهبایی نیوان میره ئه یوبیهکان له سهر بهرژه وهندییه تاییه تییهکانیان مانای کردنه وهی دهروازه یهکی فراوان بوو به پرووی خوارزمیهکان که به ویستی خویان له هه ریمه کانی جهزیره و شام یاری به چاره نووسی خه لکی ئه وهه ریمانه بکه ن، هه ر شوینه ی مه به ستیان بوایه له شکرکیشیان بو ده کرد، ویرانکاری و تالانکاری و کوشتن و ئازاردانی خه لکیان ئه نجام ده دا، ململانی نیوان (الصالح نجم الدین آیوب) فه رمان په وای میسر و (الصالح اسماعیل) ی مامی فه رمان په وای دیمه شق زیده پرویی کرده نیو مائی ئه یوبی له شام، مه لیکه کانی حمس و حه ما و ئه رده ن له یه ک کاتدا له ولاتی شام پروو به پرووی هه ره شه ی خوارزمیهکان و مه غوله کان و سه لیبیهکان کرده وه^(۲).

سالی (۱۲۴۰/ک/۶۳۷) خوارزمیهکان په لاماری قه لای حه راندا و ده ستیان به سه ردا گرت^(۳)، پاشان له هه لمه تیکی دیکه دا بو سهر قه لای جه عبه ر گه یشته ن بایس و هه لیان کوتایه سهر و تالانیان کرد، خه لکیکی زوریان کوشت و زوریکیش پرایان کرد په راگه نده و ئاواره ی ناوچه کانی دیکه بوون، له ترسی زورداری و سته می خوارزمیهکان^(۴)، سالی (۱۲۴۱/ه/۶۳۸) کو مه لیکی گه وره ی خوارزمیهکان ژماره یان زیاتر له دوازه هه زار سواره ده بوون به پیشه وایی (کشلوخان و برکه خان و سارخان و بردی خان)، مه لیک (جواد کوری مودود) سه رداری پیشووی دیمه شق و (الصالح کوری مه لیک مجاهد) سه رداری حمس له گه لیان بوون له گه ل کو مه لیکی سه ربازی ماردین پروویان کرده حه له ب، له و کاته دا سوپای حه له ب له منبج بوو به م هه واله زور دلته نگ بوون چونکه سوپاکه یان له پرووی ژماره وه زور له هی ئه وان که متر بوو، هه ردوو هیزه که له گوندی بیره ی سهر پرووباری فو پرات به یه ک گه یشتن له دو لی بزاعا دوای شه ریکی گه وره مه لیک (الصالح) کوری مه لیک (الافضلی کوری سو لتان صلاح الدین) خاوه نی سمیسات و زوریتر کو ژران، (المعظم

(۱) المقريزي (پ ۲۷۸) ۱/۳۹۰.

(۲) سعيد عبدالفتاح عاشور، الايوبيون والمماليك في مصر والشام (دار النهضة العربية، القاهرة، ۱۹۷۰م) ۱۲۶.

(۳) ابن العديم (پ ۱۶۷) ۱/۵۰۱.

(۴) ابن الواصل (پ ۲۳) ۵/۲۸۰؛ المقريزي (پ ۲۷۸) ۱/۴۰۶؛ علي محمد علي عوده (پ ۳۳۵) ۹۰.

توران شاه) به دیل گیرا و تالانیه کی زۆر کرا^(۱)، دوای گیرانی (توران شاه) (بدرالدین لؤلؤ) بردیه وه موسل و پاشان رادهستی سوپای حهلهبی کرده وه^(۲).

خوارزمیهکان له شالوه و یرانکاری و تالانکاریهکانیان بهردهوام بوون له بزاعا و ئهلباب و منبج دهستیان نهپاراست له کوشتن و گرتنی ژن و مندال ئازار و ئهشکهنجه دانیان، خهلهکیکی زۆر رایانکر بو حهلهب، له شاری منبج کومهلیک ئافرهت پهنایان بردبووه بهر مزگهوت لهویش وازیان لی نههینا بوون، بهلکو کاری نارهوا و ئابرووبهریان پی کردبوون^(۳)، ههر که ئهم ههواله به مهلیک (المنصور) کوری مهلیک (مجاهد)ی سهررداری حمس گهیشت، که له بهرهی شهری فهرههههکان بوو نزیکه ی چهند ههزار سهربازیکی دیمه شقی له گه لدا بوو، نیردراویکی نارده لای (الصالح اسماعیل)^(۴)، داوای لیکرد تا به یه که وه به رهنگاری هیرشکاری و تالانکاری خوارزمیهکان بنه وه، له گه ل (الناصر کوری عبدالعزیز) سهررداری حهلهب هاوپه یمانیه تیان پیکهینا، ههرچهنده ئه وکاته خوارزمیهکان گه رابوونه وه شوینهکانیان بهلام ئهوانیش به و مه بهسته له حهپان کۆبوونه وه و دووباره پهلاماری حهلهبیان دایه وه ههر له ریکادا دهستیان کرد به خراپه کاری و یرانکاری و سوتاندنی گوندهکانی حهلهب^(۵).

له تهواوی له شکرکیشی و به رهنگار بوونه وهی سوپای حهلهب له گه ل خوارزمیهکان سالی (۱۲۳۸/ک/۱۲۴۱ز) توانیان شکستیان پی بهینن و دهست به سهر حهپان و سروج و رهها و (رأس العین) سهریکانی و جومولهین و ئهلموز و رهقه و خابور و قیرقیسیادا بگرن^(۶)، توانیان خوارزمیهکان راو بنین تا پهنایان برده بهر شاری عانهی سهر به خهلیفه، ههر له هه مان کاتیشدا (بدرالدین لؤلؤ) دهستی به سهر نوسه بیین و دارادا گرت که له ژیر دهستی خوارزمیهکاندا بوو^(۷)، به پیی ئاماژهی (ابن الواصل) مهلیک

(۱) ابن العدیم (پ ۱۶۷) ۵۰۳-۵۰۲؛ ابن الواصل (پ ۲۳) ۲۸۳/۵-۲۸۴؛ ابو الفدا (پ ۴۸) ۲۰۴/۳.

(۲) ابو فداء (پ ۴۸) ۲۰۵/۳.

(۳) ابن العدیم (پ ۱۶۷) ۵۰۴؛ ابن الواصل (پ ۲۳) ۲۸۵/۵.

(۴) ابن الواصل (پ ۲۳) ۲۸۶/۵.

(۵) ابن العدیم (پ ۱۶۷) ۵۰۵؛ ابو الفدا (پ ۴۸) ۲۰۴/۳.

(۶) ابن العدیم (پ ۱۶۷) ۵۰۸.

(۷) سبط ابن الجوزی (پ ۱۷۹) ۳۷۱/۲۲؛ ابن الواصل (پ ۲۳) ۲۹۴/۵.

(الناصر) چه‌ران و په‌ها و سه‌ریکانی و په‌قه و سروج و ئەلموزیان خسته سهر چه‌له‌ب، مه‌لیک (المنصور) یش قرقیسیا و خابووری بوخوی برد^(۱).

هه‌رچی په‌یوه‌ندی خه‌لافه‌تی عه‌باسیسه‌ ئه‌وا خه‌لیفه (المستنصر بالله) (۶۲۳-۶۴۰/ك ۱۲۲۶-۱۲۴۳ز) له‌و پوژگاره‌دا له‌گه‌ل خوارزمیه‌کان باش و له‌بار بوو، به‌هوی په‌یدا بوونی مه‌ترسی مه‌غۆله‌کان له‌سنوره‌کانی ده‌وله‌تی عه‌باسی، که‌دوای کوژرانی سوڵتان (جلال‌الدین) چوار هه‌زار سواره‌یان په‌یوه‌ندیان به‌خه‌لیفه‌وه کردبوو له‌خزمه‌تیدا بوون^(۲).

سه‌باره‌ت به‌مه‌لیک (جواد) که‌دهستی به‌سهر سنجاردادا گرت سالی (۶۳۷/ك ۱۲۴۰ز) عانه‌ی به‌خه‌لیفه‌ فرۆشت پاشان په‌یوه‌ندی به‌خوارزمیه‌کانه‌وه کرد، دوای ئه‌وه‌ی له‌سهر ده‌ستی (بدرالدین لؤلؤ) سنجاری لی داگیرکرا^(۳) ئه‌ویش به‌ره‌و غه‌ززه‌ پویشت، نامه‌ی بو (الصالح نجم‌الدین) فه‌رمانه‌وه‌ی میسر نووسی داوای لی‌کرد که‌دالده‌ی بدات و خزمه‌تی بکات، به‌لام ریگه‌ی نه‌دا مه‌گه‌ر خراپه‌کاری له‌ناو سه‌ربازاندا بنیته‌وه، پاشان په‌نای برده‌ به‌ر عه‌کا لای فه‌ره‌نجه‌کان، پاشان (الصالح عماد‌الدین) ی مامی نامه‌ی بو نووسی که‌بچینه‌ لای، هه‌ر که‌گه‌یشه‌ لای به‌ندی کرد و له‌دواییدا خنکاندی و له‌ناوی برد^(۴).

له‌راستیدا ئه‌وه‌ی خوارزمیه‌کان پیی هه‌لسابوون له‌و ماوه‌یه‌دا مه‌ترسییه‌کی گه‌وره‌ی نابوه‌وه له‌سهر جیهانی ئیسلامی به‌گشتی و ئه‌یوبیه‌کان به‌تایبه‌تی، به‌و هویه‌وه فشاری خاچدروشمه‌کان له‌پوژئاوا بو سهر ناوچه‌کانی قه‌له‌مپه‌روی ئه‌یوبیه‌کان له‌لایه‌ک و هه‌ره‌شه‌ و له‌شکرکیشیه‌کانی مه‌غۆله‌کان له‌پوژه‌لات له‌لایه‌کی دیکه‌ به‌رده‌وامیا هه‌بوو^(۵).

(۱) (پ ۲۳) ۲۹۵/۵.

(۲) الحموي (پ ۲۷۱) ۲۶۰.

(۳) ابن الفوطي، الحوادث الجامعة والتجارب النافعة في المائة السابعة (د. م. ط، د. ت) ۷۸.

(۴) ابن الواصل (پ ۲۳) ۲۹۶/۵-۲۹۷؛ ابو الفدا (پ ۴۸) ۲۰۵/۳.

(۵) عفاف صبره (پ ۲۲) ۲۸۸.

۱- ریچکهوتنی خوارزمیهکان له گه‌ل (المظفر شهاب‌الدین) فه‌رمانه‌ره‌وای میافارقین:

سالی (۶۳۹هـ/۱۲۴۲ز) خوارزمیهکان په‌نایان برده به‌ر خه‌لیفه له شاری عانه پاشان پروویان کرده موسل لای (بدرالدین لؤلؤ) داوای شاری نوسه‌بینان لی‌کرد^(۱)، ئه‌ویش شاره‌که‌ی پی سپاردن به‌ریچکه‌وتن له‌گه‌ل (المظفر شهاب‌الدین غازی) سه‌رداری میافارقین، له هه‌مانکاتدا نیردراوی‌کیشی نارد هه‌له‌ب تا‌کو له‌م پیشهاته نوییه ئاگاداریان بکاته‌وه‌و داوای هاوپه‌یمانیه‌تیشی لی‌کردن، به‌لام هه‌له‌بیه‌کان به‌مه‌رازی نه‌بوون^(۲)، که خوارزمیهکان گه‌یشته‌ن لای (شهاب‌الدین) له‌گه‌لی ریچکه‌وتن ئینجا به‌ره و میافارقین به‌ریچکه‌وتن و له لای مانه‌وه، دوای ئه‌وه‌ی که سه‌ربازانی هه‌له‌ب پیمان گه‌یشتن شه‌ریکی گه‌وره له نیوانیاندا پروویدا، له هه‌مانکاتدا ناوچه‌که به‌ره‌و پرووی تالانکارییه‌کی زور بووه‌وه^(۳)، پاشان ئاگر به‌ستیک هاته‌کایه‌وه سولتانی سه‌لجوقی پۆم خوارزمیه‌کانی کردن به دوو به‌ش به‌شیکیان ئه‌وانه‌ی له ده‌ورووبه‌ری سنوره‌کانی ئه‌و ده‌ژیان سه‌ر به ده‌وله‌تی ئه‌و بن و له ناوچه‌کانی ژیر قه‌له‌مه‌ره‌وی سه‌لجوقی نیشته‌جی بن، (شهاب‌الدین غازی) ش چووه‌ ناو ئه‌و ئاگر به‌ست و ریچکه‌وته^(۴)، له لایه‌کی دیکه‌ش (سعید نجم‌الدین غازی کوری مه‌لیک المنصور) خاوه‌نی ماردین^(۵) ریچکه‌وت له‌گه‌ل مه‌لیک (الناصر) ی سه‌رداری هه‌له‌ب که سه‌ربازه‌کانی بگه‌رینیته‌وه هه‌له‌ب^(۶).

سالی (۶۴۰هـ/۱۲۴۳ز) هه‌له‌بیه‌کان سوپایان ته‌یار کرد و به‌ره‌و پوژه‌ه‌لات به‌ریچکه‌وتن، له هه‌مان کاتدا (شهاب‌الدین غازی) و خوارزمیه‌کان په‌لاماری سه‌ریکانیاندا، دانیشه‌توانه‌که‌ی خو‌یان له قه‌لا قایم کرد، خوارزمیه‌کان توانیان له

(۱) المقریزی (پ ۲۷۸) ۴۱۲/۱.

(۲) ابن‌الواصل (پ ۲۳) ۳۰۵/۵.

(۳) سبط ابن‌الجوزی (پ ۱۷۹) ۳۷۴/۲۲.

(۴) ابن‌الواصل (پ ۲۳) ۳۰۵/۵.

(۵) له‌سالی (۶۳۶هـ/۱۲۳۹ز) مه‌لیک (سعید نجم‌الدین ارتقی) سه‌رداری ماردین مه‌لیک (المنصور)

ی باوکی خو‌ی کوشت و شوینی گرت‌ه‌وه‌له‌حوکمرانیدا. المقریزی، (پ ۲۷۸) ۳۹۳/۱.

(۶) ابن‌الواصل (پ ۲۳) ۳۰۶/۵.

قه لا بچنه ژوورهوه و هه موو سهربازه کانی قه لایان گرتن و بردیان^(۱)، پاشان مه لیک (المنصور) و سهربازانی حه له ب گه یشتنه حه ران و به ره و ئامه د به پریکه وتن، (شهاب الدین غازی) و خوارزمیه کان گه رانه وه میافارقین و سهربازانی سه ریکانیان ئازادکردن، مه لیک (المنصور) له ئامه د له گه ل سه رکرده سهربازیه کانی سه لجوقی کۆبوونه وه، به و پییه ی که وا له و ماوه یه دا باجی سالانه ی ده دایه سوڵتانی سه لجوقی رۆم و سکه ی دراوی به ناوی ئه و لیده دا^(۲).

شایانی باسه له و کاته دا دۆخیک هاته ئاراهه که له به رژه وه ندی (شهاب الدین غازی) نه بوو به و پییه ی مه غۆله کان له ده ورووبه ری سنوره کانی سه لجوقی به دیاریکراوی له شاری ئه رزه رۆم ته نگیان به سوپای سه لجوقی هه لچنی بوو هه رشه کانیان بو سهر خاریت چر کردبوه وه، له ترسی مانه وه یان مه لیک (المنصور) گه راپیه وه سه ریکانی، هه ر له هه مان کاتدا مه لیک (شهاب الدین غازی) و خوارزمیه کان په لاماری دونه یسه ری سهر به ماردینیاندا^(۳)، پاشان (شهاب الدین غازی) و سه ردارای ماردین و خوارزمیه کان ریکه که وتن که په لاماری ناوچه کانی موسل بدن و تالانی بکه ن، ئه وه بوو له ماردین به ره و خابور به پریکه وتن^(۴)، دیاره مه لیک (المنصور) له م هه واله بی ئاگا نه بووه، که ئه م کۆمه له به ره و خابور به پریکه وتوون و سهربازه کانیان چونه ته مه جدهل ژماره یان زۆر بووه به هوی ئه وه ی کۆمه لیک تورکمانیان لی کۆبوونه ته وه به سه رکردایه تی (امیر کوری دودی)^(۵).

مه لیک (المنصور) و حه له بیه کان سواری ئه سه په کانیان بوون و به پریکه وتن بویان، له ۲۳ ی مانگی سه فه ری (۱۲۴۳/ک ۶۴۰ ز) هه ردوو سوپا به ره و رووی یه کتر بوونه وه، له ئاکامدا مه لیک (المظفر شهاب الدین) پرایکرد و گه راپیه وه میافارقین، خوارزمیه کان به شیکیان خویان به ده سه ته وه دا ئه وانی دیکه ش په رته وازه بوون و له نوسه بیین یه کتریان گرته وه، ته واوی که لوپه ل و ئاژهل و ئافره ته کانی له گه لیان بوون ده ستیان به سه ردا گیرا، مه لیک (المنصور) ده ستی به سه ر خه زینه ی (المظفر

(۱) ابن العدیم (پ ۱۶۷) ۵۱۰؛ ابن الواصل (پ ۲۳) ۳۰۹/۵.

(۲) ابن الواصل (پ ۲۳) ۳۰۹/۵.

(۳) ابن الواصل (پ ۲۳) ۳۱۰/۵.

(۴) سبط ابن الجوزی (پ ۱۷۹) ۳۷۴/۲۲.

(۵) ابن العدیم (پ ۱۶۷) ۵۱۲.

شهابالدین) دا گرت، تهواوی ئه و کالو که لویه ل و ئاژه لانه ی لیان تالانکرا له شاره کانی موسل و حه له ب و حه ما و حمس هه رزان فرۆش کران^(۱).

له جه مادی کو تایی هه مانسالدا خوارزمی و تورکمانه کان ده ستیان کرده وه به خراپه کاری له هه ری می جه زیره دا، سو پای حه له بیش به سه رکردایه تی (جمال الدوله) به ره و سه ری کانی به ری که وتن، خوارزمیه کانیش له گه ل (سعید نجم الدین) سه رداری ماردین په یوه ستی په کتر بوون جاریکی دیکه به ره نگاری حه له بیه کان بوونه وه، به لام ئه مجاره یان نوینه ری سو لتانی سه لجوقی میر (شمس الدین الاسفهانی) هاته نیوانیان بو ئه وه ی ئاشتیان بکاته وه، به و شیوه یه سه ری کانی به خشی به سه رداری ماردین و خارپیتی بو خوارزمیه کان دیاری کرد و خه لاتیش بو (المظفر شهاب الدین غازی)^(۲)، سه ربازانی حه له ب له گه ل نوینه ری سه لجوقی گه رانه وه حه له ب، داوا ی له مه لیک (الناصر) ی فه رمانه وایان کرد که سو پایه کی بو ئاماده بکه ن بو به ره نگار بوونه وه ی مه غۆ له کان، له راستیدا ئه نجامدانی ئاشتی له نیوان ئه و هیزانه ی که باسکران و ئه و ناوچانه ی که پیان به خشرا له پی ناوی پیشگرتن و دوورخستنه وه ی فشاری مه غۆ له کان بوو له هه ری مه که^(۳).

(۱) سبط ابن الجوزي (پ ۱۷۹) ۳۷۵/۲۲؛ ابن الواصل (پ ۲۳) ۳۱۱/۵؛ ابوالفدا (پ ۴۸) ۳/۲۰۷.

(۲) ابن العدیم (پ ۱۶۷) ۵۱۴.

(۳) ابن الواصل (پ ۲۳) ۳۱۴/۵.

۲- رۆلی خوارزمیهکان له کیشه و مملاتی نیوان مهلیکه ئه یوبیه کانی میسر و شام:

له سالی (۱۲۴۴/ک/۶۴۱ز) وتویژ و نامه گۆرینه وه له نیوان (الصالح نجم الدین ایوب) فه رمان په وای میسر و (الصالح اسماعیل ایوب) فه رمان په وای دیمه شق هاته ئارا له سههر ئاشتبوونه وه، به پیتی ئاماژه ی (ابن الواصل) ی هاوسه رده می پرووداوه کان ده رده که ویت له سههر ئه وه ریککه وتن که حوکمرانی دیمه شق بۆ (الصالح اسماعیل) بی، به لام له دیمه شق و حه له ب و حمس و هه موو ئه و ناوچانه وتار به ناوی مه لیک (الصالح نجم الدین) بخویند ریته وه و سکه ی دراویش به ناوی ئه و لیبدری^(۱)، هه روه ها هه ر یه ک له (مغیث الدین عمر) کوپی مه لیک (الصالح نجم الدین) و (حسام الدین کوپی عه لی الهزبانی) له لای مه لیک (الصالح اسماعیل) له به ندیخانه دا بوون ئازاد بکرین. (الصالح اسماعیل حسام الدین الهزبانی) ئازاد کرد و په وان ه ی میسری کرد، به لام (مغیث الدین عمر) ی هیشته وه ئه مه ش دۆخه که ی ئالۆزتر کرد^(۲)، بۆیه له رقی ئه مه دا (الصالح نجم الدین) نامه ی بۆ خوارزمیه کان نووسی و بانگه ییشی کردن بۆ هیرش کردنه سه ر شام و پاشان بۆ گرتنی (بیت المقدس) بکه ونه پری^(۳).

کاتی بانگه ییشتی (الصالح نجم الدین) گه یشته خوارزمیه کان ده رفه تیکیان بۆ هه لکه وت، بۆ قه ره بۆ کردنه وه ی ئه وه ی له ده ستیاندا بوو له جه زیره، بۆیه راسته وخۆ ده ستیان به جووله کرد به فه رمانده یی سه رکرده کانیان (برکه خان و بردی خان و ساروخان و کشلوخان) هیژیکی زیاتر له ده هه زار سواره له گه ل کۆمه لیك له قه یمه رییه کان^(۴)، ده سته جی له روبراری فورات په رینه وه و بوون به دوو به ش، به شیکیان په لاماری بیقاع و به علبه کیاندا، به شه که ی دیکه یان

(۱) (پ ۲۳) ۳۲۸/۵.

(۲) أبو الفدا (پ ۴۸) ۳/۳۰۹؛ رجب محمود ابراهیم بخیب، تاریخ الدولة الايوبية (مکتبه الایمان، المنصورة، ۲۰۰۰م) ۴۸۱.

(۳) سبط ابن الجوزي (پ ۱۷۹) ۲۲/۳۷۸؛ المقريزي (پ ۲۷۸) ۱/۴۱۸.

(۴) المقريزي (پ ۲۷۸) ۱/۴۱۸؛ ابن تغري البردي (پ ۲۴۷) ۶/۳۲۳؛ قه یمه رییه کان: ناوه که یان ده گه ریته وه بۆ قه لایه ک له چیاکانی نیوان موسل و خه لات، ره گ و په چه له کیان ده گه ریته وه بۆ میره کورده کانی ناوچه کانی موسل و خه لات. یاقوت الحموي (پ ۴) ۴/۴۲۴.

به ره و غۆتهی دیمه شق دهستیان کرد به تالان و کوشتن و دهستبه سهر کردنی دانیشتوانی ناوچه که^(۱)، که گه یشتنه شام (الصالح اسماعیل) ده رگای قه لای داخست و سهر بازه کانی له دهوری خوئی کوکرنه وه^(۲).

وه کو دیاره له و پوژگاره دا ناو مائی ئه یوبی دوو چاری دووله تبوون و په رته وازه یه کی هینده دژوار بوو بوو که له دژی (الصالح نجم الدین) هه ریه که له (الصالح اسماعیل) سهر داری دیمه شق و (المنصور) خاوه نی حمس و (الناصر داود) خاوه نی که پرک ریکه که وتیان له گه ل فهره نجه کان کرد که وا قودس و ته به ریه و عه سقه لانیان راده ست بکه ن^(۳).

خوارزمیه کان هه ر کاره پی سپیدراوه که یان له شام ته واو بوو هه لیان کوتایه سهر (بیت المقدس) سالی (۱۲۴۵/ک/۱۲۴۵ز) شمشیریان لی به کار خستن و ژن و مندالیان به دیل گرتن^(۴)، فهره نجه کان رایانکرد و خوارزمیه کان چوونه ناو که نیسه ی قیامه، ئه و مه زاره یان ویرانکرد که به باوه ری مه سیحیه کان مه زاری عیسای مه سیحه (س. خ)، گوپی مه سیحی و فهره نجه کانیان هه لدایه وه و ئیسکو پروسکی مردووه کانیان سوتاندن^(۵).

(الصالح نجم الدین) فه رمانی به خوارزمیه کان کرد له غه ززه بمیننه وه، سوپایه کی له گه ل مه مالیکه که ی (رکن الدین بیبرس) بو پشتیوانیکردنیان په وانکرد، (الصالح اسماعیل) یش له دیمه شق سوپایه کی په وانکرد به سهر کردایه تی مه لیک (المنصور) که شان به شانی فهره نجه کان شه ری سوپای میسر و خوارزمیه کان بکه ن، به ره ی حه له ب و فهره نجه کان له گه ل به ره ی میسر و خوارزمیه کان له غه ززه به ره نگاری یه کتر بوونه وه، به پیی ئاماژه ی (المقریزی) فهره نجه کان خاچیان له سهر سهری (المنصور) بهرز کردبو وه، شه ریکی گه وره له نیوانیاندا پروویدا که تیییدا حه له بیه کان و فهره نجه کان شکستیکی گه وره یان خوارد، ژماره یه کی زوریان

(۱) سبط ابن الجوزي (پ ۱۷۹) ۳۷۸/۲۲.

(۲) (پ ۲۷۸) ۴۱۸/۱.

(۳) ابن الواصل (پ ۲۳) ۳۳۲/۵.

(۴) ابن الواصل (پ ۲۳) ۳۳۷/۵؛ ابن تغری البردي (پ ۲۴۷) ۳۲۳/۶.

(۵) ابن الواصل (پ ۲۳) ۳۳۷/۵؛ ابن تغری البردي (پ ۲۴۷) ۳۲۳/۶.

لی کوژران و بهدیل گیران و تالانیکی بی شوماریان لی کرا^(۱).

ئهم دۆخه‌ی خوارزمیهکان هه‌روا به‌رده‌وام بوو که بوو بوون به‌دارده‌ستی مه‌لیکه ئه‌یوبیه‌کان و به‌کاره‌ینانیان له‌مملانی سیاسییه‌کانیان تا سالی (١٢٤٤/١٢٤٧ز) دووچاری شکستیکی گه‌وره‌بوونه‌وه به‌کوژرانی (حسام‌الدین برکه‌خان) ی‌گه‌وره سه‌رکرده‌یان، ژماره‌یه‌کی زۆریان به‌دیل گیران و به‌شیکیان په‌یوه‌ندیان به‌مه‌غۆله‌کانه‌وه کرد و پرایانکرد بو لایان، به‌شیکێ تریشیان پۆششتن بو‌ه‌پان و نابلس و به‌شیکیشیان له‌گه‌ل (الصالح اسماعیل) له‌پاکرنیان بو‌ه‌له‌ب له‌لایه‌ن مه‌لیک (الناصر) سه‌رداری هه‌له‌ب ده‌سته‌سه‌ر کران، به‌یه‌کجاری کۆتایی به‌خرابه‌کاری و وێرانکاری خوارزمیه‌کان هات.

شایانی ئاماژه‌بو کردنه‌ئهم دۆخه‌دوای هاتنه‌ئارای هاوپه‌یمانییه‌تیک له‌نیوان مه‌لیک (الصالح نجم‌الدین) و مه‌لیک (المنصور) و مه‌لیک (الناصر) حاکمی هه‌له‌ب له‌دژی خوارزمیه‌کان و مه‌لیک (الصالح اسماعیل) پاش ده‌رکرانی له‌دیمه‌شق^(٢)، دوای ئه‌وه‌ی که خوارزمیه‌کان له‌ژیر فه‌رمانی مه‌لیک (الصالح نجم‌الدین) ده‌رچوون شو‌رشیان له‌دژی ناوبراو پراگه‌یاندا، په‌یوه‌ستی (الصالح اسماعیل و الناصر داود) سه‌رداری که‌رک بوون، گه‌مارۆیان خسته‌سه‌ر دیمه‌شق بو‌ماوه‌ی سی مانگ دانیشه‌توانی شاریان دووچاری نه‌هامه‌تی و برسیه‌تی کرد^(٣)

(١) (٢٧٨) ١/٤١٩؛ رجب محمود بخیب (٥٩٤) ٤٨٤.

(٢) پروانه: المقريزي (٢٧٨) ١/٤٢٧؛ عفاف صره (٢٢) ٢٩٩-٣٠٠.

(٣) پروانه: م.م. محمد يونس فلح، الملك صالح نجم الدين ايوب وعلاقته بالقوة السياسية (٦٣٨-٦٤٧هـ/١٢٤٠-١٢٥٠م)، (المجلد السابع، مجلة كلية العلوم الاسلامية، العدد: الثالث عشر، ٢٠١٣م) ١٢-١٣.

ژیر قهله مپهرویان، به لکو سه رقالی سوپای خوارزمیان به شهری مهغۆلهکان یان ئیسماعیلییهکان یان هه ر پیشهاتیک که دهولهتی سه رقال کردیت به دهرفهت زانیوه که راپه رن و لیان رزگار بن^(۱).

سه ره رای ئه وهش که ده سه لاتی خوارزمی له فه رمانه واییکردنی به سه ر ناوچه کوردیهکان جیا له هیزه داگیرکه رهکانی دیکه زیاتر خوئی له هیرشکاری چپر چپر و له ناکاو و ده سته سه رداگرتنی ماوه کورت ده بینیه وه، هوکاره که شی زیاتر ته نگه تاوی سوپاکه یان بوو، که له بهر سوپای مه غۆلی راپیده کرد، بویه ئه و ناوچه کوردیهکانی که ده ستیان به سه ردا ده گرت زیاتر بو خو مه لاسدان و دالده دانی سه ربازانیان بوو تاکو له دهشت و ده ر به بی ده ره تان نه میننه وه، هه ر له بهر ئه وه شه کاتیک ده ستیان به سه ر هه ر ناوچه یه کدا ده گرت دوور بینانه ناوچه که یان به رپوه نه ده برد و هه ر زوو ده ستیان به تالانی و کاولکاری ده کرد، بویه ئه مه ش کاریگه ری خراپی سیاسی و ئیداری به سه ر ناوچه کوردیهکان به جی ده هیشته.

ب- بواری ئابووری: شار و ناوچه کوردستانییهکان له رووی ئابووری وهک شوینی دهوله مه ند و به خیرویپر ئاماژه یان بو کراوه له لایه ن گه ریده و ولاتناسانی ئیسلام بو نمونه: یاقوت الحموی له باسی هه ندی شاری هه ریمی چیادا به شاری زور به خیر و بیر و داهات و به روو بوومی میوه جاتی زور ناوی هیئاو^(۲) له سه رده مانی زووتریش هه مان خویندنه وه له سه ر شاره کانی ئه م هه ریمه هه بووه وهک (ابن خوردازبه) پیی وایه باجی سالانه یان ”سی هه زار هه زار [واته: سی ملیۆن] وپینجسه د هه زار ده ره م بووه”^(۳) له باسی هه مه دانیشدا هاتوووه که گه وره ترین شاری هه ریمی چیای بووه ساماندار و له جووله ی بازرگانیدا رۆلی هه بووه^(۴) بویه له سه ده کانی سه ره تای دهوله تی ئیسلامیدا ”خه راجی سالانه ی شه ش هه زار ده ره م بووه”^(۵)، هه روه ها له

(۱) پروانه: بارتولد (پ ۵۰۲)؛ عباس اقبال (پ ۷۱) ۱۴۹.

(۲) یاقوت الحموی (پ ۴) ۲۹۱/۲.

(۳) المسالك والممالك، مطبعة بریل، ط ۲، لیدن، ۱۸۸۹م، ص ۴۱.

(۴) یاقوت الحموی (پ ۴) ۱۰/۵، ۴۱.

(۵) الیعقوبی (پ ۲۰۰) ۸۲.

باسی شارە کوردستانییەکانی هەریەمی ئازربایجانیشدا بە شاری بەروبوم و میوهجاتی زۆر و دەستی بالاییان هەبوو لە بازرگانیدا^(۱). بێگومان ئابووری شەکیکە لە بنەما سەرەکیەکانی دەولەت و فاکتەریکی گرنگی هێزە بالادەستەکانیشە بۆ دەستەمۆ کردن و بە دەستەپێنانی بڕیک سامان و دارایی هەر بۆیە گەلێکجار ئەو هێزە پەنا دەبەنە بەر هێرشکاری و لەشکرکێشی سەر شار و ناوچەکانی دەورووبەریان، ئینجا دەست دەکەن بە تالانکردن و پرووتاندنەوی دانیشتوانی هەموو ئەو ناوچانەی کە هەلمەتی داگیرکاریان بۆ کردوو، بێگۆی دانە باری گوزەرائیان، بە لکو ستراتییەتیان تێر کردنی مەرامی تەماعکاری و چاوچنۆکی بوو.

هەلبەتە ئەم هەلۆیستە لە سەر تەواوی لەشکرکێشیەکانی خوارزمییەکان دووپات دەبێتەو لە شالۆهکانیان بۆ سەر شار و ناوچەکانی کوردستان، بە شیک لەم هەلمەتە سەربازیانە تەنها بۆ تالانکاری و بە دەستەپێنانی سامان و دارایی پەنایان بۆ دەبرد وەک لە سالی (۶۲۳/ک/۱۲۲۶ز) سەربازەکانی (جلال الدین) خوارزمی پەلاماری شاری ئەرزەپۆمیاندا و تالان و بڕۆیەکی زۆریان کۆکردەو^(۲)، هەرۆهەا دوای ئەوێ کە جەلالەدین شکستی خوارد لە بەرانبەر هاوپەیمانی (ئەیبوی-سەلجوقی) و دەرکرانی لە خەلات بۆ تۆلە کردنەو بە هێزێکی گەورەو پووی کردە شارەکانی خارپیت و مەلاتیە و ئەرزنجان تالانکاریەکی بێ شوماری دانیشتوانی ئەم شارانەیان کرد، بە تاییەتی مەرۆمالاتییکی یەجگار زۆریان لێ سەندن^(۳)، دیارە ئەم کاولکاری و تالانکاری و لێسەندنی سامان و مالی خەلکی خاسیەتیکی دانەبڕاوی سوپای خوارزمی بوو لە کۆی هەلمەتە لەشکرکێشیەکانیان، بۆ ئەو شوینانەشی کە داگیریان دەکرد حوکمرانی و بەرپۆهبردنی شارەکیان هەریەمەکیان بۆ مسۆگەر دەبوو، دەستیان بە سەر باج و خەراج و سامان و دارایی ناوچەکەدا دەگرت^(۴). بێگومان ئەمەش کاریگەری و قورسایییەکی گەورە

(۱) ابن حوقل (پ ۷) ۳۳۶؛ بۆ زیاتر زانیاری بڕوانە: حکیم احمد خۆشناو، کورد و کوردستان لە دیدی گەڕیدە و ولاتناسانی موسوڵمان (و: شوکر سلیمان، چاپخانە ی مۆکریانی، هەولێر، ۲۰۱۴ز) ۲۷۱.

(۲) ابن الاثیر (پ ۲۴) ۴۱۴/۱۰.

(۳) النسوي (پ ۶۰) ۳۷۳.

(۴) بڕوانە: الراوندي (پ ۹۰) ۵۱۹.

ئابووری ده‌خسته سه‌ر شان و گوزه‌رانی کورده‌کان.

ت- بواری مرویی: کاریگه‌ری نه‌رینی هه‌لمه‌ته سه‌ربازییه‌کان له‌م بواره‌دا له پال هه‌ردوو بواری دیکه ده‌هات زۆر به زه‌قی بالی کیشا بوو به سه‌ر کۆمه‌لگه‌ی کوردی ئه‌و شوینانه‌ی شالای داگیرکاری خوارزمی پرووی تیده‌کرد ئه‌مه‌ش خۆی له زۆر پروودا ده‌بینیته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی کوشتن و له‌ناو بردنی خه‌لکیکی زۆر و پزانی خوینیان و بوون به قوربانی هه‌لمه‌تی داگیرکاری له پای خاپوور بوونی شار و دێهاته‌کانیان، وه‌ک ئاماژه‌کان ده‌ریده‌خه‌ن ده‌چینه‌هه‌تته‌ی کۆمه‌لکوژی و قه‌رکردن له‌سه‌ر ده‌ستی سوپای ناوبراو، که ناوچه کوردنشینه‌کان دووچاری بووبوون^(١)، هه‌روه‌ها ئاواره بوونی زۆریک له دانیشتوانی ناوچه‌کان و به‌جیه‌یشتنی زیدی باپیران له پیناو پزگار کردنی گیانیان له‌به‌ر مه‌ترسی شالوو و له‌شکرکیشی و وێرانکاری خوارزمی له داقوق و شاره کوردیه‌کانی خه‌لات و موش و سروج له باکوری کوردستان کۆچیان کردوو بۆ ولاتی شام و شوینانی دیکه^(٢). هه‌رچه‌نده توانیویانه خۆیان له‌به‌ر هه‌رپه‌شه‌ی مه‌رگ پزگار بکه‌ن، به‌لام پرووبه‌پرووی کاریگه‌ری ئاکامیکی نه‌رینی گه‌وره ده‌بوونه‌وه وه‌ک به‌جیه‌یشتنی خا‌ک و زه‌وی وزاره‌کانیان که ده‌که‌وتنه به‌ر هه‌رپه‌شه و داگیرکاری و هه‌لکشانی و داکشانی بواری دیمۆگرافی دانیشتوان، هه‌روه‌ها هه‌لکردن له‌گه‌ڵ ژبانی ئاواره‌یی و هه‌ژاری و ناچار به‌پراهاتن له‌گه‌ڵ که‌لتور و نه‌ریتیکی جیاواز^(٣).

وێرانی ئه‌مانه‌ی که باس کرا یه‌کیک له‌ کرده‌وه هه‌ره قه‌یه‌ونه‌کانی سوپای خوارزمی ده‌ره‌هه‌ق به‌ خه‌لکی سقیلی کورد ئه‌نجامیان ده‌دا، به‌دیل گرتنی ئافره‌ت و دزینی منداڵ که وه‌ک دیلی جه‌نگ مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵ ده‌کرن و ده‌یان فروشتن^(٤)، ئه‌مه‌ نه‌ک ته‌نها له سه‌ردمی ده‌وله‌تی خوارزمی، به‌لکو پاشماوه‌ی سوپاکه‌شیان له دوا‌ی پوخانی ده‌وله‌ته‌که‌یان هه‌رکاتێ بو‌یان ده‌ره‌خسا درێغیان نه‌ده‌کرد له ناوچه‌کانی جه‌زیره و شام له ده‌ستبردن بۆ ئه‌م کرده‌وه

(١) پروانه‌ته‌وه‌ره‌ی دووه‌می به‌شی دووه‌می تووژینه‌وه‌که و ته‌وه‌ره‌ی چواره‌می هه‌مان به‌ش، ل ٦٠-٦١، ٧٤-٧٦.

(٢) ابن الاثیر (٢٤٤/١٠، ٤٤٤/٨٠؛ الغسانی (٢١١) ٤٠٢، ٤٣٤-٤٣٥.

(٣) مه‌دی عوسمان هه‌روتی، کوردو دیارده‌ی کۆچکردن له‌سه‌ده‌کانی ناوه‌پراستدا (٢) International Journal of Kurdish studies (٢٠١٦ December ٣) ل ١٣٤-١٣٩.

(٤) ابن الاثیر (٢٤٤/١٠، ٤٨٥/١٠؛ سبط ابن الجوزي (١٧٩) ٢٢/٢٧٣؛ ابوشامه (١٣٤) ٥/٢١٧؛ راغب السرجانی (٤٩٣) ٨٢.

نا مروقی و نه شیوانه^(۱).

ث- بواری تهندروستی: دیاره له شکرکیشی خوارزمیهکان تهواوی بوارهکانی ژیانی کومه لگه ی کوردی له شار و ناوچهکانی که ده که وتنه بهر په لاماریان هه راسان کردبوو به بواری تهندروستیشه وه، ئەمەش بە دیاریکراوی له کۆتا هه لمه تیان بو سهر شاری خه لات ده رده که ویت به هو ی گه مارو در یژخایه نه که ی سهر شاره که سالی (۱۲۳۰/ک/۶۲۷) که دانیشه توانه که ی بهرگه ی ئەم گرانی و قات و قری بیخو راکیه نه گرن، برسییه تی به شیوه ک تینی بو هینابوون له پیناو رزگار بوونی ژیانان په نایان بو تهواوی ئەو شتانه بردوو که ناتهندروستن و له ئایندا رییدراو نین بو خو اردن وه ک گوشتی گویدریژ و سه گ و پشيله و مشک...، ده شی بلیین چ به هو ی نه مانی خو راک و خو ارده مهنی ههروه ها خو اردنی گوشتی مرداره وه بووی ئەم گیاندارانه خه لکیکی زور دوو چاری په تاو نه خو شی بووبن و گیانان له ده ستدابی، وه کو ئابلوقه در یژخایه نه که ی منکبرنی سهر شاری خه لات که خه لکه که ی دوو چاری مه رگه ساتیکی هینده گه وره کرد ژماره یه کی زور به وه هو یه وه له ناو چوون^(۲)، بو یه هه موو ئەو کاریگه ریا نه به سهر لایه نه جو ربه جو ره کانی ژیانی دانیشه توانی کوردستان کاردانه وه ی دوور مه ودا ی جیهیشت، و رولیان هه بوو له ره نگر یژکردنی جو ری ژیانی داها تووی خه لکه که.

ئهمهش یه کیکی تره له زنجیره ی ئەو کاره ساته ویرانکاریانه ی به در یژایی میژوو به روکی کوردیان گرتوو، که بوونه ته مایه ی خو لقاندنی نه هامه تی و ئافاتی مرو فکرد له سهر خه لکی سقیلی شاره جیا جیاکانی کوردستان و بوون به قوربانی مه رامی چاو چنوکی دهستی هیزه داگیر کاریه کان، هاوشیوه ی ئەو ویرانکاریه ی سالی (۱۲۴۳/ک/۶۴۱) له لایه ن مه غوله کان له مه لاتیه، که سه ره له دانی برسیه تی و قات و قری و کوشتیاری زوری لی که وته وه بووه هو ی بلا بوونه وه ی په تاو نه خو شی^(۳).

(۱) ابن العدیم (پ ۱۶۷) ۵۰۴؛ ابن الواصل (پ ۲۳) ۲۸۵/۵.

(۲) ابن الاثیر (پ ۲۴) ۴۸۵/۱۰؛ المؤلف المجهول (پ ۱۲۸) ۳۷۹؛ الرهاوي المجهول (پ ۳۳۶) ۲/۲۶۲.

(۳) پروانه: ابن العبري (پ ۳۶۳) ۴۴۶؛ مهدي عوسمان هه روتی (پ ۱۶۰) ۱۷۳.

ئه‌نجام

ههلهته خوارزمیهکان بو سهه کورد و ناوچه کوردنشینهکان

ئهنجام

پاش سهرنجدان و تاووتوی کردنی پروداوه میژووویهکان له پیناوی به ئهنجام گه یاندنی ئهه لیکۆلینهوهیه به چهند ئههنجامیک گه یشتین که دهشی بهه شیویه بهخرینه روو:

یه کهم: دهولهتی خوارزمی له بارۆدۆخیکدا سههه له ههناوی دهولهتی سههلهجوقی که له لوتکهی هیزو دهسهلاتیدا بوو، دیاره به نواندنی دلسوژی و هاوسوژی بویان توانییان سهرنجی دهولهتی ناوبراو به جاریک بو لای خویان پراکیشن که هوکمپانی ههریمی خوارزمییان پی بسپین، بلیمهتی بنهمالهی (أنوشتکین) له وهدا بوو له سهههتادا سیمای پاریزگاری له دهستهکوهتهکانی سههلهجوقی له روخساریان دههروهوشایهوه تا پیگه و بنهه ما دهولهتیهکانیان جیگیر کرد.

دووهم: خوارزمیهکان له ماوهیهکی میژووویی دیاریکراوهدا توانیان خهونی سهههتاپاگیری ئیران و رۆژههلاتی ئیسلامی بیننه دیی بهوهی زال بوون به سهههیزه ناوچهیهکانی وهه سههلهجوقی و غوری و خهتائیهکان، بهلام له بهردهم ههیهکه له دهولهتی عهباسی و مهغولهکان دووچاری شکستیک زور گهوره هاتن بهوهی که نه یانتوانی په یوهندییهکانیان له گهل ههیهکه له مانه له ئاستیک دیلووماسی پیشکوهتوو و بهرژهوهندیخواز بنیاد بنین.

سییهه: هاتنه ئارای په یوهندییان له گهل هیزو دهسهلاتدارانی کوردو ناوچه کوردنشینهکان له ئههجمی په یگرتن به بیری فراوانخوازی و بالکیشن به سههه ناوچهکانی قهلهمهروی سههلهجوقی هاوکات هوکاری تیک گیرانیشیان بوو له گهل خهلافهت، پاشان شکستیان بهرانبهه مهغولهکان که گهوره زلهیزی سهههدهم بوون له ئاسیای ناوههراست، خاکی دهولهتهکیان وههالی تهنگه بهه بوو له رۆژههلات ناچار بوون روو بکه نه رۆژئاواو ناوچهکانی کوردستان به تایبهتی له سهههدهمی سولتان (جلاله الدین منکبرنی) دوای گه پانهوهی له هندستان سالی (۶۲۱/ک/۱۲۲۴ز).

چوارهم: ئەنجامی شالوو و لهشکرکێشییهکانیان بۆ سههر شارو ناوچهکانی کوردستان جوړیك له نههامهتی میژووی به دواي خویدا هینا له شیوهی جینۆسایدیکی دژوار، ئەو شوینانهی که کهوتنه بهر شالووکانیان دووچاری ویرانکاری و کۆمهڵکوژی و نواندنی مامهلهی نهشیاو بهرانبهر خهلكی سقیل له رهفتارهکانیان پهنگی دابوهوه.

پینجهم: یاریکردن له کایهی خوشکردنی پهیوهندی کۆمهلایهتی له قالبی هاوسه‌رگیری واتا ژن و ژنخوازیدا، ئەمهش له دونیای دهوله‌تداریدا هه‌لوه‌سته‌یه‌کی ئاساییه له نیوان هیزه سیاسیه‌کان بۆ په‌نگریژ کردنی کارنامه‌ی سیاسی له به‌دی هینانی مه‌رامی تاییه‌تی وه‌ک ده‌سته‌به‌رکردنی پاپشتی مه‌عنه‌وی له پیناو زāl بوون به‌سه‌ر کیشه و گرفت و هه‌روه‌ها هیزه نه‌یاره‌کانیاندا.

شه‌شهم: په‌نا بردن بۆ بنیادنانی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ هیزه کوردیه‌کان ئاشکرایه هه‌ریه‌که و له لای خو‌ی کارنامه‌و پلانی تاییه‌تی هه‌بووه وه‌ک له تو‌یژینه‌وه‌که‌دا روونکراوه‌ته‌وه دیاره منکبرنی نه‌یویست هه‌له‌ی باوکی دووباره بکاته‌وه به‌رانبه‌ر به‌خه‌لافه‌تی ئیسلامی به‌لام هیشتا سه‌رکه‌وتوو نه‌بوو له پاراستنی خو‌ی و ده‌وله‌ته‌که‌ی به‌هۆی کرده‌وه توند و تیژییه‌کانی له داقوق و خه‌لات و شوینانی دیکه، سه‌ره‌نجام هه‌چ هه‌یژیکی ئیسلامی به‌هانا‌یه‌وه نه‌چوون له کاتی لیقه‌ومانی له هه‌لمه‌تی دووباره‌ی مه‌غۆله‌کان سالی (٦٢٨ک/١٢٣١ز) بۆ سه‌ری که‌ خو‌ی و ده‌وله‌ته‌که‌ی تیدا له‌ناو چوون.

هه‌فته‌م: په‌تکرده‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی خوارزمی هه‌ر له سه‌ره‌تایه‌وه به‌ سیمای ناوچه کوردیه‌کانه‌وه په‌نگی دابوه‌وه به‌هۆی په‌په‌وه‌کردنی مامه‌له‌ی توند و تیژی و کاولکاری، به‌و پیه‌ی هه‌ر ناوچه‌یه‌ک یان شاریک هه‌لمه‌تیان کردۆته سه‌ر به‌زه‌بری هه‌یز داگیریان کردوووه نه‌ک دانیشه‌توانی خو‌یان به‌ده‌سته‌وه دابی و هوکمرانی خوارزمیه‌کان قبوول کردب، تو‌په‌یی و نا‌په‌زایی کوردان ته‌نانه‌ت له دوا‌پۆژه‌کانی ئەو په‌ری ته‌نگه‌تاویشدا چاوپۆشیان لئ نه‌کرد، له ئەنجامی ئەو سته‌م و زۆریه‌ی به‌رانبه‌ر به‌ کورد ئەنجامیدا له تالانی و برۆی و کۆمه‌ڵکوژی ئەو شوینانه‌ی که‌وتنه به‌ر شالووکانیان.

هه‌شته‌م: کوژرانی (جلال‌الدین منکبرنی) بووه هۆی روخانی ده‌وله‌تی

خوارزمی به یه کجاری، له لایه کی دیکه ش هه ره سههینانی به ره به ستیکی به هیزی بهردهم له شکرکیشی مه غۆله کان، که ریگیان بو والا بوو به ویستی خویمان له هه ریمه کانی ئیران و عیراق و کوردستاندا بخولینه وه و ویرانکاری و کومه لکوژی دانیشتوانی ئهم ناوچانه بکه ن.

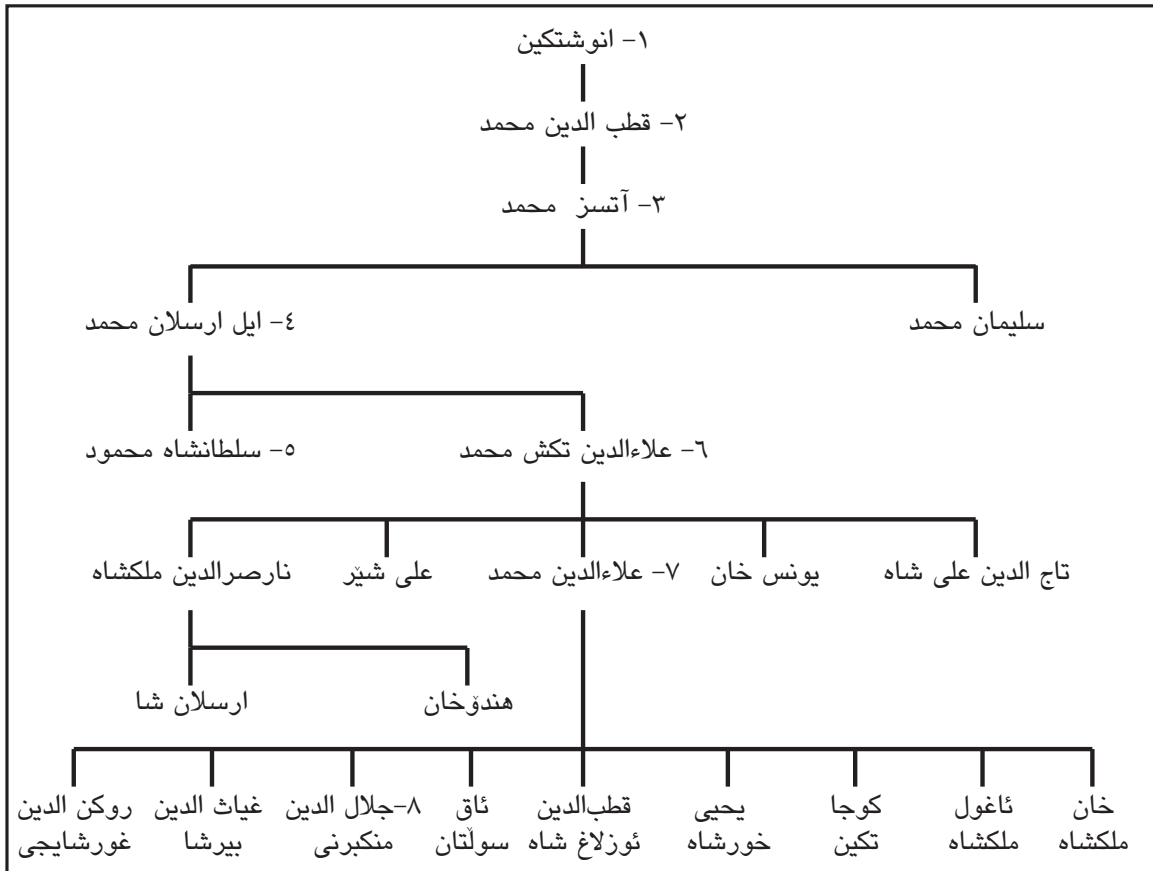
نۆیه م: سوپا و پاشماوهی سه ربازه کانی خوارزمی له دوای پروخانی دهوله ته که یان وه کو سه ربازی سه ره پو و به کریگیراو په راگه نده و په رته وازهی ناو هیزه کانی ئه و سه رده مهی جیهانی ئیسلامی وه که دهوله تی عه باسی و سه لجوقی پوم و ئه یوبیه کانی جه زیره و شام بوون، که بو هینانه دی مه رامه سه ربازییه کانیان له دژی یه کتر به کاریان ده هینان، ئه وانیش له کوشتن و گرتن و تالانکردنی ناوچه کانیان دریغیان نه ده کرد.

پاشکۆکان

پاشكۆكان

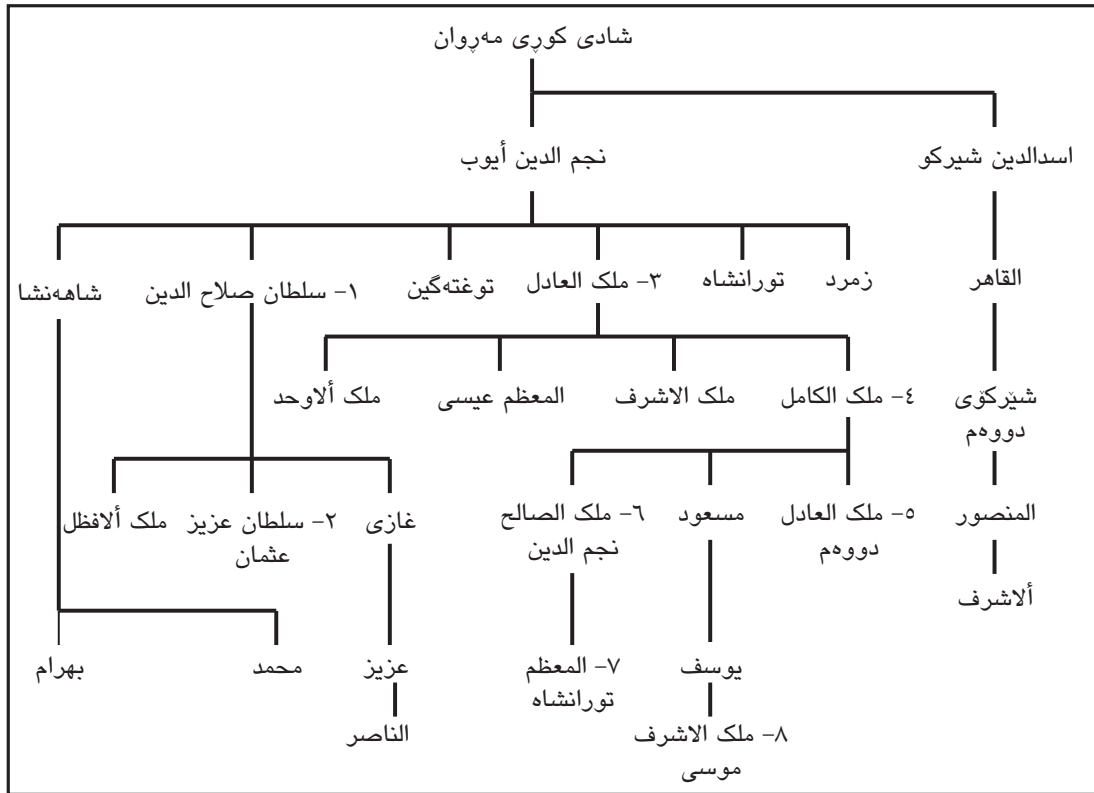
پاشكۆى ژمارە (۱) پەچەلەكى خوارزمشايانى

دەولەتتى خوارزمى^(۱)

(۱) النسوى (پ۶۰)؛ بارتۆلد (پ۵) ۵۱۱؛ زامباور: المستشرق، معجم الانساب والاسرات الحاكمة فى التاريخ الاسلامى (دار الرائد العربى، اخرجہ: د. زكى محمد حسن بك و حسن احمد محمود، بيروت ۱۹۸۰) ۳۱۸.

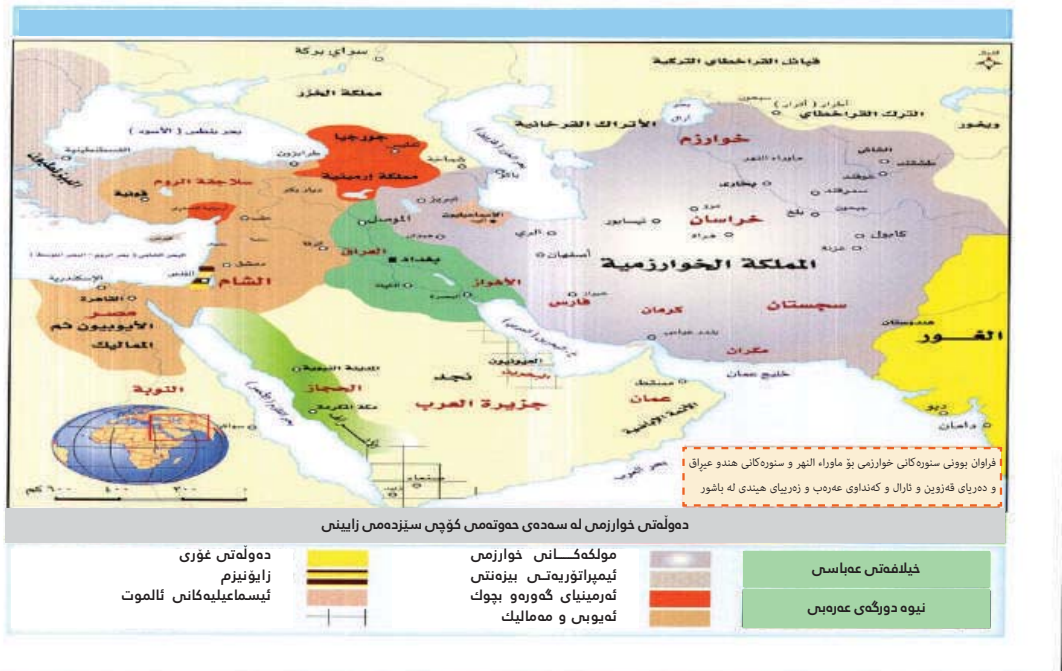
پاشکوی ژماره (۲) زنجیره‌ی ره‌چه‌له‌کی خانوادہ‌ی ئەیوبیہکان (۱)

(۱) ابن دقماق (۳۲۰-۲۲۰-۲۵۴؛ زامباور (پ ۶۲۳) ۱۵۰-۱۵۹.

پاشکوی ژماره (۳) نہخشہی دہولتہی خوارزمی

وہرگیراوہ بہ دہستکاریہوہ لہ: سامی بن عبداللہ بن احمد الملوغوث، اطلس تاریخ الدولۃ العباسیۃ، ص ۳۹۷.

پاشکۆی ژماره (٤) نهخشی ههریم و ناوچه کوردنشینهکان

وهرگیروه له: مههدی عوسمان ههروتی، نههامهتی و کارهساتهکانی کوردستان، ٤٠٩ ل.

پاشکۆی ژماره (٥)

نهخشی شالۆهکانی دهولتهتی خواریزی بو سهر ههمهدان و ههریمی چیا وهرگیروه به دهستکاریهوه له: مههدی عوسمان ههروتی، نههامهتی و کارهساتهکانی کوردستان، ٤٠٩ ل.

هه‌له‌مه‌تی خوارزمیه‌کان بو سهر کورد و ناوچه کوردنشینه‌کان

پاشکۆی ژماره (6) - نه‌خشه‌ی شالاره‌کانی جه‌لاله‌دین خوارزمی بو سهر ناوچه‌کانی کوردستان وه‌رگیراوه به ده‌ستکاریه‌وه له: مه‌هدی عوسمان هه‌روتی، نه‌هه‌مه‌تی و کاره‌ساته‌کانی کوردستان، ل ۲۰۰۹

لیستهی سههچاوهکان

- * الاضطخري، ابو اسحق ابراهيم بن محمد الفارسي (ت ۳۴۶ھ/۹۵۷م). مسالك الممالك، مطبعة بريل، ليدن، ۱۹۳۷م.
- * الاصفهاني: عمادالدين (ت ۵۹۷ھ/۱۲۰۰م). البستان الجامع لجميع التواريخ اهل الزمان، تح: محمد علي الطعاني، مؤسسة حماد، اربد، ۲۰۰۳م.
- * ابن اياس: محمد بن احمد (ت ۹۳۰ھ/۱۵۲۳م). بدائع الزهور في وقائع الدهور، تح: محمد مصطفى، دار النشر فرانزشتايز- فيسبادن، ۱۹۷۵م.
- * ابن بطوطة: محمد بن عبد الله بن محمد اللواتي الطنجي (ت ۷۷۹ھ/۱۳۷۷م). رحلة ابن بطوطة، تح: الشيخ محمد عبدالمنعم العريان، دار احياء العلوم، بيروت، ۱۹۸۷م.
- * البغدادي: صفى الدين عبدالمؤمن بن عبدالحق (ت ۷۳۹ھ/۱۳۳۸م). مراصد الاطلاع على اسماء الامكنة والبقاع، تح: علي محمد البجاوي، دار الجيل، بيروت، ۱۹۹۲م.
- * البناكتي: ابو سليمان داود بن أبي الفضل محمد (ت ۷۳۰ھ/۱۳۳۰م). روضة اولي الالباب في معرفة التواريخ والانساء، ت: محمود عبدالكريم علي، القاهرة، ۲۰۰۷م.
- * البنداري: الفتح بن علي بن محمد بن الاصفهاني (ت ۶۴۳ھ/۱۲۴۵). تاريخ الدولة آل سلجوق، المطبعة الموسوعات، مصر، ۱۹۰۰م.
- * بييرس المنصوري: الدوادار ركن الدين (ت ۷۲۵ھ/۱۳۲۵م). مختار الاخبار تاريخ الدولة الايوبيه والدولة المماليك البحرية، تح: د. عبالحמיד صالح حمدان، دار المصرية اللبنانية، القاهرة، ۱۹۹۳م.
- * ابن البيبي: حسين بن محمد بن علي الجعفري (ت ۶۷۱ھ/۱۲۷۲م).

اخبار سلاجقة الروم، ت: محمد اسعيد جمال الدين، القاهرة، ۱۹۹۳م.

* البيهقي: ابو الفضل (ت ۴۷۰ھ/۱۰۷۷ز).

تاريخ بيهقي، ترجمه الى العربية: يحيى الخشاب و صادق نشات، دار الطباعة الحديثة، القاهرة، ۱۹۵۶م.

* ابن تغري البردي: جمال الدين ابي محاسن يوسف (ت ۸۷۴ھ/۱۴۷۰م).

نجوم الزاهرة في ملوك مصر والقاهرة، تح: وزارة الثقافة والارشاد القومي، مصر (د.ت).

* ابن الجزري: شمس الدين ابي عبدالله محمد بن ابراهيم (ت ۷۳۹ھ/۱۳۳۹م).

المختار من تاريخ ابن الجزري، تح: خضير عباس محمد، دار الكتاب العربي، بيروت، ۱۹۸۸م.

* الجوزجاني: منهاج الدين عثمان بن سراج الدين (ت ۶۵۸ھ/۱۲۶۰م).

طبقات الناصري، ت: عن فارسية: عفاف سيد زيدان، القاهرة، ۲۰۱۳م.

* ابن الجوزي: ابي فرج عبدالرحمن بن علي (ت ۵۹۷ھ/۱۲۰۱م).

المنتظم في تاريخ الملوك والامم، تح: محمد عبدالقادر عطا و مصطفى عبدالقادر عطا، دار الكتب العلمية، بيروت، ۱۹۹۲م.

* الجويني: علاء الدين عتي الملك (ت ۶۵۸ھ/۱۲۵۹م).

تاريخ فاتح العالم، تح: محمد بن عبدالوهاب القزويني، ت: السباعي محمد السباعي، القاهرة، ۲۰۰۷م.

* الحسيني: صدرالدين ابي حسن علي بن ابي فوارس ناصر (ت ۶۲۴ھ/۱۲۲۷م).

اخبار الدولة السلجوقية، تح: محمد اقبال، لاهور، ۱۹۳۳م.

* الحميري: محمد بن عبدالمنعم (ت ۹۰۰ھ/۱۴۹۶م).

روض المعطار في خبر الاقطار، تح: د. احسان عباس، مكتبة لبنان- بيروت، ۱۹۷۴م.

تاریخ الاسلام و وفیات المشاہر والاعلام، تح: د. عمر عباسلام تمري، دار للكتاب العربي، بیروت، ۱۹۹۸م

دول الاسلام، تح: حسن اسماعیل مروة، دار الصادر، بیروت، ۱۹۹۹م.

* الراوندي: محمد بن علي بن سليمان (ت ۶۰۱ھ/۱۲۰۵م).

راحة الصدور و آية السرور في تاريخ الدولة السلجوقية (ت: ابراهيم أمين الشواري وعبدالنعيم محمد حسنين وفؤاد عبدالمطعي الصياد، القاهرة، ۲۰۰۵م.

* الرهاوي المجهول، (ت ۶۳۲ھ/۱۲۳۴م).

تاريخ الرهاوي المجهول، ت: عن السريانيه و تح: الأب البيروني، مطبعة شفيق، بغداد، ۱۹۸۶م.

* ابن سباط: حمزه بن احمد بن عمر (ت ۹۲۶ھ/۱۵۲۰م).

تاريخ ابن سباط، تح: عمر عبدالسلام تمري، اشتياي، لبنان، ۱۹۹۳م.

* سبط ابن الجوزي: شمس الدين ابي المظفر يوسف بن قزاوغي (ت ۶۵۴ھ/۱۲۵۶م).

مرآة الزمان في تواريخ الاعيان، تح: ابراهيم زبيق، دار الرسالة العالمية، دمشق، ۲۰۱۳م.

* السبكي: تاج الدين ابي نصر عبدالوهاب بن علي (ت ۷۷۱ھ/۱۳۷۰م).

الطبقات الشافعية، تح: محمود محمد الطنجي و عبدالفتاح محمد الحلو، القاهرة، ۱۹۱۸م.

* السيوطي: جلال الدين عبدالرحمن (ت ۹۱۱ھ/۱۵۰۵م).

تاريخ الخلفاء، دار ابن حزم، بيروت، ۲۰۰۳م.

* ابو شامة: شهاب الدين عبدالرحمن بن اسماعيل (ت ۶۶۵ھ/۱۲۶۷م).

ذيل علي الروضتين، تح: ابراهيم شمس الدين، دار الكتب العلميہ، بيروت، ۲۰۰۲م.

* ابن شداد: عزالدين محمد بن علي بن ابراهيم (ت ۶۸۴ھ/۱۲۸۵م).

الاعلاق الخطيرة في ذكر أمراء الشام والجزيرة، تح: يحيى زكريا عبارہ، منشورات

وزاره الثقافة، ج ١، ق ٢، دمشق، ١٩٩١م.

* الصفدي: صلاح الدين خليل بن ابيك (ت ٧٦٤هـ/١٣٦٢م).

الوافي بالوفيات، تح: احمد ارناؤط - تركي مصطفى، دارالاحياء التراث العربي، بيروت، ٢٠٠٠م.

* ابن طقطقي: محمد بن علي بن طباطبا (ت ٧٠٩هـ/١٣٠٩م).

الفخري في الآداب السلطانية و الدول الاسلامية، دار الصادر، بيروت، (د. ت).

* ابن العبري: غريغوريوس أبي فرج بن هرون الطيب الملطي (ت ٦٨٥هـ/١٢٨٦م).

تاريخ مختصر الدول، تح: الاب أنطون صالحاني اليسوع، دار الرائد اللبناني، ط ٢، الحازميه، ١٩٩٤م.

تاريخ الزمان، ت: الاب اسحق ارملة، دار المشرق، بيروت، ١٩٨٦م.

ابن العديم: كمال الدين ابي قاسم عمر بن احمد (ت ٦٦٠هـ/١٢٦٢م).

زبدة الحلب من تاريخ الحلب، وضع الحواشيه: خليل المنصور، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٦م.

* ابن العماد: شهاب الدين عبدالفتاح عبدالحى بن احمد (ت ١٠٨٩هـ/١٦٧٨م).

شذرات الذهب في أخبار من الذهب، تح: محمود الارناؤوت، دار ابن الكثير، دمشق-بيروت، ١٩٨٦م.

* العمري: شهاب الدين احمد بن يحيى (٧٤٩هـ/١٣٤٩ز).

المسالك الابصار في ممالك الامصار، تح: مهدي النجم، دار الكتاب العلمية، بيروت، ٢٠٠٥م.

* ابن العميد: مكين جرجيس (ت ٦٧٢هـ/١٢٧٣م).

اخبار الايوبيين، مكتبه الثقافة الدينية، پور سعيد، د.ت.

* الغساني: ابو عباس الملك الاشرف (ت ٨٠٣هـ/١٤٤٤ز).

العسجد المسبوك، تح: شاکر محمود عبدالمنعم، دار التراث الاسلامي، بيروت، ١٩٧٥م.

- مفرج الكروب في اخبار بنى ايوب، تح: د. حسنين محمد ربيع، القاهرة، ١٩٧٥م.
- * ابن الوردى: زين الدين عمر بن المظفر (ت ٧٤٩هـ/١٣٤٩م).
تاريخ ابن الوردى، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٦م.
- * اليافعي: ابو محمد عبدالله بن اسعد بن علي (ت ٧٦٨هـ/١٣٦٦م).
مراة الجنان وعبرة اليقظان، تح: خليل المنصور، دار الكتب العلمية، بيروت،
١٩٩٧.
- * ياقوت الحموي: شهاب الدين ابي عبدالله ياقوت بن عبدالله (ت ٦٢٦هـ/١٢٢٨م).
معجم البلدان، دار الصدر بيروت، ١٩٧٧م.
- * اليعقوبي: احمد بن يعقوب اسحاق بن وهب (٢٨٤هـ/٨٩٧م).
البلدان، تح: محمد امين ضناوي، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٢م.
- * اليونيني، شيخ قطب الدين موسى بن محمد (٧٢٦هـ/١٣٢٦م).
ذيل مراة الزمان، مطبعة دائرة المعارف العثمانية بحيدر اباد الدكن، ١٩٥٤م.

سهرچاوه ره سه نه کان به زمانی فارسی

* اولیا چلبی.

سیاحتنامه، قسمت نازربایجان و تبریز، ت: حاجی حسین نخچوانی، چاپخانه شفق تبریز، ۱۳۳۸ ش.

* حاجی خلیفه: مصطفی بن عبدالله چلبی (ت ۱۰۶۷/هـ ۱۶۵۶).

تقویم التواریخ، تح: میر شم محدث، أحياء کتاب، تهران، ۱۳۷۶ ش.

* حمدالله مستوفی: ابی بکر بن محمد بن بصر قزوینی (ت ۷۵۰/هـ ۱۳۴۹ م).

تاریخ گزیده، مؤسسه انتشارات امیر کبیر، چاپخانه: سپهر، چ ۲، تهران، ۱۳۶۲ ش.

* خوافی: احمد بن محمد بن یحیی فصیحی (ت ۸۴۹/هـ ۱۴۴۵ م).

مجمل فصیحی، تح: محسن ناجی نصر ابادی، چاپ دیبا، ۱۳۸۴ ش.

* خواندمیر: غیاث الدین بن همام الدین حسینی (ت ۹۴۲/هـ ۱۵۳۴ م).

تاریخ حبیب السیرفی اخبار افراد البشر، مرکز تحقیقات رایانهی قائیمه اصفهان، د. ت.

* وصاف الحضری: شرف الدین عبدالله بن فضل الله شیرازی (ت ۶۹۸/هـ ۱۲۹۸ م).

تاریخ وصاف، تح: عبدالمحمد آیتی، انتشارات بنیاد فرهنگ ایران، تهران، ۱۳۶۲ ش.

* القزوینی: یحیی بن عبدالطیف الحسینی (ت ۹۵۴/هـ ۱۵۴۷ م).

لب التواریخ، نشریات مؤسسه خادر، مطبعة سمینی، ۱۳۱۵ هـ . ق.

سەرچاوهى نوئى (ژېدەر) بەزمانى كوردى

* ئومىد بەھرامى نيا:

مىژووى كوردەكانى جەزىرە، و. عبدالرحيم معترفى، پروژەى تيشك، سلىمانى، ۲۰۰۹ز.

* عەبدوللا عەلياوھىي و ئەوانى تر:

ئىنسكلۆپىدىيە ھەولپىر (اربىل)، دەزگای چاپ و بلاو كوردنەوھى بەدرخان، چاپخانەى گرین گالورى، لوبنان، ۲۰۰۹ز.

* بورھان محمد امين:

تەفسىرى ئاسان بۇ تىگەيشتى قورئان، كىتبخانەى رۆشنېر، سلىمانى- ھەولپىر، چ۳، ۲۰۰۲ز.

* ھەكىم ئەھمەد خۇشناو:

كورد و كوردستان لەدىدى گەپىدە و ولاتناسانى موسولمان، و: شوكر سلىمان، چاپخانەى موكرىيانى، ھەولپىر، ۲۰۱۴ز.

* حسين حوزنى:

سەرجمەى بەرھەمى حسين حوزنى، ھىنانەسەر رېنوسى نوئى مەحمود زامدار كوردى، دەزگای ئاراس، بەرگى يەكەم، ھەولپىر، ۲۰۰۷ز.

* رەسول ابراهيم رەسول:

كارىگەرئىيەكانى لەشكركىشى ھىزە بيانىيەكان بۇ سەر كوردستان، چاپخانەى لەريا، سلىمانى، ۲۰۱۳ز.

* زرار صديق توفيق:

كورد و كوردستان لەپروژگارى خەلافەتى ئىسلامدا، چاپخانەى پروژەلات، ھەولپىر، ۲۰۱۰ز.

* سەيد باز ئەلەرىنى:

مىژووى مەغول، و: شاخەوان مەھمەد، دەزگای چاپ و بلاو كوردنەوھى پروژەلات، ھەولپىر، ۲۰۱۰ز.

* **سالح قهفتان:**

سی لیکۆلینهوهی میژوووی، دهزگای چاپ و پهخشی سهردهم، سلیمانی، ۲۰۰۹ز.

* **عبدالرقيب يوسف:**

دهولهتی دۆستهکی له کوردستانی ناوهراست، و: ئه بوبه کر عهلی، چاپخانهی وهزارهتی پهروهرده، ۱۹۹۸ز.

* **علی محمد الصلابی:**

دهولهتی مهغۆل و تهتار، و: ئه بوبه کر رسول محمد، دار المعرفه، بیروت، ۲۰۰۹ز.

* **فاسیلی یان:**

جهنگیزخان خوینپریژی گهلان دوژمنی توخمی به شهر، و: حمه سالح گه لالی، چاپخانهی ههوال، سلیمانی، ۲۰۰۰ز.

* **کامه رن عهزیز عه بدوللا:**

هۆکارهکانی سه رهه لدان و روخانی میرنشینه کوردیهکان له سهردهمی عه باسیدا، چاپخانهی هاشم، ههولیر، ۲۰۱۲ز.

* **که یوان ئازاد ئه نوه ر:**

کوردستان و کورد له سه دهکانی ناوهراست، چاپخانهی په نجه ره، تاران، ۲۰۱۵ز
م. س. لازاریف، میژوووی کوردستان، و: هۆشیار عه بدوللا سه نگاوی، چ ۲، چاپخانهی رۆژه لات، ههولیر، ۲۰۱۰ز.

* **ماری هال:**

ئیمپراتۆریهتی مهغۆل، و: له فارسیه وه بو کوردی: په خشان عمر حه مه مراد، چاپخانهی وهزارهتی رۆشنییری، ههولیر، (ب.س.چ).

* **مه هدی عوسمان هه روتی:**

رۆلی سه ربازی کورد له دهولهت و میرنشینه ناکوردیهکان له سهردهمی عه باسیدا (۱۳۲-۶۵۶ه/۷۴۹-۱۲۵۸م)، ههولیر، ۲۰۰۸ز.

نه‌هامه‌تی و کاره‌ساته‌کانی کوردستان له سه‌ده‌ه‌کانی (٦-٨/ك١٢-١٤ز)، چاپخانه‌ی
رۆژه‌ه‌لات، هه‌ولێر ٢٠١٥ز.

* محمد خضری بك:

چهند وانیه‌ك له میژووی ئیسلامی، و: نهاد جلال حبیب الله، ده‌زگای چاپ و
په‌خشی نارین، چ٢، هه‌ولێر، ٢٠١٥ز.

* محمد سهیل طقوش:

میژووی سه‌لجوقیه‌کان (٤٧٠-٤٧٠/ك١٠٧٧-١٣٠٤ز) ده‌روازه‌یه‌ك بو میژووی
عوسمانیه‌کان، و: ده‌وه‌ن حسن. چاپخانه‌ی رۆژه‌ه‌لات، هه‌ولێر، ٢٠١١ز.

* محهمه‌د ئەمین زه‌کی به‌گ:

سه‌رجه‌می به‌ره‌مه‌کانی، چاپخانه‌ی شقان، به‌رگی یه‌که‌م، سلێمانی، ٢٠٠٥ز.

خولاسه‌یه‌کی تاریخی کوردو کوردستان، چاپخانه‌ی مانگ، ئێران، ٢٠١٨ز.

* موحسین موحه‌مه‌د حوسین

هه‌ولیر له سه‌رده‌می ئەتابه‌گیاندا، و.عوسمان علی قادر، چاپخانه‌ی
هاشم، هه‌ولێر، ٢٠١٠ز.

* موسی محهمه‌د خدر:

وینیه‌ی کورد له سه‌رچاوه‌ میژووییه‌ فارسییه‌کان، چاپخانه‌ی رۆژه‌ه‌لات،
هه‌ولێر، ٢٠١١ز.

* نیشتمان به‌شیر محهمه‌د:

کورد و سه‌لجوقیه‌کان- لیکۆلینه‌وه‌یه‌ك له په‌یوه‌ندییه‌ سیاسیه‌کان (٤٢٠-

٥٣١/ك١٠٢٩-١١٢٧ز)، و: ئیدریس عبدالله مسته‌فا، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی

په‌روه‌رده، چ٢، هه‌ولیر، ٢٠٠٦ز.

* حسن ابراهیم حسن:

تاریخ الاسلامی (السیاسی والدیینی والثقافی والاجتماعی)، دار الجیل البیروت، مکتبۃ النهضۃ الحصریة، ط ۱۴، القاہرہ، ۱۹۹۶م.

* حسن کریم الجاف:

موسوعۃ تاریخ ایران السیاسی، الدار العربیة للموسوعات، المجلد الثانی، بیروت، ۲۰۰۸م.

* حکیم عبدالرحمن زبیر البایری:

مدینة خلاط دراسة في تاريخها السياسي والحضاري (۴۹۳-۶۴۱ھ/۱۱۰۰-۱۲۴۳م)، اربیل، ۲۰۰۵م.

* حنان مبروک اللبودی:

قیام دولة شاهات خوارزم، مؤسسة شباب الجامعة، اسکندریة، ۲۰۱۳م.

* راغب السرجانی:

قصة التتار من البداية الى عين جالوت، مؤسسة اقرا للنشر والتوزيع و الترجمة، القاہرہ، ۲۰۰۶م.

* رجب محمود ابراهیم بخیب:

تاریخ الدولة الايوبية، مکتبۃ الايمان، المنصورة، ۲۰۰۰م.

* زامباور المستشرق:

معجم الانساب والاسرات الحاكمة في التاريخ الاسلامی، دار الرائد العربي، اخرجہ: د. زکی محمد حسن بک و حسن احمد محمود، بیروت، ۱۹۸۰م.

* زبیر بلال اسماعیل:

اربیل في ادوارها التاريخية، بغداد، ۱۹۷۰م.

* سامی بن خماس الصقار:

امارة اربیل في العصر العباسی، دار الشواف للنشر والتوزيع، الرياض، ۱۹۹۲م.

* سامي بن عبدالله بن احمد المغلوث:

اطلس الدولة العباسيه، الرياض، ٢٠١٢م.

* سعاد هادي حسن الطائي:

طخارستان، دراسة فى احوالها السياسيه والعلميه، دار ومكتبة قناديل للنشر والتوزيع، بغداد، ٢٠١٧م

* يسعد بن محمد بن الحذيفة الغامدي:

سقوط الدوله العباسيه و دور الشيعة بين الحقيقه والاتهام، ط٢، الرياض، ١٩٨٣م.

* سعيد عبدالفتاح عاشور:

الايبويون والمماليك في مصر والشام، دار النهضه العربيه، القاهرة، ١٩٧٠م.

* صبرى سليم:

الاتراك الخوارزميه في الشرق الادنى الاسلامي، القاهرة، ٢٠٠٠م.

* عباس اقبال اشتياى:

تاريخ ايران بعد الاسلام، ت: عن الفارسيه: د. محمد علاءالدين منصور، دار الثقافة والنشر والتوزيع، القاهرة، ١٩٩٠م.

* عباس اقبال:

تاريخ المغول منذ حملة جنگيزخان حتى قيام الدوله التيموريه، ت: د. عبدالوهاب علوب، المجمع الثقافى، ابوظبى، ٢٠٠٠م.

* عباس العزاوي:

تاريخ العراق بين الاحتلالين، مطبعة بغداد، بغداد، ١٩٣٥م.

* عبدالسلام عبدالعزيز فهمي:

تاريخ الدوله المغولية في ايران، دار المعارف، القاهرة، ١٩٨١م.

* عبداللہ العلیاوی:

کوردستان فی عہد المغول (۱۲۲۰-۱۳۳۵م دراسة فی التارخ السیاسی)، السلیمانیہ، ۲۰۰۵م.

* عفاف سید صبرہ:

التاریخ السیاسی للدولۃ الخوارزمیۃ، دار الکتاب الجامعی، القاہرۃ، ۱۹۸۷م.

* علی محمد شریف رسول:

الاضاع الحضاریۃ فی بلاد ماوراء النہر فی عہد التارک الالخانیین، المملکۃ الاردنیۃ الهاشمیۃ، ۲۰۱۹م.

* علی محمد الصلابی:

الدولۃ الزنکیۃ، دار المعریفہ، بیروت، ۲۰۰۷م.

* علی محمود قداوی:

الموصل والجزیرۃ الفراتیۃ فی عہد الدولۃ المغول الالخانیۃ، دار غیداء لنشر والتوزیع، (د. م. ط) ۲۰۱۵م.

* عمادالدین خلیل:

الامارۃ الارتقیۃ فی الجزیرۃ والشام (۶۶۵-۸۱۲ھ/۱۰۷۲-۱۴۰۹ز)، بیروت، ۱۹۸۰م.

* فؤاد عبدالمعطي الصیاد:

المغول فی التاریخ، دار النهضۃ العربیۃ، بیروت، ۱۹۸۰م.

* قاسیلی فلادیمیر وقتش بارتولد:

العالم الاسلامی فی العصر المغولی، ت: خالد اسعد عیسی دار احسان والنشر، دمشق، ۱۹۸۲م.

ترکستان من فتح الاسلامی الی غزو المغولی، ت: عن الروسیۃ، صلاح الدین احمد عثمان، کویت، ۱۹۸۱م.

* قائله ههنس:

المكاييل والاوزان الاسلاميه وما يعادلها فى النظام الملهري، ت: عن الالمانيه: د. كامل العسيلي، منشورات الجامعه الاردنيه، عمان، ١٩٧٠م.

* كارل بوكمان:

تاريخ الشعوب الاسلاميه، ت: نبيه امين فارس و منير البعلبكي، دار العلم للملايين، ط٥، بيروت، ١٩٦٨م.

* كي ليستر:

بلدان الخلفه الشرقيه، ت: بشير فرنسيس و كوركيس عواد، فلورنسه ايطاليا، ١٩٨٥م.

* محمد العريس:

موسوعه العصر العباسي، دار اليوسف، بيروت، ٢٠٠٦م.

* محمد حسن العيدروس:

تاريخ السiasi والحضاري للدوله العباسيه، دار الكتاب الحديث، القاهره، ٢٠١١م.

* محمد دبير سياقي:

السلطان جلال الدين خوارزمشا فى ميزان التاريخ، ت: احمد الخولي، القاهره ٢٠٠٩م.

* محمد سهيل طقوش:

تاريخ الايوبي بلاد الشام و اقليم الجزيره، دار النفاس، ط٢، بيروت، ١٩٩٩م.

تاريخ الدوله العباسيه، دار النفاس، ط٧، بيروت، ٢٠٠٩م.

تاريخ السلاجقه فى خراسان و ايران و عيراق، دار النفاس، ط٢، بيروت، ٢٠١٦م.

تاريخ المغول العظام الالخانيين، دار النفاس، بيروت، ٢٠٠٧م.

تاريخ سلاجقه روم فى اسيا الصغرى، دار النفاس، بيروت، ٢٠٠٢م.

* محمد صالح داود قزاز:

الحياة السياسية في العراق في عهد السيطرة المغولية، مطبعة القضاء في النجف، ١٩٧٠م.

* محمد صالح طيب الزبياري:

سلاجقة الروم في آسيا الصغرى، دار دجلة، المملكة الهاشمية الاردنية، عمان، ٢٠٠٧م.

* محمود اسماعيل:

مختصر تاريخ أذربايجان ت: رفيق عليون و رامز مرسالوف، مركز جمعية الماجد للثقافة والتراث، دبي - مركز لدراسات الاسلاميه، باكو، ١٩٩٥م.

* محمود شاکر:

التاريخ الاسلامي، المكتب الاسلامي، ج ٢، ط ٦، بيروت، ٢٠٠٠م.

* مصطفى طه بدر:

محنة الاسلام الكبرى، الهيئة المصرية للكتاب ط ٢، مصر، ٢٠٠٩م.

* مصطفى احمد رمضان:

تاريخ الحركات الانفصاليه في العالم الاسلامي، منتدى سور الازبكية، (د. م. ط)، (د.ت).

* نافع توفيق العبود:

الدولة الخوارزمية، بغداد، ١٩٨٧م.

* ول واريل ديورانت:

دروس التاريخ، ت: علي شلش، دار الجميل القاهرة، ١٩٩٩م.

سه رچاوهی نوئی (ژیدهر) به زمانی فارسی

* اسماعيل حسن زاده:

تاريخ ايران در عهد خوارزم شاهيان، چاپ اول، تهران، ١٣٩٢ش.

* پناہی سمنانی:

سولتان جلال الدین خوارزمشا تندیس دلیری و استقامت، نشر ندا، تهران، ۱۳۷۵ش.

* شکرالله بابان:

فرہنگ بابان فارسی کوردی، ۱۳۶۱ش.

* عباس اقبال اشتیابی

تاریخ ایران پس از اسلام از صدور اسلام تا انقراض قاجاریہ، تهران، ۱۳۸۹ش.

* قاسم تويسرکانی:

نامہ‌های رشیدالدین وطواط، مؤسسہ انتشارات و چاپ دانشگاه تهران، چاپ دوم، تهران، ۱۳۸۳ش.

سهههچاوههكان بههزمانه ئههنگههزه

Jeremiah Curtin:

-the mongols a history, boston, 1908.

Howroth: sir henry:

-History of the mongols from the 9th to the 19th century. London. 1927.

John C. Street:

-The Secret History of the Mongols. A Mongolian Epic Chronicle of the Thirteenth Century. Translated yb Igor de rachewiltz. Madison, Wisconsin. 2015.

Lieut- col. P.m.sykes:

-History of Persia . London, 1915.

Francis Henry Skrine & Edward Denision Ross.

the heart of Asia, London, 1899.

* علي عادل حسين:

اربل في الفترة (٦٣٠-٨٧٤هـ/١٢٣٣-١٤٦٩م) دراسة سياسه حضارية، اطروحة دكتوراه، كلية الاداب - جامعة صلاح الدين- اربيل، ١٤٢٧هـ / ٢٠٠٦م.

* علي محمد علي عوده الغامدي:

بلاد الشام قبيل الغزو المغولي (٦١٥-٦٥٧هـ/١٢١٨-١٢٥٩م)، أطروحة دكتوراه، جامعة ام القرى، السعودية، ١٩٨٦م.

* فريد وحيد صيدم:

جهاد السلطان صالح نجم الدين أيوب وجهوده في توحيد مصر والشام (٦٣٨-٦٤٧هـ/١٢٤٠-١٢٤٩م) رسالة الماجستير، الكلية الآداب، جامعة الاسلامية- غزة ٢٠١٠م.

* كرقان محمد احمد آميدي:

الملك الاشرف بن الملك عادل الايوبي، رسالة ماجستير، كلية الاداب، جامعة صلاح الدين، ١٩٩٩م.

* يوسف حسن خورشيد الرواندوزي:

الاضاع العامة للكورد في العصر العباسي خلال القرنين الخامس والسادس الهجري/ الحادي عشر والثاني عشر الميلادي، اطروحة دكتوراه، كلية التربية، جامعة الموصل، الموصل، ٢٠١٤م.

الانسانية، المجلد ۲۰، العدد ۳، ۲۰۱۲م.

* خالدة عبدالاله عبدالستار:

جلال الدين منكبرتي سلطان الدولة الخوارزمية (دراسة تحليلية مقارنة) مجلة التراث العلمي العربي، فصلية، علمية، محكمة، العدد: الثاني، ۲۰۱۴م.

* حسين كاظم خيون:

الخوارزمية في بلاد اشام والجزيرة (۶۱۷-۶۴۴هـ/۱۲۲۰-۱۲۴۶م)، مجلة ديالى، العدد: ۵۳، ديالى، ۲۰۱۱م.

* محمد يونس فلح:

الملك صالح نجم الدين ايوب وعلاقته بالقوة السياسية (۶۳۸-۶۴۷هـ/۱۲۴۰-۱۲۵۰م)، المجلد السابع، مجلة كلية العلوم الاسلامية، العدد: الثالث، ۲۰۱۳م.

* موسى مصطفى الهسنياني:

الخوارزمية عامل قو أم عنصر الضعف بين بلاد الشام و اقليم الجزيرة ومصر (۶۲۳-۶۴۴هـ/۱۲۲۶-۱۲۴۶م)، المختار للعلوم الانسانية، العدد: الثالث، ۲۰۰۶م.

* نيشتمان بشير محمد، و سلمان محمد خضر:

علاقات جلال الدين منكبرتي مع خلافة العباسية (۶۱۷- ۶۲۸ هـ / ۱۲۲۰-۱۲۳۱ م)، مجلة كلية الاداب، العدد: ۴۶، أكتوبر/ ۲۰۱۶م.

* هدار سليم صالح- درويش يوسف حسن:

اقليم الجبال و صراع الخوارزمي- المغولي، مجلة الاداب/ ملحق العدد ۱۲۸ (اذار) ۲۰۱۹م.

ههلهته خوارزمیهکان بو سهه کورد و ناوچه کوردنشینهکان

ناسنامهی دهسته

پروژهی دهستهی ئینسـکلۆپیدیای پارتی دیموکراتی کوردستان، له پیناو ناساندن، کۆکردنهوه، به دیکۆمینتکردن و بلاوکردنهوهی میژووی پر له سهروهاری کار و خهباتی پارتی دیموکراتی کوردستان، له سهر پیشـنیازی ریزدار مهـسرور بارزانی، له ساڵی ۲۰۱۴ دامهزراوه. ئەم بهرهمههـی بهر دهستهی به ریزتان به شیکه له ههول و ئامانجهکانی ئەم پروژهیه.

